ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΜΗΝΟΣ.

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Τυπωθὲν παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Πινέλλῳ.
Καὶ παρὰ Θεοφάνους Ἱερομονάχου
τοῦ Ξενακίου Ἐπιμελῶς.
διορθωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.
Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. ,αχθʹ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΓΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ, λα΄.

ἡ ἡμέρα, ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα. καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ μαράνασα. ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μηχανουργίας, καὶ νίκην ἦρας κατ᾽ αὐτοῦ, ὦ εὐδοκία θεομακάριστε. διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος. καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὔλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε. καὶ ἑκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας ὄντως. καὶ ἀποθήκαις μονταῖς, ἐθησαυρίσθης ἀθανασίᾳ τοῦ πατρός. τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι. ἀλλοιώσαντος χάριτι, εὐδοκία πανεύφημε. Ὅμοιον.

Νεκροὺς ἐξαναστήσασα, ζωοποιοῦ προστάγματι, εὐδοκία πανεύφημε. νεκρώσασα πάνσοφε ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη. ἐν μὲν οἰκέταις τοὺς ὄνυχας, μετὰ μαρτύρων καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πατρός. ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ πρότερα, τὰ ποικίλα τοῦ βίου ἡ ὁσία καὶ μάρτυς. τὸν σταυρὸν ἀραμένη ἐπ᾽ ὤμων. προσῆλθε τοῦ νυμφῶνος θαλάμοις σοι χριστέ. καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα. μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτους καθαίρων. μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς. τῶν δεινῶν ὁ ἐσφαλμάτων. ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω κἀγώ. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι. ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις, τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον. Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν τῇ ἁγίᾳ μ΄. οὐ χρὴ ψάλλεσθαι τὸ ἰδιόμελον. εἰ μὴ ἐν σαββάτῳ εἰ τύχοι. ἡ ἐκτὸς τῆς ἁγίας μ΄. ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσιν μοι μάρτυς ἐπισκήψασαν. πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, εὐδοκία ὑμνοῦντι σκέδασον.

Ἤγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων κα

λι μάρτυς σε. ἀθανάτῳ τραπέζῃ, ἀπο-
λαύσεως θείας ἐνδύφημα :~

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας. καὶ τὴν δαψιλῆ-
σαν ἀπόλαυσιν, τῆς γῆς παρωσαμένη.
εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι :~ Θεοτ.

Ἔλυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με πα-
νάμωμε. ὁ ἐκ σοῦ θεὸς λόγος, σαρκωθεὶς
διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ :~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον
ἔνδοξε. κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον εὐδοκία.
ἀναφαίρετον εἴληφας :~

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμ-
βολον, ἐν οὐρανοῖς. σὲ στιλπνὴ λαμπάδουσα, ἐφω-
τίσθης βαπτίσματι :~ Θεοτ.

Ὀλισμοῦ τὴν ἄφεσιν, θεογεννήτρια δέομαι.
πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἰθύνον τεχθέντα. τῶν
παθῶν ῥυομένη με :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε
σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ
σε τὸ πνεῦμά μου :~

κα, ἦχος. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης
κατέλιπες σκοτασμόν. καὶ βίον ἀνέλαβες,
μετὰ σώματα ἄϋλον χαρισμάτων δὲ θεί-
ων πλησθεῖσα τοῦ πνεύματος. ἐκδαψιλῶς
προρρήσεως μεχρὺς ἐξαμέτρησας. ὅθεν τῷ
τέλει. μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμη-
σαι, καὶ τὸν δόλιον ᾔσχυνας, εὐδοκία ἰσάγγελε
πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοοῦν μου
τὰς πράξεις τὰς πονηράς. πῶς ἀπολογή-
σομαι, τῷ κριτῇ ὁ ταλαίπωρος. πρὸς τὴν
σὴν δὲ βλέπων, ἐκδόμα παμύμνητε. ἀνά
ψυχὴν λαμβάνω, κυρία τῶν πόνων μου.
ἀπέγνωσμαι τελείως, καὶ προσπίπτω
κραυγάζων σοι. παναγία μου πρόσπεσον
ὅπως ἵλεως γένηται ὁ υἱός σου καὶ κύριος ἐν ἡμέ-
ρα τῆς κρίσεως. ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτη-
μαι, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνόν σου καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς
θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ ἀδίκως κρεμάμε-
νον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι φίλ-
τατον τέκνον, υἱὲ ποθεινότατε, οἴμοι πῶς
τοσοῦτον ὁρᾶν σε ἔρχομαι θέαμα. κόπτομαι τὰ
σπλάγχνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. ἀλλ'
ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπλήρω-
σον. καὶ ἀνάστηθι τάχιον. χαρὰν πᾶσι καὶ
λύτρωσιν, διδοὺς τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει,
τὸ ἄχραντον πάθος σου :~

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Κάλλος μὲν ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυ-
χῆς ἐξιώθησας, ὡραιότητα καὶ ἄλλην.
πόνοις εὐδοκία ἀπαστράπτουσα :~

Ἱεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ γέροντός μου τὴν κρί-
σιν ἀΐλατον. δι' ἐλέους μάρτυς εἴληφας,
τῶν πειρᾶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα :~

Ἀπημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβο-
λήν, φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες
ἀρχάγγελον. θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύ-
πτοντα :~ Θεοτ.

Σὺ πανάμωμε δέσποινα. σάλον τῶν κυμά-
των ψυχῆς μου πράϋνον. ἁμαρτίας με τοῦ
κλύδωνος. καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττου-
σα :~ ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς, σὺ
γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα. λουτρῷ τοῦ βαπτίσματος, ἡλίου
πλέον ἐξέλαμψας :~

Οὐ πλοῦτος οὐ θωπεία οὐ μάστιγες. οὐ δεσμοί
σε. οὐ ξίφος οὐ θάνατος, θεοῦ χωρίσαι δεδύ-
νηνται :~ Θεοτ.

Ὑλώδους προσπαθείας μου ἄκανθας. θεοτόκε.
φλέξαντι τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θεί-
αν γαστέρα σου :~

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρί, σεαυτὴν
λιπάνασα. βασάνοις ἀνάλωτος, εὐδοκία
ἀνεδείχθης σεβάσμιε :~

Ἀγάπης ἔρωσι τῷ ἀφθαρτικῷ. σεμνὸν ἀ-
γαπήσασα νυμφίον τῷ ἔρωτι. εὐδοκία τῷ
ἀφθάρτῳ συναμέθυσαυτήν :~ Θεοτ.

Ἰαλῶ ἡ κυήσασα χριστόν, τὸν αἴτιον δέσποινα
τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου πανα-
γία

γία ἡμῶν ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς :~ Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν :~

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. λέγε τὸ μηναῖον τοῦ τυχόντος ἤχου.

Μὴν Μάρτιος. ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει, ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιβ΄. εἰς τὴν α΄. τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ σαμαρειτῶν τῆς ἑταιρίδος. Στίχ.

Ἡ σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ εὐδοκία.

Ἀλλ᾽ αἷμα σωτὸρ ἐκ φραχὴ λουσοι φόρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ ἡλίου πόλεως. τῆς ἐπαρχίας λιβανησίας φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας τραϊανοῦ. ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα. καὶ πολλοὺς ὅρασαι τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη. καὶ πλοῦτον πολλὴν συναθροίσασα ὕστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, γέρμανον τινὸς μοναχοῦ τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λόγους διεξιόντος ἀκούσασα. βαπτίζεται οὖν ὑπὸ ἐπισκόπου θεοδότου ἀποκαλύψεσι θείαις πεισθεῖσα. καὶ γὰρ ἔδοξεν ἐκστᾶσα, ἑαυτὴν ὑπὸ ἀγγέλου χειραγωγουμένην. εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῆς τῇ ἐπιστροφῇ. καὶ μέλανά τινα καὶ τὴν ὄψει δεινόν, βρύχειν καὶ καταβοᾶν ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη. διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ διαδοῦσα πτωχοῖς, ἄπεισιν ἐν μοναστηρίῳ. καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται αὐρηλιανῷ, τῆς βασιλείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. θαυματουργήσασα δὲ καὶ τὸν τοῦ βασιλέως παῖδα τεθνηκότα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν βασιλέα. χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ διογένους τοῦ ἡγεμόνος ἡλίου πόλεως. καὶ θαυματουργήσασα, πάλιν ἀφίεται. ὑπὸ δὲ βικεντίου τοῦ διαδεξαμένου τὸν διογένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας δομνίνας. καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους δομνίνα.

Θεῷ προσῆλθεν ἔμπροσθεν παμολβίως.

Αὕτη ἐφυγομένων, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. ἐκ βρέφους δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κακουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. καλύβην καὶ πηξαμένη, παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ. ἐνεκαρτέρει διημερεύε. δάκρυσι δὲ συνεχέσιν, οὐ μόνον τὰς παρειὰς καταβρέχουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα. τοιοῖσδε καὶ ἐσθήμασιν ἐχρῆτο. περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδάς, εἰς τὸν θεῖον ναὸν εἰσιοῦσα, μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνῳδίαν. τροφὴν δὲ εἶχε φακὸν βρεχόμενον ὕδατι. καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον ὑπομείνασα, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. ἀκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε τις τὸ ἑαυτῆς. ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν γονάτων καλυπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. ἐν τούτοις διημερεύσασα καὶ διανυκτερεύσασα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστόν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀντωνίνης. Στίχ.

Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη.

Ἀντωνίναν κρύπτουσα νυμφίον Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι, μαρκελλὸς καὶ ἀντωνίος, πυρὶ τελειοῦνται. Στίχ.

Χώνη τις ἡ κάμινος ἀθληταῖς δύο.

Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐνταῦθα πλέον.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, σίλβεστρος καὶ σωφρόνιος, ξίφει τελειοῦνται. Στίχ.

Οὐ καρτερῶν σίλβεστρε θρησκείας πλάνην

Σὺν σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Οἱ ἅγιοι μεστόριος ξίφει τελευτᾷ. Στίχ.

Εἰς τοὐπίσω τράχηλον ἐξελκυσμένος.

Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν προσωφέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ὡς ζωῆς κληρονόμος. καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς. εὐχῇ τοὺς τεθνεῶτας, ζωοῦσα εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγαζεν. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ναὸς τῆς ἁμαρτίας, προϋπάρξασα κόρη σαυτὴν καθάρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον, εἰς ἀρετὴν δεικνύουσα. καλλιμάρτυς κραυγάζουσα, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀσκητικοῖς ἱδρῶσι πιανθεῖσα, ἐλαία ὤφθης κατάκαρπος. ἀθλήσεως τῷ ξίφει, καὶ λύθρῳ εὐδοκία. ψυχομένη κραυγάζουσα, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Συντρίβεται κακία. καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις καταβεβλημένον. ἀμνὸν τὸν ἁμαρτίαν τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου. ἡ κυήσασα δέσποινα ἐπικρατείας αὐτῶν παρθένε ῥῦσαί με.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄϋλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν. καὶ ἐν κόλποις, θεῖος ἄνθραξ πάνσεμνε ὑπάρχων. ἐξέφλεξε τυράννους, ἀλώβητον τηροῦν σε.

Ἱδρώτων θείων τὰς ἀμοιβὰς. εὐδοκία, ἰαμάτων εἴληφας πλημμύρας. νόσους θανατοῦσα, καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. Θεοτοκίον.

Ἣν νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς. καὶ ψυχήν μου, Θεοτόκε ζώωσον. ζωὴν γὰρ μόνη ἀπειράνδρως, γεγέννηκας παρθένε.

Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον.

Ἐλύθης τῶν προσκαίρων. μάρτυς εὐδοκία. καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, εἴληφας. πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ ξίφους ἐκδημήσασα.

Σὺ μαρτύσιν ὡς μάρτυς καὶ σὺν τοῖς ὁσίοις, ὡς ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας. θαυματουργὸς εὐδοκία, δειχθεῖσα ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ὡς θείαν προστασίαν. καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχων μητρόθεε. ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων ἐκλυτρωθήσομαι.

Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰ ἔστι μ΄. τὸ φωταγωγικόν. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡσυχίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στίχοι προσόμοια. ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος. καὶ ἐν μάρτυσι μέγιστος, ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος. ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε. τῷ τῶν ὅλων βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι. ὅθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν. καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως. ἀθλητὰ Ἡσύχιε δόγμα ἄθεον. παρανομούντων ἠκύρωσας, βασιλέων ἔνδοξε, καὶ προείλω τοῦ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον. ὅθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία. ἑορτάζει. τὴν πανέορτόν σου μνήμην. καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων. Ὅμοιον.

Ποταμίοις ἐν ῥεύμασιν. ἀπορριφθεὶς Ἡσύχιε. ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον. ἐναποπνίξας πανόλβιε. καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος. καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ. ἀθλοφόρε. τῶν ἀγγέλων συμπολῖτα. τῆς εὐσεβείας ἑδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα. φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον. καὶ θεώσαντα σαφῶς. μὴ παρίδῃς με πανάγνε. νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος. καὶ παντοίας. δυσμενείας. τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε. ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν. υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων. ἀπολαύσας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου ὁ κανὼν, εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν

Τὸν παμμέγιστον ἡσύχιον αἰνέσω,

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄισωμαί σοι κύριε ὁ θεός μου. ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας αἰγύπτου. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα. „ φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν :~

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ σωτῆρος, λελαμπρυσμένος ἀθλητά. τοὺς πίστει τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν ἄθλησιν. φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον :~

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ σωτῆρι. τὸν δι᾽ αὐτὸν καρτερικῶς, θάνατον ὑπέστης. ἡσύχιε πανόλβιε. καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες :~

Νόμοις τοῦ δεσπότου συμπεφραγμένος. τῶν ἀνόμων τὴν πονηρὰν, ἀπεσώσω πείας. ἡσύχιε πανόλβιε, ἄθλων καρτερικώτατα :~

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον. ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἀληθῶς. τὸν κτίστην τεκοῦσα. ὃν αἰτῆσαι παναμώμε. σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ἄμων πρὸς θηρῶν τὸ φρόνημα, ἔχων ἀθλοφόρε. τῶν διωκτῶν κατεπάλαισας. δυναστείαν ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα :~

Μόνον τοῦ χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγαπήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες. ἐναθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδέξω μάκαρ στέφανον. θεοτ.

Μίαν ἐν τρισὶ γνοὺς θεότητα. τῆς πολυθείας ἀπεβδελύξω τὸ ἄστατον. ἀθλοφόρε καὶ μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε :~

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος. τῆς ἀθανασίας γὰρ, τὴν πηγὴν ἀπεκύησας. παναγία χριστὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον θεὸν ἡμῶν :~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

„ κάθισμα, ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος, ἀθλητὴς γέγονας. τοῦ παντοκράτορος μάκαρ ἡσύχιε ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος. ὅθεν θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι. τοῦτοις ἐναπέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα. διὸ ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σου μάρτυς ἑορτάζομεν :~ θεοτ. Ὅμοιον.

Ἀκαταμάχητον καὶ ἀκατάληπτον. ὑπάρχει

Μάρτιος.

δέσποινα, θεοχαρίτωτε. τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπερίληπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας. σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὃν πάντοτε ἁγνὴ ὡς υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου. χριστὲ ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον. ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος. ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, υἱὲ μου δωρεῶν ἀπολαύσας. ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν :~ ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Δι᾽ ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος. ἐπὶ σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. σὺ γὰρ „ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις :~

Γενναιότητι πανόλβιε διανοίας. τῷ δυσσεβεῖ τυράννῳ, ἀντετάξω ξοανοῖς. θύειν σε προστάσσοντα, ἡσύχιε ἔνδοξε :~

Ἱερεῖον ὡς πρόβατον ἄμωμον προσηνέχθης. τῷ ὑπὲρ σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μέγιστε ἡσύχιε. μαρτύρων ἀγλάϊσμα :~

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ δεσπότης. ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, πανοίδιμε ὤφθης ὅθεν τὸν ἐπὶ κῆρον, οὐκ ἐπτήξας θάνατον. θεοτ.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα κόρη βότρυν. ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν. ὤφθης παναμώμητε, καὶ μήτηρ ἀλόχευτος :~

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριε μου φῶς.

Ὁμοῦ σου τῷ φωτὶ, τῷ ἀΰλῳ λαμπόμενος. διέλυσε τῆς ἀπάτης τὴν πολύθεον πλάνην. ἡσύχιε μακάριε :~

Νοήσεσι φαιδραῖς καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι. θεούμενος ἀθείας. ἀθλοφόρε πανμάκαρ, τὸ ἄστατον διέφυγες :~

Ἡσύχασας λιπὼν, πολυτάραχον ἄγνοιαν. καὶ εἴληφας ἀθλοφόρε. ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, θείαν ἀγαλλίασιν :~ θεοτ.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας. παναμώμε θεὸν λόγον. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις ὡς ποιητὴν καὶ κύριον :~

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ὑψώσας σου, πρὸς θεὸν τῆς καρδίας τὸν ὀρῶ-

τα. ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ῥείθροις ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον μάρτυς εὑράμενος :~

Χειμάῤῥους σε, τῆς ψυχῆς ἐπαξίως ἐδέξατο δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος ἡσύχιε, ποταμοῦ ἐν ῥείθροις, ἐν ᾧ στῖφος δαιμόνων ἀπέπνιξας :~

Ἰσχύϊ σε καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ πνεύματος μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι :~ Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου, τὴν ἁγίαν γαστέρα ὁ κύριος. θεοτόκε. τῆς τριάδος τὸ πρᾶγμα καταγώγια ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~ Εἰ ἔστι μ. τὸ μη̅ τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου. ἐπισκόπου κυρηνίας. Στ.

Ἄθλου πέπλησαι θεόδοτε στιγμάτων.
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε χριστὸς λαμβάνει.
Δευτερίῃ ἔθνη οὐρανίους θεόδοτος εἰς ὅρμους.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ λικινίου βασιλέως. καὶ σαβίνου ἡγεμόνος τῆς κύπρου. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ ἡγεμόνι παραστὰς. τύπτεται βουνεύροις. εἶτα κρεμᾶται καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται. καὶ παραδόξως τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι ἀλώβητος τηρηθεὶς ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκάζετο. βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ. ἐπιπαυσαμένου τοῦ διωγμοῦ, δόγματι κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ ἰαννουαρίου, ἐν ᾗ τὴν μνήμην αὐτοῦ ἑορτάζομεν. ἔτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. δευτέραν ἄγοντος μαρτίου. διὸ καὶ πάλιν ἑορτάζεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγένηται μὲν ἐν φρυγία, καὶ ἐπαιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. καταλαβὼν δὲ τὴν νεολίδα κώμην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁ ἡγεμὼν ῥοῦφος. παραινῶν αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπειληφθεὶς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ ἁγίου ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτὸν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. αὖθις δὲ οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ σεισμοῦ γενομένου, ὅ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα. ἐκφυγόντων, κατέλιπον τὸν ἅγιον. μετὰ οὖν τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ ἄρχων κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαίμονον, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος. κατεαγῆναι τὰ σκέλη τοῦ ἁγίου προσέταξεν. ἃ παραυτίκα τῇ δυνάμει χριστοῦ, ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιῄει πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος νέστορος, τοῦ τριβιμίου. Στ.

Τράχηλον νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει τριβιμίω.
Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθε συντμηθέντα δευτερίῃ ἥλιξ.

Οὗτοι, χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν κυραιωτῶν. πόλεως δὲ πέργης, ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι, τὸν χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. εἶτα κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τέμνονται τὰς κεφαλάς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ζ΄. διακόνων. Στ.

Ἔχεσε τύμβος ἀλλὰ μέχρι σαρκίου.
Ψυχὴ γὰρ ἡ σὴ, παρμενᾶ μετ' ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος φωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. μαρτυρησάντων ἐπὶ δεκίου βασιλέως. Στ.

Μὴ μέλλεις φωάδιε θνήσκειν ἐκ ξίφους,

Ν ἡ μέλλε καὶ μέλησιν οὐχ ἔξεις στέφους.
Ἡ ἁγία παρθένος ἡ θαλία, ξίφει τελειοῦται.
Στ. Υἱὸν φιλοῦσα μητροπαρθένου κόρης,
Τομὴν ὑπέστη, καλλιπάρθενος κόρη.
Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἀνδρόνικος καὶ ἀθανασία, ξίφει τελειοῦνται. Στ.
Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ.
Πεπείσμεθα ζῆν, ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν βαβυλῶνι παῖδες. καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες, ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῶν ἐχθρῶν περιπλοκὰς τῶν τούτου, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας. κραυγάζων ἡσυχίε, ὁ τῶν πρῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων μάρτυς. ἡ σὴ ἀνδρεία καταστέλλεται. καὶ τὰ κατορθώματα. καὶ ἡ βεβαία πίστις, ἡσυχίε θεόφρον.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς. μάρτυς ἀπηγχώνησας, τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον. θαύματον ἐπίδοξον. ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, ἡσυχίε ἐδέξω :~

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ πάντας. ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας. διό σοι κραυγάζομεν θεοκυήτορ κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη :~
ᾠδὴ η. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ.

Ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας. χριστὸν ἔχων συλλήπτορα ἔνδοξε. καὶ κατακράτος νικήσας, ἐδέξω στέφος ἀφθαρσίας καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἐτήσας τὰ ῥεύματα σοφὲ τῆς ἀθεΐας, ἱδρῶσι ἀγωνίσμασιν. ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ. ἐν τούτῳ ἐδέξω τὸ τέλος. ὑμνῶν τὸν χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὡς βασιλεύσας εὐκλεῶς, κατὰ τῆς πλάνης. βασιλείους κατέλιπες ἔνδοξε, διὰ τριβάς τε, καὶ μέγα ἀξίωμα καὶ τῷ βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσεκολλήθης :~ Θκ.

Ὁ ἱερώτατός σε καλεῖ προφήτης. πύλην ἀδιόδευτον ἄχραντε. ὁ κτίστης δι' ἧς διῆλθεν, ὡς μόνος ἐπίσταται. πάλιν κεκλεισμένην. λιπὼν ὡς πρὸ τοῦ τόκου :~ Ὁ εἱρμός.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτον κύριον. ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ. ὑμνεῖτε λαοί. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδὴ θ. Εὔα μὲν τῷ παρακοῆς.

Ὡραῖος τῷ εἴδει τῆς ψυχῆς, ἡσυχίε ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος. σὺ καὶ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον. κατέλιπες, καὶ δόξαν ἐπίκηρον. καὶ μόνῳ τῷ χριστῷ ἠκολουθήσας, δήμοις μαρτύρων συναπτόμενος :~

Ἐνέρριψας ξόανα σοφέ, ἡσυχίε ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως. ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μένουσαν. σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν, ὅθεν σε πιστοὶ μακαρίζομεν :~

Νῦν ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν, ἡσυχίε θεομάκαρ ἐπεδήμησεν. πάντων φωτίζουσα καρδίας. ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων σου. τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαίσματα καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα :~ Θκ.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ, παναμώμε, ὁ τῶν ὅλων μόνος κύριος. καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων, καρδίας θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :~
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, γ. τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐτροπίου, κλεονίκου, καὶ βασιλίσκου. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α.
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Τρισάριθμοι μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὁμωτάτως δικάζουσι. καὶ πᾶσαν ἰδέαν, δριμυτάτων πόνων. πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. διὸ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Εὔτροπον, κλεόνικον στερρόν, βασιλίσκον ᾄσμασιν, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν πυρὶ γὰρ ἔφλεξαν ἀθείας ὕλην. εὐσεβείας χάριτι καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα θείοις πυρσεύμασι ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι. ὡς τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες. Ὅμοιον.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν. γενναῖοι μάρτυρες.

μαρτύρων. ἀπολαμβάνεις ἀστέρων. ἱερεῖα ἔμψυχα. μακαρίου Θεοῦ οὐρανίου κειμήλια Εὐτρόπιε ἔνδοξε. Βασιλίσκε, καὶ Κλεόνικε. τὴν εἰρήνην, πᾶσιν αἰτούμενοι ⁝—

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νοσοῦσαν παναμώμητε δεινῶς, καὶ ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον. ἡ τὸν ἀκέστορα καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα. τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον. τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα ⁝—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐφαγλώσου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως θνήσκεις πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν, κρεμάσας τοῖς ὕδασι. μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι ⁝—

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τοῦ τριῳδίου, εἰ ἔστι μ'. εἰ δ' οὐ, τῆς ὀκτωήχου, εἰς ι'. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ'. ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τριῶν ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς θείας φωτοχυσίας λάμψεσι, καταστραπτόμενοι καὶ ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ἅγιοι. τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε ⁝—

Ῥημάτων ἐνηχηθέντες μάρτυρες. πνευματικῶν θεϊκῶν. καὶ συνημμένοι ἐστὲ τὸ αὐτό. τῆς εἰρήνης τῷ συνδέσμῳ. ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε ⁝—

Ἰσάριθμοι τῆς τριάδος μάρτυρες, ἀναδειχθέντες φανῶς. ἰσαφρονοῦντες πίστει εἰς αὐτήν, ἴσον εὕρατε στέφανον. Εὐτρόπιε Κλεόνικε σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι ⁝— Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ὁ ἐκ γαστρός σου δέσποινα, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν βροτῶν. ὁ πρὸ αἰώνων λόγος προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε. τὸ τοῦ θανάτου ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς ⁝—

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νευρούμενος ἀστραπαῖς, φερωνυμῶν τε ἀψευδῶς Εὐτρόπιε. τροπαιοφόρος γέγονας, κατὰ δυσμενῶν μάρτυς ἔνδοξε ⁝—

Ἀθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφανῶς εἴληφας. μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος ⁝—

Θωρακισθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, βασιλικῶς ἑλληνικὴν ἔτρεψας. πολυθεΐαν ἔνδοξε μάρτυς Βασιλίσκε ἀοίδιμε ⁝— Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαλήνιον. καὶ ἀδιάσειστον πιστοὶ ἄγκυραν. Θεογεννῆτορ ἔχοντες, πλάνης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν ⁝— Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα ⁝— Κοντάκιον, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριὰς τῶν μαρτύρων. ἐνώπιον πολλῶν, ὡμολόγησε δήμων. καὶ δήμοις συνηρίθμηται ἀσωμάτων ἀθλήσασα. τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει. ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. καὶ κοσμοχαρμόσυνον ⁝— Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, παναγία παρθένε. ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι ⁝—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος καινοῦ. ὢ φρικτοῦ μυστηρίου ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμώμος μήτηρ. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Χριστόν. ὃν τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων. ὡς κατάκριτος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων. σταυρῷ κατακρίνεται. ᾠδὴ δ'. ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡδρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας. ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὤφθητε βασάνων, μάρτυρες πολύαθλοι. τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τεταχότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν κτίστην. δεσμοῖς περιτεινόμενοι. καὶ ξεσμοῖς ἀλγοῦντες, ὤφθητε ἀνάλωτοι. Κλεόνικε Εὐτρόπιε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ συσκάμματι ⁝—

Ὡραιοτάταις ἀκτῖσι διαυγασμένοι. ὡς τοῦ Χριστοῦ προβλέποντες. ἔνθα ἀθλοφόροι, θάνατον ὑπομείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν. τὰς ὑπεναντίους συμπλέξαντες ⁝— Θεοτοκίον.

Νεμομέ-

Νεκρωμένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θαύματος· ῥεῖθρον ζωῆς κινήσασα, Χριστὸν ὃν δυσωπεῖ. ἁμαρτίας καὶ μὲν ψυχῆς κατασβέσαι μου. μετόχους ἐλέους παμάκαρ χρᾶντε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ετῶν ῥᾳθυμίας νοός, φιλίαν ἀφεῖσαν ἐθραύσατε. ὠμότητος αἰκιζόντων. καταπτύσαντες θράσος. μάρτυρες καρτερώτατοι:~

Υπὲρ τῶν γεηρῶν, οὐράνια φρονήσαντες, ἀγέννειαν ἐπαινέσαντες. καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε:~

Μανίαν ἀπαλήν, τυράννων οὐ πτήξαντες. πυρός τε καὶ τῶν μαστίγων καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε. Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεὲ ὁ πλάσας με. προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει. ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος:~

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ραθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν μαρτύρων αὐτάδελφος. μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους. τῷ σταυρῷ παγεῖσα, φῶς ἐστέφθης. ἀκροτάτως, σὺν Ἀνθρωπίῳ ὁ θεῖος Κλεόνικος:~

Ὁδεύσας, μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον. ἥλοις πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας. συνέθλασε. τῶν δαιμόνων τὰς κεφαλὰς πατήσας ὁ ἔνδοξος:~

Ναός σου, τὴν καρδίαν λαξεύσας ἀνέρρεψας. ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας. καὶ τὸ στέφος ξίφει μάρτυς ἐδέξω. ἐκτμηθείσης σου, κεφαλὴν Βασιλίσκε ἀοίδιμε:~ Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος. καὶ καθαρώτατον κρίνον. καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ θεόνυμφε. ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου λόγος ἐσκήνωσε:~

Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Τὸ μξ. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, γ΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ἀνθρωπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου. Στίχ.

Ὁ στερρὸς ἡμῖν Ἀνθρώπιος τοὺς τρόπους.
Ἔφερε Χριστοῦ καὶ τέλος διὰ ξίφους.
Καὶ Κλεόνικος ἀκλεῆ νίκην ἔχει.
Σταυρῷ κρεμασθείς, ὡς ὁ Χριστός μου πάλαι.
Εἱρκτῇ τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἱρκτῆς ἔχων,
Εἱρκτῶν λυθεῖται Βασιλίσκος ἐκδύο.

Ἐν ξύλῳ Ἀνθρώπιος σταυροῦ τε τῷ προσεπήχθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον, κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρατιῶταί τε συγγενεῖς, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας παρίστανται οὖν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ ἡγεμόνι. καὶ τύπτονται σφοδρῶς. ὁ δὲ ἅγιος Ἀνθρώπιος, κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγάς. ὅτι τὸν ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. ἔνθα, οἱ μὲν τύπτοντες ἐξημβλυώθησαν διὰ τὸ σύντομον τῶν βασάνων. οἱ δὲ μάρτυρες ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ κυρίου, καὶ τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος Θεοδώρου γεγόνασιν ὑγιεῖς. ἐπεὶ οὖν τῇ παραδοξοποιΐᾳ ταύτῃ, πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. μεταβαλλομένου οὖν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν ἅγιον Κλεόνικον, μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς Χριστοῦ πίστεως. καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδέν τι μᾶλλον ὁ ἅγιος μαλακισθείς. ἀλλὰ καὶ παροξυνθείς, ἐγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ ἡγεμόνος. κατεχλεύασε δὲ τῶν εἰδώλων ἀθέμενα· ὅθεν θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης διὰ προσευχῆς, τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. ἐκκαεῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλτον ἐν τρισὶ λέβησι κατέχεον ἐπ' αὐτούς. καὶ αὐτοὶ μέν, ἀλώβητοι διεφυλάχθησαν. οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων κατεφλέχθησαν. εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Ἀνθρώπιος καὶ τελειοῦνται. ὁ δὲ ἅγιος Βασιλίσκος, ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. Στίχ.

Χωρεῖν ἔχει πῶς τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον,
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζώϊλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. Στίχ.

Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ.
Ζωῆς ὑπῆρχε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Ἐπιμονὴ ἡ παρθένος. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Κροσσωτὰ χρυσᾶ Ἐπιμονὴ ἡ παρθένος,
Ταῖς ἀρεταῖς ἅπασιν ἠμφιεσμένη.

Ταῖς

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι. ὥσπερ, ἐν ἄθλουσιν ἔφη ὁ ποιητής, ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον. καὶ κάλλος, διαμένον ἄλυπον χαρμονήν, ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶντες τῆς δόξης σου κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες. πλάνης, ὑπηρέτας μάρτυρες ἀκλινεῖς. κατεφλέξατε κραυγάζοντες. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Θεοτοκίον.

Λῦσον παρθένε, ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον. σῶσον, ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα. ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐφέστηκεν, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις ἅγιοι ἐν ᾗ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ θεῷ ὕμνοις κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Ὡραῖοι οἱ πόδες ὑμῶν, ὥσπερ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, θεῷ ἐδείχθησαν μάρτυρες. οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς θεῷ κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδής, χριστὸς ἐνδέδοται, σαφῶς τοῖς μάρτυσι. καρπογονεῖ ἡ ἀνίκμος φέρουσα. καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς. καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἄχραντε, σὰρξ ἐχρημάτισε. φύσιν θεώσας μου δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ. ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν φαιδρῶς τὴν δόξαν κυρίου, στεφανηφόροι κατοπτρεύοντες. σὺν ταῖς ἀσωμάτοις χορείαις. καὶ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ. μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ὅλον ἑαυτοῖς τὸν σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι ἀξίως. πόλις ἐγνωρίσθητε θεοῦ, ἑδραιούμενοι θείαις ὑπαλέξεσιν. εὔφορος καὶ κλεόνικος, σὺν βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανήγυριν ὑμῶν μνήμην. καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημούντων, ἀγῶνας θείους μάρτυρες ἔνδοξοι. τὸν κτίστην ἱκετεύσατε, ἁμαρτιῶν εὑρεῖν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὤφθης. καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία. σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος. καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις. διό με ἀειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαί με κολάσεως.

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἀγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ἡ ά ὥρα, ὡς σύνηθες. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, δ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς θεὸν διὰ πίστεως. κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον. καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας. σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, ἀθλίως δουλωσάμενος τοῦ θείου πνεύματος. Ὅμοιον.

Ἥλιον ὥσπερ πολύφωτον, τῶν ἀρετῶν τῷ φωτὶ, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν, εὑρηκὼς γεράσιμε, ἐν ἐρήμῳ διώδευσας. καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος. τούτοις προστάξας,

πρὸς

πρὸς τὸ δουλεύειν σοι. ὡς θαυμαστὸς Θεός, ὑπάρχει ὁ Κύριος. ὁ καὶ θῆρας, ὥσπερ λογικοὺς βροτοῖς, καθυποτάξας σαφῶς. Ὅμοιον.

Ἅπαντα τὸν βίον διανύσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ. καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι. μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως. ἀκτημοσύνῃ κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραϊζόμενος ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος. ὅθεν καλῶν, ἔδρεψας τὴν ἀπόλαυσιν, θεομακάριστε.

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Σὲ δυσωποῦμεν παμάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν. συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλειον. ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ βοήθει τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως. ὦ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν. τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωσε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε. ἡ γῆ κλονεῖται καὶ ἐρρήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ δὲ καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς τέκνον οὐ διαρρήξομαι. σπλάγχνα καὶ ὄμματα. παρειὰς γλυκύτατε, καταξανῶ ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα σῶτέρ μου.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τοῦ ἁγίου κανών, εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου. ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας αἰγυπτίων. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιόν, τὴν νηστείαν ἔχοντες. γενναίως πατήσωμεν τὰ τούτου μηχανήματα.

Ἐλλάμψει τοῦ πνεύματος θεοφόρε, καταυγασθεὶς τὰ νοητά, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα. πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι᾽ ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων περιδιακτήσιας, τὸ γεηρὸν ἀπολαβών, ἄχθος ὡς ἀσώματος γεράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ θεῖα πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν ἁγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου. νηστείας ταῖς ὑποδρύξιν, ἃς οὐ μὴ σαναγαγὼν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες. Χριστῷ δι᾽ ἀπαθείας καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τοῦ Κυρίου πάτερ ὅσιε ἀεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων ἀεὶ πάτερ γεράσιμε. τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίους ἐν τοῖς θαύμασι. Θεοτοκίον.

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως ῥωννύουσα παρθένε κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Ὁ εἱρμός. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας. πρὸς νοητῆς θεωρίας, ἀνελήλυθας ὕψος. καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς. διὰ τοῦτο θεοφόρε, σε εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν. δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ δόξα τῷ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὴν κτίσιν ἐβάστασας παρθένε Θεὸν σαρκωθέντα χρηστότητι προτείνασα δυσώπησον αὐτόν. λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν. κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων. καὶ στρατιωτῶν σου ἐν λόγχῃ τὴν πλευράν σου νυγέντος. ἡ πανάγνος ὠδύρετο πικρῶς καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτόν. τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα. δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ δόξα τῇ σῇ χρηστότητι. δόξα τῷ θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστὲ ὁ Θεός, προμηνύων ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν. μετὰ χα-

ρᾶς

Τρανῶς ἐκραύγαζεν, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τῆς σῆς· ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστὲ ὁ θεὸς. δεῖγμα παρέχου, τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας σωτὴρ. δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις. καὶ ἁγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας σοφὲ, μυστικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι. διὸ καὶ χάριν εἴληφας, ὁρᾶν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ἱδρῶσι τῶν ἀγώνων σου, τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον. καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνοῦς τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν. Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα πιστῶν δεδομένη παρθένε ἁγνὴ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος. δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε. ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον. καὶ δείξας τὴν ἡμέραν. δόξα σοι δόξα σοι, » Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, μνηστεία ἀφαρπάσας. πρὸς τὸ ὕψος ἕλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς. παρατάξεις δαιμόνων κατέθραυσας γενναίως. καὶ Χριστοῦ Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις υἱὸν τοῦ θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχὼν, θεοφόρε ὁμίχλην. φωτὶ τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος νοητῶν ἐνηυλίσασας. Θεοτοκίον.

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας ἐκπλύνασα παρθένε. καθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ᾠδὴ ϛ'. Ὁ εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ θεός. κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε. » καὶ σῶσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον. ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως σωτὴρ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε. ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας.

Τῆς εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς μουμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε πάτερ. καὶ θήρας τῆς ἐκείνων, ἀνοῦς διέσωσας. Θεοτοκίον.

Γενομένην τὴν πάντων δεσπότιν, διὰ σοῦ θεοτόκε. ἐῤῥύσθημεν πλάνης τῶν εἰδώλων. καὶ πόθῳ κυρίως σε, μητέρα θεοῦ δοξάζομεν. ὁ εἱρμός.

Καὶ τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου. Στίχοι.

Σφυγγέρεις μοι καὶ Γεράσιμος φάους,
Σῆμα προφανὲς τοῦ διὰ γεισὸν βίου.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέστη.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου στοιχειωθεὶς, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα περιβαλλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, ἐγγόνου Ἡρακλείου τοῦ ἐπικεκλημένου πωγωνάτου. καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς θεὸν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων κατάρχειν. λέων γὰρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν. ἐπιτελῶν μὲν, καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας. καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον, ἐπὶ νομὰς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. οὗ πρὸς ποτε παρόδῳ τῶν ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμήλοις προσδεθέντος, ὕπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρὸς, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἑσπέραν, ὁ τῷ ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα καὶ δόξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἐκέλευσεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. ἣν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς ὑδρείας ἔφερε. καὶ θέων ἢ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο. ἀλλ' εἶχε μὲν αὖθις ἡ αὐτῇ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας. τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσαντα. ὃς ἰδὼν καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμήλοις ἑπόμενον. ὁρμήματι καὶ φρυκτίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἷλκε τὸν ὄνον. ὁ δὲ ὄνος ἐπισυρομένας τὰς καμήλους, ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἕως ἤγαγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμήλους εἰς τὸ κελλίον, καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν δῆθεν προσῆγε τῷ γέροντι. ὁ δὲ μειδιάσας πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, μάτην ἄρα ὁ λέων φησὶ παρ' ἡμῶν ὠνειδίζετο. οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας

τῶν

τοῦ συνήθους ἐχέσθω μονῶν καὶ διατριβῶν.
τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων καὶ οἱονεὶ
συνταξάμενος τῷ γέροντι, ὑπέδυ τὸ ὄρος.
καὶ τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ ἠξιοῦν προσήρχετο
τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν, ὡς ἐν σχή-
ματι προσκυνήσεως. τελευτήσαντος δὲ τοῦ
γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀπο-
δώσων. ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρε τὸν ὅσιον, ἀλλὰ πα-
ρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ, ἔμαθε τὴν τε-
λευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέ-
χθη λέων τοῖς πρότερον καταθρηνήσας
βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθ-
μῷ, ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ θεὸς
τοὺς δοξάζοντας αὐτόν. καὶ θῆρας αὐτοῖς, ὑ-
πείκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰ-
κόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, παύλου, καὶ ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. στίχ.

Ὁ κείμενος μὲν παῦλος ἡ δὲ κειμένη.
Ἰουλιανὴ σύγγονοι τετμημένοι.
Παῦλον ἰουλιανήν τε τετάρτῃ ἔκταμεν ἄορ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως
ἐν πτολεμαΐδι. ἐτύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κα-
τὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς καὶ τραφέντες
καλῶς. εὐσεβείᾳ μᾶλλον, ἢ γάλακτι. ὁ δὲ
παῦλος τὰς θεοπνεύστους γραφὰς διῆλθεν
ἐμμελῶς. καὶ τὸν αὐτοῦ νοῦν ἐκμελετήσας ἔτι
νέος ὤν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας
ἐπεστόμιζε. καὶ κῆρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ θεοῦ λό-
γου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. ἐπιδη-
μήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν βασιλέα, καὶ ἰδὼν
θαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο. καὶ στῆ-
ναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν
πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ. καὶ ἑαυτὸν δὲ
τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ σταυροῦ. ἐπεὶ δὲ εὖ κέλα
θεσφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ.
καὶ τὴν εἰς χριστὸν ὡμολόγησε πίστιν. καὶ τὴν τῶν εἰ-
δώλων διήλεγξε ματαιότητα. ὅθεν κρεμα-
σθεὶς, ξέεται. ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ κατεβόα
τοῦ τυράννου ὡς ἀδίκως αἰκιζομένου τοῦ ἀδελ-
φοῦ. συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτή. καὶ κρεμα-
σθεῖσα, ξέεται. καὶ ἐν λέβητι ἔνθα πίσσα κα-
χλάζουσα. ἀμφότεροι βάλλονται. καὶ ἔτι
ἐμμένοντες τῇ τοῦ χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδη-
ρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται καὶ τοῖς νώ-
τοις ἄνωθεν τύπτονται ἔνθα κοδράτος καὶ
ἀκάκιος οἱ δήμιοι τῶν ἁγίων φεισάμενοι,
τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται μὴ διαλωβη-
θέντων δὲ δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν εἱρ-
κτῇ καὶ ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντων. καὶ τρο-
φῆς κορεσθέντων, τῷ χριστῷ εὐχαρίστησαν. καὶ
αὖθις παρίστανται τῷ βασιλεῖ καὶ θῦσαι τοῖς
εἰδώλοις μὴ βουληθέντων, ἀναρτηθέντων τύ-
πτονται στρατονίκου δέ τινος ἑνὸς τῶν δημίων
τὴν ἁγίαν ἰουλιανὴν κατοικτείραντος καὶ πρὸς
τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ χριστῷ
πιστεύσαντος. ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ ἁγία προετρέ-
πετο μὴ φείδεσθαι. ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ βασι-
λέως πρόσταγμα. μανεὶς ὁ τύραννος. αὐτοῦ
μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε. τοὺς δὲ ἁγίους
ἐκέλευσεν ἰοβόλοις ἑρπετοῖς συναποκλει-
σθῆναι. ἐξ ὧν διαμεινάντων ἀβλαβεῖς, τὸν
μὲν ἅγιον παῦλον, τύπτεσθαι μολυβδίσι
τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ
προστάσσει. καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων
στρατιωτῶν ὑπὸ ῥάβδων πεπυρωμένων τύ-
πτεσθαι τὴν δὲ ἁγίαν ἰουλιανήν, εἰς πορνεῖον
ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν δια-
φθαρῆναι. οὓς παραγενομένους, ἄγγελος
κυρίου παραστάς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν
ἀπετύφλου. ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ ἁγία εὐξα-
μένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατέστησεν ὑγι-
εῖς, αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς παύλου,
ἐμβάλλεται βόθρῳ πυρός. κελεύσαντος δὴ
τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆ-
ναι αὐτούς, ὤφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπλη-
ρωμένη φλογός. ἥτις πλησίον αὐρηλιανοῦ,
πυρὸς κατέχεεν ὄμβρους ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀ-
νήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς ἁγίους. καὶ λαμπάσι
τὰς ὄψεις αὐτῶν καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλε-
χθῆναι προσέταξε. καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος γρηγόριος κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. στίχ.

Ἔλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεὶς βίου,
Ἄνεισι γρηγόριος ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀεὶ ἐγκρατείας ἀναβαίνων πρὸς ὄρος, ἐν θείᾳ πολιτείᾳ καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Χριστόν, μοντῶς ἐνοπτριζώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων, φοβερὸς ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ᾄδων ἀπαύστως, τῷ Χριστῷ εὐχαριστήρια. Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστείᾳ καὶ ἀγῶνι Θεοκυῆτορ ἡμᾶς αἰνοῦντας, ἄχραντε καὶ ὑμνοῦντας σε περίζωσον.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες, μεγάλῃ τῇ φωνῇ. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ παντός, δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον. ἵνα σε εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν βασιλέα Χριστόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἀπὸ βρέφους θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὤφθης καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἑκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεχθέντα. δρόσος ἡ τῶν χαρίτων, τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ. ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων. Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε δέσποινα, παναγίων αἱμάτων. αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἱκεσίαις Θεοτόκε παρθένε.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Θεοτόκε ἄχραντε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὁ λοῦτος τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου πνεύματος. εἰς πάντας προτίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον ὥσπερ ὑλικῷ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Χριστόν.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν τῆς ψυχῆς Γεράσιμε. πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων. κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Ἐν ὁσίοις ὅσιε Χριστῷ παριστάμενος. αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ὑπέρθεν ἐκλάμπουσα ἡ σὴ χάρις δέσποινα. φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ἡ α΄. ὥρα ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Κόνωνος, ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. α΄. πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι. τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν. καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὡραιοτάτοις σου ἔνδοξε. Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Κόνων παναοίδιμε φωτί, τοῦ ἁγίου πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν. σκότος ἐμείωσας. πονηρῶν δαιμόνων. καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος. ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς. Ὅμοιον.

Κόνων ἀξιάγαστε μακάρ, τῆς τριάδος γέγονας. καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς. Δόξα. καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή. χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα τῷ ξένῳ τόκῳ σου, παναγία ὑπεράμωμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος δέσποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι θρηνῳδοῦσα ἔλεγε. ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε. ποῦ ἡ εὐπρέπεια. ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα. τῆς μορφῆς σου, υἱὲ μου παμφίλτατε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. ὅπου δ' ἂν τύχῃ τὰ τριῴδια, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς η. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Ὁ καλλίνικος μάρτυς ὑμνείσθω κοινῶς.

Ἀρχὴ τῶν θείων. ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. α'. ὁ εἱρμός.

Τῷ σεῖ θεῷ τῷ ἐν θαλάσσῃ λαῷ, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι. καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται :~

Ὁ καλλίνικος νῦν μάρτυς ὑμνείσθω κοινῶς. κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος. ὡς στρατευσάμενος χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ. καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος :~

Κεκρυμμένην ζωήν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν. ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, κοινῶν ὁ ἔνδοξος μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς. ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται :~

Ἀφθαρσίας στολήν, περιβαλλόμενος νῦν. ἐνεκεντρίσθης κοινῶν ἔνδοξε. ἀγριελαίου ἐκ ῥίζης, εἰς καλλιέλαιον χριστῷ τε τοὺς φύσαντας ἐκαρποφόρησας :~

Λελυμένος ἀρχὰς τῆς τοῦ προπάτορος. φθορᾶς τὴν ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ πανοίδιμος μάρτυς. καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἁγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο :~ θεοτόκιον.

Ἄσαντε μῆτερ θεοῦ τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ. καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα θεόν. ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν. εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἑκούσιον νῦν σταύρωσιν :~

Λαφάνειν ᾑρετίσω θεῷ τὸ φῶς ποθήσας. ἐβδελύξω δὲ, τὴν ζοφερὰν κοινῶν ἔνδοξε. τῶν εἰδώλων ἀθεότητα :~

Ἱεράσας προθύμως χριστῷ. ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ εὐπρόσδεκτος. ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας τῷ δεσπότῃ πανμακάριστε :~

Νομίμων τῶν πατρῴων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλευθέρωσας. τὸν ἀπωλείας ἐφερομένων, θριαμβεύων κοινῶν ἔνδοξε :~

Ἱκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν ἔνδοξε. παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου :~ θεοτόκιον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου. ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μῆτερ θεοῦ :~

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου χριστέ.

Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ θεῷ, κολληθεὶς θεοφόρε. τοῦ πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον. καὶ τὰ πονηρότατα καθυπέταξας πνεύματα. ἐναθλήσας δὲ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως. ἀπάντων, τὴν πανάγιαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν :~ θεοτόκιον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παναμώμε. καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι :~

σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου παρθένου. διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία. σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν υἱόν σου ὑψούμενον. παναμώμητε, εὐλογημένη μαρία. τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν θεοτόκε. πιστῶν τὸ κραταίωμα :~ ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἀκήκοα κύριε, τὴν ἐκ τάφου σου ἔγερσιν. καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν :~

Καθεῖλες μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήριον. καὶ ὑπέφηνας, τοῦ ἰησοῦ τὴν θεότητα :~

Ὁ λίθινος φρίξας σου, ψαλμῳδῆς, θεὲ τὸ ἐμβρίμημα. τὸν ἰησοῦν μόνον, εὐηγγελίσατο εἶναι θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι. ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην μετάθεσιν :~

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον. ἐπιστρέφεις γὰρ μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς κύριον :~ θεοτόκιον.

Κυρίως δοξάζομεν. σὲ θεοτόκον ἀνυμνοῦντες. καὶ
τῶν σῶν λιμένων, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν :—

ᾨδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς, σὺ
γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδα-
μεν :—

Ἀχώρητον σε δοχεῖον ἡ χάρις. καὶ ἀκήρατον τοῦ
φωτὸς ἀπειράσατο. μαρτύρων κλέος καὶ
καύχημα :—

Ῥημάτων ἐπαλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν
γνῶσιν. καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπεί-
ρους ὑπέρτιμε :—

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυ-
μάτων, ἐβόων ὁ κόνωνος θεός, τὴν πλά-
νην ἐνίκησεν :— Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε θεοτόκε. σὺ
γὰρ τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύη-
σας :—

ᾨδὴ ϛ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγέ-
νετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρω-
πον. καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου κύριε :—

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν ἡ χάρις, ἐπαύξη-
σις καὶ πλοῦτος. καὶ τοῖς ἀπειθοῦσιν ἡ ἔν-
στασις ὄλεθρος. ταῖς ἱκεσίαις σου κόνων πάμ-
μακαρ εἶπε :—

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται δαιμόνων τὰ στί-
φη μακάριε. σεαυτὸν ὑπέταξας, θεῷ τῷ
ποιήσαντι. αὐτεξουσίῳ μάρτυς, κόνων
ἔνδοξε :—

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἱρεῖσθαι
τὸν ἔλεον. καὶ πλοῦτον βδελύττεσθαι, ἐν-
θέως φιλάργυρον. πανμάκαρ ἔργῳ, καὶ
λόγῳ διδασκόμενα :— Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλί-
μακα ἔμψυχον. καὶ πύλην οὐράνιον, ἀ-
ξίως δοξάζομεν. μαρία ἔνδοξε, ὀρθοδόξων
καύχημα :— Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τὸ μαρτυρικόν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρ-
τυρος, κόνωνος τοῦ ἐν ἰσαυρίᾳ. Στίχοι.

Ἥκας πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν θεὸς θέσει.
Εἰς γῆν ἀφεὶς σου τὴν κόνιν κόνων πέμ.

Οὗτος ἦν, ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων, ἐκ κώμης λεγομένης βυδανῆς. μέσο-
ρος καὶ ναδᾶς υἱός. οὗ γυναῖκα τούτῳ συνα-
ψάντων, τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν
σὺν αὐτῇ ᾑρετίσατο. λέγεται δὲ τὸν ἀρχιστρά-
τηγον μιχαήλ, ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς χριστὸν
πίστιν. καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς τριάδος ὄ-
νομα βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀχράντων μυστη-
ρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυ-
μάτων ἐνέργειαν χορηγῆσαι. ὅθεν τὴν γυ-
ναῖκα ἄνναν, τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ ὄνομα, συμ-
φρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε,
βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ
μεταστήσας πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν. ὅθεν καὶ
τὸν πατέρα μέσορα, ὑπὲρ χριστοῦ ἔπεισε μαρ-
τυρῆσαι, καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας, θυσίαν προ-
σάγειν μέλλοντας, σκοτεινῷ τινὶ καὶ ταρ-
ταρώδει δαίμονι, ἐν ἄντρῳ τινὶ παραδοὺς, τὸν
τῶν ὅλων θεὸν ἐπιγνῶναι ἐποίησεν αὐτοῦ τοῦ
δαίμονος μὴ εἶναι θεὸν συνομολογήσαν-
τος. καὶ τοὺς ἀπείρους ὄχλους τό, εἷς θεὸς ὁ κό-
νωνος ἐπειπεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φωναὶ πα-
ρὰ τοῖς ἰσαύροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ μάρ-
τυρος μνήμῃ μεγαλοφώνως κηρύττονται.
τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξου-
σίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωρ-
γίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν κα-
ταστῆσαι φύλακας. τοὺς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγ-
κλεῖσαι, καὶ σφραγῖδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ
γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκα-
ταχῶσαι. ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ
γέγονεν οὕτως. τοῦ ἡγεμόνος μάγνου, μετὰ
τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τὸν τόπον
καταλαβόντος, καὶ τοῦ ἁγίου κατασχεθέντος
καὶ προσαχθέντος αὐτῷ. ἐπειδὴ τὸν χριστὸν, θεὸν
ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς.
τοῦ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἅγιον
ἐξελέσθαι, διαχωρίσασθαι δὲ καὶ τὸν ἡγε-
μόνα, ὁ μὲν, αἰσθόμενος, ἔφυγε, τὸ δὲ πλῆ-
θος λύσαντος, τὸν ἅγιον, καὶ τῶν αἱμάτων
ἀποσμήξαντος, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴ-
κῳ. ἔνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς
κύριον ἐξεδήμησε. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκ-
δημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευα-
ζομένου, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ὄντα τὰ
πονηρὰ

πορνικὰ συνέκλεισε πρᾶγματα. ὧν ἑνὸς δια-
μηχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέ-
χειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν
εἴδει πυρός. ὥστε πάντας μὲν τὴν γῆν κα-
ταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδο-
μούμενον. καὶ ὅλως μετὰ δύσιν ἡλίου, μὴ τολ-
μᾶν τινὰ τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. ἀλλὰ
ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀ-
πηλλάγησαν. προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ
ἀγρυπνίαις σχολασάντων. τοῦ ἁγίου δεη-
θέντος ὑπὲρ αὐτῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος κά-
νωνος τοῦ κηπουροῦ. ἆθλ.

Ἥλων τύπους φέροντι κῶ κώνων,
Ἥλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.
Ὀξυτάτοις κώνων ἥλοισι πάρης πόδι-
πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασι-
λέως ἐκ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. ἀπάρας
δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδων τῆς Παμ-
φυλίας. καὶ ἦν ἐν τῷ λεγομένῳ Καρμηλά-
κηπον τινὰ καλλιεργῶν. καὶ οὕτω τὴν τρο-
φὴν πορίζόμενος. ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀκέ-
ραιος καὶ ἁπλοῦς. ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλ-
λαβεῖν ζητοῦντας αὐτόν. καὶ ἐν παιδίᾳ
ἀσπαζομένους τούτους, ἐκ ψυχῆς ἀντα-
σπάζεσθαι. καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν παρῆσαν
εἰπόντων, ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος κα-
λεῖ, ἀπεκρίνατο. ποίαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμοῦ
χρείαν ἔχει, μάλιστά γε ὄντος χριστιανοῦ. κα-
λείτω τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως
κοινωνούς. δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς
τὸν ἡγεμόνα. καὶ παρ' αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώ-
λοις προτραπεὶς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν τύ-
ραννον καθυβρίσας. καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν
ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος. ὡς οὐ-
δὲν ἔτι γένοιτο αὐτῆς σαλευθῆναι, ἥλοις σι-
δηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς τρέχειν, ἔμ-
προσθεν τοῦ ἅρματος ἀναγκάζεται. ὅθεν
λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς προσ-
ευξάμενος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
Μάρκου μοναχοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁ μὲν τῇ
μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν, ἐπιδέδωκεν
ἑαυτόν. καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως προῆλ-
θε καὶ ἀρετῆς. τεκμήριόν τε ἀμφοτέρων. οἵ-
τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, παν-
τοίας παιδεύσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μεστοί.
καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια παρὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.
ἐδόθη αὐτῷ, ὧν ἓν ἀναγκαῖον πάντως εἰ-
πεῖν. σχολάζοντος γὰρ τοῦ ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ
αὐλῇ. καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν
ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα.
καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος, τοῦ ἁγίου ἐδέετο
κατοικτειρῆσαι αὐτήν. καὶ τὴν πήρωσιν τοῦ ἐγκό-
νου ἰάσασθαι. ὁ δὲ προσπτύσας τοῖς λωβη-
θεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν
αὐτοὺς ὑγιεῖς. μεθ' ἡμέραν δὲ τῆς ὑαίνης κῴ-
διον αὐτῷ μεγάλου προσαγαγούσης κριοῦ τὴν
ἰατρείας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ ὁ
ὅσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑπο-
σχέσθαι, μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπι-
πηδᾶν. εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ὢν
συμπαθὴς, τί ἂν ἦν πρὸς ἄνδρας, οὓς ἡ τῆς φύ-
σεως κοινωνία κατοικτείρεσθαι παρὰ τῶν
ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀν-
δρὸς καθαρότης, ὡς τὸν πρεσβύτερον τῆς μο-
νῆς διομνύμενον λέγειν. ὡς οὐδέποτε τῶν
θείων μυστηρίων, τῷ μοναχῷ ἐπιδέδωκε Μάρ-
κῳ, ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτὸν, ἄγγελος αὐ-
τῷ μετεδίδου. οὗ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα
μόνην ἔβλεπε, τὴν λαβίδα κατέχουσαν,
δι' ἧς ὁ ὅσιος, τῶν ἁγιασμάτων μετεῖχεν. ἀ-
πετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων
ἁπάντων καὶ θορύβων, τεσσαράκοντα
χρόνων ὑπάρχων. καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκή-
σει ἔτη ἑξήκοντα, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν
δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς. ψιλὸς τὸν πώγω-
να. καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπι-
λάμπουσαν, τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἡρω-
ΐδος. καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, εὐλογίου
τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ. ἆθλ.

Τὸν εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις,
Κτίσου χάριν σοῦ τὴν κάραν τεμνομένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλαμ-
πίου. ἆθλ.

Τράχηλον ἀλάμπτος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχέλαος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ρμβ΄. μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Θεὶς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,
Ἀρχὴ τομῆς σοι λαὲ θεῖε Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς ἀθληταὶ ἠγωνισμένος ἀνεβόας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκὼς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης ἀθλοφόρος. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων βοῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητής, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης. ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, μάρτυς ἀήττητε.

Ἱερουργήσας θεῷ, τῶν πλανητῶν τὴν σεβίαν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων βοᾷς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς, ἣν θεομήτορα ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου μητρός. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὁρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα. τὴν δυσειδαίμονα πλάνην, τοῦ ἁγίου ταῖς ἐντάξεσιν. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι παμμάκαρ. τῶν κακούργων τὰ συστήματα. διολεθρίων πρῶν, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος ἔσωσας. τῇ ἐνεργείᾳ σου προστάξει, ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοᾷ ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως ἀθλητά. τῷ τρισηλίῳ φωτί, τὴν τρισυπόστατον φύσιν ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν χερουβὶμ ὑπερτέρα. ἀνεδείχθης ὑπερένδοξε, θεογεννήτορ Μαρία. ἐν γαστρὶ σου τὸν κλείουσα, ὃν σὺν ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων,

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν. οἱ πιστοί, ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ὅλος τοῦ ἀΰλου πόθου γενόμενος. τοῦ Χριστοῦ σε ἐπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον. διὸ πάντες σε, μάκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θεαρέστως ἑπόμενος. οὐ θωπείαις μακάριε, τοῦ ζῶντος σεπτοῦ σου αἵματος. εὐλογοῦντα μοι πλήθει ἀρρυόμενον.

Ὤφθης τῶν μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, τοῖς Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι, διὰ τοῦτό σε, ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος. τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων ἀθλητὰ Κυρίου ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοῦ μῆτερ Χριστοῦ. τοῦ θεοῦ. χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον. χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σεπτῆς παρουσίας. χαῖρε δέσποινα.

Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελ. καὶ τὸ μηναῖον. Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι ὡς συνήθεια. ἡ α΄ ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ς΄. τῶν ἁγίων μβ΄. μαρτύρων. τῶν ἐν τῷ ἀμορίῳ. Θεοδώρου, Κωνσταντίνου. Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσοΐου καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες. καλλίνικοι μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι. ἐν τῷ σεπτῷ στερεώματι, τῆς ἐκκλησίας, ἄθλων λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καὶ διελύσατε πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι. καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε. ὅθεν ἐν πίστει, τὴν φωσφόρον

τε καὶ ἱδρῶσιν ὑμῶν ἄθλησιν ἐκτελοῦμεν προστάτας ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες. Ὅμοιον.

Ἀπαγωγὴ χριστομαρτύρων βιαία. δέσμιοι γεγόνατε. καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήκιστον. ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντως φύλακες. ἐντεῦθεν μαινόμενος, θὴρ ὁ δυσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε. μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι. καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, προσεδυσὶ πεφυκότες, πανοίδιμοι βασίλεια :~ Ὅμοιον.

Σὺν κώνσταντίνῳ βάσῳ ἡ καὶ καλλίστῳ. θεόφιλον ἅπαντες, καὶ τὸν θεόδωρον. καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον, τῶν ἀθλοφόρων. μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν. θανεῖν γὰρ προείλοντο, ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες γηθόμενοι. καὶ νῦν ἐν πόλει, θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται. καὶ δέξαι τοῦσι, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν :~ Μεθοδίου. δόξα ἦχος, β.

Ἡ ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς μέλαν στολὴν ἐνδυσαμένη. ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα τῶν νέων ἀθλοφόρων. τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, χριστῷ προσήγαγε. διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας. καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν καταπέμψον. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Σταυροθεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.
πρός, Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν. βλέψασα πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα. ὑπερύμνητε κύριε, υἱὲ καὶ θεέ μου. πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα. φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε :~

Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα ἦχος, πλ. δ. Σικεώτου.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, ἀντιφάνων μαρτύρων. σφάγιον ἄμωμον ὑπὲρ χριστοῦ τυθέντα προσθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμόν. τῶν τεσσαράκοντα δύο. φιλομάρτυρες δεῦτε. τὴν πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτοὺς θραύσατε θράσος ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων. καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα. εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τελμόρος ἀνέσης χε.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, παρθένε μῆτερ μόνη θεοῦ, ἐξιώθης. ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς τριάδος, χριστὸν τὸν ζωοδότην. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :~

Τὰ ἰδιόμελ. ταῦτα ψάλλονται, εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, οὐ χρὴ ψάλλεσθαι. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῶν ἁγίων ὅπου δ᾽ ἂν τύχῃ τὸ τριώδιον, τῶν ἁγίων ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς´. καὶ τοῦ τριωδίου οἱ δύο κανόνες, εἰς η´. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἐπαινῶ, καλλινίκων μαρτύρων. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ, α´. ἦχ. πλ. β. ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσλ.

Ἀναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ χριστοῦ, ἐκκλησίας ἔνδοξοι. ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες :~

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες μάρτυρες, κατεπτώσατε αὐτόν. καὶ θανόντες ηὕρατε ζωὴν ἀτελεύτητον ὄντως μακαριώτατοι :~

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως. προσηνέχθητε χριστῷ. τῷ τυθέντι μάρτυρες σαρκί. καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς. συνηριθμήθητε :~

Οἱ τεσσαράκοντα δύο. πανευκλεεῖς, τοῦ κυρίου μάρτυρες μυριόλεκτον πληθύν. ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε :~ Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία παρθένε τῶν ἀθλητῶν, θεῖον ἐν καλλώπισμα ἡ κυήσασα χριστὸν τὸν ὡραῖον κάλλεσιν αὐτῶν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε :~

τὴν :~ ᾠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σταδίου μέσον παραστὰς, τὸν σωτήριον λόγον, δι᾽ ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρείως, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε :~

Ἐμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα. καὶ τομὴν τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνὸς. κωνσταντῖνε, μάρτυς ἀξιάγαστε :~

Πιστόν σε φίλον τοῦ θεοῦ. ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐξεφάνερωσε πᾶσι. τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς, φιλίας τὸν λογισμὸν. ἀποσπῶντα, κράτιστε Θεόφιλε :~ θεοτοκίον.

Ἁγίων δῆμος ἐναθλῶν. τεσσαράκοντα δύο, σὲ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς. δυνάμωσον, τούτους μεσιτείαις σου :~ Ὁ εἱρμὸς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ. κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας αὐτοὺς. ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :~

καθίσμα, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρείως πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε χριστοῦ τοῦ θεοῦ. πίστιν δὲ καὶ μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες. ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα, δὲ, τεθεικότες ἐπ᾽ ὤμων. πρὸς τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε :~

ἕτερον, ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθρῶν. καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἄσειστοι διεμείνατε. καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος ἅγιοι. τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε. ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι ἀθλοφόροι μακάριοι. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν γαστρὶ. συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας. τὸν κόσμον συνέχοντα καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα συνέχοντα τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. τὴν σήν μοι τότε δώρησαι βοήθειαν, ἄχραντε δέσποινα. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται. ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα παθήματα :~, ᾠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἰσχύϊ μάρτυρες, τοῦ θείου πνεύματος. κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον. θανατωθέντες καὶ ζωὴν, κληρωσάμενοι αἰώνιον :~

Νευρώσας κάλλιστα. ψυχὴν ὁ κάλλιστος. ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐράνια κληρούμενος :~

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως. τοὺς νόας σου βασάνων τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας. καταδιώξας ἀνδρείως, τοὺς ἐχθροὺς σου παμμακάριστε :~

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα. παρεδώκατε ἅμα τῷ δι᾽ ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος. αἷμα τὸ ἴδιον σταυρῷ, παναοίδιμοι κενώσαντι :~ θεοτοκίον.

Ἁγνὴν μρᾶσε, οἱ θεῖοι μάρτυρες. ἐπιστάμενοι κόρην καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλεΐζόμενοι. τὰς ἀθανάτους δωρεὰς, ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο :~ ᾠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Λαμπάδες ὤφθητε μυστικαί. φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι. καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι. κυρίου ἀθλοφόροι μακαριώτατοι :~

Λεόντων χάσματα νοητῶν. μάρτυρες κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε. βρῶμα τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἥδιστον. τρυφῆς ἀδιαρρεύστου καταξιούμενοι :~

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, μάρτυρες προσάξατε θεῷ. οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα. ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως. καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων :~ Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, ἄχραντε κινήσεις πρὸς θεόν. ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα. καὶ τῶν ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα. τὰς τρίβους τὰς φερούσας, πρὸς τὰ οὐράνια :~

ᾨδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ξ σίω ἐπιρρεύμενοι, τοῦ σταυροῦ οἱ ἀθληταί. παραμονίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνούς, λιμένας κατέλαβον. εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες :~

Κῦ τοὺς μάρτυρας. κωνσταντῖνον εὐσεβῶς. καὶ τὸν κλεινὸν θεόδωρον, καλλιστόν τε βασσώην, καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν θεόφιλον. καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν :~

Ὡς ἄνθη ἡδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν ἀθλητῶν ἀνθήσαντες. τὴν ἐκκλησίαν ἅπασαν νοητῆς. ὀσμῆς ἐπληρώσατε. τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες :~ Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἄνωθεν τῆς φύσεως χριστέ. ὑπὲρ φύσιν ἐκύησεν, ἡ θεοτόκος κόρη ὡς ἀληθῶς. μονίμως τοὺς μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα :~ Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Εἰ τύχοις ἐνταῦθα ὤν, λέγε τὸ παρὸν κοντάκιον καὶ οἶκον. εἰ δ' οὖν, τὸ μηναῖον, τοῦ ἤχου. Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοὺς νεοφανεῖς, ὁπλίτας τῆς πίστεως. ὡς ὑπὲρ χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας. ἐγκωμίων στέμμασιν ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας χριστῷ. ὡς πύργους καὶ φύλακας, τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς :~ Ὁ οἶκος.

Τὸ τοῦ χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος. καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν. ἣν ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ἡμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος. οἱ τοῦ χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἀθληταί. ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρεσβείαις. τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε. ἁμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες. καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες, τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς :~

Μάρτιος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ ἀμορίῳ ἀθλησάντων θεοδώρου, κωνσταντίνου, καλλίστου, θεοφίλου, βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Στίχ.

Τὴν ἐξάριθμον, συντεθειμένην φορεῖ,
Σὺν ἑπταρίθμῳ ἡ τετμημένη φάλαγξ.
Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτῃ ἐτμήθη.

Οὗτοι τῆς πόλεως τοῦ ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον. ἐπὶ θεοφίλου ἁλούσης ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν. αἰχμάλωτοι ἀπάγονται. στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες. καὶ τοῦ πρώτου παρὰ ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. οὔτε δειλίᾳ δέ, οὔτε φιλοψυχίᾳ, οὔτε μαλακίᾳ, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ, τὴν πρὸς χριστὸν προέδωκαν πίστιν, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ ψυχῆς γενναιότητι, παραταξάμενοι. οὐ μόνον τῇ τοῦ σώματος κακώσει. καὶ οἱονεὶ ταριχείᾳ, τὰς ψυχὰς ἐλελώβηντο ἀλλ' ἀνδρείως πάντες. καὶ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἀπομώσασθαι μὴ καταδεξάμενοι. χαίροντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρκαδίου. Στίχ.

Ὁ σφὴν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὔζωνος ἀρκάδιε πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου ἡσυχίου τοῦ θαυματουργοῦ. Στίχ.

Δοὺς ἡσύχιε σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ.
Τέλους φθάσαντος ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος μάξιμος, λιθοβοληθεὶς τελευτᾷ. Στίχ.

Ὅλῳ βλέπων νῷ μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς προσβολὰς ὑπῆρχε λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλάζον ποτισθεὶς, τελευτᾷ. Στίχ.

Ζέον πεπωκὼς φιάλη πόμα.
Ὁ μάρτυς εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ ὅτε εὑρέθη ὑπὸ τῆς μακαρίας ἑλένης. Στίχ.

Δίδωσιν ἡμῖν, ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων ἥλων.

Φανέντες ἥλιοι βασιλεῖς τοῦ μὲν κράτους. Ἀγαλμα κεῖνται τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἰουλιανὸς καὶ εὔβουλος, ξίφει τελειοῦνται. ἀπ.

Δ ὗρο ξίφει θανόντων εὐβούλῳ λέγει, Ι ουλιανὸς εἰς φόνον εὐβουλίαν.

Τ αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Μετὰ δρόμιος εἱρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα. καὶ δύο Χριστοῦ μάρτυρες. τῆς τοῦ σώματος, φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς. φύλακες ὤφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανούς :-

Αἰχμαλώτους θείους παῖδας μιμησάμενοι. ὡς αἰχμάλωτοι, ἀπαχθέντες χώραν εἰς μακράν. καλλίνικοι μάρτυρες ἐν ᾗ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ᾐχμαλωτεύσατε :-

Ῥείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος. χειμάρρους ἐξηράνατε, ποταμίοις δὲ ἐμβληθέντες ῥεύμασι σοφοί. πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς. ἐποχετεύοντες ἡμῖν, ἀθανασίας κρουνούς. θ΄.

Τόμος ἄγραφε καινόματος ὑπάρχουσα, τὸν λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας. τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ. ἐγγράψαντα θείους ἀθλητάς. τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντας :-

ᾠδ. η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὑπελθόντες μαρτύρων τὸ θεῖον στάδιον. σταθηρῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε. φέροντες ἐχθρόν, ταῖς ἀφέτοις ἐνστάσεσιν. ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ αὐτόπται :-

Ῥωμαλαίως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν. ἀθλητὰ κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν διαθέσεως. καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων ἀγέλαις ἠριθμήθη :-

Ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι. πρὸς δυσὶν ἀθλοφόροις οἱ τεσσαράκοντα πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον. χαίροντες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ :- θκ.

Νυμφοστόλος φανείς σοι θεῖος ἀρχάγγελος χαῖρε πύριμε θρόνε θεοῦ ἐβόα σοι. ἄχραντε ἁγνή, ἀθλοφόρων κραταίωμα. ὁμολογησάντων, θεὸν σαρκὶ φανέντα :-

ᾠδ. θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδεῖν τὸν κύριον ἠξιώθητε. σέβας ἡμῶν δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον. κωνσταντῖνε βασσώη θεόδωρε. κάλλιστε γενναιόφρον, μάκαρ θεόφιλε. ἅμα τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε :-

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος. τῶν ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀνέλαμψε σήμερον. τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε. ταύτην ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν. μέλεσιν αὐτῶν, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντες :-

Στρατὸς μαρτύρων θεῖος κατάλογος ἀθλητικός, δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι. μυριάσιν ἀγγέλων ἠρίθμηται. λῆσιν ἡμῖν πταισμάτων νῦν ἐξαιτούμενος μέτρῳ τῆς εὐσεβείας, ἡ μετρῶν τῶν τεσσαράκοντα :-

Ἡ γῆ τὸ αἷμα ἡμῶν ἐδέξατο. καὶ ποταμὸς τὰ σώματα ῥιφέντα συνῴωσε κεφαλαί· τιμηθεῖσαι πανόλβιοι ὕπερθεν, φερόμεναι τῆς θείας λαμπρότητος. καὶ προηγουμένης ἐμφανῶς, δυνάμει κράτους :- θκ.

Φωτὸς δοχεῖον θεοχαρίτωτε. φωτιστικαῖς αὐγαῖς σου, τὴν καρδίαν μου φώτισον. ῥᾳθυμίας τὰ νέφη διώκουσα. καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος ἐξαίρουσα. ἡ τὸν ἀναμάρτητον θεὸν ἀποκυήσασα :- Ὁ εἱρμός.

Θ εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξαποστειλάριον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου. ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πυρὶ τῷ ἱδρῶ παραστὰς ὁ πρεσβύτης.

Τεσσαρακονταδυάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύχοις. ἐνήθλησε στεῤῥότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας. τὰς μηχανὰς κατέβαλε τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις. τὸ δὲ στέφος. τῆς νίκης. ἐκομίσατο φαιδρόν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου :- θκ. ὅμοιον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέγα ἐπίβλεψον πανύμνητε, θεοῦ παρθένε. εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν. καὶ παθῶν τὸν θόρυβον. καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκέδασον κόρη. καὶ πυρὸς τῆς γεέννης. ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις :- Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. δὶς καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν.

νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον, αἱ συνήθεις μετάνοιαι. καὶ ἡ α΄. ὥρα ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ. τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων. τῶν ἐν Χερσῶνι μαρτυρησάντων. Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ τῶν λοιπῶν. ἑσπέρας εἰς, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ΄. προσόμοια, τοῦ τριῳδίου. καὶ τῶν ἁγίων. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι. καὶ ἱεράρχαι πανεύφημοι. καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι. στῦλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας ἐκκλησίας. καὶ βάσις δογμάτων. καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν. καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε. πατέρες οὐρανόφρονες. φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τῶν ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὅμοιον.

Ἐφραὶμ ὁ ἀοίδιμος. καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος. καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος. θεῖος Ἀγαθόδωρος. σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ. λόγοις ἐνθέοις μακαριζέσθωσαν. ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Ὅμοιον.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασιν, Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν ἐπικλήσει θείᾳ. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν. φλογὸς ἐν μέσῳ ἑστὼς γηθόμενος. ὤφθη ἀκατάφλεκτος. ὧν ταῖς πρεσβείαις φιλάνθρωπε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι. καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε. ἡ ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. χαῖρε μῆς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις. ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα. ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα. ἡ παγκαλὴς καὶ παναμώμος. ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος δέσποινα. καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ, ἡ παναμώμος. ἔκλαιε βοῶσα, τί τοῦτο υἱέ μου. τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιμμύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ τριωδίου. ὅπου δὲ ἐστὶ τὸ τριῴδιον, τῶν ἁγίων ὁ κανὼν, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ἕξ. καὶ τοῦ τριωδίου, οἱ δύο κανόνες, εἰς η΄. ὕστερον δὲ ὁ εἱρμὸς τοῦ ὑστέρου κανόνος. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἑπτάριθμον ποιμένων χορὸν σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις μάρτυρες περιχεόμενοι. τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε. τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Ὁ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε. πανευκλεεῖς ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι θεότητα. τοῖς πλανωμένοις ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ πνεύματος, ἀποπληρούμενοι. τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθεΐας ἠρδεύσατε καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον. τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου ἁγνή. καὶ τὴν πρώτην ἀπελάβομεν. τοῦ παραδείσου εἴσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε. οἷα ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθεΐας ἐνέπρησας.

Τοῦ πυρὸς τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δαιμόνων ἔνδοξοι. πρὸς φωτισμὸν εἱλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου βαπτίσματος.

Αἱ τρίβοι τοῦ πρὸς θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας. πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πανάγνε. τὸν δυνατὸν κύριον, ἄχραντε παρθένε ἐκύησας.

Ὁ εἱρμός.

Εὐ

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα ~ [illegible] ἦχος. Τὴν ὡραιότητα.

Νυρωτῆ χάριτος, ἱερατεύσαντες ὦ ποιμένες ὤφθητε λαοῦ θεόφρονος καὶ ὡς ἀμνία καθαρὰ τυθέντες προσηνέχθητε. λόγῳ ἀρχιποιμένοι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον. μάρτυρες πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι. διὸ πανηγυρίζομεν πάντες πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν ~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας. ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον. πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες ἀεί, σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη ~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον οἰκτίρμον θάνατον. διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, τὰ σπλάγχνα ἐτιτρώσκετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε κύριε. οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ~

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἱερώτατος μαρτύρων χορὸν ὑμνείσθω. ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος. καὶ μέλπων γηθόμενος, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε ~

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας. ἐφραὶμ καὶ ἀγαθόδωρος. βασιλεὺς καπίτων, εὐγένιος ἐλπίδος. καὶ θεῖος αἰθέριος, πνεύματι ἁγίῳ ἐδείχθησαν ~

Νενομισμένοι τὰ θεῖα θεῖοι πατέρες. λαὸς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. οὕτως ἐπιμανάτε. καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστίᾳ τοῦ τεθνηκότος. τῇ ἀναγέρσει ἔτυχον, ζωῆς αἰωνίου. διὰ σοῦ πιστεύσαντες, Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. μάρτυς βασιλεῦ ἱερώτατε ~ Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους. ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα παρθένε. ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἄνθρωπον δι᾽ οἶκτον γενόμενον ~ ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς.

Ἐπουράνιον σε πατρὸς, μαρτυρίου ἐπὶ ἐτε. τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. θεοφόροι πατέρες, ἐπιστῶς ἐπικαλούμενοι ~

Ὁ μόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν. ἐνδείξεις οὐ τὸν θανόντα, βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα ~

Ἰσότιμον πατρί, τὸν υἱὸν καταγγέλοντες. πολύθεον τυραννίδα. τῆς εἰδωλομανίας, πατέρες ἐμειώσατε ~ Θεοτοκίον.

Μακάριος ὄντως, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε πανάμωμε τοῦ δεσπότου. τῶν ἁπάντων μητέρα καὶ πόθῳ μακαρίζων σε ~

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εὐγένιος, ἀγαθόδωρόν τε καὶ εὐγένιον. καὶ βασιλέα τὸν μέγαν. καὶ σοφὸν ἐλπίδιον στέψωμεν, ἱεράρχας. καὶ γενναίους ὑπάρχοντας μάρτυρας ~

Νομίμοις. τεθραμμένοι τοῦ πνεύματος πάνσοφοι. τοῖς ἀνόμοις τοὺς νόμους. τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες. ἀσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφελκύσατε ~

Ὤφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα. ἑνὸς ποιμένες λαοῦ δέ. καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι. ἣν οἰκοῦσιν, οἱ θεὸν θεραπεύοντες μάρτυρες ~ Θεοτοκίον.

Νόμου σε. αἱ σκιαὶ προφητῶν τε αἰνίγματα. προδιετύπουν παρθένε. τὴν ἀρρήτῳ λόγῳ κυοφορίαν. ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε ~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι ~ Τὸ μαρτύριον τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ΄ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων. ἐφραίμ. βασιλέως εὐγενίου, ἀγαθοδώρου καπίτωνος, καὶ αἰθερίου. Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων.
Ἐφραὶμ ἀγάλλῃ, τῇ τομῇ ταύτην κλίνων,
Ἐφραὶμ ἑβδόμῃ ἀτηξίφος ἔκταμεν ἀρχιερῆα
Συρεῖν βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων.
Χεῖρας διασπᾷ, δεισιδαίμονος πλάνης.
Τερὰς συνάθλος τοῦ προφήτου τὸν λόγον.
Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον λέγει.
Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν καπίτων.
Καὶ πρὸς θεὸν μετῆρεν ἐξάρχας πόδας.

Ἐκ τοῦ

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς θεὸν χωρεῖς πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ, σαρκικῶς λελουμένον.

Τῷ ἑξκαιδεκάτῳ ἔτει, τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Ἑρμόνος τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐν διαφόροις ἔθνεσιν ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν. ἀποστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν. Ἐφραὶμ μὲν, εἰς Σκυθίαν. Βασιλεὺς δὲ, εἰς Χερσῶνα. καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν, ὃς βίου διόρθωσιν ὃς μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεὺς. καὶ τῶν πατρῴων ἐθῶν ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται. ὃς ἐν οἰκῶν ἔν τινι σπηλαίῳ παρθένων λεγομένῳ. χαίρων μὲν καὶ ἡδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθείς. ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος, ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων, οὕτως οὖν ἔχων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος. πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν καὶ πρώτου τῆς πόλεως αὐτῶν, ὃν οἱ προσήκοντες ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμένοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν. εἰ θέλητε ὑμῖν ἐξιν ἀναβιῶσαί με. τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένον καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὔξασθαι δυσωπήσατε. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ ἁγίου διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος τῷ τοῦ βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν, οἱ τούτου γεννήτορες. ὃ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων, τῷ λουτρῷ τοῦ βαπτίσματος προσέδραμον. οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν κινηθέντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν ἅγιον ἔσυρον. καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος. τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. εἶτα αὖθις Εὐγενίου ὃ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου. μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου Βασιλέως τελευτὴν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν. ὃ συνιδήσαντες αὐτοὺς ἀνηλεῶς καὶ ὠμοτάτως, τύπτοντες ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ καὶ Βασιλέως τῇ ἕκτῃ τοῦ μαρτίου μηνός. χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη ἐπίσκοπος, ὃς ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδὼν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. ἤδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν ἰθύνων τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν. τῆς δὲ ἐντεύξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς, ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ εἰσοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν. ὃ τοῦ μακαρίου Αἰθερίου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι ἀπορριφθέντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δάναβιν ποταμὸν, κἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος τῇ ἕκτῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος, πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον στελλόμενοι, κατ' ἐπίτομα τὸν μακάριον ἐπίσκοπον ἔλαβον, ἐφ' ᾧ τῶν εὐσεβῶν ἡδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραινόντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθὴς ἐξελθεῖν. καὶ ἄφλεκτος, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενος ὁ ἐπίσκοπος. καὶ τὸ ὠμοφόριον αὐτῷ περιθεὶς καὶ σφραγισάμενος. ὃς ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὥραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἄφλεκτος. μέσον ἔχων τὸ φελώνιον ἄνθρακον πυρός. πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας καὶ βαπτίσας, ἤδη πρὸς τὸν θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακάριος τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ δεκεμβρίου μηνός:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκάδιος, ἐπίσκοποι Τριμυθούντων, ἐν εἰρήνῃ τελευτοῦνται. στί.

Τῆς Τριμυθοῦντος ποιμένες καλοὶ δύο,
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδὲμ πόᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἁπλοῦ.

Γηθεῖν μέτασσε πρὸς θεὸν Παῦλε λόγον,
Τῆς ἁπλότητος πολλὰ τὰ στέφη λάβοις.

Οὗτος ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Παῦλος ὁ ἁπλοῦς

προγα-

προσαγορευθεὶς, γεωργὸς ἦν, ἄγροικος καθ' ὑπερβολήν. ἄκακος δὲ καὶ ἄπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδείς. εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα. καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανεν τὸν δίκαιον. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρόν, οἷα εἰκὸς συμβαίνειν, εὗρε τὸν μόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς. καλόν, καλόν. οὐ μέλει μοι μὰ τὸν Ἰησοῦν. ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω. ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς. κἀγὼ ἀπέρχομαι καὶ γενήσομαι μοναχός. καὶ αὐθὺς τὰ πάντα ἐάσας καὶ καλῶν οἰκονομήσας ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον ἀντώνιον. καὶ κρούσαντος τὴν θύραν. ἐξῆλθεν ὁ μακάριος ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ, τίς εἶ ἀδελφέ. καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς. ὁ δέ, ξένος εἰμί, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. ὁ δὲ ἅγιος. ἑξήκοντα φησὶν ἐτῶν γέρων ὤν, μοναχὸς γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὰς στενώσεις τοῦ ὄρους. μᾶλλον δὲ ἄπελθε ἐν κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἀφθόνως εὑρήσῃς, καὶ συνὼν τοῖς ἀκόπως διατείψης. ἀντέχονται καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κάθημαι καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω καὶ τοῦτο λιμώττων. ὁ δέ, οὐκ ἠνέσχετο ἀκοῦσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε συνὼν αὐτῷ εἶναι. μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτόν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, εἴασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθὼν δι' αὐτόν. ὁ δὲ παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ χρείας καταπειγούσης, ἀνοίξας ὁ ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ ὁρῶν τὸν παῦλον λέγει πρὸς αὐτόν, ἄπελθε γέρων τὸν ὧδε μὴ ἀναγκάζῃς. οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. ὁ δὲ παῦλος. ἀμήχανον ἐστί φησιν ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν. τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ ἅγιος, μήτε πήραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν. ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ ἀόκνως καὶ ἀγωνιστικῶς ποιῇς, δύνασαι καὶ ὧδε σωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὅθεν ἐλήλυθας. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ παῦλος λέγει. ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. καὶ ὁ ἅγιος στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος, μετὰ τὴν ἑβδομάδα φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. ἐξελθὼν δὲ ὁ ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ. δέξαι καὶ πλέξον σειράν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. ἔπλεξεν ὁ γέρων ἕως ὥρας ἐννάτης ὀργυίας δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. καὶ λέγει ὁ ἅγιος. κακῶς ἔπλεξας. ἀνάλυσον αὐτήν, ἄνωθεν πλέξον. ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς, ἀποπλέξας τὴν σειράν, καὶ πάλιν ἀγωνιστῶς καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν ἅγιον. διὸ καὶ κατανυγείς, ἡλίου δύνοντος, λέγει πρὸς αὐτόν. παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτου κλάσματος; ὁ δὲ παῦλος, ὡς δοκεῖ σοι πάτερ. τοῦτο δὲ πάλιν πλέον ἔκαμψε τὸν γέροντα. καὶ θεὶς τράπεζαν, τέθηκεν ἄρτου κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ, ῥύφος ἕν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. καὶ ἀρξάμενος ὁ ἀντώνιος ψαλμοῦ. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμάσῃ τὸν παῦλον, ἔψαλλε δὶς ἕξ, τὸν αὐτὸν ἐπεξιὼν ψαλμόν. ὁ δὲ παῦλος, προθυμότερον συνὼν τῷ ἁγίῳ προσηύχετο. καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ παύλῳ. καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ πρόσεχε, καὶ μὴ ἅψῃ τῶν παρακειμένων. τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ ἅγιος. ἀνάστα, πρόσευξαι. καὶ ὕπνωσον, ὁ δέ, μηδ' ὅπως συναψάμενος τροφῆς ἐποίησεν οὕτως. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστὰς ὁ ἀντώνιος εἰς προσευχήν, ἤγειρε καὶ τὸν παῦλον. καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς, παρέτεινε τὰς εὐχάς. ἑσπέρας δὲ βαθείας παραθεὶς ὁ ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐχ ἥψατο. ὁ δὲ παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἤσθιεν ἄρτου. καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ ἀντώνιος. παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον. καὶ λέγει ὁ παῦλος ἐὰν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω κἀγώ. καὶ ὁ ἀντώνιος. ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστι, ὅτι μοναχός εἰμι. καὶ ὁ παῦλος, οὐκοῦν καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κἀμοί. καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον. καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες,

πάλιν ἀνάστας αὐτὸν, τὸ ψάλλειν ἤρξαντο ἡ-
μέρας δὲ γενομένης ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν
ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑ-
ποστρέψαι. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν
ἐληλυθότων πρὸς τὸν γέροντα, προσεῖχεν ὁ
παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. καὶ ὁ ἅγιος φησὶ
πρὸς αὐτόν. διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπη-
ρῶς μή τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρή-
σωσι. καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη μὴ
γευσάμενος ὁ παῦλος. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώ-
των αὐτὸν τίνος ἕνεκεν σιωπᾷ. αὐτοῦ δὲ μὴ
ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ ἅγιος πρὸς αὐτόν.
ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὁμιλεῖν.
ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκόντος τινὸς τῷ μακα-
ρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε. τούτου
δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ παύλῳ, σύ-
ναξον μυρακίῳ τὸ μέλι. καὶ ὅρα ἵνα μή τι ἐξ αὐ-
τοῦ γένηται ἄχρηστον καὶ τούτου γενομένου,
οὐδ᾽ ὅλως ἐταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. ἐν ἑτέρῳ δὲ
πάλιν καιρῷ, ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη,
καὶ δι᾽ ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν.
καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύ-
σας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν
ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ ἅγιος, ἀδιστάκτως, ἀγογ-
γύστως, καὶ ἀνεμποδίστως, πᾶν τὸ διατεταγ-
μένον ποιοῦντα. φησὶ πρὸς αὐτὸν ἴδε ἀδελ-
φέ. ἐὰν δύνασαι καθ᾽ ἡμέραν οὕτω ποιεῖν μέ-
νε σὺν ἐμοί. εἰ δὲ μήγε, πορεύου ὅθεν ἦλθες.
ὁ δὲ παῦλος φησὶ πρὸς αὐτὸν ἐάν τί ποτε
πλεῖον ἔχεις δεῖξαί μοι, οὐκ οἶδα. ἐπεὶ ἃ εἶδον
ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ. τοιαύτην
δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκ-
τήσατο ὁ μακάριος, ὥστε, κατὰ τῶν δαιμό-
νων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτούς.
καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας ἀντώνιος, εἶχεν
αὐτὸν μεθ᾽ ἑαυτοῦ μέχρι τινός. εἶτα κέλλαν
κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ. ἵνα καὶ
τὰς πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτὸς ἀντιπολε-
μῇ. ἔνα δὲ χρόνον γεγονὼς καθ᾽ ἑαυτόν, καὶ
θαυματουργὸς ἀποφανεὶς, καὶ τὸν θεὸν ἀξίως
θεραπεύσας, ἀπεκλήθη πρὸς οὐρανίους μονάς.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Χαίρειν ὑπῆλθες, πάτερ καπίτων πρὸς τὴν
κάμινον. μένεις, φλεχθεὶς δὲ παῖδες ὥσ-
περ οἱ τρεῖς. τῆς ἀπιστίας ἐξαιρούμενος, πυ-
ρὸς τοῦ μέλλοντος. πιστωθέντας τοῖς θείοις
σου θαύμασιν :-
Οὐ δειλιάσας οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα. πάτερ,
ἱερὲ καπίτων, τὴν ἱερὰν ἀμπεχόνην πε-
ριβέβλησαι, ταύτῃ τοὺς ἄνθρακας, τοῦ πυ-
ρὸς ἐπιφέρων μακάριε :-
Ῥύμην ἐπέχων, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις
σου. γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεὶς. τοῖς
εἰς βάθη ὀλισθήσασι. τῆς ματαιότητος. ἱε-
ρουργὸς καπίτων θεόληπτε :- Θκ.
Ὁ διαπλάσας, χειρὶ τὴν ἄνω λόγος θεοῦ. κό-
ρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεὶς, ἐκ
γαστρός σου ἀναπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμε-
νος, ὁ τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι συνάναρχος :-

ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς. ζωὴν ἀθάνα-
τον προεξενήσατε. πατέρες ὅσιοι ἅπασι, τοῖς
νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι. καὶ οἱ σωθέντες
σὺν ὑμῖν, ἀεὶ κραυγάζουσιν. εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :-
Συμφώνως εὐγένιον πιστοί, καὶ ἀγαθόδωρον.
ἐφραὶμ ἐλπίδιον, σὺν αἰθερίῳ μέλψω-
μεν βασιλέα καὶ καπίτωνα. ὡς καθαιρέτας
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἱεράρχας χριστοῦ. ὦ βοῶμεν,
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :-
Εὐφράνας λαοὺς πάτερ σοφὲ, τοῖς σοῖς διδάγμα-
σι νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον
ἔλλαμψιν εὐφροσύνην πρὸς ἀΐδιον. τῶν σῶν
καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος. καὶ κραυ-
γάζων. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :-
Βρύοντα ἀμπέλου ζωῆς, μακαριώτατοι. νῦν
χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε, πάντο-
τε. ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε πάντων καρ-
δίας, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς. καὶ βο-
ώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Θκ.
Ὡράθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ ὑπε-
ρούσιος. διπλοῦς ταῖς φύσεσιν ἄχραντε. ἐ-
νεργείαις καὶ θελήσεσι. οἷς ὡμοιώθη βου-
ληθεὶς, ἐμφανιζόμενος. ὦ βοῶμεν, πάν-
τα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :- Ὁ εἱρμός.
Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσμα-
τα, ἐν.

„ τα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πρὸς δὲ δύναμιν
„ ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσε-
„ βέας ὁρᾶς οἱ παῖδες κραυγάζοντες, εὐλο-
„ γεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

ᾨδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερομαρτύρων ἁγίων. καὶ ἱεραρχῶν τελοῦντες μνήμην. ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι θεῷ ἡμῶν.

Ὤφθητε ὡς τίμιοι λίθοι. ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀθέων, μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι. καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα. δυνάμει θεοῦ συντρίβοντες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ἔνδοξον ἡ πόλις χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει. ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι. καὶ θεῖοι στῦλοι καὶ ὀχυρώματα. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἤδη τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων, χορὸς πατέρων ἠριθμήθη. εὐγένιος ἐφραὶμ καὶ καπίτων. ἐλπίδιός τε καὶ ὁ αἰθέριος. καὶ βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος. καὶ ὁ θεόφρων ἀγαθόδωρος. Θεοτοκίον.

Φέρουσα χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα. ἡ θεοχαρίτωτος κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγουσα. πῶς καὶ υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ ποιητὴν μου ἀκατάληπτε. Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν. τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ἡ α'. ὥρα ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, η'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου νικομηδείας. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ θεοφύλακτε θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀνάλωτος. καὶ πύργος ἄσειστος, ἐκκλησίας ὤφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασιν. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα. ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἕνεκεν, ἣν διὰ τὸν χριστὸν ἐκαρτέρησας. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεοφύλακτε θεὸν, νῦν ὁρῶν μακάριε. ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος. ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου. καὶ θετὸς γενόμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, ἱεράρχα παμμακάριστε. τοῖς ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νοσοῦσαν πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον. ἡ τὸν ἀκέστορα καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν χριστὸν κυήσασα. τὴν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον. τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ υἱέ. ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, χριστὸν κρεμάμενον. τὴν ἐμὴν καρδίαν. καὶ σπαράττει δέσποτα, ὡς πάλαι συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι. Ἀπολυτίκιον.

λεγόμενον, εἰ οὐκ ἔστι, μ'. ἦχος, πλ. β'.

Λαθὼν ἐβίωσας πανάοιδιμε. ἀλλ᾽ ὁ χριστός σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθεγγόμενον. λυχνία ἐπιθεὶς τὴν νοητήν. πλάκας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ πνεύματος. δι᾽ ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τοῦ τριῳδίου καὶ ἁγίου, τοῦ ἁγίου, εἰς ς'. μετὰ τῶν εἱρμῶν. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς η'. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεῖον θεοφύλακτον, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.

ᾨδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος, ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ δεσπότου. πάτερ θεοφόρε θεοφύλακτε. παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε :~

Ἐχρίσθης ἀξίως. χάριτι τοῦ πνεύματος πανόλβιε. ἐπέχων ἀληθείας. καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος :~

Ἵνα τῶν οὐρανίων, μάκαρ ἐπιτύχῃς. τὰ ἐπίγεια κατεπάτησας πάντα. καὶ Χριστῷ τῷ θεῷ ἠκολούθησας :~ Θεοτ.

Ὅλος ἐπιθυμία. ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι. γλυκασμός τε καὶ φῶς ἁγνὴ ἄδυτον :~

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ δεσπότου σου ἔδοξεν ἀρχιερεῦ. μόνῳ παραμόνων, θεοφρόνως ηὐλόγησας :~

Θεῖον δὲ εἰκόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἐσέβου ἀρχιερεῦ. τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος :~

Ἔτλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς. καὶ νῦν τῶν μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον :~ Θεοτ.

Ἵνα τρίβον δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν. μητέραν παναγίαν, πανάγιος κατῴκησας :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐξασκήσας ὁσίως πάτερ σοφέ, ἱεράρχης ἐχειρίσθης ἱερουργεῖν. τὰ θεῖα μυστήρια. εἰς ψυχῶν περιποίησιν. τοῦ Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξιν. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας. ἱεράρχα θεοφύλακτε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεοτ. ὅμοιον.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ. θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής. ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε δέσποινα. τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλωθεῖσαν πάθεσι τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ. καταύγασον δέομαι. καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας με δάκρυσι. καὶ τοῦ ῥύπου με καθαρὸν τῶν ἔργων μου, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. θεία παρθένε, πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~ Σταυροθεοτ.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ ἡ τεκοῦσα. ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος, ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου, φλέγονται ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου :~

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τῶν πειρασμῶν παμμάκαρ θεόπνευστε. οὐκ ἐχαύνωσε τὸν τόνον σου, τῆς ψυχῆς τὸ θεῖον θεοφύλακτε :~

Φυλακήν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χείλεσιν ὅσιε. ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου :~

Ὑπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα καὶ προσέσχε σοι ὁ ὕψιστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντα. Θεοτ.

Λυτρωθέντος τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους παναμώμε. χαριστήριον εὐφήμιον, ἀναπέμπομέν σοι θεονύμφευτε :~

Ὠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἱ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε. πρὸς τὸν θεὸν, πάτερ ἐπαιρόμεναι. τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο :~

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ κύριος, τῆς δεξιᾶς. πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν θεοφύλακτε διὰ πόνων. πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ παραδείσου θεόπνευστε :~ Θεοτ.

Οἱ μὴ σὲ θεοτόκον γινώσκοντες, θεονύμφε. φῶς οὐ μὴ θεάσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πανάγνε :~

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας. καὶ νῦν θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντρυφᾷς ταῖς λαμπρότησι :~

Εἰκόνα τοῦ σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς θεοφύλακτε :~

Ἡ ἐφέλκυσε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε. πέρ πηγάζουσαν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ θεοφύλακτε.

Θε.

Ὡραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτούς, ὁ υἱός σου πανάγνε. κάλλει θεότητος, καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ μῆ, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ η'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοφυλάκτου ἐπισκόπου νικομηδείας. στί.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος οὗ Θεὸς φύλαξ.
Ἦλθεν ὀγδοάτῃ Θεοφύλακτος Θεῷ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν ὥρμητο ἐκ παιδόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχὼν τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς σάκραις ὑπηρετουμένων, ἀσηκρῆτας αὐτοὺς καλοῦσι λατίνων φωνῇ. εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. ταράσιος οὗτος ἦν τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα, ἐπεὶ οὖν οὗτος θείᾳ ψήφῳ προεκρίθη, εἰς θρόνον κωνσταντινουπόλεως, παύλου τοῦ κυπρίου ἑαυτὸν ἑκὼν ἐξωσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν. καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος ἀρχιερεὺς μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ εὐξείνου πόντου. τὸν πανόσιον θεοφύλακτον καὶ μιχαὴλ τὸν σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις κοσμήσαντας, μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετήν τε καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπήν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ, οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ. καὶ μιχαὴλ μὲν εἰς συνάδα, τὸν δὲ τίμιον θεοφύλακτον ἐν νικομηδείᾳ, προχειρίζεται ἐπίσκοπον. ὁπόσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα. οἵ τε οἰκοδομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι οἶκοι καὶ τὰ νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην ἀκράτου θερμοῦ. τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους, αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε. τοῦ τοίνυν μεγάλου ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος καὶ νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συνεισπίπτει πρᾶγμα λέοντος τοῦ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα. παραυτὰ ὁ δείλαιος, πρὸς τὴν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. τούτου δὲ καταδήλου γενομένου. τοὺς λογάδας τῶν ἀρχιερέων ὁ μέγας νικηφόρος μεταστειλάμενος. τόν τε αἰμιλιανὸν κυζίκου, καὶ εὐθύμιον τὸν σάρδεων. ἰωσὴφ θεσσαλονίκης, εὐδόξιον ἀμωρίου. μιχαὴλ συνάδων σὺν πολλοῖς ἄλλοις. καὶ τὸν μακάριον θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται βασιλέα. καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν, αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. ὁ δὲ ὥσπερ ἀσπὶς τὰ ὦτα κλύσασα, τῶν λεγομένων ἐκ[illegible]θετο πάντα δὲ ἐκεῖνος εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἴχετο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν ἦγον τὸ ἀπὸ τοῦδε. μόνος δὲ ὁ μακάριος θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὑρήσεις τὸν ῥυόμενον. ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεὶς, ἅπαντας ὑπερορίᾳ καταδικάζει. καὶ τὸν μὲν θεῖον νικηφόρον, ἐν θάσῳ τῇ νήσῳ. τὸν δὲ ἀοίδιμον μιχαὴλ συνάδων, εἰς εὐδοκιάδα καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον, εἰς στρόβηλον. φρούριον δὲ τοῦτο ἐστὶν ὑπὸ τὸ θέμα τῶν κιβυρραιωτῶν, παράλιον κείμενον. ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίας ἐγκαρτερῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. μετὰ δέ τινας χρόνους, παυσαμένης τῆς αἱρέσεως, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης, καὶ μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται. καὶ κατατίθεται ἐν νικομηδείᾳ,

δεία, ἐν τῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου πλουσιάδος, τοῦ ὁμολογητοῦ. Στί.

Σάλπιγξ σιωπᾷ παῦλος ὁ πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν, κατὰ τοὺς χρόνους τῶν εἰκονομάχων. καὶ τοὺς ἀθρόους κατὰ τῆς ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀναφέροντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμοὺς δὲ ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας, ὑπὲρ τῆς χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος. ὅθεν καλῶς ἀνδρεισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἑρμοῦ. οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος παῦλος ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ. Στί.

Ἑρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ κυρίου,
Ἑρμῶν ἐμπρέπουσιν ἐκ λόγων διαγλύφων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς δίων μαχαίρᾳ τελειοῦται. Στί.

Κἂν δεξιὰ σφάττῃ σε δεινὴ τοῦ πλάνου.
Ἡ δεξιὰ στέφει σε, δεσπότου δίων.

Ὁ ὅσιος δομέτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στί.

Ὁ δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος,
Διεκβιβάσας ὢν, δεξιοῖς σὺν ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας. καὶ τὴν πίστιν σου τηρήσας μέχρι τέλους. τῶν σῶν πόνων σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτήσω. ἀναβοῶν μακάριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἅρματι θείων ἀρετῶν σου. ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνήχθης. τῷ θεῷ δὲ τανῦν παρέστηκας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἴδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε. τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ εὔθετον καὶ θερμὸν. διδασκαλίαις ἵδρυσε, θεοφύλακτε τρισμάκαρ :~ Θεοτ.

Σοὶ νῦν προσφωνῶ θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου καὶ θείᾳ προστασίᾳ. λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων. εὐλογημένη πανά-

γνε ἡ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα :~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εὐφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατῴκησας, ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε. καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε. καὶ τοὺς τῶν μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας. μεθ᾽ ὧν νῦν ἀνακράζεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπομονῆς τὸ στέφανον ἐκομίσω θεόληπτε. τὰς ὑπὲρ εὐσεβείας γὰρ πικρῶς κατῴκησας. μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄθλων σου. καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος. χριστῷ ἀνακραυγάζων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Φωτοφανὴς ἡ μνήμη σου, θεοφόρε τελεῖται νῦν. τῆς ὁμολογίας φωτισμοὺς πυρσεύουσα. ἁγίων εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ χριστοῦ ἐτίμησας καὶ τῆς θεοτόκου, τῶν ἁγίων τε πάντων μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ Θεοτ.

Ὦ θεομῆτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα. καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον. θεὸν ἡ κυήσασα. τὸν ἐπὶ πάντων κόρη ἁγνὴ ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας :~ Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον, τὸ ὁμολογοῦμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης. ὑποκινδυνεύσας φρονήματι καρτερικῷ θεοφόρε θεομακάριστε :~

Μᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐπηρείας. ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος. καὶ τῶν αἱρέσεων ἀθέων τὰ μηχανήματα :~

Σωφρόνως καὶ δικαίως ὡς ἱεροφάντωρ πολιτευσάμενος, μάρτυς ἐγένου λαμπρός. τὴν σὴν πορφύραν, ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου :~ Θεοτ.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει. καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἔχουσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις παρθένε χριστὸν ἀνέτειλας. ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν. οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν :~

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον. τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. τὸ τροπάριον, αἱ μετάνοιαι, καὶ τὰ λοιπά. καὶ ἡ α΄ ὥρα, μετὰ τῆς στιχολογίας αὐτῆς. καὶ μετάνοιαι ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων μ΄. εἰ τύχῃ τῷ α΄ σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ἢ τῇ α΄. ἢ τῇ γ΄. κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μ΄. μαρτύρων, τῷ α΄, σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ἢ τῇ α΄, ἢ τῇ γ΄. κυριακῇ, τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη ἡ ἑορτὴ τοῦ προδρόμου ἐν αὐταῖς. ἐν τοῖς ἀποῤῥήτοις, καὶ ἡ τῶν ἁγίων μ΄. Περὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων μ΄, εἰ τύχῃ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μ΄, τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἀκαθίστου καὶ τῶν ἁγίων οὕτως. ἑσπέρας. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τῆς ἑορτῆς προσόμοια ἦχος, πλάγιος δ΄. εἰς ε΄. καὶ τῶν ἁγίων, γ΄. ἦχος, β΄. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ τὰ ἕτερα δύο. δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος, β΄. Ἀθλοφόροι κυρίου καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστήριον. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, μετὰ τὸ κατευθυνθήτω, αἱ γ΄, μετάνοιαι. ὁμοίως καὶ εἰς τό, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τό, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου. τελεῖται δὲ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ψάλλεται δὲ τὰ τετραῴδια τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ νάρθηκι, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου κανόνος, μετὰ τῶν νεκρωσίμων ἐκτενῶν, ὁπότε δόξῃ τῷ προεστῶτι. εἴτε πρὸ τῆς τραπέζης, εἴτε μετὰ τὴν τράπεζαν.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τό, θεὸς κύριος, τροπάριον. τῆς ἑορτῆς, δίς. δόξα τῶν ἁγίων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡ συνήθης στιχολογία. μετὰ τὸ α΄, κάθισμα. ψάλλεται τὸ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. καὶ λέγομεν οἴκους, ϛ΄. καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. ὡσαύτως, καὶ εἰς τὸ β΄, κάθισμα. ὁ ν΄. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ϛ΄, ὕστερον δέ, λέγομεν κατὰ β΄. τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς, ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους, ϛ΄. εἶτα, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον. εἶθ᾽ οὕτως κάθισμα τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. καὶ ἀνάγνωσις, τὸ ἐγκώμιον τῶν ἁγίων. ἀπὸ ϛ΄, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οἴκους, ϛ΄. καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. καὶ τὸν πρῶτον οἶκον, ἐνῷ καὶ καθήμεθα. εἶτα, ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ. στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, γ΄. ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ τῶν ἁγίων, προσόμοια, γ΄. ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν. δόξα, τῶν ἁγίων, ἦχος, β΄. Ἀληθείας κρατῆρα. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἦχος, δ΄. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ τρισάγιον, τροπάριον. τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενής. ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης λιτή. καὶ ἡ α΄, ὥρα, ἐν τῷ νάρθηκι, Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. ἡ γ΄, ᾠδή, τῆς ἑορτῆς. εἰς δ΄. καὶ ἡ ϛ΄. ᾠδή, τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. τροπάριον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, δόξα, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. προκείμενον, ἀπόστολον, ἀλληλουϊάριον. εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν ἁγίων :-

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. Τῶν ἁγίων μεγάλων μ΄. μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ σεβαστείας μαρτυρησάντων. ἑσπέρας. εἰς τὸ λυχνικόν εἰς τό. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. εἶτα τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ τριῳδίου. εἶθ᾽ οὕτως, τῶν ἁγίων τὰ ἰδιόμελα εἰς δ΄. ἦχος, β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Φέροντες, τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις. πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες. μὴ τὸ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα. ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. δριμὺς ὁ χειμών, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος. ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ᾽ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὦ συστρατιῶται. μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος

τῶν

τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες, περιβόλαια πάντα βαίνοντες ἀφόβως εἰς λίμνην. πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ ἅγιοι μάρτυρες. διὰ παράδεισον ὃν ἀπωλέσαμεν. ἱμάτιον φθαρτὸν, σήμερον μὴ ἀντιχώμεθα. διὸ ὄφιν ποτὲ, φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι. ἐκδυσώμεθα νῦν, διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν. καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου. καὶ σάρκα μισήσωμεν. ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα. παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες, ὡς ῥυφὰς τὰς βασάνους, ῥέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη. ὡς πρὸς θάλψιν ἔλεγον, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον. ἵνα τὴν φοβερὰν, γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν. καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια. ἡ δὲ χεὶρ ῥευέτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς κύριον. καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης. ἑλόμεθα θάνατον. ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα. παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δὰ τὸ βλιῶτον τὸ α΄. δόξα, τὸ αὐτό.

καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔργοις, σκοτεινοῖς συναπαχθεὶς. ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ βαπτίσματος. θέλων ὁ πανάθλιος καὶ περιβέβλημαι στολισμοῦ κατακρίσεως. καὶ σκότους διόσου, δέομαι πανάμωμε τῇ δυσχρείᾳ σου ῥῆξον, τὸ παθῶν μου τὰ νέφη καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἔνδυσον γυμνωθέντα καὶ σῶσον με :~

Εἴσοδος, μετὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ κηροῦ. εἶτα, τὰ ἀναγνώσματα. καθεξῆς, ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται, λειτουργίας τελουμένης, εἰ δὲ οὐ τελεῖται λειτουργία, καὶ πρῶτον ψάλλεται τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ τριῳδίου, εἶτα τῶν ἁγίων. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θεοτοκίον. ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. εἰς δὲ τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος, πλ.

Ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων, εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα μάρτυρας. καὶ πρὸς αὐτοὺς μελῳδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες. χαίρετε. ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ. ἡ σύν-

-χιε, μελίτων, ἡράκλειε σμάραγδε καὶ δόμνε, εὐνοϊκὲ οὐάλη καὶ βιβιανὲ κλαύδιε. καὶ πρίσκε χαίρετε θεόδουλε. εὐτύχιε, καὶ ἰωάννη. ξανθία, ἡλιανὲ, σισίνιε, κυρίων, ἀγγία. ἀέτιε, καὶ φλάβιε. χαίρετε, ἀκάκιε, ἐκδίκιε, λυσίμαχε, ἀλέξανδρε, ἠλία, καὶ γοργόνιε. θεόφιλε, δομετιανὲ, καὶ θεογάϊε, καὶ γοργόνιε χαίρετε, εὐτυχῆ, καὶ ἀθανάσιε κύριλλε καὶ σακέρδων, νικόλαε, καὶ οὐάλεριε. φιλοκτίμον, σεβηριανὲ, καὶ χουδίων. ὡς ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μάρτυρες πανοίδιμοι. αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε. τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ε κύριε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον τῶν ἁγίων, εἰ οὐκ ἔστι προηγιασμένη. ἦχος, α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων σου. ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, δεόμεθα φιλάνθρωπε :~

Οὕτως λέγεται. εἰ τύχοι ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ. εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, λέγε τό, θεοτόκε παρθένε. εἶτα, τὰ λοιπά. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐνταῦθα σχολάζουσιν αἱ μετάνοιαι, ἀπὸ οὖν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑσπέρας, πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων μετανοιῶν γινομένων ὁμοίως εἰς τό, Κατευθυνθήτω, εἰς τό, Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς τό, Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου, ὡς συνήθως. τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν λιτῶς, καὶ ἄνευ μετανοιῶν, πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων μετανοιῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τό, θεὸς κύριος. τροπάριον τῶν ἁγίων, δίς. καὶ θεοτοκίον. εἶτα, ἡ συνήθης στιχολογία γ΄. καθίσματα καὶ καθίσματα, τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν. ἀναγνώσματα, εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων. καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεγάλου βασιλείου εἶτα, ὁ κανὼν, εἰς ϛ΄. καὶ τὰ τριῴδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα, μέλπω μαρτύρων. ἀνδρῶν τῶν θείων. ᾠδὴ α΄. Ὁ εἱρμός.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν. καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν

λαὸν ὃν ἀφῆκε δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Θεοσεβῆ, φάλαγγα μέλπω μαρτύρων Χριστοῦ. ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι. τῶν τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην. φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἵλοντο. οἱ τεσσαράκοντα τὴν χριστώνυμον κλῆσιν. δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες. τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον, συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι. στολὴν δὲ ἀφθαρσίας, περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν. Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ παναγία. ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στρατείαν καὶ ζωὴν καὶ ὡραιότητα. σωμάτων. καὶ ὄλβον ἠλογηκότες. εὐκλεῶς οἱ τεσσαράκοντα. τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων, ἐκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ τεσσαράκοντα προστάξει βαλλόμενοι τοῦ τυράννου. τὰς βολὰς διὰ τοῦ πνεύματος. κατὰ τῶν προστατούντων ἀπεκρούσαντο.

Ἐλάλει κατὰ σοῦ τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις, τοῦ κτίσαντος βλασφημίας. ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα. τοῖς κατὰ τῶν μαρτύρων, λίθοις θλάπτεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον. τοῦ θείου, ἀνύμφευτε γενομένη. τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου εὐωδίασον, μόνη ἀειπάρθενε.

Ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα τῆς ἐκκλησίας. ὡς ἀστέρες, μέγιστοι καταλαμπρύνετε ἀεί. καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε. μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Ἕτερον. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς. τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς. ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ προφήτου τὰ ῥήματα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε. ἅμα ψυχὴν αἰρούμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, ἀσωμάτων μακάριοι ἀθλοφόροι πανεύφημοι. τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ. τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβεράν. φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ ὑπονοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄυπνον σκώληκα. οἴμοι τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχονται. τότε δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Καὶ νῦν σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ παρθένος καὶ μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ. τῷ σταυρῷ παρεστῶσα ὀδυνηρῶς. ἠλάλαζε δακρύουσα, μελικῶς ἐκβοῶσα. τί τὸ ξένον τοῦτο, υἱὲ καὶ παράδοξον. ὁ πηγάζων πᾶσι, βροτοῖς τὴν ἀπάθειαν. μέσον καταδίκων, τῷ σταυρῷ προσηλώθης, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ χολὴν ποτιζόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασας. ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον. οἱ ἀθληταί. τὴν πρόξενον ζημίαν. δωρεὰν προτείνοντες, ἀθεώτατοι.

Κονήματα ξίφη τε. θῆρας καὶ πῦρ, στρόμβε τοῖς ἁγίοις. οἱ Χριστοῦ διῶκται, ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον. οἱ ἀθληταί, τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης. τὸ δὲ νῦν ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Ἀπαστράπτοντες ἔνδοξοι τὴν μορφὴν Χριστοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με, ὁδηγήσατε. Θεοτοκίον.

Δ σω

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε. τὴν τὸν θεόν, ἀπορρήτως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου :~ ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε. ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον θεόν, οὐ γινώσκομεν :~

Λύσσῃ παράφρονι τῶν διωκτῶν οἱ ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ. διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, θεῷ χαριστήριον :~

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυρες. τὴν ἀλγεινήν, ὑπέμειναν πῆξιν. ἐν λίμνῃ ἑστῶτες. ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων μαυρούμενοι :~

Τέλος προτίθεται, τοῖς τεσσαράκοντα Χριστοῦ μάρτυσιν. ἀπὸ πηγῆς, ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις. τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν καὶ ἀφήρηται :~ Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν. τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν τὸν ἀχώρητον :~

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τεχνηθεὶς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν. ὡς τῆς δωδεκάδος, ἰούδαν τὸν δείλαιον καὶ τῆς ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον. τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδὴς ὢν εἰκαίως φρυάττεται. οἷα καὶ λῃστὴς καὶ ματθία τὸ πρότερον. οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος. τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει εἰσπράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος. ὅστις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτεν. διὰ πυρὸς καὶ λέλυται. καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Ἀπειράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τὸ ἀληθὲς θεότητος. τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων. Κοντάκιον.

ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν, τοῦ κόσμου καταλιπόντες. τῷ ἐν οὐρανοῖς δεσπότῃ προσεκολλήθητε. ἀθλοφόροι τεσσαράκοντα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι ἐπαξίως ἐκομίσασθε. δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πλῆθος :~ Ὁ οἶκος.

Τῷ ἐνθρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανόν, καθάπερ δέρριν. τῷ τὴν γῆν ἑδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν. τῷ τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωήν τῷ προσδεχομένῳ τὸν ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπὸ ἀγγέλων ἀνυμνουμένῳ. καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι. τῷ πλάστῃ καὶ θεῷ ἡμῶν. προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων τὴν δέησιν. λόγου χάριν αἰτῶ. ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι, κἀγὼ τοὺς ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς. δωρησάμενος αὐτοῖς.

Δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πλῆθος.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. Τῶν ἁγίων μεγάλων μ΄. μαρτύρων. τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων. Στίχ.

Ι. ληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ σεῖο πάθους,
Τεσσαράκοντα συντριβέντων τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σκέλη, ἀνδρῶν τεσσαράκοντα :~

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἑνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται. αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τούτους. ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρεφόμεναι, ἔπληττον. ἔπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ. γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν, μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸς τῆς πόλεως ἔνθα ἑνὸς αὐτῶν φιλοψυχήσαντος. καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμόντος. καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης, διαλυθέντος. ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν ἁγίων ἀντὶ τοῦ λιπόντος κατέστησεν ἑαυτόν φῶς ἐν νυκτὶ πρότερον τοὺς μάρτυρας ἰδὼν καὶ στεφάνους, ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας. ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανούσης, ὡς λειποψυχοῦντες ἦσαν μὲν οἱ ἅγιοι. ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. οὕτως δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα ἕνα παρὰ τοῦ τυράν-

μου. δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα. νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεσθαι. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα. καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος καὶ ἐδεδοίκει μή ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσει τὸ νεαρὸν καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε καὶ τιμῆς εὑρεθῇ. ἵστατο οὖν ἀτενὲς ὁρῶσα σχήματί τε καὶ βλέμματι ὅπως εἶχε θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα. καὶ τέκνον ἐμοὶ γλυκύτατον λέγουσα. τέκνον ἤδη πρὸς οὐρανόν. μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῇς. μὴ φοβηθῇς τὰς βασάνους. ἰδοὺ γὰρ παρέστατί σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ θεός. οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσει. πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον. πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι. χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα. ἡδονή. ἄνεσις. εὐφροσύνη, ὧν μεθέξεις συμβασιλεύων Χριστῷ. καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ, τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος. οἱ μὲν οὖν ἅγιοι συντριβέντων τὰ σκέλη, τῷ θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχάς. οἱ δὲ στρατιῶται ἁμάξας ἐνεγκόντων, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντων, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκγειτόνων ποταμοῦ ἄγουσι. τὸν μέντοι νέον ἐκεῖνον, ὡς μελιπωμόμομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείπουσιν ὄντα τοῦ ζήσεσθαι. ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θεασαμένη, τοῦ τὸ μᾶλλον θαυμάτων αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εὖ μάλα λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἁμάξαις ἠκολούθει μεγαλοψύχως τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον, καὶ ἐκλελοιπότα θεάσαιτο. ἐπειδὴ οὖν μόλις πως φορούμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τι καὶ ὑπερήδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου οὗ τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φίλτατον νεκρόν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι. καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ. ἵνα μὴ δὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ. οὗ τὴν ψυχὴν ἔπεμψε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ

ἀντικειμένων ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν ἁγίων σώματα κατακαίουσιν. εἶτα τὰ λείψανα χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιᾶσιν. ἀλλ' ἐκεῖ θεία πάντως οἰκονομία. ἐχόμενα κρημνοῦ συνεχθη τινός. καὶ χριστιανῶν ταῦτα χερσὶν ἑλόμενα, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυλον ἐδώρησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Παύλου ἐπισκόπου Πλουσιάδος.

Οὗτος τοὺς ἄφρονας ἀνδρῶν κατὰ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας μαινομένους. καὶ πᾶσαν ἀναφέροντας θεσμῶν εὐπρέπειαν. καὶ θείων πατέρων τὰς παραδόσεις, καὶ τύπους ἀναβαθρεύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισεν ὡς Χριστοῦ μαχητής. διωγμοὺς καὶ ἐξορίας καὶ σκληραγωγίας, ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος. ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. πρὸς τὴν ἀμείνω λῆξιν μετατεθείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου Ταρασίου, καὶ Καισαρίου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Στίχ.

Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου.
Γλώττης γαληνός, τῆς ἐμῆς λόγε λόγος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, πάππος, μάμμη, πατήρ. μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται. Στίχ.

Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος.
Ἡ παππόμαμμος προμρότεκνια.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Εἱρμὸς. Χρυσῆς.

Ἐξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφανοὺς ὁ φρουρὸς τῶν τεσσαράκοντα. καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι. τῆς ἐπιφανείσης αὐτοῖς δόξης. καὶ σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Λουτρῷ προσδραμών, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος. ὁ δὲ φιλόχριστος, ἅρπαξ ἄριστος τῶν θεαθέντων γενόμενος. ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς μάρτυσιν ἔψαλλεν εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Πυρὸς

Πυρὸς μὲν τοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσ-
σαράκοντα. ἡ πολυμήχανος κατεφλέγε-
το, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια. ὥσπερ τις κη-
ρὸς τηκομένη. σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο. εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~
Ὡς λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπής τε τοῦ σταυροῦ Χριστὲ ἡ δύ-
ναμις. δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσ-
σαράκοντα μάρτυσιν. ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελ-
θόντων, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν. εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θ.
Τὴν βάτον Μωσῆ, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολου-
μένην ἁγνή, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν ἀ-
καταφλέκτως τὴν ἄστεκτον. αἴγλην τῆς
ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι. σαρ-
κὸς μιᾶς τῆς ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων :~

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μανιωδῶς τοῖς ἀθληταῖς, ἐπιφριάσας ὁ ἐχ-
θρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἠχώθη.
οἱ τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως, ὑμνεῖτε
κραυγάζουσι. καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας :~
Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέ-
λη θλασθέντων. ὁλοκαύτωμα θεῖον, προσε-
νεχθέντων Θεῷ. ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλε-
σθε μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ῥωμαλαιότητι φρενῶν. ὁ μὲν κύησεν ἐπ' ὤμων
ἀραμένη. ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρ-
πὸν, προσάγει, σὺν μάρτυσι μάρτυρα τὴν ἱε-
ρουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη :~
Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυβόλως ὦ
υἱὲ στέλλου πορείαν. ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φι-
λοχρίστῳ παιδὶ ἐβόα, οὐ φθόρῳ σε δ' αὐτόδρομον.
τῷ ἀγωνοθέτῃ Θεῷ ἐμφανισθῆναι :~ Θ.
Ἣν ὡς ἡλίοις ἐν φωσὶν, σκιὰν εὐσεβῶς κα-
ταμαθόντων. ἔχομεν ἀλλήλοις, τὸ τρισυ-
πόστατον φῶς. ὑμνοῦμεν, τὰ ἔργα ὡς Κυρίου. καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ.
Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγα-
θὴ θεοκυῆτορ. καὶ δαιμόνων τὰς ἐφόδους. καὶ
πειρασμῶν προσβολὰς. ταχέως, κατά-
παυσον δέσποινα ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευ-
λογημένη :~ Ὁ εἱρμός.
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων. τοῖς
παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς

» δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔρ-
» γα ὡς Κυρίου. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας :~ Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.
Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκον-
τα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ
» πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀ-
» φράστως σωματωθέντα Θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμο-
» φρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν :~
Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντων, καὶ τοῖς λίθοις βληθέν-
των ἀθρόως ὑπεμείνατε κρυμόν. ὕδατος πῆ-
ξιν καὶ θλάσιν μελῶν. καὶ πυρὶ φλογισθέν-
των, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥείθρῳ. τηλαυ-
γεῖς ὡς φωστῆρες, μάρτυρες τεσσαράκοντα.
Ῥάβδον δυνάμεως θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημέ-
νοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ ἀθληταί, οἱ τεσσαράκον-
τα δέσποτα. πανσθενεῖ ῥοπαιούχῳ, τῇ σῇ
στεφανωθείημεν χειρί. ἵνα πάντων σε ὕμ-
νοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν :~
Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις. ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως,
δριμὺς ὃν ὑπεμείνατε κρυμόν. ἀλλὰ γλυ-
κὺς ὁ παράδεισος. Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι.
τοῦ πατριάρχου θάλψουσιν ὑμᾶς. ἐν σκηναῖς
αἰωνίοις, μάρτυρες τεσσαράκοντα :~
Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις. καὶ τῇ τρισυποστάτῳ
τριάδι, παρεστῶτες ἀθληταί. νῦν δωρηθῆ-
ναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ. καὶ
νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν
μάρτυρες τεσσαράκοντα :~ Θ.
Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας. χαῖρε κούφη νεφέ-
λη. χαῖρε τερπνὲ παράδεισε Θεοῦ. χαῖρε πη-
γὴ ἰαμάτων ψυχῶν. χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶ-
δεν ὁ προφήτης Δανιήλ. χαῖρε μῆτερ παρθέ-
νε. χαῖρε ἡ πάντων ἄνασσα :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, μαρτύρων τεσσα-
ράκοντα, τῆς ὑπερθέου τριάδος. τῶν ἀρε-
τῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος. καὶ γῆς
στοιχείων τετράδος, ᾄσμασι θείοις ὑμνείσθω.
ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἁπάντων
δεσπότου :~ Θ. Ὅμοιον.
Χαῖρε κατάρας λύτρωσις. καὶ τοῦ Ἀδὰμ ἀνά-
κλησις. χαῖρε ἁγνὴ Θεοτόκε. ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ
κόσμου. χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε. χαῖρε τὸ θεῖον ὄ-
χημα. χαῖρε ἡ κλίμαξ ἐπουράνη. χαῖρε κούφη

νεφέλη. χαῖρε τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις.

Ἡ ἀριςαμένη πανάγνε, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κτίστου σου. ταθέντα ἄρνα ἰδοῦσα, μελικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα, καὶ λέγουσα. τί τοῦτο τὸ παράδοξον. ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου.

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν στίχους, δ΄. εἰ βούλει δέ, ψάλλε τὰ ἰδιόμελ. τῶν ἁγίων. καὶ ποίησον αὐτὰ ἕξ, ἢ τὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοὶ μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα. τὴν κρύει πυρπολυθεῖσαν. καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν. στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον. τοὺς τῆς πίστεως. περιβόλους καὶ φύλακας. μάρτυρας τεσσαράκοντα. χορείαν τὴν ἔνθεον. τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις τοὺς δυνατοὺς ἱκετεύοντας. Χριστὸν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά. καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις. οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ. οἱ στερροὶ ὁπλῖται καὶ ἀήττητοι. τὸν νοῦν εὐτονώτατοι. καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι. τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ θεῷ ποθεινότατοι. χορὸς ἅγιος, καὶ θεόλεκτον σύστημα. μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν. ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς. ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα. ἀστέρες. οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ. καὶ ὕδατος τὴν πῆξιν, διαλύσαντες. οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες. οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι. οἱ χορεύοντες, σὺν ἀγγέλων στρατεύμασι. μάρτυρες τεσσαράκοντα. τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα. τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως. Χριστὸν δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Τὰ ἰδιόμελ. ἦχος, α΄.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος. στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος. συνεξέλαμψε τοῖς ἄθλοις σεπτοῖς ἁγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος, β΄.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει. τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλαίως. καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον τῷ κυρίῳ. μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν κύριε. μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς ἡμῖν φιλάνθρωπε. ἐλάφρυνον τὸ βάρος καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος. τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες. καὶ εἰσάγαγε ἡμᾶς ὁ θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῇ τοῦ ὕδατος πήξει. τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν. τετραρίθμῳ γὰρ ᾄδοντες δεκάδι τῷ σταυρῷ. εἰς μὲν οὖν τοῖς ἅπασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ. καὶ θεόνυμφος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί. ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε. δεῦρο ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. τὴν πάνσεπτον μνείαν φαιδροτέραν ἀπεργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως. τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἁγιάζετε. τὸ σεπτὸν πάθος μιμησάμενοι τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. θεοτ.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν. καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἢ σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτ. δόξα, τῶν ἁγίων ἦχος, β΄.

Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον. καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα. οἱ μάρτυρες ἡγήσαντο Χριστὲ ὁ θεός. οὐκ ἐπτήξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί, οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τὰς προσβολάς. ὁπλοφόρον κεκτημένοι τὸν σταυρόν. δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς

κρα-

κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς χάριτος. Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἡ διόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη. εὐλογημένη θεοτόκε παρθένε. δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν. καὶ προσάγαγε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἢ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Εἶτα, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι καὶ ἡ α΄ ὥρα μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων, γίνεται ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. ὥρα, ὡς σύνηθες εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. ὁμοίως καὶ ἡ θ΄. μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. οἱ μακαρισμοί. συναπτομένου καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐν ᾧ μετὰ τὴν συνήθη ἀκολουθίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. καὶ γ΄. προσόμοια, τοῦ τριῳδίου. καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος β΄. Φέροντες, τὰ παρόντα γενναίως ζήτει αὐτὰ τῇ χθές, εἰς τὸν ἑσπερινόν. καὶ τὰ ἕτερα, β΄. δευτεροῦντες, τὸ α΄.

Δόξα. ἦχος β΄. Κυπριανοῦ μοναχοῦ.

Προφητικῶς μὲν ἐβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ὑμεῖς δὲ μάρτυρες Χριστοῦ. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες. διήλθετε διὰ πυρὸς ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ἢ σταυροθεοτοκίον.

Τὰ δὲ προσόμοια τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου.

Τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. τὰ ἀναγνώσματα. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων. τὸ Κατευθυνθήτω. καὶ μετὰ τοῦτο. τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.

Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Ὁ ἀπόστολος. πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον. Ἀλληλούϊα.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ. Τέλος. πολλοὶ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον. εἰ δὲ ἐν τῇ α΄. ἑβδομάδι τύχῃ, οἶνον μόνον. αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται, νηστείας οὔσης. εἰ δὲ τύχῃ τῷ α΄. σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν. ἤτοι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων. εἰ δὲ τῇ α΄. κυριακῇ τύχῃ, ἢ τῇ κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, καὶ ἁπλῶς εἴπερ οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῶν, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος. τοῦ σταυροῦ, καὶ τῶν ἁγίων. ὁ ἀναστάσιμος κανών, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ΄. καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ, εἰς ϛ΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. κατὰ β΄. τοῦ σταυροῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Κοδρᾶτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας. τῆς τῶν ῥεόντων γάρ, προτιμήσας ὕλης. τὴν ἄϋλον ὕπαρξιν, τὴν ἄληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν. διὰ θανάτου γὰρ πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν. καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Ὅμοιον.

Κοδρᾶτε θεόληπτε ὁδόν, μαρτυρίου ἔδραμες ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι. τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἴχνη σου, οὐδ' ὅλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν. ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συνάθλων σοι. πρὸς τὴν ἄνω, μητρόπολιν ἔφθασας.

Ὅμοιον.

Κο-

Κοδρᾶτε καλλίνικε, στρατὸν εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων. στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρείσδυσας. καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφὼς ἐν μυριάσι Χριστοῦ. στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας :~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή. χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα. τῷ ξένῳ τόκῳ σου, παναγία ὑπεράμωμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασιν μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε. τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι :~

Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἢ σταυροθεοτοκίον. τό, Θεοτόκε παρθένε. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. τὰ καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν. καὶ οἱ κανόνες τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ τριῳδίου, κατὰ τὴν τάξιν. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, ποίημα Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ εἱρμός.

Τριστάτας κραταιοὺς ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος. ἐπινίκιον ᾄδω μελῴδημα :~

Μαρτύρων ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερὰ καὶ θαυμαστή, ἐπέστη ἑορτὴ φωταυγίᾳ τοῦ πυρὸς ἅπαντας φωταγωγοῦσα. συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δαδουχίᾳ, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδρᾶτε ἀθλητά. φεγγοβόλοις σου λάμψεσι. σκότος τῆς πολυθεΐας, ἐκδιώκων μακάριε. καὶ φωτίζων τῶν πιστῶν τὰ συστήματα :~

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς Ἰησοῦν τὸν σταυρωθέντα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στεῤῥῶς. καὶ πηγὴν ἁγιάσματος. πέτραν ὑποδεξάμενοι τῶν αἱμάτων τὰ ῥεύματα. φωταυγεῖς ἀπειργάσασθε μάρτυρες :~

Ἰλύος ἐκ παθῶν. λογισμῶν τρικυμίας. ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς ἐναντίας διάσωσον. ἄχραντε θεοκυῆτορ, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σου. τὸν ἀνέκφραστον τόκον παναμώμε :~

ᾨδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ πρὶν ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Οἱ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει. καὶ ἀλγεινῶν ἰδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον ἅγιος εἶ Κύριε :~

Τῇ σοφίᾳ Κοδρᾶτος, τῇ θεοσδότῳ δεικνύει. ἑλληνικῆς σοφίας ὑπερεχελίας ἐναθλῶν. ἐν τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν πυρὶ θείῳ καλλυνόμενος

Σὺν Κοδράτῳ Ἀνέκτον. καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρίσκεντα. Κυπριανὸν τὸν θεῖον. καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν. τοῖς ἄσμασι πίστει ἐναθλήσαντας :~ Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος. τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι κόρη δύναται· μὲν ἐκ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον ἁγνὴ συνέλαβες. τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον :~

ᾨδὴ δ'. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας. ἅμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσόφοις Κοδρᾶτε. ὅθεν ἑορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. ἀναβοῶντες μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν δεσπότην ἀήττητοι μάρτυρες :~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα. τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν πρὶν ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμά-

κρεμα-

κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι ποθεινό-
τατε Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς
ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ,
θέλων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατή-
σχυνας. ἐν τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν
διδαγμάτων σου. μάρτυς Κοδράτε ζωγρή-
σας, θεῖον Ἄνεκτον. τῷ δεσπότῃ σου, καρτερι-
κὸν φέρεις μάρτυρα :~

Ἐκ σπαργάνων ᾠκειώθη, τῷ τὰ πάντα ποιή-
σαντι. ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς
ἐπιλέλεξαι. καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας, ὅ-
λος γέγονας. καθαρώτατον, μάρτυς Χρι-
στοῦ ἐνδιαίτημα :~

Ἡ δόξα φωτός. λυχνία, τῶν μαρτύρων σου Κύριε. μυ-
στικῷ ἐλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε. πο-
λυθείας τὴν νύκτα, καὶ κατηύγασε. τοὺς κρα-
γάζοντας δόξα, Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~ Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγία θεοῦ, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν. ὡς ἐν ᾧ δὴ
οἶκον, λόγος τοῦ πατρὸς ὁμοούσιος οὐ κατε-
φλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδύνησε. καὶ γὰρ
τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν θεάνδρον :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν. καὶ
τῆς ἀχλύος ἡμᾶς, τῶν πταισμάτων λῦσον
ἀγαθέ. τὴν σὴν εἰρήνην δωρούμενος :~

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχ-
λὺν ἀποδιώκων. Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον ἀ-
θλητῶν σοφὲ Κοδράτε. σὺν αὐτοῖς στεφα-
νούμενος :~

Ἀσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν πα-
θῶν. ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἷλεν κρά-
τος δυσσεβῶν. Κοδράτε μάρτυς, ἐναθλήσας
στερρότατα :~

Ἀναστομοῦται ἄνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σε-
πτῶν αἱμάτων. καὶ ῥεῖθρον διαυγές, θεϊ-
καῖς ἐπιμαύσεσι :~ Θεοτοκίον.

Ὁ πλαστουργήσας ἄχραντε, τὸν ἄνδρα ἐκ πλευ-
ρᾶς. σοῦ ἐκ νηδύος ἁγνὴ πλαστουργεῖται. σῶ-
σαι τὸν Ἀδὰμ δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς
ὡς φιλάνθρωπος :~ ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε. προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον. ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων :~

Ἰσάριθμος, ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμ-
ψεν. ὡς ἀστέρων ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώ-
ματι. τοὺς πιστοὺς φωτίζων. καὶ τῆς πλάνης
σκεδάζων σκοτόμαιναν :~

Τὸ πέλαγος τῶν βασάνων διήλθετε μάρτυ-
ρες. ἀκυμάντως. καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχε-
τε. τῶν πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέ-
σβεις θερμότατοι :~

Αἰνέσωμεν σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἔνδο-
ξον. καὶ σὺν Παύλῳ Κυπριανόν. Διονύσιον
Κρίσκεντα. τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ
κατάκαρπα κλήματα :~ Θεοτοκίον.

Ὁ ὡραιώσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν παναμώ-
με. τῶν ἀνθρώπων. καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργη-
σας. διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς
σὲ δοξάζομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν. τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ι΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Κυπριανοῦ. Ἀ-
νέκτου, καὶ Κρίσκεντος. Στίχ.

Τῶν δυσσεβῶν θρησκείαν ὕβρεσι πλύνας.
Τμηθεὶς Κοδράτε σῶμ' ἀφ' αἱμάτων πλήρη
Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδράτον, ξίφος ἐγκατέ-
πεφνε. Ἄλ.

Γνωστοῖς Ἄνεκτον συνδυσὶ κτείνει ξίφος.
Οἷς οὐκ ἄνεκτον, μὴ θανεῖν θεοῦ χάριν.
Ὁρῶν καταθνήσκοντα Κρίσκεντα ξίφει.
Σπεύδει σὺν αὐτῷ, Κυπριανὸς τεθνάναι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου. κατὰ τοὺς καιροὺς
Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Ἰάσωνος, τῆς Ἑλ-
λάδος ἡγεμονεύοντος. ὁ δὲ ἅγιος Κοδράτος,
κομιδῇ νήπιος καταλειφθείς. τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο.
νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦν-
τος τὴν τροφήν. ἤδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις
τελῶν συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνα-
σιν ἅγιοι. ἄλλος ἀλλαχόθεν ὁρμώμενος με-
θ' ὧν συνελήφθη, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν. καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς. εἶτα σὺν αὐ-
τοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ὁσίας πρὸς ἡμῶν. Ἀνα-
στασίας τῆς πατρικίας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοὔνομα Ἀναστασία. εὐλαβουμένη τὸν θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. καὶ αὐτὴ πατρικία οὖσα τοῦ βασιλέως, πρῶτον τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα. ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτρέπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. καὶ ἐπειδὴ ἀεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὐτὴ παρὰ τῆς βασιλίσσης. καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παράτιμος, ἡ ὄντως πεπυκνωμένη κατὰ θεόν. λέγει πρὸς ἑαυτήν. Ἀναστασία. εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης. σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχήν, καὶ τὴν βασίλισσαν ἀπάλλαττε τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βασιλείαν. καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον. συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε. καὶ κτίσασα ἐν τῷ πέμπτῳ μοναστήριον, ἐξύφαινε θείους μίτους ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα. ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, σώζεται ἡ ταύτης μονή. τὸ πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα. μετὰ δὲ χρόνον τινά, παρελθούσης τῆς βασιλίσσης τὸν τῇδε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ. μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνὰς τοῦ θεοῦ, νυκτὸς ἐάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν σκήτῃ πρὸς τὸν ἀββᾶν Δανιήλ. καὶ προσαναθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ γέροντι τὰ κατ' αὐτόν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῴαν στολήν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον. καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ. μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν. δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα. καὶ προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου. μήτε τινὰ εἰσέρχεσθαι, πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν. τυπώσας ἵνα τὸν ἀδελφόν, αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ἀναχωρεῖν. ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχή, ἀπρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ γέροντος ἀπαράτρωτον. ποῖος οὖν νοῦς ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτὼ χρόνων τὰς κατὰ θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται. ἃς αὐτὴ μόνη καθ' ἑαυτὴν τῷ θεῷ καθ' ἑκάστην προσήγαγε. τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς. τοὺς ὀδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχήν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς καὶ ἐπαναστάσεις. τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα. τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν πάντα πᾶσιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα συγκλητικήν, καὶ εἰς τὰ βασίλεια ἀεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναφερομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ ἁγίου πνεύματος. προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν γέροντα λέγουσα. πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητήν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν καὶ ἐλθὲ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. ὁ δὲ γέρων διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητήν. σπεῦσον ἀδελφὲ πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος. καὶ προχωρῶν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὑρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον. τοῦτο λαβὼν σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ἀνενεγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ γέρων ἐδάκρυσε, καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν. καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια ἐπορεύθη. καὶ ἀνοιξάντων τὸ σπήλαιον.

σιν, εὗρον τὸν εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον. καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ὁ γέρων ἔκλαυσε λέγων. μακάριος εἶ ἀδελφὲ ἀναστάσιε. ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντίζων κατεφρόνησας βασιλείας ἐπιγείου. εὖξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κύριον. ἡ δὲ, ἐγὼ μᾶλλον πάτερ φησὶ χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. καὶ λέγει ὁ γέρων. εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν θεόν. καὶ ἀνακαθήσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. καὶ λαβὼν ὁ γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων εὐλόγησον μαθητήν μου τὸ τέκνον σου. ἡ δὲ, εἶπεν. ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, δι' ὄνομά σου καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτῷ, ὥσπερ ἐπαύσατο τὸ πνεῦμα ἡλιοὺ ἐπὶ τὸν ἐλισσαιέ. καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν γέροντα λέγει. διὰ τὸν κύριον πάτερ, μὴ ἀποδύσητε ἃ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γνῷ τὰ περὶ ἐμοῦ. καὶ μεταλαβοῦσα τῶν θείων μυστηρίων λέγει. δότε μοι τὴν ἐν χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὔξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ ἀναβλέψασα κατὰ ἀνατολὰς, ἔλαμψεν, ὥσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς. καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ, εἶπε. κύριε εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. καὶ ὀρύγματος γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ γέρων ὃ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ. ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν τέκνον ἄνωθεν ὧν περιβέβληται. ἐνδύοντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοὶ, ὡς φύλλα κατεξηραμμένα. οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ γέροντι ἐσάφησε. μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής. ἔγνως πάτερ, ὅτι ὁ εὐνοῦχος, γυνὴ ἦν. ὁ δὲ γέρων ἀπεκρίνατο. οἶδα κἀγὼ τέκνον. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηχηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῴαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καὶ ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον. πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν. καὶ τότε διηγήσατο ὁ γέρων τῷ μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μαρκιανὸς, ξύλοις θλασθεὶς τελειοῦται. στίχ.

Ἐθαύμασαν βροτοὶ σὲ θλασθέντα ξύλοις.
Ἀμὴν λέγων σοι μαρκιανὲ καὶ μόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ πάσχα. μνήμη τῆς ἀκαθίστου. ἥτις, εὐχαριστήριος ἐστὶν ἑορτὴ, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, λυτρωσάσης τὴν πόλιν ἐκ τῶν ἐθνῶν ~ στίχ.

Ὕμνοις ἀΰπνοις εὐχαριστῶ σ' ἡ πόλις.
Τὴν ἐν μάχαις ἄϋπνον ὑμνεῖ προστάτιν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας καὶ τοὺς χαλδαίους ἀνελὼν. οὓς ἡ δίκη
» δικαίως ἐνήδρασεν ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς
» ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ ~

Ἐν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμενος δρόσον. ὑπομονῆς σὺν τοῖς παισὶν, οἱ γενναῖοι ἐκραύγαζον λέγοντες. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ ~

Τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν ἀθλοφόροι. πέτρα ἡ ἄνικμος τὸ πρὶν, ἀνεστόμωσε ῥεῖθρα προχέων. ἰαμάτων τοῖς μέλπουσιν, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸν εἶ ~

Ὡς μυροθήκη μονητὴ, μύρα ἰαμάτων κοδρά τε ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα. τὸ δυσῶδες καὶ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θείᾳ προνοίᾳ ~ θεοτόκιον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τὰ συστήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογητὸς εἶ ~

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι. σὺν τοῖς συνάθλοις ἔνδοξε, ἀναμέλπων κοδράτε. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁρατῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει μαρτύρων φαιδρότητα. κατεκληρώσω πάνσοφε. ἀναμέλπων κοδράτε. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτείχισμα ἡ Κόρινθος κέκτηται, τῶν ἁγίων τὰ τίμια λείψανα. καὶ ἱερεῖον ἀμίαντον. τὸν ναὸν ἔνθα πίστει πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς προμήτορος. διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς θεομήτορος. εὐλογημένη δέσποινα, εὐλογοῦμέν σε πίστει καὶ μελῳδοῦμεν. παναγία παρθένε θεόνυμφε. ᾠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰχῶρες ὑμῶν μαρτυρικοί, ἐκπέμπουσιν εὐωδίαν θείας χάριτος. αἵματα τούτων ἰαμάτων προχέουσι κρουνούς. θείᾳ χάριτι. καὶ πάντων τὰς καρδίας φωτίζουσι, τοὺς εὐσεβῶς αὐτοὺς γεραίροντας.

Ὡραίων στιγμάτων καλλοναῖς, γενόμενος τοῖς ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι. αἵματι δὲ τῷ ἐκχυθέντι, κοδράτε ἐπιβὰς ὡς ἐν ἅρματι. ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, γέρα τῶν πόνων κομισάμενος.

Στάλαζον τὸν θεῖον γλυκασμόν, ἐκ στόματος ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας. μάρτυς κοδράτε συνάθλους σου. τὸν ἀνέκτον καὶ παῦλον καὶ κρίσκεντα. κυπριανόν τε καὶ σοφὸν διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἡμέραν ἑόρτιον ὑμῶν, τὴν ἄθλησιν ἀθλοφόροι πάντες ἄγομεν. ταύτῃ γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε. φωτός τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν τοῦ πάντων ποιητοῦ λοχεύτριαν. ὑπὲρ πάντα νοῦν παναμώμε. τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα. παρθένε θεοτόκε πανύμνητε, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, σὺν τῷ μαρτυρικῷ. καὶ θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι. ἡ α΄. ὥρα ὡς σύνηθες, κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνί, ια΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σωφρονίου, πατριάρχου ἱεροσολύμων. ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς΄ καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, τοῦ τριῳδίου, γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, γ΄. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προσκληθεὶς σωφρόνιε σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος. ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος. ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενναίως στεφανούμενος. καὶ διένειμας, κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ. τῇ ψυχῇ τε καὶ τῷ σώματι καθάπερ διαιτητὴς ἀκριβέστατος. Ὅμοιον.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θείους λόγους ἐβρόντησας. διδαχαῖς σωφρόνιε παμμακάριστε. θεολογήσας φανώτατα. πατέρα τὸν ἄναρχον. καὶ συνάναρχον υἱόν. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. συναΐδιον, μονάδι τριάδα. καὶ τριάδα ἐν μονάδι θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Ὅμοιον.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον. καὶ πρὶν συνάναρχον λόγον πάνσοφε. δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως σοφῶς ἐδογμάτισας. ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν ἐξ ὧν σύγκειται. καὶ ἐν αἷς θεωροῦνται. εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι. τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε. καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον. καὶ δώρησαι πάντοτε. δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν

ἡμέρα

ἡμέρα ἐξετάσεως. εἰς ὃ ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἶδε μοι. μετανοίᾳ καθαρθέντα με πρὸ τέλους. καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὥς σε ἑώρακε, καθηλωμένον κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο. καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα :~

Τὸ θεοτόκε παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου. ὁ κανὼν, τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον αἴσιμα ῥέζων.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος. ταῖς αὔραις τοῦ πνεύματος, οἰακιζόμενος. καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν. σοφίας χαρίσματι. πάτερ σωφρόνιε :~

Ὡς ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ χριστοῦ ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἔνθεος, τοῦ θείου πυρός. τοῦ πλουτίσαντος, τὴν γῆν ἀθανασίαν. χριστοῦ τοῦ ἐγείραντος, πτῶσιν τοῦ γένους ἡμῶν :~

Φαιδρότητι λόγων σου. καὶ διανοίας ὀξύτητι. τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, θεολογήσας φανῶς. τρισυπόστατον, θεότητος οὐσίαν. μονάδα τρισάριθμον, πάτερ σωφρόνιε :~

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου. καὶ τῶν δογμάτων ὁ εὔσημος. κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα. τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας. τοῦ λόγου διδάσκουσα, πάτερ θεόληπτε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος. καὶ τῷ πατρὶ συναΐδιος. καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος ἐκ σοῦ δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον. ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε :~

Στηριζομένη βακτηρίᾳ τῶν λόγων σου ὅσιε. τὰς ὁρμὰς τῶν δυσσεβῶν. καὶ θεομάχων αἱρέσεων. ἐλαύνει διώκουσα, ἡ ἐκκλησία χριστοῦ.

Ὑπερμαχήσας. τοῦ σεπτοῦ θεοφόρε κηρύγματος, ἀνεδείχθης νικητὴς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ πνεύματος. σοφῶς δυναμούμενος, πάτερ σωφρόνιε :~

Νεκρώσας πᾶσαν. φθειρομένην σαφῶς ἡ συμπάθειαν. τὴν ἀκράτορον ψυχὴν, διὰ εὐσεβείας, διέσωσας καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἔνθεον ὄργανον :~

Ἡ θεολόγος. καὶ τερπνὴ καὶ μελίῤῥυτος γλῶσσα σου. τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς. ἀναπηγάζει θεόληπτε. τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα :~ Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν θεὸν θεοτόκε δοξάζομεν. τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες. καὶ κλῆσιν κατάλληλον παναγνὲ δέσποινα :~

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν ἐκκλησίαν χριστοῦ. τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ. σωφρόνιε ὅσιε. ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη. χάριτας διδαγμάτων, ἐναστράπτουσα πᾶσι. τοῖς πίστει ἑορτάζουσι πάτερ τὴν μνήμην σου :~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν. οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο. ἡ ἄχραντος μήτηρ σου λόγε θεοῦ μητρικῶς. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἰδικαῖς τελείαις, πάτερ σὺ σαφῶς ἐδογμάτισας. διαιρουμένην ἀτμήτως ἑνουμένην τε. ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾷ καὶ θεότητι :~

Ἔχων

Ἔχων σώφρονας τὰς φρένας. καὶ τὸν νοῦν
σωφρονέστερον. οὐ φυρμὸς ἐφρόνεις. πά-
τερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν. τῶν ἡνωμέ-
νων ἀτρέπτως, δύο φύσεων, ἐν ἑνὶ χριστῷ μο-
νογενεῖ ἀπαρασάπτουσι :~

Λαμπρυνόμενος ἐν θέῳ, φωτισμῷ τοῦ
πνεύματος. τὴν δεινὴν μανίαν, τὴν τοῦ σε-
βήρου διέλυσας. ταύτου βουλίᾳ καὶ γνώμῃ, τοῦ
τὴν ἕνωσιν. δογματίσαντος ἐπὶ χριστοῦ δύο φύ-
σεων :~

Πύρον φλέξας τὸν ἀνταρτὴν. καὶ πυρσῷ
τῶν δογμάτων σου. ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ
χριστοῦ τὰ θελήματα. ταῖς διαφόροις οὐσίαις
τὰ κατάλληλα. ἐνεργείαις τε, ἄμφω δι-
πλαῖς πάτερ ὅσιε :~ Στίχ.

Ὡραιώθη ὑπὲρ πᾶσαν, τὴν ἀγγέλων εὐπρέ-
πειαν. ὡς τεκοῦσα τοῦτον, κόρη ποιητὴν τε
καὶ κύριον. ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σωματού-
μενον. τὸν ῥυόμενον πάντας, αὐτὸν τοὺς
δοξάζοντας :~ ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμὸς.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου χριστὲ. ἀλλ' ἡ-
μεῖς σε μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα,
δόξης θεότητος. καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες,
ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε :~

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν. καὶ τάφον τῆς ζωῆς.
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν. θεωρίαν ἣν ἔτλησας
κρυφιομύστου. καὶ πιστοῖς μετέδωκας, ἱεράρ-
χα τῆς ἐλλάμψεως :~

Ὁλικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθὸν, πυρ-
σωθεὶς φέγγει νοητῷ. καὶ πηγὴν ἠγάπη-
σας τῆς ἀφθαρσίας. θεωρίαις πάνσοφε,
πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος :~

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ θεοῦ. νεκρω-
θεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ. τὴν τοῦ λόγου τράπε-
ζαν εὐθυνομένην. κεκτημένος ὅσιε. καὶ λυ-
χνίαν τὴν τῆς πίστεως :~ Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶν νοούμενον οὐσίαις τὸν χριστὸν. τὸν υἱὸν τὸν
μονογενῆ τοῦ θεοῦ. τὸν ἄναρχον σαρκὶ γενό-
μενον. ὑπὲρ λόγον τέτοκας θεομῆτορ ἀπει-
ρόγαμε :~ ᾠδὴ ϛ΄. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ πνεύματος. τοῦ πα-
ναγίου θεόφρον. ἐν ταῖς χείλεσί σου ὅθεν ὁ
φθόγγος τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μι-
μεῖται τὰ ῥεύματα :~

Ὡς φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἐξηνθήσας. τῇ
εὐκαρπίᾳ τοῦ λόγου. καθαρωτέ βίῳ κατα-
γλυκαίνων. τὰς καρδίας, ἱεράρχα τῶν πι-
στεῖ τιμώντων σε :~

Νενέκρωται, τῇ ζωτικῇ ῥομφαίᾳ τῆς γλώττης
σου. τὸ τῶν αἱρέσεων στῖφος. καὶ θρασεῖα φά-
λαγξ τῶν θεομάχων. σφαττομένη, θανα-
τοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν :~ Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν, θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου. δι' οὗ σω-
ζόμεθα πάντες. καὶ θανάτου βρόχων καὶ
δεινοτάτης, ἁμαρτίας. καὶ τῶν μοιχῶν τοῦ
ᾅδου λυτρούμεθα :~ Ὁ εἱρμὸς.

Θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, σω-
φρονίου, ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. Στίχ.

Ἐπᾴδε τυρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ σωφρόνιος οὐ παρόμοιος κόρας.
Ἐν δεκάτῃ σώφρων ἔδυ σωφρόνιος πα-
ρὰ τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ χώ-
ρας μὲν ἔφυ φοινίκης λιβανοστεφάνου. πό-
λεως δὲ δαμασκοῦ. εὐσεβῶν καὶ ὁμοφρόνων
γονέων τέκνον. πατρὸς μὲν καλουμένου
πλινθᾶ. μητρὸς δὲ μυροῦς. ἐντεῦθεν εὐ-
φυΐα φύσεως τὴν ἐπιμέλειαν κεράσαμε-
νος. ὑπὲρ φύσιν ἐπιστημῶν μὲν πασῶν τὸ κρά-
τος ἀνεδήσατο. ἔτι δὲ τὴν δαμασκὸν οἰκῶν,
πᾶσαν ἀρετὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην
μετήρχετο. ἔπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου
θεοδοσίου καταλαμβάνει, ἐν ᾗ σχολάζων
καὶ τῷ θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ συγγινόμενος. τῇ τῶν
θείων γραφῶν μελέτῃ, τὴν καρδίαν καὶ τὸν
νοῦν κατωχύρωσε. πᾶν νόημα αἰχμαλω-
τίσας εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ. ἔπειτα περιτ-
τοτέρας γλιχόμενος παιδείας καὶ φιλοσο-
φίας. ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρου μεγαλόπολιν
ἀποπλεῖ. καὶ ἰωάννῃ ἀξιολόγῳ τινὶ, περι-
τυχὼν ἀνδρὶ. πάσης σοφίας καὶ συνέσεως
πεπληρωμένῳ, τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ
ὁμορρόφιος. ὁμοδίαιτος καὶ ὁμογνώμων.
τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων καὶ μεταδιδοὺς
τὰ σφέτερα. ἔνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ χύ-
σιν παθόντας. ὑπὸ τῶν ἁγίων, κύρου καὶ
ἰωάννου

ἰωάννου θεραπεύεται. καὶ τῆς ἰατρείας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, γραφῇ παραδοῦναι. καὶ μέντοι καὶ παρέδωκεν. ἔπειτα ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων διὰ τὸ ὑπεραμεστικὸς τοῦ βίου καθίσταται. καὶ τῆς ἁγίας πόλεως ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ἀλιτηρίων περσῶν ἁλούσης, εἰς ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν ἰωάννην τὸν ἐλεήμονα παραγίνεται. τηνικαῦτα τὸν ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἰθύνοντα. οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸ ἄπειρον αὐτοῦ τῆς ἐλεημοσύνης θησαυρόν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε. πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνήσας. ἐπεὶ δὲ αὖθις πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν ἐποίμανεν. οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν. οὐδὲ τὴν κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ, ἡ πάλη μόνον. ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων. οὓς συγγραφαῖς καὶ πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων. καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις φρούδους ἀπετέλει. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγράμματα, τῇ ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε. βιοῦν ὀρθῶς, ἐκδιδάσκοντα, κατὰ τὸ θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι. ὧν ἐστὶ τὸ ὑπὲρ θαυμαστὸν διήγημα τὸ ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου μαρίας τῆς αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας. καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα χριστοῦ χρηματίσας καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας. ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν θεὸν μεθίσταται ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πιονίου πρεσβυτέρου τῆς ἐν σμύρνῃ ἁγίας ἐκκλησίας. στίχ.

Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος.
Καυθεὶς προσήχθη πιόνιος κυρίῳ.

Οὗτος ἦν ἐν τῇ σμύρνῃ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πρεσβύτερος. κατὰ τοὺς καιροὺς δεκίου τοῦ βασιλέως. συνελήφθη δὲ καὶ μετὰ ἑτέρων. καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ πολέμωνα τὸν νεωκόρον. πρὸς ὃν διελέχθη περὶ τῆς θρησκείας, γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ ἱστορικαῖς. καὶ ἐπιστοῦται παρὰ τῶν ἤδη γενομένων τὰ ἐσόμενα. καὶ ὅτι ὁ θεός, διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα. καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν, τὰς πυρίνους σταγόνας, αἳ τὴν σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. εἶτα παρὰ ἐλπίδιον τὸν ἄρχοντα συνεδρεύσαντα τῷ νεωκόρῳ, ὁ ἅγιος ἄγεται. ὕστερον δὲ παρὰ κουιντιλιανῷ τῷ ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ λιθοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γεωργίου θεοφόρου καὶ θαυματουργοῦ. τοῦ ἐν τῷ ἱπίῳ λεγομένου, τοῦ νεοφανοῦς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. τροφίμου, καὶ θαλοῦ, τῶν ἐν λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. ἡγεμονεύοντος ἀσκληπιοῦ ἐν λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν χριστιανῶν. καὶ κρατηθέντες οἱ ἅγιοι μάρτυρες τρόφιμος καὶ θαλὸς διὰ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἱκανάς. τοῦ δὲ θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτούς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. τοῦτο θεασάμενος ὁ ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες εἴασαν αὐτούς, πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους καὶ πάλιν διαβληθέντες παρέστησαν τῷ κριτηρίῳ. καὶ τὸν χριστὸν μετὰ παρρησίας θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐπὶ πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἴδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς τυράννους ἐλέγξαντες, εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποτόμως κατέξεσαν. οἱ δὲ ἅγιοι προσευχόμενοι. καὶ τοὺς ἕλληνας μυκτηρίζοντες ἐξέμηναν αὐτὸν τὸν ἄρχοντα. διὸ καὶ ψηφισάμενος μετὰ ταῦτα, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς. καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο. ὡμί-

λοῦν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσψαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν ἁγίων σώμασιν. οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ, σουδάρια. ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δή τινα εἴδη ἐλάμβανον εὐλογίας χάριν. καὶ ἀποτρόπαιον παντὸς ἐναντίου. τότε οἱ ἅγιοι εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ θεῷ παρέθεντο. τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν ἁγίων λαβόντες λείψανα μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ ναῷ. καὶ προσελθοῦσα τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνή, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν ἁγίων μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἄνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν. ἀνὴρ δέ τις Ζώσιμος καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ τῶν ἁγίων συμπολῖται ὄντες, μετὰ ταῦτα τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν κομισάμενοι. Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἑνός, ἐν τοῖς λατομίοις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου. Στί.

Κομίζεται μοι ὄλβος ὀλβία πόλις,
Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας. καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀναλῶν. οὓς ἡ δίκη
» δικαίως ἐνήδρευσεν. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς
» ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἱρετικαῖς γλωσσαλγίαις. ἀντιταττόμενος σοφέ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλος ἀνάθημα θεοῦ, ταῖς τῶν ἀσκητῶν φυτουργίαις. περιϊστάμενος σοφέ, λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας. ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιδρώσας.

Νόμῳ πειθόμενος χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον. τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς. ἀναμέλπων θεόφρον μετέδωκας. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Θ.

Ἁγιασθεῖσα τὴν ψυχήν. καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα. τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ ἁγίου πανάμωμε πνεύματος. τοῦ ὑψίστου τὴν δύναμιν ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπόρως.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Ἱεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς πίστεως. ἔνθα πεφανέρωται, κόσμου τὸ σεμνόν. ἱεραρχίας πάνσοφε, πάτερ σωφρόνιε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσε. δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον. τὸ τῆς σοφίας ἔνδοξε, δῶρον δεξάμενος. καὶ κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς ἱεραμύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος. ἴθυνας παμόλβιε, πάτερ γενναιότατα. τὸ τοῦ δεσπότου ποίμνιον, λόγοις καὶ πράξεσι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγος ὁ τῷ πατρὶ πέρ συνάναρχος. λόγον σοι δεδώρηται, λόγους διαφέροντα. καὶ γλωσσαλγίας λύοντα, τὰς τῶν αἱρέσεων. τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ.

Ἁγιοπρεπὴς ναὸς ἐδείχθης. τοῦ λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἁγιάσαντος. ὄρος ἐπιὸν ἅγιον, ὄρος ἐμφανέστατον. εὐλογημένη δέσποινα, μόνη πανύμνητε. διό σε θεομῆτορ ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥῆσις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη θεορρῆμον. τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος. ὢ ὑπὲρ κηρίον στάζουσα τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἔνδον ὢν τῶν ἀδύτων, περιπολεύεις θεήγορε. περὶ τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, τὸν βασιλέα ἔνθα χορεύουσιν. ἄγγελοι καὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν ἀγγέλων. τῆς ἀγγελικῆς ἑνώσεως, κατηξιώ-

θης

θης μακαριότητος. ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε :—

Ως τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου θεόφρον, νάρδου πιστικῆς πολιτείας, σοφίας ὤφθης γέμων ἀλάβαστρον. σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι. Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην παρθένε, ὁ Ἠσαΐας ἐθεώρει. ἐπὶ σοὶ γὰρ κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα. καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσεν. Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ φωταγωγικὸν τὸ ἴδιον. τῆς ἡμέρας. τὰ λοιπὰ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ τῆς Σιγριανῆς. Εἰς τό. Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος. ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι κάλλει παμμάκαρ. καὶ ταῖς θείαις μυήσεσι, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα :— Ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον θεόφανες, ὑπερορίας πικρὰς, ἀσθενῶς διακείμενος. καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος. ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐρεθιζόμενος. ὡς κατορχούμενος. τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμοὺς. ὄντως ματαιόφρονας, καὶ μιαρὸν ἀλάστορα :— Ὅμοιον.

Ὄντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, ὁ τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ. δαψιλῶς σοι δεδώρηται ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν ἀρρωστήματα. παρεσχηκὼς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν. κατηξιώθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς. ἔνθα χορεύουσι, τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντὸς. πρόσωπον θεώμενος, τοῦ παντοκράτορος :—

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα. καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα. τῇ παρθένῳ βόησον, καὶ μεσίτευε τοῦ θεοῦ ἡμῶν, διὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου ἁγνή. τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσον. ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις. καὶ ἡ χαρὰ. ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις :— Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ. καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως δέσποτα. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. τέκνον ἐβόα τέκνον γλυκύτατον. πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς. ὁ ἰασάμενος. βροτῶν τὴν ἀσθένειαν. καὶ τῆς φθορᾶς. ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :—

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν θεοφάνην.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τῇ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας. ἐν εὐσεβείᾳ περ πυρσωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν. τὰ ἀληθῶς ἐπώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο :—

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ δεσπότου σου. καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ. συγκραθεὶς δὲ τῇ χάριτι βιωτικὴν τερπνότητα. οὐδὲν ἡγήσω παμμακάριστε :—

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, λέων ὁ τύραννος. τοὺς ἐκλεκτοὺς μὴ φέρων καθορᾶν, τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ᾽ ὧν καὶ σὲ θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν :— Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος. τὸν τοῦ θεοῦ συνείληφας υἱὸν καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας. τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα :— ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ

» σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου

» φιλάνθρωπε :—

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὡράθης θεόφανες. δι᾽ ἀγάπης συγκραθεὶς τῷ ποθουμένῳ μακάριε. διό σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν :—

Ἀπαγορεύσας. τὰ δυσσεβῆ τοῦ λέοντος δόγματα. τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας. διό σε τοῖς θαύμασι Χριστὸς ἐδόξασε :—

Ἐνανθρωπημένος, τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως ὅσιε. τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχῆς στερρότητι ῥώμῃ μυστικῶς θεῷ οἰκειώσασα, τῷ μαο μόδυλον. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε ἡ θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα. τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενον μόνον με στερέωσον, οὐκ ἔθου ἄχραντε πλὴν σου βοήθειαν. Κατανυκτικὸν ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος. δόγμα ἄθεσμον ἀπεβδελύξω. καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὡμίλησας. ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. τὸν εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. πρέσβευε θεόφαν Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκετεύων, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναμώμε, μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν. τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθένος μήτηρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία. ὡς ἀθλητῇ σοι ἔνδοξε. τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων μετετέθης σκηνῆς. βοῶν τῷ δεσπότῃ σου, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Στεφανηφόρος θεόφαν ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε. μάκαρ οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν. διὸ καὶ ἀνέκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου. τοῦ δυσσεβοῦς ὁ ὅσιος. σαρκὸς ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε. κραυγάζων τῷ κτίσαντι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι θεοφόρε. ὁ γὰρ Χριστὸς ἠμείψατο σὲ τῆς καρτερίας. ὅθεν καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χρῄζουσιν. ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε. καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα. πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν. ὁ ὅσιος θεοφάνης. τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας, προστάγματι τοῦ δεσπότου. τοῖς πενίᾳ συζῶσιν, ἑπόμενος πανεύφημε.

Ἔχων σου τὴν ψυχήν, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος. τὴν ἄχραντον τοῦ δεσπότου. προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα. τῆς ἡμῶν σωτηρίας. θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἴθυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου ὅσιε. τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου περιεξομαλίσας. ἣν συντόμως, εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σὺ τὴν ζωὴν διήνυσας ὅσιε. μετὰ φρονήσεως ἔχων, συνανδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην. καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέβης θεόφανες. τῆς θεομήτορος κόρης. καὶ μαρτύρων πέρ τοὺς χαρακτῆρας. ὡς τιμήσας. καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ. τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα. ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι. μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. ἐξῆλθεν σπουδῇ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὅσιε. εἴληφας ἐνεργείας καὶ προφητείας ἀξίωμα. συμβίου, καὶ πλούτου στερούμενος. Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ. καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως. καὶ ἀνάπαυσιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου. ἣν πρέσβευε κἀμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ, καταπέμψον.

ψον τῷ λόγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελοῦν-
τι. ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ βίου πρά-
γμασι. καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυ-
γεν. Συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ τῆς συγρια-
νῆς τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου. Στ.

Θεόφανον φάνηθι πιστῶν προστάτα.
Τιμῶσι πιστῶς, σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.
Δωδεκάτῃ φθιμίθοντος ἄπηρ βίου Θεοφάνης

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ Ἰσαάκ. μητρὸς δὲ Θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ
διεπομένῃ τοῦ αἰγαιοπελαγίτου ἀρχῇ, αὐτὸν
παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τρεφόμενος. γε-
νομένου δὲ αὐτοῦ δωδεκαετοῦς, ἁρμόζεται
γυναικί. καὶ αὐτῇ συνδιάγων αὐτὴν, χρόνους ἐκ-
πω πλοῦτος δὲ αὐτοῖς ἀμφοτέροις πολὺς συμ-
βούλῳ δὲ τινὶ χρησάμενος ἰδίᾳ οἰκέτῃ, πό-
θον ἔσχε πολὺν τοῦ τὸν μοναστῶν ἐπελθεῖν
βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ
πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιπυίας, ὁ
κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νε-
νομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυ-
ρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπή-
γνυτο. καὶ ὑμέναιος ᾔδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτε-
λεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν, τὸν μακάριον
καὶ τῇ συνεύνῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκά-
λει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια, ἐφα-
νέρου τῇ νεάνιδι, ἥτις καὶ συγκατέθετο. καὶ εἴ-
τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτοὺς, πράττων, καὶ αὐ-
τὴ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιοῦτο ποι-
εῖν. ὅπερ ἀκούσας ηὐχαρίστησε τῷ θεῷ. ἐκ το-
τε οὖν ἐπ' οἴκου ἀμφότεροι τὰς ἡμερινὰς καὶ
νυκτερινὰς εὐχάς ταῦτα μαθὼν λέων ὁ δυσ-
σεβὴς βασιλεύς, καὶ ὁ τούτου κηδεστής. διεκώλυε
τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ. ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς κυζίκου κάστρον, συγ-
χωρήσοντα ἤδη καὶ τότε. ἐκτίζετο. καὶ ἀπελ-
θὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν
τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰ-
κοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅ-
τε θηριώνυμος βασιλεύς, καὶ ὁ πενθερὸς αὐ-
τοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον, καὶ λοιπὸν ἐν
ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκου-

μένη γίνεται, εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδε-
ξαμένης, ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα
γέγονε. τοῖς ἐν δεέσι καὶ πτωχοῖς, τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ διεσκόρπισε. καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθε-
ρίᾳ τετίμηκε. τὴν δὲ τιμίαν αὐτοῦ σύζυγον, χρή-
ματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ πρίγ-
κιπος μονῇ ἀπέκειρεν εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ
μεγαλοῦς ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν
προσφέρων ἱερουργεῖ, ἐν τῷ τῶν σιγριανῶν
ὄρει κειμένῃ μονῇ, πολυχρονίου λεγο-
μένῃ. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὅλως
τὸ ἄρχειν κατεδέξατο. ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ
καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφὴν
ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν. ἑξαετῆ χρό-
νον διήνυσεν ἐν τῇ καλουμένῃ νήσῳ τῆς
καλωνύμου, ἐν ᾗ συνεστήσατο αὐτὸς μονὴν καὶ
πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τοῦ σιγριανῆς ὄρει.
τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀ-
σθενείᾳ τινὶ παραδίδοται. ἥτις τὴν λιθία-
σις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμ-
πτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν, τοῦ χαλεποῦ
νοσήματος, ἔμεινε διαπαντὸς τοῦ βίου κλι-
νήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο
τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, λέων ὁ ἀρμένι-
ος. ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνο-
εῖ. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος, πέμπει
πρὸς τὸν τοῦ θεοῦ ἄνθρωπον ἐλθεῖν λέγων εὔξαι
ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχο-
μαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς
ἁμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς
τὴν βασιλεύουσαν. καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄ-
ψεως, τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε. πλὴν μηνύ-
σει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν. εἰ κατανεύσεις
λέγων τῇ παρακλήσει μου καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου
ἀγαθὰ παρέξω. εἰ δὲ μή γε ξύλῳ ἀγχόνης σε
παραδειγματίσω. καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φό-
βον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμολογητής. τῶν
δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσῃς τοὺς θησαυ-
ροὺς τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον ἢ καὶ τὸ πῦρ,
εὐτρέπισον σήμερον. τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι,
τοῦ διὰ τὴν Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναι-
δὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν ἰωάννῃ τῷ
μάντει περὶ λόγους αὐχοῦντι. καὶ τὸ μῖσος
τῶν εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ. στρε-

βλότητι ἅμα τε ἐπεκκλῖναι αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ ὁρμίσδου μονῇ σεργίου καὶ βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ παλατίῳ. καὶ πρὸς λόγων ἅμιλλας τῷ μαΐτει συνελθών, καὶ τοῦτον ἡττήσας. καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας. καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτο ἠχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν. ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος δόξαν ὁ δείλαιος ἀπηνέγκατο. ὃς ἀπελθὼν πρὸς αὐτόν. κρεῖσσον ἔφη βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον ἢ πεῖσαι, τὸν ἄνδρα, μεταθέσθαι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ ἐλευθερίου ἀνάκτορα. καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινι οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ. καταστήσας καὶ φρουροὺς ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτόν, παράτιμος. οὕτω δ' ἐν τῇ χρόνον τελέσας, θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος. κατῄσχυνε καὶ τοῦτο τὸν τύραννον. ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο. μὴ εἴξας, ἐξορίζεται, ἐν τῇ τῆς σαμοθράκης νήσῳ. ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἐπαγωγή, ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγήν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατέπαυσε τὰ ἀπελθὼν μὲν ἥκω ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησεν. καὶ ὁπόσων δὲ ἰατρειῶν ὁ χῶρος ἐκεῖνος εὐπόρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, πάπα ῥώμης. ἆ.

Ο γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου.

Ἐν τῷ μέσῳ δέ, τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως πρῶτον μὲν μοναχὸς καὶ ἡγούμενος γεγονὼς τῆς μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης κλειοσκάβρης. ἔπειτα δὲ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται. οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ὅλον, ἀλλὰ θείᾳ ψήφῳ τὴν ἀρχιερωσύνην λαβών, ὡς προϊὼν ὁ λόγος δηλώσειεν. ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλάμῳ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγῳδῶν. καὶ τὸν ὅσιον εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος. καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος. ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεὴς ὁ αἰτῶν. οὐδὲ γὰρ ἀνὸς ἦν, εἰς ἀνάγκην ἔχων, γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι δεομένου, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν ἄγγελος, ὃς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τρίς, προσελθών, οὐκ ἀπεπέμφθη κενός. ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ ἁγίῳ καταλειφθέντος. ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μονῆς ἐκομίσατο φυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. τοσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἅμα καὶ συμπαθής. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικόν, ὅτι δὶς καὶ τρὶς λαβὼν προσέκειτο ὀχληρῶς, ἀπειδόμενον μισῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι. ἀλλὰ μᾶλλον εἵλετο, τῶν ἀνεκποιήτων τῆς μονῆς ἅψασθαι, ἢ τὸν ἀμὸν παριδεῖν, ὧν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον. τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς ἀρχιερωσύνης γεγονώς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνῃ χρώμενος, καὶ συγκατακλίνεσθαι κελεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ ὁ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, ὁ δὲ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ. καὶ τοῖς ἔνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτόν, καὶ τὸ αὐτοῦ πυνθανόμενος ὄνομα καὶ τίς ὢν παραγένοιτο. ὄνομα μὲν αὐτοῦ φάναι μὴ θεμιτὸν ἀκοῦσαι τινά. εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν. ὅτι δὲ ἄγγελος εἴη μόνον προσειπεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσίου αἰτήσει πεμφθείς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθείς. γενόμενος δὲ ὁ ὅσιος γρηγόριος, πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον, ὕστερον μετηνέχθησαν οὐ διὰ μίμων μάνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ πνεύματος ἁγίου, ὡς με

τὰ

τὰ τῆς αὐτοῦ ἀποβιώσεως καὶ ἀναλύσεως, Πέ-
τρος ὁ ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο. ἰδεῖν
λέγων περιστερὰν λευκὴν ἐν τῷ γράφειν
αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ
οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς
τὰ γραφόμενα. γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ
δύσιν τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διε-
τέλει τὸ τῶν σαξέων γένος, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν
πίστιν. οἳ καὶ ταῖς δι᾽ ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν
πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔν-
θα τὸ ἱερὸν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα γεραί-
ρουσι. φασὶ δὲ ὅτι ἐπιτελεῖσθαι λειτουργίαν
παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις,
οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ὅπερ κρατεῖται
μέχρι τῆς σήμερον παρ᾽ αὐτοῖς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φιμὲς ἐν εἰρήνῃ
τελευτᾷ.

Ἐνστη Φιμὲς ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πέλας.
Ἡμῖν ἱλασμὸς ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~ ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν.
βίῳ, λαμπρότατε πάτερ προειληφώς. δι᾽
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας. εὐλογημένος
εἶπεν, τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου κύριε :~

Ὁμολογίας σὺ τῷ στεφάνῳ περιδιέπρεψας.
ἔργῳ. διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν. τοὺς πι-
στοὺς δὲ ἐβεβαίωσας. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ
ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου κύριε :~

Τῷ στερροτάτῳ ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώμα-
τος. πάτερ. ἀλγηδόνας ἤνεγκας. καρτερῶς,
εὐχαρίστως τῷ δεσπότῃ σου. εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου κύριε :~ Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα.
χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς
κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν
ὑπάρχεις παναμώμε δέσποινα :~

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στερρόν. τῆς σῆς ἐνστάσε-
ως, λέων ὁ τύραννος. ὑπερεῖα σε ἔκρινε,
πικροτάτη ὁ παμπόνηρος. ἐν εὐφροσύνη-
δε βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας. εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, εἰδὼς, τῆς εἰκόνος τι-
μὴν, διαβιβάζεσθαι. ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδρα-
μες ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος. καὶ νικητὴς
ἀναδειχθεὶς στέφανον εἴληφας. ἀναμέλ-
πων. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν κύριον :~

Ὁ υἱὸν ἀντὶ τῆς ἐν γῇ σκηνῆς σοι δέδωκεν,
πάντων κύριος ἀντιστενώσεως εὐρὰν δὲ, πλα-
τυσμὸν ἀγαλλιάσεως. ἐν παραδείσῳ τῆς
τρυφῆς, μετὰ μαρτύρων βοῶν. εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ καὶ θείῳ, πάτερ μά-
καρ θεόφαντε. ὅθεν ἰάματα βρύεις χάριν,
τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι. καὶ τὴν ἁγίαν
σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι. καὶ βοῶσι, πάν-
τα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.

Ὑμνουμένη ἐν πάσαις γενεαῖς παρθένε ἄχραν-
τε, μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας,
ἐνδιαίτημα παναμώμε. μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάν-
τες σὲ εὐλογοῦμεν μαρία θεόνυμφε :~

Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομένοις
θεοφόρε. τὴν δικαιοσύνην σου σοφὸς, ἀν-
τικομίζῃ σὺ ἀνατέλλουσαν ἀντὶ φθαρτῶν
δρεπόμενος, τὰ δι᾽ αἰῶνος ἀνατέλλοντα :~

Νόσους θεραπεύεις πανμάκαρ, τοῦ παρακλή-
του τῇ δυνάμει. δαίμονας σαφῶς ἀπελαύ-
νεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε. διὸ πιστοὶ
θεούμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν :~

Ἡ σὴ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστάσεως
ἡμέρα. πάντας προσκαλεῖται τοὺς πι-
στοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος. ἥν-
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱε-
ρώτατε :~

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαί-
νων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι θεόφρον
προθύμως. ὁ μόρφοπόν σοι ὥσπερ ὁ μώμυ-
μον. τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐ-
προσδέκτοις ἱερώτατε :~ Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, πρὸς τὸν υἱόν σου
θεοτόκε. ἱλεωσαμένη εὐμενῶς. ἡμᾶς κινδύνων
καὶ περιστάσεων. ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν :~

Ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι. καὶ ἡ α΄. ὥρα, μετὰ τῆς φιλολογ. καὶ μετανοιῶν καὶ ἀπόλυσις.

τὴν τοῦ ἁγ. τὴν ἑορτὴν ἔχεις τῇ β΄ τοῦ ἰουνίου

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ΄. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς. τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐγχρώμασι καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τῆς σοφίας πλοῦτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι. λύχνος πολύφωτος γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς. ὄντως ἐγκαλλώπισμα τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ :~ Ὅμοιον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος. δικαιοσύνης λαμπρῷ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι. νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἁγνείας διδάσκαλε. τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος. τῆς ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἅπασαν, αἱρετικῶν. φάλαγγα τροπούμενος θεόφρον ὅσιε :~ Ὅμοιον.

Ἔνδρομον τῶν ῥητόρων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς. ἀρετῶν ἐποχούμενος. θεορρήτοις ἅρμασι, διφρελάτης αἰθέριος. ὡς ὁ θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος. οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος. ξίφει τοῦ πνεύματος. τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς. ἄρειγα κατέσφαξας, μακαριώτατε :~ Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. χαῖρε κυρίου ναέ. χαῖρε ὄρος κατάσκιον. χαῖρε καταφύγιον. χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. χαῖρε μαρία μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, χαῖρε παράδεισε. χαῖρε θεία τράπεζα. χαῖρε σκηνή. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς :~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδὼν συνέφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ ἰησοῦ. ἡπλωμένον θελήματι. καὶ ἡ γῆ ἐσείετο. καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο. καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. ἅπερ ὡς ἔβλεψεν. ἡ παρθένος δέσποινα. ἐνστεναγμοῖς. οἴμοι ἀνε-κραύγαζε τί, τὸ ὁρώμενον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. Ὁ εἱρμός.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν. καὶ ὁδηγήσαντι. τὸν λαὸν ὃν ἀνήγαγε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται :~

Ἁμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με. τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου. καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. ἀναστήσας παλάμῃ. ζώωσον ὡς οἰκτίρμων, καὶ πολυέλεος :~

Τὰς γενικάς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας. τεθραμμένως κτησάμενος. καὶ ὡς ἐν ἅρματι, ἐπιβὰς θεοφόρε. εἰς μύστιν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως :~

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκράτου δεξάμενος. ἐκ τοῦ κρατῆρος ὅσιε, τοῦ θείου ἐπιπνοῶν. καὶ νηφάλιον πόμα. διὸ καὶ τῆς σοφίας δοχεῖον γέγονας :~

Ἀπελαθεὶς θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σου. χειρὶ βιαίᾳ ὅσιε. τῶν τῆς αἱρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων. νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας :~ Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ πατρός, λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας. καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας. καὶ μετὰ κύησιν. ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. παρθένος ὡς πρὸ τόκου πάλιν διέμεινας. ᾠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ θωρακισάμενος. τὸ θεῖον, ἐκτύπωμα τοῦ σωτῆρος. περιγράφων προσκυνεῖς εὐσεβῶς. πατρικοῖς ἑπόμενος θεσπίσμασιν :~

Ἡ ποίμνη, τὸν ποιμένα σε ποθήσασα. τὸν ταύτην, κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα. καὶ τοὺς λύκους, ἐκδιώκοντα. τῇ τῆς πίστεως ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει σοφέ :~

Ὡς πάλαι ἰωσὴφ τοῦ θείου σώφρονος τὸ σῶμα, ὁ ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ ἐκκλησία χριστοῦ. τὴν σορόν, τῶν λειψάνων σου σεβάζεται :~ Θ.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον τοῦ λόγου, ὑπάρχουσα θεοτόκε. τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον.

παμα-

παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε :~

Καθ(ισμα), ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λόγοις ἐστέψας τὴν ἐκκλησίαν. πᾶσαν ἐκτρέψας κακοδοξίαν. ἐπωνύμως τὴν νίκην δεξάμενος, ὁ κορυφαῖος δογμάτων γενόμενος. ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν πίστιν ἐστήριξας. πάτερ ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου πλοῦτον τὸν ἄμετρον. καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον. ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου. θλίψει συνεχόμενος καὶ δεινῶς ἀπορούμενος. κράζων ἐκ βάθους μου, τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι. παρθένε θεοῦ βοήθει μοι, ἡ μόνη προστασία τοῦ κόσμου :~

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε. ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες :~

ᾨδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε :~

Κιβωτὸς ἁγιάσματος. ὤφθης πηγήν, ἰάσεων ἀντλοῦμεν. ἡ σορός σου γέγονε, τοῖς τιμῶσί σε.

Ταῖς αἱρέσεσιν ἐδίωξας. ὁ τὴν τῆς ποίμνης μάνδραν ἠσφαλίσω. διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος :~

Κατὰ χρέος τιμωμένην σου. τὴν τῶν λειψάνων μάκαρ μυροθήκην. ὡς ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς :~

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παράδεισον οἱ τῆς ζωῆς, τὸ ξύλον δεξαμένην. ἐν γαστρὶ παρθένε χριστὸν δοξάζομεν :~

ᾨδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἐχθροὶ αἰσχύνονται. αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται. τὴν σὴν σορόν, ὁρῶντες θεόφρων. πιστῶς τιμωμένην. ὑπὸ βασιλέων, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου :~

Ἡ ἱερά σου σορός. τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα. ὡς φοβερὰ μάστιξ ἐκδιώκει, ὁ νίκην κατ' αὐτῶν. νικηφόρε δόξης, θεόθεν δεξάμενος :~

Τῆς συνειδήσεως. τὸ χωνευτήριον πυρὶ πνεύματος. ἀναφλεχθέν. ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρόν. τῶν αἱρετιζόντων, ἐλέγχων τὸ κίβδηλον :~

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσα σεμνή. τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ πνεύματος. θρεπτηρίοις μαζοῖς. θηλάζεις καὶ τοῦτον, συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα :~

ᾨδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας. ὑπὲρ τῆς πρώην σεπτῆς παραδόσεως ὑπερορίας ἤνεγκας. διὸ ὢν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον :~

Ἡ ἑδραία σου πίστις καὶ ἔνστασις. τὰς τῶν τυράννων ἀνοίας διέσεισε, στῦλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ ἐκκλησίᾳ μακάριε :~

Ὡς φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους σοφέ. ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου. ἡ ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται :~

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ ἀγγέλων γεραίρουσι. τῶν ποιημάτων δέσποινα. ὑπερτέραν σε πάντων δοξάζουσιν :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ'. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Στίχ.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις νικηφόρε.
Δοχὴν ἄγει σοῦ λειψάνου νικηφόρου.
Χοῦς τρισκαιδεκάτῃ νικηφόρου ἄστυ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ θεομισοῦς βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος. καὶ θεοδώρας καὶ μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων. τὴν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων, ἰθυνόντων. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν. μηδὲ γὰρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ὑπενόησαν. ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προύχοντας. καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσεως, ἐποιοῦντο ζήτησιν. καὶ ποιήσαντες, πάντας συμφρονοῦντας αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερον ἰωάννην, τοῦ θρόνου ἀπήλασαν. καὶ θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν μεθόδιον, ἀρχιερέα κατεστήσαντο. ὃς βίῳ καὶ λόγῳ, εἰς ἄγαν ἐξησκημένος. πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ἀπενήνεκτο.

κατο. καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προὔδωκε. καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε. καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων τῷ κάλλει κεκόσμηται. καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες, ἀτίμως ἀπηλάθησαν. καὶ ἀντὶ αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπουδαστὰς κατέστησαν. χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παριππεύσαντος. θείῳ κινηθεὶς ζήλῳ ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ βασιλίδι ἔφη καὶ Μιχαήλ. οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου πίστεως τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ θρόνου ἐξωσθέντα καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν λείψανον ἐνδομήκως ἀντιμου πόλεως γενέσθαι. τούτῳ ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν ἱερεῦσι καὶ μοναχοῖς καὶ πλῆθος λαοῦ. τὸ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον ἐν ᾧ ἦν κατακείμενον τὸ τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος. παννύχοις τε στάσεσι λιτανεύσας, καὶ ὑμνῳδίας τετελεκὼς ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ, τὸ πάντιμον ἐκεῖνον καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. εὗρε δὲ αὐτὸ ὅλον δι' ὅλου ἀκραιφνὲς καὶ ὁλόκληρον ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθέν. ὅπερ λαβὼν, καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεὶς χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων, εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. ἡνίκα δὲ ἐπεραιοῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεος, ὅτε βασιλεῖς καὶ ἡ σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπήντων καὶ κατησπάζοντο. καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο ἐκκλησίᾳ. κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἕωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν ἅγιον ἐκεῖθεν ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, κατατιθέασι τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Ὁ κλωβὸς ἅρμα πυρὸς αὐτῷ λαμπάδων.
Ὁ Οὐρπασιανὲ σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράννει, διὰ πυρὸς ἔκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην ἀνῆψαν κατὰ τῶν χριστιανῶν, οἱ τούτου σύμφρονες καὶ συμπόται. τότε σχεδὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ συγκλητικοὺς ἐκκλησιάσας ἅμα καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κατεβρόντησεν, εἴ τις ὑμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μετάμελος πρὸς τοὺς ἡμετέρους θεοὺς γενέσθαι, λισάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων. καὶ ὑποχωρείτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν. ἡ γὰρ πόλις αὕτη, θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ θεὸν ἕνα, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. τότε δὴ τότε, φρίκη περιέσχεν ἅπαντας τοὺς εἰς χριστὸν πεπιστευκότας. καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν. οἱ μὲν γὰρ, ὑπεκρύπτοντο. οἱ δὲ, ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. ὅσοι δὲ τὴν κατὰ θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον εἶχον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς ἑαυτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. τότε ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανὸς, εἷς ὢν καὶ αὐτὸς τῶν συγκλητικῶν ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπειδὴ βασιλεῦ ἐγὼ σήμερον ἀντιστρατεύομαι τῷ οὐρανίῳ βασιλεῖ τῷ κυρίῳ μου Ἰησοῦ χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν. πρόσκαιρος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα. ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος. εἶθ' οὕτως τὴν ὄψιν τρέψας, καὶ λοξὸς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θὴρ προσειπών. τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. τούτου δὲ γενομένου μετὰ

πολλοῦ

πολλοῦ τοῦ τάχους καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐπὶ
πολλὰς ὥρας τοῖς θυμάροις ἀνηλεῶς συγ-
κοπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ προσευχομένου, καὶ μηδ᾽ ὁπωσοῦν στυ-
γνάζοντος. καταγαγὼν αὐτὸν ὁ τύραν-
νος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου. φησὶ πρὸς τοὺς παρε-
στῶτας. ἐν φρουρᾷ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστά-
τῃ, ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε,
ἕως ἂν σκέψωμαι ποίῳ θανάτῳ ἀναλώ-
σω αὐτόν. τοῦ δὲ ἁγίου μάρτυρος χαίροντος
καὶ εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέ-
ρας τινάς. καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπο-
διδόντος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβὴς βασι-
λεὺς, ὄργανον τιμωρητικόν, τὸ δὲ ἦν, κλω-
βὸς σιδηροῦς. καὶ ἐξαγαγὼν τὸν ἅγιον τῆς εἱρ-
κτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ καὶ κρε-
μασθῆναι. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδυ-
μένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι᾽ ὅλου
τοῦ σώματος ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπά-
δας ἀναφθῆναι. καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλε-
ῶς κατακαίεσθαι. τότε ὁ ἅγιος τοῦ χριστοῦ μάρ-
τυς, ἔνδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὢν κρεμάμε-
νος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύ-
θη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατερρεύ-
σαν ὥσπερ κηρός. συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμι-
γεῖσαι τῇ γῇ. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς
χοῦς ἀπὸ ἅλωνος. ἔτι οὖν ὢν ὁ ἅγιος τοῦ χριστοῦ μάρ-
τυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν
ἀέρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνήχθη
ὡς ἀστὴρ φαεινὸς πρὸς κύριον. καθὼς τινὲς τῶν
πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. ὁ δὲ δύστηνος καὶ
θεομισὴς βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων,
τὸν χοῦν τῆς γῆς ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ ἁγίου
κατερρεύσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν ὀστέων ἐπι-
μελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώ-
πιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. ταῦ-
τα γεγόνασιν, ἐν πόλει νικομηδείᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαβίνου. στίχ.

Ῥεῖθρον σκαμάνδρου τῆς ἐλέγξεως ὕδωρ,
Εὐανδρείας ἔλεγχος ὂν τῆς σαβίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων.
ἀφρικανοῦ, πουπλίου, καὶ τερεντίου. στίχ.

Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος.
Ἰσαστεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ παυ-
λοπετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἄβιβος ὁ ἐξ ἑρμου-
πόλεως, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἐν ποτα-
μῷ βληθεὶς, τελειοῦται. στίχ.

Βληθεὶς ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἔκπλει ποταμὸν συρφετάδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς χριστίμα,
ἡ ἐκ περσίδος μαστιζομένη, τελευτᾷ. στίχ.

Μάστιξ τὸ τύπτον σάρξ, τὸ πάσχον χριστίμα,
Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τῇ θείᾳ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐν-
τάφια. καὶ τὰ ὀστᾶ δὲ θείῳ νεύματι, τὴν
ἁρμονίαν μὴ λύσαντα. πᾶσαν ἀκαθάρ-
των πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Συντρέχει ποίμνη, βασιλεύς τε εὐσεβὴς καὶ
τὸ ἐντελὲς λαὸς, καὶ ἀποθέντα τῇ ἐνδόξῳ
σου, σορῷ αὐχένας θεόληπτε. ὥσπερ κιβω-
τῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὁ θεῖος σηκὸς, τὸν τοῦ λόγου μαθητῶν ὑποδε-
χέσθω σεμνῶς. τῶν ἀποστόλων συνόμι-
λον, καὶ τῶν μαρτύρων τὸν σύσκηνον. τὴν ἱε-
ραρχῶν τὴν κρηπῖδα, καὶ τῶν ὁσίων ὁμότροπον.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θεοτ.

Ὁρῶν μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον τὸ πρὶν ἀνα-
πτομένην πυρὶ ἐν τῷ σιναίῳ μὲν πανάγνε,
προδιετύπου τὴν μήτραν σου. πῦρ γὰρ συλ-
λαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέχθης ἀλλ᾽
ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργὸν, θεὸν [illegible].

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν
ἔφθασας πάτερ, τῇ τοῦ πνεύματος αὔρᾳ καὶ τὸ τῶν φόρ-
των καλὸν. ἀβρόχῳ, ποδί σου διέσωσας.
καὶ νῦν ἀπολαύεις, τῆς ἐκεῖσε γαλήνης :~

Τάφον ὁρῶντες οἱ πιστοὶ εἰς καινὸν θυσιαστή-
ριον ληφθέντα. ἐν ᾧ θεῖαι τελοῦνται, ὁλο-
καυτώσεις θεοῦ. καὶ ἔνδον, νεκρὸν ἱδρῶτα τὸν.
τὸν θαυματουργὸν, τὸν θεὸν ὑπερυψοῦμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει μονα-
στῶν

στῶν λαμπρὰ χορεία καὶ πιστῶν βασιλέων
ἡ εὐσεβὴς πορφύρα. καὶ πᾶσα, δυναστῶν
ὁμήγυρις. ἐπὶ τῇ σεμνῇ, συγκομιδῇ τῶν σῶν
λειψάνων :~ Θεοτοκίον.

Λόγων τὸν λόγον ἐνυπόστατον, τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ. συλλαβοῦσα ἀπόρως θεο-
κυῆτορ ἁγνή. παρθένε, ὑπὲρ φύσιν τέτο-
κας. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
ᾠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει. καὶ τοῖς πόνοις σου
πάτερ ἀγγέλων συγχορεύουσα πληθύς. τὸν
ὑπεράγιον χριστὸν, ἀκαταπαύστως δοξάζει καὶ τὴν
ἄρρητον ἄνωθεν ἡμῖν. δωρεῖται τοῖς πι-
στοῖς, τιμῶσί σου τὸ λείψανον :~

Ἡ τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰα-
τρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν. καὶ ἡ πρε-
σβεία πανεύφημε. ἱλαστήριον πᾶσι, καὶ
πρὸς θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός. τοῖς ἐν πίστει
καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε :~

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακί-
σας, πάνταναξ τῇ χειρί σε βασιλεῖς. κατὰ
βαρβάρων ἐνίσχυσον. καὶ τὴν σὴν ἐκκλησίαν,
ὡς ἀσφαλῆ κρηπῖδα τῶν πιστῶν. μετὰ καὶ τῆς
σου πρεσβείας, ὀρθοτομοῦσαν φύλαττε. Θεοτοκίον.

Ὡς κραταιὰν προστασίαν. ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος
καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ. καὶ ἀπρο-
σμάχητον ἔρεισμα. καὶ ἀχείμαστον ὅρμον. καὶ
μόνον καταφύγιον ἁγνή. κεκτημένοι σε
πάντες σωζόμεθα πανύμνητε.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.
Τὸ φωταγωγικόν. τὸ ἴδιον. σὺν τῷ μαρτυ-
ρικῷ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες.
καὶ ἀπόλυσις

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βενεδί-
κτου. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προ-
σόμοια, ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νεύσει καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ. κόσμον ἀρνησάμε-
νον πάτερ, ἐκ βρέφους ὅσιε. χαίρων ἠκολούθη-
σας, τῷ σταυρωθέντι χριστῷ καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμα-
σι, τὴν σάρκα νεκρώσας. χάριν τῶν ἰάσεων
πλουσίως ἔλαβες. παύειν, ἀσθενείας ποι-
κίλας. καὶ τῆς πονηρίας διώκειν. πνεύμα-
τα μεγάλως θαυμαζόμενος. Ὅμοιον.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν μοναστῶν, ἤθροισας ἀ-
πείραστον πλῆθος. ὑμνεῖν τὸν χριστόν. ὅσιε πάτερ
ἡμῶν, καὶ πρὸς ἐκεῖνον. πάντας βίον ὡδή-
γησας, καλῶς ἑπομένους. θείοις σου διδάγμα-
σι, καὶ μιμουμένους σου βίον, τὸν ἐνάρετον μά-
καρ. οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ με-
ταστάσει σου βενέδικτε :~ Ὅμοιον.

Πάλαι, ὡς ἠλίας ὑετοὺς, πάτερ οὐρανόθεν ἐντά-
ξει θείᾳ κατήγαγες. βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον τά-
χος ἐποίησας. καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας. καὶ ἄλ-
λα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας ἀεὶ δοξάζων ὅ-
σιε. πάντων, τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος. ὅθεν σου τὴν ἔνθεον
μνήμην. πόθῳ ἑορτάζομεν βενέδικτε :~

Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἔστησον, τοὺς νόας μου ἐκτροπάς. καὶ τὰς τῶν
αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα.
τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοφθόρων πα-
θῶν. καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον
κόρη. ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα. σὲ
γὰρ, τῆς ζωῆς μου ἀπάσης κέκτημαι προστάτιν
παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν σταυρῷ σε ἡ ἀμνάς. ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα
κατακεντούμενον. ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκ-
πληττομένη σφοδρῶς. καὶ δακρύουσα ἔλε-
γε, πῶς θνήσκεις υἱέ μου θέλων τὸ χειρόγρα-
φον, τοῦ πρωτοπλάστου ἀδὰμ ῥῆξαι, καὶ
θανάτου λυτρῶσαι. ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον δό-
ξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε :~

Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον. καὶ τὸ μαρτυρι-
κὸν. καὶ τὸ θ'. καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανό-
νες. τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου. ἐς τὴν τάξιν
αὐτῶν. τοῦ ἁγίου, ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνον προσάξω τῷ σοφῷ βενεδίκτῳ.
Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοί.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου.
προαιρουμένῳ ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοι, βε-
νέδικτε δυσώπει καὶ πάντων ἐπταισμέ-
νων, τὴν ἀπολύτρωσιν :~

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος.
σταυρὸν κατηκολούθησας. τῷ παντοκράτο-
ρι

καὶ

καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώ-
θης μακαριώτατε :~

Νίμω θῦ, ἀποκλιθεὶς παμμάκαρ ἐκ τὰ
τῶν παθῶν σκιρτήματα. ἐναπεμάρανας
ἐγκρατείας ἱδρῶσι. καὶ τὴν τῆς ἀπαθεί-
ας, χάριν ἐπλούτησας :~ Θεοτ.

Ο ἰδία σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντα.
θεοκυῆτορ παναγνε. χαῖρε βοῶμεν σοι, ἡ κε-
χαριτωμένη ὁσίων καὶ δικαίων, τὸ ἐγκαλλώ-
πισμα. ᾠδ. γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ θείου πνς. Βενέδικτε
ἡ ψυχή σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε.
νοσημάτων ἐξαιρόντα ἐπὶ ξηράν :~

Πρὸς πλάτος παραδείσου κατεσκήνωσας.
παμμάκαρ, τὴν στενὴν ὁδεύσας τρίβον.
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα. καὶ πορείας
ἀπαράκτους ἐναπέδειξας :~

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος. ὡς δέν-
δρον. Βενέδικτε καρποφόρον. εὐκαρπίαν
θείαν ἤνεγκας. ἀρετῶν καὶ θαυμάτων
θεία χάριτι :~ Θεοτ.

Ο μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος. ὑπέδυ,
παναμώμητε γαστέρα. καὶ βροτοὺς ὡραθῆτε
λειος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε. ὁ ξύλῳ.
ᾠδὴ α΄. ἦχος, α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θεαρέστως ἐναρέτως ἐβίωσας. καὶ χα-
ρισμάτων ἐκομίσω Βενέδικτε. θαυμάσια
τελέσας φοβερά. μονὴν συγκροτήσας ἱε-
ρὰν προσενήνοχας χῶ, τῶν σωζομένων
πληθὺν πανόλβιε. δόξα τῷ σὲ λαμπρύναν-
τι θεῷ. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνερ-
γοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Θεοτ. ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν κτίστην ἐβά-
στασας. παρθένε πανάγια, σαρκωθέντα
χρηστότητι. προτείνουσα δυσώπησον αὐτόν.
λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν. καὶ πα-
θῶν καὶ κινδύνων τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ
καὶ βοῶντας σοι. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου :~

σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Σταυρῶ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανό-
μων. καὶ στρατιωτῶν σε ἐρ λόγχῃ τὴν πλευ-
ρὰν ὀρυγέντος. ἡ πανάγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς. καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς,
ἐξίστατο βοῶσα, δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους στορ-
γῇ σου, δόξα τῇ σῇ χρηστότητι. δόξα τῷ ἐν τῷ
σταυρῷ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι :~

ᾠδ. δ΄. Ο εἱρμός.

Ὑμνῶ σε. ἀκήκοα κε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην.
ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ. ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανη-
θέντα. διὸ, τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.
τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πανοικτίρμον :~

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι. καὶ τῷ κόσ-
μῳ θεόφρον πάτερ. τὸν ἐν σταυρῷ τείναν-
τα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας χν. ἐθερά-
πευσας Βενέδικτε. ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας ὅσιε. τῆς σαρκὸς νεκρώ-
σας τὰ μέλη. νεκροὺς εὐχῇ ἤγειρας. καὶ πα-
ρειμένοις εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζόμε-
νος ἀπονείμας. καὶ πᾶσαν νόσον πάτερ
ἐθεράπευσας :~

Ζηράς τε, καὶ ἀνίκμους ὅσιε. ἀπειργάσω ψυ-
χὰς γονίμους. τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου, καὶ τῶν
θαυμάτων ἐπιδείξει ποιμὴν, θεοπρόβλη-
τος γενόμενος. καὶ μοναζόντων κόσμος ὡ-
ραιότατος :~ Θεοτ.

Ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἄχραντε. τὴν σὴν ἐπὶ τὴν σου
γαστέρα ὁ λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος. καὶ ἔ-
παυσε πολυθεΐας σαφῶς, τὰ ὀμβρήματα
πανάμωμε. καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέ-
δασεν :~ ᾠδ. ε΄. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸν ἐν ἐλέει θν. ἐκδυσωπῶν πέρσοφε ἐ-
πλήσας. ὡς ἡλίου, καμψάκην ἐλαίου, τὸ
τάχος παμμάκαρ, ὑπὸ τῶν ὁρώντων
πιστῶς θαυμαζόμενος :~

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν ὡς ἐνεκτάσει γεγο-
νὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν. ὡς ὑπὸ
ἀκτῖνα λαμπόμενος μίαν. θῦ σε τιμῶμεν
τος παμμάκαρ Βενέδικτε :~

Δημιουργῶν ἐν χῶ. ὕδωρ πηγῆς τῆς διευχῆς
ἔβλυσας. ἐκδυσωπῶν, τὸν ἀγαθοδότην.
ὅπερ διαμένει. ἐπαινακηρύττον τὸ θαῦμα
Βενέδικτε :~ Θεοτ.

Ο κατοικῶν ὁ ἄνω οὐνς, τὴν σὴν πανάμωμον νη-
δὺν ᾤκησεν. ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς τριάδος
ἐνα-

ἐναποτελέσῃ. τοὺς σέβοντας, κηρύττοντας ἄληκτα.

ᾨδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Φωταυγείαις λαμπόμενος, τοῦ σκότους πονηρῶν τε δαιμόνων ἐμείωσας, θαυματουργὲ Βενέδικτε, μοναζόντων φωστὴρ διαυγέστατε.

Ὡς περίδοξος μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς περιφανὴς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου· δι' ἧς ἀγέλας εἵλκυσας, μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτηρίου ~

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρανίου, θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἱκέτευε, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἁγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, θεοῦ παρθένε πανύμνητε ~ Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου. Στίχ.

Ἄγξας λογισμοῖς ὡς χαλινοῖς πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπνέει.

Οὗτος τῇ ἑλλάδι γλώττῃ, ὁ εὐλογημένος ἑρμηνεύεται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς, ἐκ χώρας λεγομένης Νυρσίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. καταλείψας δὲ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ, ἔρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει. ἔνθα δι' ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως, προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ θεῷ, θαυμάτων παρ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν ἐπλούτησε, καὶ ἰάσεων καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιιῶν διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. δι' ὧν παντοῖα κατειργάσατο θαύματα καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν ἐμήνυσε τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς μὴ οὖσιν οἷς ἐμήνυσεν, ὅτι καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος. πρὸ οὖν ἓξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε. καὶ εὐθέως λάβρῳ τινὶ πυρετῷ κατεσχέθη. ὑφ' οὗ ἐπὶ ἓξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφρύγετο. ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἆραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτήριον. ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἑστὼς καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν. καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡγιασμένην ἀφῆκε ψυχήν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ δυσὶν ἀδελφοῖς, τῷ μὲν ἑνὶ ἡσυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ, τῷ δὲ ἑτέρῳ, μακρόθεν οἰκοῦντι, ὅρασις ὁμοία ἐφάνη. εἶδον τοίνυν ἑκάτεροι. καὶ ἰδοὺ ὁδός τις θαυμαστή, ἀπὸ τοῦ ὁσίου τοῦ κελλίου, μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετείνετο ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη. ἐν αὐτῇ δὲ καί τινες ἄνδρες ἐξαίσιοι λαμπάδας κατέχοντες, καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. ἀνὴρ δέ τις ἕτερος λευχείμων, καὶ αὐτὸς φωτοειδὴς πλησίον αὐτοῦ ἑστηκώς, ἠρώτα τοὺς τοὺς εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται τίνος ἐστί. τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανείς, αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ τοῦ θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενόμενοι τῶν ὁρώντων ἑκάτεροι, συνῆκαν τὴν τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς τελείωσιν, καθὰ προορῶντες καὶ ὁρῶντες αὐτὸν τελειούμενον ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ. Στίχ.

Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φθονῶν,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.
Κόψαν Ἀλεξάνδροιο κάραν δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτος, ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης, ἀναλάμψας οἷά τις πολύφωτος ἀστήρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διήλεγξε καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι τοῖς ῥήμασι κατέτρωσε. καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προστετηκότες, τὴν παρρησίαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο τοῦτον αὐτοῦ καταβαλεῖν καὶ μὴ ἰσχύσαντες, ἀποτεμοῦσι ξίφει τὴν αὐτοῦ κεφαλήν, ὁ δὲ θε-

χα-

χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμείβεται· ἅπασαν καὶ νόσον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος. ἐπισκόπου Λαμψάκου. Στίχ.

Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὐσχήμος εἶπεν ἂν Παῦλος,
Εὐσχημόνως, ὤδευσεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ. ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ θεολογοῦντες, χείλεσιν ἔμελπον. ὁ ὑπέρθεος τῶν πατέρων. καὶ ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω. καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν ἀποχήν. ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν κατηξιώθης πανμάκαρ Βενέδικτε. θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν, ὡς ἥλιος ὁ μέγας :~

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων μοναστῶν. ἥτις ἀεὶ διαμένει. τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου ἀξιάγαστε. πειθομένων τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι :~

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως. μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς. σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ παντουργοῦ παλάμῃ, οἱ ἄφρονες κατῃσχύνθησαν. φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος προγνώσει :~ Θεοτοκίον.

Ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη. τὴν ἀπαθείας τὴν πηγήν, ἡ συλλαβοῦσα παρθένε. καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι. προξενοῦντάς μοι, τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἁγία θκέ :~

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός. τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα. ὡς κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον πάτερ. οὐρανῶν βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν. σὺν πᾶσι, τοῖς καλῶς βιώσασι. καὶ τὸν παντεπόπτην, θεὸν ἠγαπηκόσι :~

Ταῖς σαῖς ἁγίαις προσευχαῖς, προσδεχόμενος θεὸς τοῖς ἐνδεέσι. διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε. ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ :~

Ὡραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν πρὸς τοὺς ἐνθέους. μετετέθης νυμφῶνας, πάτερ συνεῖναι θεῷ. καὶ τούτου, θείας ὡραιότητος. εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύεις :~ Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ἐμφανῶς ἁγνὴ ἐβόα. ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, καὶ σὸς ὁρᾶται υἱός. παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος. τοῦ ἐπουρανίου, πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας :~

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σωματούμενον. θεὸν οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ὤφθης ὡς ἥλιος μέγας. καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι. διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια :~

Σὲ μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι. ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός. μέσον τὸ σῶμα σου ἔχοντες. ἀναβλύζον πλουσίως, θαυμάτων ποταμοὺς πάτερ σοφέ. καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαβήματα :~

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας μάκαρ. τελέσας τοῦ θεοῦ τὰς ἐντολάς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον. μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ἀοίδιμε Βενέδικτε :~ Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ παρθένε. τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς. προσενοπτρίζεσθαι δέσποινα, τὸ σεπτὸν κάλλος. τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος. εἰς φῶς ἐθνῶν πανύμνητε :~

Τὸ φωταγωγικὸν εἰς τὸ ἦχος τὸ ἴδιον. σὺν τῷ μαρτυρικῷ. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιε΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα.

ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἑπτάριθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμὰς καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε. ἀλλ᾽ ἑτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα. καὶ νίκης κλέος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε τοῖς δικαίοις ἅπασι, μεθ᾽ ὧν ὑμᾶς πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~ Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ ἀγαπητέ, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν ὀρεχθεὶς τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἔσπευσας, καὶ ποιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. ὢ τῆς ἀνδρείας σου. ὢ τῆς καρτερίας σου. δι᾽ ἧς τυχεῖν δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι:~ Ὅμοιον.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι. ἐθελουσίως σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐκδεδώκατε. καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασιν, τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνατε. τῇ διαβάσει καὶ νῦν οἰκίζεσθε. εἰς τὰ οὐράνια. πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον. ὑπὲρ ἡμῶν. πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι:~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, χαῖρε κυρίου ναέ. καὶ σκηνὴ ἁγιάσματος. φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας. ἐξ ἀστράπτου νηδύος σου. καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα. καὶ ἁγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι. χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας ἄστραπτε. χαῖρε φρικτὸν ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ:~ σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωσε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς. εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλεν. γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου δὲ καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς τέκνον οὐ διαρρήξομαι. σπλάγχνα καὶ ὄμματα. παρειὰς γλυκύτατε, καταξαίνω. ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα σέρ μου:~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ἑπτὰ προσάξω μάρτυσι μελωδίαν.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται:~

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι. τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε:~

Πύργοι τῆς ἐκκλησίας. ὤφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας. ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι:~

Τέτρωσαι τῇ ἀγάπῃ, μάρτυς ἀξιάγαστε ἀγαπητέ, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. καὶ θανεῖν δι᾽ αὐτὸν προτεθύμησας:~

Αἴγλη φαεινοτάτῃ, τοῦ ἐκ σοῦ παρθένε ἀνατείλαντος. τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε:~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε:~

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, μάρτυς ἀγαπητέ, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε:~

Ῥομφαίαις ὡραΐσθητε, διακόπτουσαι. μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι. καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν ἡνώθητε χαίροντες, τῶν νοερῶν δυνάμεων:~

Ὁδὸν διανύοντες, μαρτυρίου ἀνδρικῶς. ἀποθέσει τοῦ πυρὸς τὴν ἄνω ἐφθάσατε. βασιλείαν ἐν ᾗ περ, ἐκέκτησθε μάρτυρες θεῖοι τὸ πολίτευμα:~ θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα, ἐκ τῆς φωτοφόρου νηδύος, τὸν κτίστην ἐπέγνωμεν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε. μῆτερ ἀειπάρθενε:~

Κάθισμα. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἑπτάριθμος χορός. τῶν μαρτύρων ὑμνείσθω. αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι λάβην. ὡς φύλακες τῆς πίστεως. ἐκκλησίας προπύργια. οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων. καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν δεσπότην. εἰρήνην βραβεύοντας:~ θεοτοκίον. ὅμοιον.

Μητέρα σε θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες. παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν. τὴν μό-

μόνην

ϱην παράμωμον :~ σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνόν, καὶ ποιμένα κρε-
μάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα
ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέ-
γκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου. συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη. θεὲ ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, λόγε ὁ προφήτης, τῆς
μόνης θεοῦ, μέλλοντος, σαρκοῦσθαι. θεοπτι-
κῶς κατενόησε. καὶ ἐν φόβῳ ἐδοξολόγει σου
τὴν δύναμιν :~

Ἀγάπην τὴν χριστοῦ, ἀγάπιε ποθήσας. πάθη τὰ αὐ-
τοῦ, ἀνδρείως ἐμιμήσω. σφαγιασθεὶς ὡς ἀρ-
νίον ἐθελουσίως. μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.
Ζίφει ἑαυτοῦ, ἐκδόντες ὁλοψύχως. μάρτυ-
ρες σοφοί, ῥαντίσι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυ-
ρώσατε χλαῖναν. ἣν στολισθέντες. τοὺς οὐ-
ρανοὺς περιπολεύετε :~
Ὢ τῆς πρὸς θεόν, ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης δι᾽ ἧς
ἑαυτοὺς, ἠρνήσασθε τελείως. καὶ βιαιότα-
τον θάνατον ὑποστάντες. ἀθανασίας ἠ-
ξιώθητε :~ θεοτ.
Μύρον ἐν γαστρί, τὸν λόγον ὑπεδέξω. ἄχραν-
τε ἁγνή, τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκαθαί-
ροντα πάσης τῶν ἐμπαισμάτων. ὅθεν πι-
στῶς σε μακαρίζομεν :~ ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύνας
τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὄρθρον,
τῆς δοξολογίας σου κύριε :~

Ἀγαπητὸς τῇ κλήσει. ὡς καὶ τῇ πράξει γενό-
μενος. ἤθλησας ἔνδοξε, δι᾽ ἀγάπην τοῦ παμ-
βασιλέως χριστοῦ, θεοῦ ἡμῶν :~
Ῥῆμα δεινοῦ τυράννου. ἐξεφαυλίσατε ἅγιοι
μάρτυρες. καὶ χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας
δαιμόνων ὠλέσατε :~
Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων
τὸ φρύαγμα. στέφος ἀθανασίας, μάρτυρες
χριστοῦ ἀνεδήσασθε :~ θεοτ.
Ὑμνολογίαις θείαις, τὴν θεοτόκον πιστοὶ μακαρί-
σωμεν. χαῖρε λέγοντες πύλη, ἣν μόνος
διώδευσε κύριος :~ ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Σὺν ἀλεξάνδροις δυσί, διονυσίοις τε μέλψω-
μεν. ἀγάπιον τὸν κλεινόν. τιμόλαον ῥώμυ-
λον, στερρῶς ἐναθλήσαντας. καὶ τὰς μυριά-
δας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας :~
Ἰάσεων ποταμοὺς, ἀναπηγάζοντες μάρτυ-
ρες τὰ πάθη τῶν γηγενῶν ἐνθέως καθαί-
ροντες. διὰ τοῦτο χαίροντες. τὰ ὑμῶν ἐν
πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα :~
Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα διατελέσαντες.
νομίμως παντουργικῇ, παλάμῃ ἐστέφθη-
τε. ἑπτάριθμοι μάρτυρες. οὐρανοπολῖται, τῶν
ἀγγέλων ἰσοστάσιοι :~ θεοτ.
Μαράνασα τὰ φυτά, τῆς ἀθεΐας παναμώ-
με. τῷ σῷ ἁγίῳ φυτῷ. τὴν ἀναβλαστάνου-
σαν, ἐν ἐμοὶ ἑκάστοτε. τοῦ ἐχθροῦ κακίαν,
ἀπομείωσον θεόνυμφε :~

Τὸ μαρτυρικόν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγα-
πίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πουπλίου, τιμολάου.
ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο διονυσίων. στίχ.

Ἔσπευδεν ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν.
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.
Μετὰ τριῶν πούπλιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἵσταται νῦν πλησίον.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τμήθη ἀγάπιος ἑταῖρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς διοκλητια-
νοῦ. ὁ μὲν ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς πόλεως γάζης.
τιμόλαος δὲ ἐκ τοῦ πόντου. οἱ δὲ δύο διονύ-
σιοι, ἐκ τριπόλεως τῆς ἐν φοινίκῃ. ὁ δὲ ῥώμυ-
λος, ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν διοσπόλει ἐκ-
κλησίας. ὁ δὲ πούπλιος, καὶ οἱ δύο ἀλέξαν-
δροι, ἐξ αἰγύπτου ἐτύγχανον. οὗτοι πρῶτον
μὲν τὰς ψυχάς, τῷ πρὸς χριστὸν πόθῳ συνδή-
σαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόν-
τες κλοιοῖς, οὐρβανῷ τῷ τῆς καισαρείας ἡγεμό-
νι προσῆλθον, χριστιανοὺς ἑαυτοὺς προσαγ-
γέλλοντες. ὁ δέ, μήτε ἀπειλαῖς. μήτε κολα-
κείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνηθεὶς, ἢ τῆς
εἰς χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι. ξίφει τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀριστο-
βούλου, ἐπισκόπου βρετανίας. ἀδελφοῦ βαρ-
νάβα τοῦ ἀποστόλου.

Οὗτος εἷς ἦν τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν. ἠκο-
λούθησε δὲ τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ παύλῳ κη-
ρύττων τὸ εὐαγγέλιον. εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην διακονῶν αὐτῷ. ὑφ᾽ οὗ καὶ χειροτονεῖ-

ται ἐπίσκοπος, εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνδρῶν καὶ ὠμοτάτων. παρ' ὧν ποτὲ μὲν, τυπτόμενος. ποτὲ δὲ, καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος. πολλοὺς ἔπεισε τῷ χριστῷ προσελθεῖν. ὅθεν καὶ ἐκκλησίας συστησάμενος. καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Νίκανδρον ἐκδαίρουσιν ὥσπερ ἀρνίον.
Χεῖρας βαλλόντων οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ ἅγιος ἐπὶ τῆς βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, καὶ τῇ τῶν μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἴρειν καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. καί ποτε ἰδὼν τὰ τῶν ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτω καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἀνελθών, καὶ ἀνελόμενος ταῦτα κατέθετο ἐν τιμίῳ τόπῳ, ὁσίως τε καὶ κοσμίως. θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ ἄρχοντι. καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας, θεὸν ἀληθινόν. τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, διωγμὸς μέγας γέγονε κατὰ τῶν χριστιανῶν. τότε ὁ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας διέπων, λοιμὸς ἦν αὐτὸ τὸ χρῆμα, καὶ τὴν γνώμην θηριώδης. κατῄει οὖν ἐπὶ τὴν παράλιον, καὶ ὅσους εὗρε χριστιανοὺς, πάντας μαστιγῶν καὶ τῷ ξύλῳ ἀσφαλισάμενος, σκοτεινῇ καθεῖρξεν εἱρκτῇ. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, μιᾷ φωνῇ πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν, λέγοντες. δέσποτα κύριε ὁ τὸν κορυφαῖόν σου Πέτρον ποτὲ δι' ἀγγέλου λύσας τῶν δεσμῶν καὶ τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν ἀψοφητὶ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ τῆς συνεχούσης στρεβλώσεως καὶ φυλακῆς ζοφώδους, ἵνα γνῶσι καὶ οὗτοι οἱ τὸ σὸν ὄνομα ἀθετοῦντες, ὅτι σὺ εἶ μόνος θεὸς καὶ βασιλεὺς αἰώνιος. ταῦτα αὐτῶν προσευξαμένων, ἐπέστη ὁ τῶν ἐκδι-κήσεων κύριος. καὶ φωτὸς τὴν φυλακὴν περιαστράψαντος, ἀπηλάθη τὸ σκότος καὶ θαρσεῖτε εἰπόντος καὶ μὴ φοβεῖσθε, μεθ' ὑμῶν γάρ εἰμι, εὐθέως πάντων τὰ δεσμὰ, ὡσεὶ κηρὸς διελύθησαν, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτομάτως ἠνεῴχθη. καὶ ὁ κύριος προσθεὶς, πορεύεσθε ἐκ τῶν ὧδε, κηρύττοντες πανταχοῦ τὴν ἐμὴν δυναστείαν. οὗτος μὲν οὖν εἰς οὐρανοὺς ἄνεισιν. οἱ δὲ, τῆς φυλακῆς ἐξιέσαν. καὶ πρωΐας ἐλθόντες οἱ τῆς τάξεως πάντες. ὡς εἶδον σώας μὲν τὰς σφραγίδας τῆς φυλακῆς, ἔνδον δὲ μηδένα εὑρόντες, ἐξέστησαν. καὶ ἐξιόντες, ὢ τῆς βίας ἐβόων. ὁ Ναζωραῖος χριστὸς ἐλθὼν νυκτὸς ἔκλεψε τοὺς δεσμίους. καὶ οἱ μὲν, ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ γεγονότι οἱ δὲ κατεγέλων τοὺς φύλακας, ταῦτα ἀκούσας ὁ μακάριος Μένιγνος, πλήρης γέγονε πίστεως καὶ ἀγάπης. κναφεὺς γὰρ ὢν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν ἱματίων αὐτοῦ ποτὲ ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνων, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ. Μένιγνε. ἐλθὲ καὶ δώσω σοι χάριν πολλήν. ἔμφοβος δὲ γενόμενος, ἐταράχθη, καὶ μετὰ μικρὸν κύψας εἰργάζετο καὶ πάλιν φωνὴ πρὸς αὐτὸν, Μένιγνε. ἐλθὲ πρός με, ὅπως θεάσῃ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. ὁ δὲ Μένιγνος μὴ προσθεὶς ἑτέρας ἀκοῦσαι φωνῆς, ἀπελθὼν δέδωκεν εὐθὺς, ὅσα κατεῖχεν ἀλλότρια ἱμάτια. καὶ ἡτοίμασεν ἑαυτὸν ἐκδεχόμενος τὸν ἄρχοντα καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς καταλαβόντος τοῦ ἄρχοντος τὸν τόπον, καὶ προκαθήσαντος ἐπ' ἀκροάσει τῶν συνελθόντων, τὸ τοῦ βασιλέως περὶ τοῦ δόγματος, ὑπανεγίνωσκε πρόσταγμα. τότε ὁ θεῖος οὗτος Μένιγνος, θάρσους πλησθεὶς μέσον εἰσπηδήσας καὶ τὰ τοῦ βασιλέως ἁρπάσας γράμματα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἄρχοντος. καὶ εἰς λεπτὰ κατακόψας κατεπάτησεν εἰπών. ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ μου, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσομαι, καὶ τὰ Δεκίου παράνομα προστάγματα καταπατῶ. ταῦτα ὡς ἤκουσαν καὶ εἶδον οἱ τοῦ παρανόμου παρανομώτεροι ὑπηρέται. χαμαὶ τοῦτον ῥίψαντες, κατεπάτουν τύπτοντες ἀφειδῶς. καὶ ὅτε σφοδρῶς

αὐτὸν τύψαντες, καὶ μίθμητον ἐργασάμενοι,
ἐμαστήσας ὁ ἄρχων, εἶπε πρὸς αὐτόν· ὦ κα-
κὴ κεφαλή. τίνι θαῤῥῶν τοῦτο πεποίηκας.
ὁ ἅγιος εἶπε· τῷ Χριστῷ μου. ὁ ἄρχων, τοῦτον τὸν
μωρόν φησι καὶ θρασυκάρδιον καὶ αὐθάδη,
ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες. ξέσατε ἀτόμως
τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἴδωμεν εἰ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς
αὐτοῦ σῶσαι αὐτόν. καὶ τοσοῦτον κατέξε-
σαν αὐτὸν ταῖς χειράγραις οἱ ἄνομοι, ὥστε
καὶ τὰ ὑπογάστρια αὐτοῦ ἅπαντα διὰ
τῶν πλευρῶν τοῖς ἔξωθεν καθορᾶσθαι.
καὶ ὁ μὲν ἄρχων ἐν τούτοις πᾶσι θεομαχῶν
ἦν, καὶ βλασφημῶν ἐν τῇ ὑπομονῇ τοῦ μάρ-
τυρος. ὁ δὲ ἅγιος ἐκαρτέρει προσευχόμε-
νος, καὶ ἐνυβρίζων τὸν τύραννον. τότε ὁ ἄρ-
χων μανεὶς εἶπε· τοὺς δακτύλους τοὺς τὸ πρό-
σταγμα τοῦ βασιλέως κατακόψαντας, εἰς
λεπτὰ κελεύω ἐκτμηθῆναι, καὶ εὐθέως τοὺς
δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξεθέρισαν
ἐκ τῶν ἐσωαρμῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἀντὶ αἵμα-
τος γάλα. καὶ καθείρξας ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ
ἐπαύριον ἔστησεν αὐτὸν εἰς ἐρώτησιν. ὁ δὲ
ἅγιος τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον
πάντων, καὶ τὸν βασιλέα ἀναθεματίσας,
καὶ τὸν ἄρχοντα καθυβρίσας, ἐξέπληξεν ἅ-
παντας. καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπο-
τμηθῆναι ὡρίσθη. ἀπερχομένου δὲ πρὸς τὸν
τῆς τελειώσεως τόπον, ἠκολούθει αὐτῷ κλαίου-
σα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὄχλος πολύς. καὶ καταλα-
βὼν τὸν τόπον ὁ ἅγιος ἔστη ἐφ᾽ ὑψηλοῦ. καὶ κατη-
χήσας τὸν λαόν, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις τὴν γυναῖκα
παραθέμενος τὴν ἰδίαν, ἀπετμήθη κεφα-
λήν. ὤφθη δὲ τοῖς παροῦσι θαῦμα ἐξαίσιον.
εἶδον γὰρ ὡς φυγόμα καθαρὰν ἐξελθοῦσαν ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ ἁγίου. καὶ ἀναπτᾶσαν εἰς οὐρανούς,
καὶ κατεπλάγησαν λέγοντες· μέγας ἀληθῶς
ὁ τοῦ μεμιγμένου θεός. ἀπὸ δὲ τῆς κραυγῆς τοῦ λαοῦ, ἐ-
σείσθη πᾶσα ἡ πόλις, ὡς καὶ τὸν ἀνθύπατον δει-
λιᾶσαι. ὡς δὲ καὶ τῆς κραυγῆς τὴν αἰτίαν ἔμαθεν
ἄφετε αὐτὸν ἄταφον, καὶ εἴδωμεν εἰ ὁ θεὸς θά-
ψῃ αὐτόν. καὶ παρέστησαν φύλακας φυλάτ-
τειν τὸ ἅγιον λείψανον. νυκτὸς δὲ ἐλθόντες
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πάντων κοιμωμένων, ἀ-
νέλαβον τὸ ἅγιον σῶμα αὐτοῦ. καὶ καταλα-
βόντες τὸν τόπον, ὅπου ὁ ἅγιος ἐτέθη, πρὸς ὕπ-
νον ἐτράπησαν, καὶ ἐφάνη τινὶ τῶν ἀδελφῶν
ὁ ἅγιος, λέγων· τῆς κεφαλῆς μου δίχα τὸν Χριστὸν
ὡμολόγησα, σπουδάζοντες ἐπελάβεσθε.
ἔξυπνος δὲ γενόμενος, εἶπε τοῖς σὺν αὐτῷ
τὰ λαληθέντα, καὶ ὑποστρέψας σκοτίας βα-
θείας οὔσης, ἠπόρει τί ποιῆσαι. καὶ φθάσας τὸν
τόπον, ἄστρον λάμπον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ
μάρτυρος ἑωρᾶτο. καὶ λαβὼν αὐτὴν ὑπέστρεψε
μετὰ χαρᾶς πρὸς τοὺς ἀδελφούς. καὶ μελλόν-
των αὐτὴν πόῤῥωτέρω πορεύεσθαι, ὁ μάρτυς
ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καταθῆναι τὸ τίμιον αὐ-
τοῦ σῶμα ἐπέσκηψεν, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ
θεοῦ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐ-
λέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἑαυτοὺς ἑκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία
παραδεδώκατε. μὴ ἐπτήξαντες βασάνους,
πανεύφημοι ὁπλῖται. ἀλλ᾽ εὐθύμως κραυ-
γάζοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογη-

Λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπό-
του μάρτυς ἀγάπε. ὑπέκλινας αὐχένα,
τῷ ξίφει. καὶ μαρτύρων ἠριθμήθης στρατεύ-
μασιν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Ὡς λυχνία ὁρᾶσθε, ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου μάρτυρες ἔν-
δοξοι. ἑπτὰ φωτὸς τῷ κόσμῳ φωτίζουσαι
βοῶντας. τοὺς ἐν πίστει προφθάνοντας. ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ :~ Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμά-
των. λῦσον πανάμωμε. παρέχουσά μοι ὄμ-
βρους. δακρύων μελῳδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνα-
τείλαντι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς
εἶ :~

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ ἐν βάτῳ
πυρὶ τῷ τῆς ἀειπαρθένου τῷ Μωϋσεῖ μυστή-
ριον γνωρίσαντα. κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὰ τηρῶν ποικίλων νοσημάτων. χειρουργία τοῦ
πατρὸς δειχθέντες. πάσας ἡμῶν τὰς νόσους
θεραπεύετε. ὅπως εὐφημοῦμεν. καὶ δοξολο-
γοῦμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην :~

Ἀγαπήσας θεὸν πρὸ τούτου μάρτυς. ἠγαπή-
θης, διόσε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτελέσαν-

τα προσήκατο. σὺν τοῖς ὁμοζήλοις. ἐν τοῖς οὐρανίοις, ἀγάπης θαλάμοις :~

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ δεσπότου δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου. καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλεϊζόμενοι. εἰς τὰς [illegible] μάρτυρες κυρίου, οἰκεῖτε καταπαύσεις :~ Θεοτ.

Ἰάσαι μου τὰ πάθη τῆς καρδίας. ἀπαθείας πηγὴν ἡ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωήν με θείαν καθοδήγησον. ἵνα σε δοξάζω, μῆτερ τοῦ σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ὡραῖοι γενόμενοι. θείαις εὐμορφίαις. τῆς μαρτυρίας κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ ἀθλοφόροι, ἀεὶ εὐφραίνεσθε :~

Στρατὸς ὑμᾶς ἀγγέλων, ἐπαναχομίζει. διαζυχθέντας τοῦ σώματος μάρτυρες. πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον :~

Ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων. σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μάρτυρες ἔνδοξοι. πρὸς τὸν θεὸν μνημονεύειν, μὴ διαλίπητε :~ Θεοτ.

Φώτισόν με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον. τῇ ἀμελείᾳ πανάμωμε λάμπρυνον. ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὰ μεγαλεῖά σου :~

Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὸ ἰδιόμελ. εἰς τὸν στίχ. καὶ τὸ μετὰ δόξα καὶ νῦν, θεοτ. ἢ σταυροθ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιϛ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαβίνου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ'.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως. ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον. κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, μονούμενον ὡς εὔσπλαγχνος. ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Κύριε, σὺ τὸν ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας ἐπιγνώσεως. τῇ τοῦ παρακλήτου ἐμπνεύσει. ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας. καὶ κραταιὸν κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὁ πλίτλωσου. διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάνθρωπε :~ Ὅμοιον.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν μονούμενων ἀποθρύγων σου. καὶ καθαρῶς καὶ ἁγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι. τὴν τριήμερόν σου λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὔσπλαγχνος :~ Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ.

Κύριε, δέξαι τῆς μητρὸς ἱκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι. σῶσαι ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου. καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τοῦ ἀλάστορος. καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν :~ ἢ σταυροθ'. Ὅμοιον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον. ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε. καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο. ἡ δὲ παναμώμος σου μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες, κατὰ τάξιν ὡς σύνηθες καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'. ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸ ὄμμα καθαρὸν τῆς ψυχῆς. ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δάκρυον ταῖς ἀκεαῖς. νοητῶς πῶς τὸν ἥλιον τῆς δόξης ἐξαναστάντα θεασώμεθα :~

Ἐμφύσει τῆς γνώσεως τοῦ χριστοῦ. σοφῇ διανοίᾳ ἀθλοφόρε ἀναδραμών. τοῦ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ ὄντως δόξης ἔτυχες :~

Χρυσορρόας μάρτυς ἄλλος χριστοῦ. ἐν τῇ αἰγυπτίων. καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς. πλημμυρήσας αἵμασι σαβῖνε, θεογνωσίας ἀνοῦς κατήρδευσας :~ Θεοτ.

Γαλήνης πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ. τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον. ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ. τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει. τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε :~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον. διὰ νηστείας σοι κύριε, εὐαρεστεῖν. καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα :~

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος ἔνδοξε. τὴν τοῦ χριστοῦ. πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας :~

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσεισας.

σας, καὶ εἰς βυθόν. βωμοὺς τῶν εἰδώλων, Σαβῖνε καταβέβληκας. Θε.

Ἐν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι ἄχραντε. ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἀθλοφόρε μέγιστε. τῆς ἀληθείας ὁ πλείστα χριστομάρτυς ἔνδοξε κῆρυξ τῆς θείας τριάδος. αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν, ἐξ ὕψους χάριν, δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πᾶσι εἰρήνην. τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θε.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ ὡς σὺ θεοτόκε. σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθε.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι. τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα νηστείᾳ καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστὸν ὀψόμεθα. καὶ ἁγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ὥσπερ μέγιστον ἔπληξας. ῥήμασι Σαβῖνε, ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας. ἔπεισας Σαβῖνε. καὶ καθωδήγησας εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ, ὁδηγόν σε μάρτυς καταγγέλλοντας. Θε.

Ὡς ἀγκύρας δεξάμενοι. τὰς σὰς προστασίας μόνη παμύμνητε. τοῦ υἱοῦ σου καὶ θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἁγνῶς κατιδεῖν σὲ, τῆς δόξης, καὶ δικαιοσύνης τὸν ἥλιον.

Ἔχων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαεινότατον. τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον μάρτυς, ὡδηγήθης διὰ ἀθλήσεως.

Ἔκτεινας σοφέ, αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα. ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου τὸν τῶν ἁπάντων ποιητὴν δοξάζων κύριον. Θε.

Ῥώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν. ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας ἁγνή. κατὰ πολέμων καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν. καὶ μέθεξιν ἀκήρατον τρυφῆς. ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι. καὶ Χριστὸν δοξάζουσι. καθαρᾷ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὁρατὴν. καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν. ἐβδελύξω εὐσεβῶς. καὶ δόξης τοῦ κρείττονος καὶ πλούτου τοῦ μένοντος. ἐραστὴς ἐδείχθης, ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου καταλιπών. εἰς ὅρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως διὰ τῆς ἀθλήσεως. τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμιεῖα ἐναπέθηκας. Θε.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆς οἱ πρωτόπλαστοι. ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν ἄχραντε. ἡμεῖς δὲ μετέχοντες. τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτου ζωῆς.

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου.

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ις'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Σαβίνου.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου τῆς ἐλέγξεως φέρων.
Τῆς ἀνδρείας ἔλεγχος ὢν τῆς Σαβίνου.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἑρμοῦ πόλεως, τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. κρυπτόμενος ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ ἑτέρων εὐσεβῶν, ἐν δωματίῳ μικρῷ, καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν. διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ χριστιανοῖς. γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προέχοντος ὑπό τινος πεφώραται. ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς Ἀρειανὸν τινὰ τῆς πόλεως ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον ὡς καταρρεῦσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. εἶτα λαμπάσι πυρὸς, καταφλέγεται. καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πάπα.

Δεσμοῖς πέδαις εἰς δένδρων, ὢ προβὰς πάπα.
Ζακχαῖος οἷα Χριστὸν ἐμβάσας βλέπεις.
Δένδρου τε καὶ κλοιοῖσι δέθης δεκάτῃ πάπα ἕκτῃ.

Οὗτος μανιαγοῦσαν ὁρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταισχύνας, τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ῥιφεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας. εἶτα τὸ πρόσωπον. μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι. καὶ κέντροις καθηλωθεὶς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακρούς. καὶ αὖθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθείς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται. καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα γάννυται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως. τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος. μητρὸς δὲ χριστιανῆς. παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας, Μαρκιανῷ προσήχθη τῷ ἡγεμόνι. καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται. εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς. καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος. εἶτα ἐρωτηθείς, καὶ ἐμμένειν εἰπών, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστόν. ἐν σάκκῳ βληθεὶς μεστῷ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται. καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐν Ῥουφινιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Τιμῶ μὲν Ἰωάννη σὴν ἐκδημίαν,
Ἐνδημίαν δὲ πρὸς θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ῥωμανός, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
Ὁ Ῥωμανός σου πὲρ ὁρῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες οἱ ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Χορὸν δεκάνδρον μαρτύρων διὰ ξίφους,
Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀλεξανδρείων πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. στίχ.

Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρείων πάπας,
Ἔδεμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἀνίμα τοῦ θαυματουργοῦ. στίχ.

Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνίμας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἄνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, καὶ ἀποφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ καταλιπὼν πάντα, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. καὶ εὑρὼν μοναχόν τινα Μαιουμᾶν οὕτως καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν, καὶ προσευχόμενος. τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις δὶς ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἤσθιον. καὶ ἐπὶ τοσαύτης στενώσεως ὑπαρχόντων, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθιόντων, τοσοῦτον ἡδύνοντο. καὶ μετὰ χρόνον τινὰ ὁ τούτου διδάσκαλος ἠθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν, ὃ καὶ πεποίηκεν. οὗτος δὲ ὁ μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπών, συγχώρησόν μοι πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ὁδηγηθεὶς ἐλθεῖν παρὰ θεοῦ, ἔμεινεν ἐκεῖσε, ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον, ἐπὶ εἴκοσι ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας. καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο ὡς ἔοικεν ἀντιμισθίαν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν. δῆλον ὅτι καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ. καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνός, ὁ μακάριος ταύτην ἐκβαλών, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο. τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀσθενεῖς. καὶ ὅς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ θείᾳ χάριτι καὶ μόνῃ προσευχῇ ἰᾶτο πάντας, οἱᾳδήτινι

κατεχομένους νοσήματι. ἐάσας οὖν τὸ ἔρχε-
σθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ τὴν προ-
σμονήν. ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχές. ἀλλ' ἐκ
τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσ-
σάρων ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων. καὶ πρώην
μὲν σπανίως διεκομίζετο. ὅτι καὶ μὴ χρῆσις
τούτου ἦν. ὁπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομέ-
νων πλῆθος τοῦ ὄχλου τῷ ἁγίῳ γεγονὸς, ἀ-
ναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν,
εἰς πόσιν ἐπέφερε, καὶ μικρόν τι δοχεῖον
πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβρίου ὕδατος, κατε-
σκεύασεν. ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, πο-
τὲ πλήθους ὄντος, καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξαν-
τληθέντος. προσρυέντος δὲ καὶ ἑτέρου πλή-
θους. καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλῆ-
σαι ὕδωρ, καὶ ὡς ἤκουσε μὴ δὲ τὴν κύλικα
δύνασθαι γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι
ἅπαν τὸ ὕδωρ. τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατεί-
νας, καὶ στενάξας βαθὺ, ἐν ἱλαρῷ τῷ προ-
σώπῳ λέγει. ἄπελθε τέκνον, ἐν ὀνόματι
τοῦ κυρίου ἐγώ σοι ἐπιτάσσω. καὶ ἀντλήσας
διακόνησον. πεισθεὶς οὖν, ὢ τοῦ θαύματος. καὶ
ἀπελθὼν εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον
ὕδατος. καὶ πάντων ἴδετε τοῦ διακονητοῦ
προσειπόντος πρᾶγμα ἐξαίσιον, εἰσπηδή-
σαντων οὖν. καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεστάτου ἐμ-
φορηθέντων νάματος ἐξέστησαν. καὶ τῷ θεῷ
τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον. τὸν δοξάζον-
τα τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. τούτου οὖν
τοῦ θαύματος, θέλων ὁ ἅγιος συσκιάσαι
τὸ θρίαμβον. αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ
ὕδωρ ἀπὸ τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ. ἐβου-
λεύσατο. καθὼς καὶ πρώην ἦν ποιῶν. καὶ
πάσας μὲν τὰς νύκτας, ἔργον ἦν αὐτῷ
ἀπαραίτητον ἡ τοῦ ὕδατος μετακομιδή.
καί ποτε πάλιν λαοῦ προσρυέντος, καὶ
πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ γέρων κε-
ράμιον λαβὼν, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρε-
χε. καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπέχων, ὑπέστρε-
ψε. νομισάντων οὖν οἱ ἐκεῖσε τότε παρευ-
ρεθέντων, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν γέ-
ροντα, ἔδραμον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ. καὶ
λαβόντες τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδόντες αὐ-

τὸ πλῆρες ἀνεβόησε, λέγων μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ. δότε πάντες δόξαν τῷ θεῷ ὅτι οἱ βρα-
χίονες τοῦ γέροντος. ὕδωρ ζῶν ἀναβλύζου-
σι. δραμόντων οὖν ἁπάντων εἰς τὸ κερά-
μιον, καὶ ἰδόντων πεπληρωμένον ὕδατος ψυ-
χροῦ, ἐξεπλάγησαν, καὶ ἤρξαντο κυλιό-
μενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. δυσωποῦν-
τες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι'
αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι. εἰ μὴ
γὰρ τὸ θαῦμα γεγονὸς ἔλεγον, πάντες ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετα-
κομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλον. ὁ δὲ καὶ αὐ-
τὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σπο-
δὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα
ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυ-
σεν αὐτούς. τότε πρίγκιος ὁ καισαρείας ἐπί-
σκοπος, ἀκηκοὼς ὅτι ὁ ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ
ὕδωρ κομίζει, ζῶον ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλ-
λαγὴν τοῦ γέροντος δέδωκε. πένης δέ τις ὀ-
χλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ. τῷ
γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδί-
δασκε συμφοράν. ὁ δὲ μήτε ἕτερον ἔχων.
μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμε-
νος, τὸν ὄνον, δοὺς πώλησον εἶπε τέκνον, καὶ
δοὺς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι. τοῦτο μαθὼν
ὁ ἐπίσκοπος, ἕτερον αὖθις δέδωκεν εἰπὼν,
τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα
κομίζῃ τὸ ὕδωρ. καὶ ὅτε μοι χρεία γένηται,
ἀναλήψομαι τοῦτον. ἕτερος δὲ πάλιν
μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπο-
ρίας τοῦ ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. μαθὼν δὲ
τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατε-
σκεύασε μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον. ὅπερ
καὶ διὰ ἀποστολῆς ἀχθηφόρων ζώων πλη-
ρῶν ὕδατος. ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πά-
λιν, τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταξε. στυλίτης δέ
τις ἦν, ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος, καὶ ἐκ
διαβολικῆς ἐνεργείας, μαχησάμενος με-
τά τινος, ὥστε καὶ λίθον ἀπορρῖψαι κατ'
αὐτοῦ, καὶ κτύπου πληγῆναι συνέβη. εἰς ἐκ-
δίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὁρμῆσαι βου-
ληθεὶς, ἐφ' ὧν καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν. καὶ
τοὺς ἀτακτήσαντας. ἀξίως ἀμύνασθαι
ὁ δὲ τοῦ θεοῦ ἀμνὸς ὄντως ἀνίμας, τοῦτο προ-

γμοὺς διὰ πνεύματος ἁγίου γράψας ἀπέστειλε τὸν χάρτην, διὰ θηρὸς λέοντος. ὅν ἰδὼν ὁ στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη· ὁ γοῦν μαθητὴς λαβὼν τὴν ἐπιστολήν, τῷ στυλίτῃ δέδωκεν. ὅς, καὶ ἀναγνοὺς κατενύγη. καὶ ἀναθεὶς τὴν ἐκδίκησιν τῷ θεῷ, ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος. πολλὰ τῷ θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι ἐπευχαριστῶν. γυνὴ δέ τις ἔχουσα νόσημα χαλεπόν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν ἅγιον. συναντήσας δὲ αὐτῇ βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὁρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοηθείας τοῦ ἁγίου ἠμαυρωθεὶς μετεβλήθη. καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προπῆξαι ὅπλον τῇ γῇ, πρὸς τοῦ τῆς βίας ἀπάρξασθαι, εὗρεν ἐρριζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον. ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ἅγιον. καὶ κατηχηθείς, ἐβαπτίσθη. καὶ μονάσας παρὰ τῷ ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος. λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνή, χαίρουσα ὑπέστρεψε. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαίσια. ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς, νομισθείημεν, παρέδραμον μὲν ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι. ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα διαβιοὺς ἐν τῷ ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὅπως οὖν ἐκεῖθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς, εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιΐστασθαι, προοράσεις διαφόρους προαγγείλας, εἰς ἔκβασιν προαχθείσας. καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος, τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ τοῦτον ὁ θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προεσφράγισε ποιμένα ἡμῶν προσειπών, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν ἀδελφόν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτά, ἀπῆλθε πρὸς κύριον, κατὰ τὴν ἑξκαιδεκάτην τοῦ μαρτίου μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀπωσθέντες διὰ μνείας τὸ φῶς τὸ ἔνθεον τῇ πίστει δεξώμεθα ἐν φόβῳ καὶ ἀγρυπνείᾳ κραυγάζοντες. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τοῦ σώματος μάρτυς κάλλει ἐνέφηνες. φαιδρὸς γὰρ θεωρίαις. ἡδύς τε ἐν τοῖς λόγοις. Σαβῖνε ἀναδέδειξαι. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Γενναιότητι μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ. θάρσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διήλεγξας Σαβῖνε. καὶ χριστῷ ἀνεκραύγαζες. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Ἰδεῖν θεοκυῆτορ, τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὴν θείαν ἔγερσιν. μνείᾳ καθαρθέντας. ἀξίωσον τοὺς πίστει, ἀειδοξολογοῦντας εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

ᾠδὴ η΄. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, κοσμηθέντες τὰς ψυχὰς μνείᾳ καὶ δεήσει καὶ πίστει ἀδιστάκτῳ, δεξώμεθα ἐνθέως :~

Τοῦ παρακλήτου ταῖς νοηταῖς ἀθλοφόρε, ἀρδευθεὶς ῥοαῖς καρποὺς προσήξας. τοὺς τοῦ μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ κυρίῳ :~

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ποταμοί, πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀμοῖς :~

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ θεοτόκε. τύχοιμεν τῆς δόξης τοῦ υἱοῦ σου. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες. διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοῒ καθαρῷ. ἵνα τῷ πάντων δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν :~

Κρατήσας ἀθλοφόρε, νοητῶν πολύσασα. καὶ ὑποτάξας τυράννους γενναίᾳ ψυχῇ. τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύεις χριστῷ.

Ἀπάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβῖνε. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε. τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων, καὶ στεφοδότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχεις θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων. καὶ παρρησία καὶ θεῖον καὶ καύχημα. καὶ ἀσφαλὴς τελείωσις τῆς προσδοκίας μου.

Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου. εἰς τὸν αἶνον, τὸ ἰδιόμελον σὺν τῷ μαρτυρικῷ. καὶ θεοτοκίον, ἢ σταυροθεοτοκίον.

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως. ἡ α.
ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄, τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ Θεοῦ. εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος α΄. Πανεύφημοι μαρτύρων.

Ἄνθρωπόν σε. ἔγνωμεν θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι.
ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας. πτωχείαν ἀγαπώ-
μενον. καὶ ξενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμε-
νος καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος, διὸ
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :— Ὅμοιον.

Ἔρωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἱδρῶτας φλογίζον-
τας, ἐναπέσβεσας Ἀλέξιε. θαλάμου θάλα-
μον, εὐσεβῶς ἠλλάξω. ἡδονῆς τε σώματος,
τὴν θείαν τῶν ἀγγέλων ὁμοίωσιν. μεθ᾽ ὧν
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :— Ὅμοιον.

Μένεις ἀγνοούμενος σοφὲ. πρὸ πυλῶν θλιβό-
μενος, τῶν ἱδρῶν γεννητόρων σου. ἐμπαροι-
νούμενος τῶν οἰκείων παίδων, ἐπὶ χρό-
νον μήκιστον. θαυμῶν δὲ φανερώσαι τοῖς θαύ-
μασιν. οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσή-
ματα. καὶ διώκων, ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή, χαῖρε ξύλον ἅ-
γιον. τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξά-
λειψις. πονηρῶν δαιμόνων χαῖρε ξίφος
δίστομον ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα.
τῷ ξένῳ τόκῳ σου παναγία ἀποδράμωμεν.
ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνακαλέσαι. σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ. ἡ παρθένος
βλέπουσα. ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυ-
κύτατον πῶς ἀδίκως πάσχεις πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὕδασιν μὴ λύπης μόνην με. εὐεργέτα πο-
λυέλεε τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι :—

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Σὲ τὸν θεοῦ ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στενωτάτην ὥδευσας ὁδὸν. ἀμέμπτον καὶ
ὅσιον. βίον σοφὲ, μετελθὼν ἐκ νεότητος.
διὸ μου τὴν στένωσιν. καταπλάτυνον, τοῦ
ὕμνους εὐφημῆσαι σε. τὸν πρὸς παραδείσου
πλάτος αὐλιζόμενον μακάριε :—

Σεαυτὸν διόλου τῷ θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος.
ἔξω σαρκὸς, καὶ κόσμου ἐχρημάτισας. πλοῦ-
του διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον, προτιμήσας
καὶ μένοντα. καὶ ἔνεγκας μένης, πόλιν τὴν
σὴν τὴν αἰωνίζουσαν :—

Τῆς ἡδύος σὺ τῆς μελικῆς, σειρῶσιν διέλυσας,
ἀποτεχθεὶς, ὡς Σαμουὴλ πανόλβιε ἐγγα-
στρὶ καρδίας δὲ, τὸν ἁγνότατον, συλλα-
βὼν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας. θείων ἀ-
ρετῶν τε διὰ πίστεως :— Θεοτοκίον.

Ὁ θεοῦ συνάναρχος υἱὸς, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε.
τῆς πρὸς ἡμᾶς, παρθενεομοιώσεως. μόνην
ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε, καθα-
ράν σε ὡραϊσμένος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. πᾶ-
σαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν :—

ᾠδὴ γ΄. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Νυμφόμενος τῷ ἔρωτι, τὸν ἁγνείας θάλαμον,
τοῦ ἐπὶ γῆς ὡραῖον, ἀντηλλάξω καὶ γυναι-
κὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ τε, καὶ ὄγκον πλούτου
ἔλιπες καὶ μεταναστῆς γέγονας. τῆς πατρί-
δος πατὴρ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν
ἐκμιμούμενος :—

Ἐν δάκρυσι καὶ πόνοις τε, καὶ ἐγκρατείᾳ πάν-
σοφε. τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, ποτὲ ἠξιώθης
ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν μένον τῇ καρ-
δίᾳ σου :— Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς ἀγγέλοις ἄχραντε. κά-
τω ἐκ σοῦ γενόμενος, καθορᾶται τέλειος ἄν-
θρωπος ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους τοὺς σοὺς σοφὲ. νοε-
ρῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί. πάσης κα-
τανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα. καὶ
πρὸς θείους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν. τοῦ
δεσπότου τῶν ὅλων, πανμάκαρ Ἀλέξιε.
πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινούμενοι.
ᾠδαῖς σε γεραίροντες, ὡς Κυρίου θεράποντα.
διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :—

Δόξα. ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσ-

Κόσμου τερπνότητα, ὁσίως ἔλιπες. ἀντ' ἀλλαξάμενος πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀδιάῤῥευστον σαφῶς καὶ μένοντα Ἀλέξιε. ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν ἁγίων δοξάζομεν. καὶ πανηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου αἰτούμενοι εὑρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἀκατανόητον καὶ ἀκατάληπτον. ὑπάρχει δέσποινα, θεοχαρίτωτε. τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ φρικτὸν μυστήριον, τὸν γὰρ ἀπερίληπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας. σάρκα περιθέμενον ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὃν πάντοτε ἁγνὴ ἐκδυσώπει ὡς υἱόν σου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ σὲ κυήσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα. σταυρῷ ὑψούμενον, ὥσπερ κατάκριτον θρηνολογοῦσα γοερῶς, τὸ αὐτὰ ἀπεφθέγγετο. οἴμοι πῶς σε ἄμωμος, δῆμος ὅλως οὐκ ᾤκτειρεν. ἀλλὰ τὸν κατοικτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου. μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρ.

Ὑπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενόμενος. πτωχὸς ὥσπερ Λάζαρος. ἔρως καὶ θεῖος ἠρέθιζε μάκαρ τὴν καρδίαν σου. ἐπιποθῆσαι, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Ἀπέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας. ἅπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος Ἀλέξιε. πόθῳ τῆς μενούσης δέ, ἀδιαῤῥήκτου παμμάκαρ ἀγαπήσεως.

Ναὸν θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι. ἐν οἴκῳ ἠγάπησας. τῆς θεομήτορος ἔνδοξε. πάντοτε καθέζεσθαι. καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν δοτῆρα παρθένε τοῦ γάλακτος. πεινῶσαν καὶ στείρουσαν, μου τὴν καρδίαν εὐκόρεσον. πάσης ἐπιγνώσεως. καὶ κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης θεοῦ.

Ῥοαῖς ἱδρῶτος, καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου. ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς ἑκατοστεύοντα. γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς διατηρούμενον.

Ὡράθης ἐν γῇ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμούμενος. τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου πάτερ ἐγκρατείᾳ ἀξιάγαστε. καὶ εὐχῆς προσεδρείᾳ, δι' ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἁμαρτίας ἔφλεξας τῆς ὕλης σοφέ. ἀγρύπνοις δεήσεσι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκοίμησας. κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φῶς κατοικῶν, τὴν ἁγίαν ᾤκησε νηδύν σου ἁγνὴ κόσμον ἀπολυόμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος. ὃν ἱκέτευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ναὸν ζῶντα θεοῦ ὡς γενόμενον. τοῦ Χριστοῦ τὸ σκήνωμα, ἡ ἀπειρόγαμος, προσφανδροῖ κρυπτόμενον. καὶ δοξάζει λανθάνειν σπουδάζοντα.

Αἱ εὐχαί σου θεῷ ὡς θυμίαμα, μάκαρ προσεδέχθησαν, ἔνθεν τῷ βίῳ σου. τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας πρὸς χάριν.

Ἱερᾷ πολιτείᾳ κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον ἔνδοξε σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Νόμους φύσεως ἄχραντε δέσποινα, ὁ δημιουργὸς, καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως τίκτεται. καὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον, τοῦ πανολβίου. ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς. αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις ὁσίων, τὸ τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ὁ οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετάς, ἀξίως εὐφημήσει καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον. τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα. τὴν ἐγκράτειαν. τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον. τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν. δι' ὧν ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος πρεσβεύεις ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός. διὸ ἀκούεις ὅσιε νῦν παρὰ πάντων πιστῶν. Χαίροις ὁσίων, τὸ τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Στίχ.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ θεοῦ, κληθεὶς μόνος.
Ἕξεις τί καινὸν, κἂν πόλῳ πάτερ μόνος.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀλέξιε πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης. πατρὸς, Εὐφημιανοῦ πατρικίου. καὶ μητρὸς, Ἀγλαΐδος. πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς. παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔδει

τῇ, νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ὑπεξάμενος. ἐκλαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, τὴν ἔδεσσαν καταλαμβάνει. προσέμεινε δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις. ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος. ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν. οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι. ἤδη προσφοιτώντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ ἐνοχλούντων. καὶ μέλλων εἰς ταρσὸν τῆς κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου. ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε. τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἑλκυσθείσης ἑτέρωθι. παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου πατρός. καὶ ἀγνοηθεὶς τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν. ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον. καὶ μηδὲ μιᾶς μετέχοντα παρρησίας, ὑπὸ φυσώντων ἀνδρῶν καὶ ἀτακτούντων. ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην. καὶ ὅστις εἴη, καὶ ὅτι γράψας, τοῦτον κατεῖχεν. ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ὀνείρῳ θεόθεν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο. καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἤδη τε θνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε. καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ πάντων ἐκπλαγέντων. τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. μύρα εὐώδη καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν, ἀενάως προχέων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας, ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ. ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος κύριος. γέγονε δὲ ἐπὶ κωνσταντίνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς παῦλος, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων, πυρὶ τελειοῦται. στίχ.

Ζῆλος διεξέκαυσε παῦλον εἰκόνων.
Ὡς φλὸξ δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος θεοστήρικτος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Τ στήριγμα πιστοῖς, καὶ μεταστὰς ἐκ βίου.
Τὰς σὰς θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κῳ πάσχα, ἀνάστασις τοῦ δικαίου λαζάρου. στίχ.

Θρηνεῖς ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωῆς φίλον σὸν, τοῦτο θείας οὐσίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἐπέμεινας ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος. καὶ παίδων παροινίαν ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος :~

Σαρκὸς σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος. τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν ὅσιε. καὶ τὴν παρεώρασιν τῶν σῶν, ἀπείρων παίδων ἐπιθλιβόντων σε :~

Ὢ θαῦμα πῶς ἔμεινας ἀεὶ πτωχεύων. ἐν πλούτῳ ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως. πῶς ἤνεγκας παίζεσθαι. καὶ ὀνειδίζεσθαι. ὑπὸ παίδων πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου :~ θεοτ.

Μεγάλου διάκονος σὺ μυστηρίου, ἐγένου πανάμωμε, θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον. τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἁγνὴ, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε :~

ᾠδὴ η. Κάμινος ποτέ.

Ἄγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων. ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας τούτοις τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐνδόξου τοῦ μεγάλως, σὲ καὶ ἀξίως δοξάσαντος :~

Κήρυκος φωνὴ, μεγάλη φανεροῖ σε. πάσῃ τῇ ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν πανόλβιε. ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον καὶ δωρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ προσιόντας πλουτίζοντα :~

Ἔρχονται λαῶν, καὶ βασιλεῖς συνῆλθον καὶ ἱερεῖς μάκαρ κηδεῦσαί σε. θεοῦ ἐπινεύσει καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα. θαμβούμενοι τοῖς θαύμασιν. ὅσιε οἷς ἐτέλεις, θείᾳ δυνάμει τοῦ πνεύματος :~ θεοτ.

Ῥαύσαντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει. ἀνακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος. ἀρρεύστως σε

σαρ·

σαρκῶται, ἐξ ἀφθόρου σου παναμώμε, ἡμῶ-
δὺος καὶ ὁρρήσατο. ἅπαντας ἁμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε ~

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, θεοῦ τὴν δόξαν ὅσιε. καὶ αὐ-
τοῦ σε ἐντέλει μάκαρ δοξάσαντος. φῶς γὰρ
οἱ μὴ βλέποντες εἶδον. καὶ τὸ λαλεῖν, ἐβόων
οἱ πρὶν, τυγχάνοντες ἄλαλοι. πανσοί-
διμε ἀλέξιε ~

Ὡράθης προκείμενος. καὶ πρὸς ταφὴν ἀγόμε-
νος. ὥσπερ ἥλιος πέρ πέμπων ἰάσεων.
τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως. καὶ σκοτεινὰ,
πάθη φυγαδεύων. καὶ φλέγων τοὺς δαίμο-
νας. καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας ~

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε. πατριαρχῶν ὁ πρό-
κριτος. βασιλεῦς τε, ὁ λίαν φιλοχριστό-
τατος. ἄρχοντες πρεσβῦται καὶ νέοι, καὶ μο-
ναστῶν, χοροὶ θεία νεύσει. καθαγιαζόμενοι.
καὶ προσψαύσει σου μακάριε ~

Ἡρπάγης ἐξ ἅρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος.
καὶ κατέπαυσας ἔνθα, ὁσίων τάγματα. καὶ
τῶν ἀποστόλων μαρτύρων. πατριαρχῶν. καὶ
πάντων δικαίων. μεθ᾽ ὧν ἡμῶν μέμνησο,
τῶν τιμώντων σε ἀλέξιε ~ Θεοτ.

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ γαβριὴλ γηθόμενοι.
χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργητος. χαῖρε
τῆς κατάρας ἡ λύσις. χαῖρε πηγὴ, ὕδατος τοῦ
ζῶντος. ὁσίων τὸ καύχημα, θεοτόκε ἀειπάρ-
θενε. Ἐξαποστειλάριον.

πρὸς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ω θαῦμα πῶς ἐντυλῶσι σὸν γεννητόρων
ἀγονίως, ὥστις ἀδάμας ὑπέστης. φύσεως
βίαν μὴ καμφθείς. γονέων τε καὶ συζύγου, ἀ-
λέξιε πικροῖς θρήνοις ~ Καὶ Θεοτ. ὅμοιον.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως ἡ α΄ ὥρα,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυ-
ρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. ἑσπέ-
ρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ ἀνατέταλκας. ἐπὶ πιστοὺς κατεφώτι-
σας. ἱεραῖς δογμάτων σου ταῖς λαμπρότησι.
καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκότασας. καὶ τέλεον ἔ-
τρεψας. καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονάσας
σου τάλαντον εὐηρέστησας, τῷ δεσπότῃ θεό-
φρον. οὗ εἰς χεῖρας ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα. τὸ
ἱερώτατον κύριλλε ~ Ὅμοιον.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου. καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου
σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαστε μέσον
συνόδου διέλαμψας, πρῶν τὸν ἄθεον. μακε-
δόνιον νεύραις, ἀποπνίξας τῆς χάριτος.
εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ζωοῦν τὰ πάντα. θεῖον
πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως. καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα ~ Ὅμοιον.

Η ουῶ ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ παράφρονος
μανέντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώ-
τατα. τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τού-
του σκαιότητος. διδασκάλων ἀρχηγὲ. ἱε-
ρέων εὐπρέπεια. θεῖε πρόμαχε τῆς χριστοῦ ἐκ-
κλησίας. διὰ τοῦτο. τὴν ἁγίαν γεγηθότες,
ἐπιτελοῦμεν σου κοίμησιν ~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ δεσπότου ὑπάρ-
χουσα. καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε.
τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος; τῷ κόσμῳ πανά-
μωμε. φωταγώγησον ἡμῶν. καὶ ψυχὴν καὶ
διάνοιαν. καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα
πάντα. τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου παρθένε.
τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον ~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ως ἑώρακε κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυ-
ρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζου-
σα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν
σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλ-
λὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσ-
μῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν
τοὺς προπάτορας ~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ
τὰ καθίσματα, καὶ οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ
τριωδίου ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον αἰλίας.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις.
χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ πνεύματος αὐ-
τὴν, τοῦ ἁγίου τετέλεκας. ὅθεν ἄβυσσον σο-
φίας, ἐξηρεύξω αἱρέσεων. τὰ πελάγη ξη-
ραίνουσαν κύριλλε ~

Ὑπὸ

Υπέρτιμον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω. τῶν ἀΰλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθείς. τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου. πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἱρέσεων κύριλλε. ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος ⁘

Ρημάτων σου ὀδμαῖς, ἡ δυσπνόος μανίας, τὸν ἐπώνυμον σοφέ. αἱρέσεων πασῶν, τὸν ἀμύριστον βόρβορον. ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος. ὡς χριστοῦ εὐωδία γενόμενος ⁘

Θεοτοκίον.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ. ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον. ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ παναμώμε δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάχραντε ⁘

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ πρὶν ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι, πνευματικῆς τῆς σοφίας. τὸ τρισφεγγὲς τῆς θείας, τριάδος ὑπέρτηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐφαίδρωσας. δι᾽ ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν ⁘

Λύρα ὤφθης πνεύματος· τοῦ παναγίου θεόφρον. ἀναφωνοῦσα μέλος, ἐπιφανείας τοῦ χριστοῦ. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν ⁘

Οἶκος ἁγιάσματος, σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη. ἐν ᾧ περ υἱός τε καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, σὺν πατρὶ φυσικῶς κατῴκησεν. ᾧ ψάλλομεν, ἅγιος εἶ κύριε ⁘

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ ὁ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι κόρη δύναται. νοῦν γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρί, λόγον ἁγνὴ συνέλαβες. τὸν τῷ λόγῳ τὰ πάντα συστησάμενον ⁘

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου πεπλουτηκώς. ἐξηρεύξω δογμάτων, ῥεῖθρα ζωῆς. καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων διάνοιαν. καὶ βακτηρίᾳ θείᾳ, ποιμάνας τὸ ποίμνιον. ἐπὶ χλόην θείαν, ἐξέθρεψας γνώσεως. ὅθεν ὡς ποιμένα καὶ διδάσκαλον μέγαν. καὶ πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε κύριλλε, ἱεράρχα κραυγάζοντες. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου ⁘

Δόξα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἡ γλῶσσά σου σοφέ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις. ἐφώτισε λαούς, μίαν σέβειν τριάδα τῇ φύσει ἀμέριστον. μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ. ὅθεν χαίροντες. τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν. πρὸς τὸν θεὸν πρεσβευτήν σε, ἀεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν, θ΄. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ δεσπότου δοχεῖον. ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος. δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων. τοὺς δοξάζοντάς σε, πανελεῆμον τὴν μόνην. ἐλπίδα τῶν δούλων σου ⁘

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε χριστέ, ἡ παναμώμος μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ ἡπλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη. δι᾽ ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου σοφὸν δημιούργημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε. καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου χριστέ. διὸ ἀπαύστως κραυγάζομεν, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε ⁘

Ὑπερκόσμιον τῆς σοφίας ῥεῖθρον ὅσιε, σοῦ ἡ καρδία δεξαμένη. ἐξηρεύξατο, διδασκαλίας τὴν ἄβυσσον. νόας ἀσεβούντων βυθίζουσα ⁘

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν θέλησιν. τρισυποστάτου θεότητος ἐκήρυξας. καὶ πολυθέου κύριλλε, πλάνης τὸν χείμαρρουν διέλυσας ⁘

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ μαίνοντος. ὡς νουνεχής, καὶ θεοδίδακτος μακάριε. ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου φλέξας, ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας ⁘

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων ἁγνή. τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες. καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάττοντα ⁘

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, ἱεράρχα σοφίας σου. ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας, τὴν ποίμνην σου μακάριε ⁘

Ὁ λόγος σου φωτί, θεϊκῷ ἀστραπτόμενος. ὦ κύριλλε φωτισθέντων, ἐν ἱεροσολύμοις. ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε ⁘

Θεοτοκίον.

Νὺξ πανάγνε παθῶν. καὶ κακῶν ἀμαυρότητος. καλύπτουσι τὴν ψυχήν μου. φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι ⁘

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Ποταμός σύ, ὡς ἐξ ἄλλης ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι. ζακῤῥύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ πνεύματος. καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἱεράρχα μεθύσκεις τὰς αὔλακας :~

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκκλύδωνος. ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν ἱερώτατον. γαληνὸν πρὸς ὅρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος :~ Θεοτοκίον.

Ονῶσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν παναμώμε. τῶν ἀνθρώπων. καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας. διὰ τοῦτο κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ γεραίρομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν, τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον.

Τὸ μετὰ τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. Στί.

Εἰσῆλθε κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων.
Εἰς τὴν χαρὰν Κύριλλε τοῦ σοῦ κυρίου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ θανάτοιο μέλας εἷλε Κύριλλ(ον).

Οὗτος ἔφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πρεσβευόντων πίστιν. ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνετέθραπτο. ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου ἐπεὶ δὲ τῶν ἱεροσολύμων ὁ ἐπίσκοπος, εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠξιώθη. τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν. Ἀκακίου δὲ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. τῆς Παλαιστίνης θρόνον ἐπέχοντος· ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου ἀποκηρυχθέντος. διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν. καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ καταδεξαμένου. ἀλλ' ἔτι τὸν θρόνον τυραννοῦντος. ἐπεὶ ἐγνώριμος τῷ βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἕλκων τὴν ἐξουσίαν, τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον. καὶ τῶν ἱεροσολύμων ἐξέωσεν. ὁ δὲ Κύριλλος εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ συνῆν Σιλουανῷ καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης συνόδου. δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσκίρτησι. καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν ἐξέδραμε. καὶ οἷς εἶπε τὸν τοῦ βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίᾳ τοῦτον καταδικάζει. τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπολιπόντος. καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς εὔνοιαν ἅπαντας τούτους ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε. μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπείληφεν. καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφερομένας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς. ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιοὺς, ἐπανεπαύσατο μακαρίως. ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος. ὠχρός, κομήτης, ὑπόσιμος τετράγωνος τὸ πρόσωπον. τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφερῶν ἐπισουμένας. γενείῳ τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος. διχῆ κατὰ τὸν πώγωνα διηγημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσεοικώς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μύριοι, τὰς αὐχένας τμηθέντας, τελειοῦνται. Στί.

Δεκὰς χιλιὰς τὸν αὐχένα τμηθέντων,
Ἀ πλῆθος ἔνθα μυριόμματοι νόες.

Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. Σοφίμου, καὶ Εὐκαρπίονος. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παμφλάζοντος, πάντας τοὺς χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον. ἐπεὶ οὕτως ἐπανακρίναντες μετὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀπήλλαττον. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον οὗτοι οἱ μάρτυρες, Σόφιμος, καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροὶ καὶ στρατευόμενοι, διῶκται καὶ τέλειοι ἐχθροὶ ἐτύγχανον, συλλέγοντες τοὺς χριστιανοὺς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν οὓς γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν. τινὰς δὲ καὶ περιεποιοῦντο, ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ καταχεῖν τινας, ἰδὸν πυρκαϊὰν μεγάλην. ῥοιζηδὸν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς. καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἤκου

ἀναλεγούσης· ἵνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἀπα-
πειλούμενοι δούλοις. μὴ πλανᾶσθε. οὐδὲ γὰρ
διωκήσεταί τις κατακινδυνεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ
πεπιστευκότων. μᾶλλον δὲ προσκολληθή-
σεται τούτοις, καὶ κερδανεῖται τὴν τῶν οὐ-
ρανῶν βασιλείαν. αὐτῆς δὲ τῆς φωνῆς ἀκού-
σαντων, οἱ ὠμοὶ καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν
τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον
χαμαί. μήτε τὴν θέαν ὑποφέροντες,
μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπε-
νεγκόντες. τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον.
ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ φανεὶς ἡμῖν σήμε-
ρον. καὶ μακάριοί ἐσμεν καὶ ἡμεῖς ἐὰν αὐτοῦ γε-
νώμεθα δοῦλοι. καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου
ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη ἐκείνη νεφέλη,
ἐσχίσθη καὶ αὖθις, καὶ αὖθις ἑτέρα φωνὴ ἦλ-
θε λέγουσα, ἐξ αὐτῆς, ἀνάστητε. μετὰ με-
ληθεῖσιν ὑμῖν, ἀφέονται αἱ ἁμαρτίαι καὶ ἀ-
νασάντων, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθή-
μενον τινὰ λευχειμονοῦντα καὶ πανευειδῆ,
καὶ πλῆθος περιεστώτων αὐτῷ πολύ. καὶ ἀπὸ
τῆς θέας καταπλαγέντων, δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς
ἐξ ἑνὸς ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν
τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα. ἐκτὸς οὖν εἰς σὲ
τὸν ἀληθινὸν μόνον θεόν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους πε-
παρωνήκαμεν. ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐ-
θέως ἡ νεφέλη εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς
τὸν οὐρανόν. οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέ-
στρεψαν. καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους,
πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθεμένους, ὡς
ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνοῦν-
τες, καὶ παρεκελεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.
ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχα-
λέπαινε κατ' αὐτῶν καὶ παραστήσας αὐτούς,
ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. ὡς δὲ πᾶσαν τὴν
ὀπτασίαν, οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο,
προσέταξεν ὁ ἄρχων, ἀναρτηθῆναι αὐ-
τοὺς ξύλῳ. καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς
αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον. εἶθ' οὕ-
τως τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρί-
βεσθαι τὰς πληγάς. οἱ δὲ ἅγιοι γενναίως ἐγ-
καρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραινόμε-
νοι, καὶ τῷ θεῷ εὐχαριστοῦντες. ὅθεν καὶ τὸν ἄρ-
χοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαν-
τες, κάμινον ἐκκαῦσαι μέσον τῆς πόλεως
προστάττει. καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς ἁγίους ἀποῤῥι-
φῆναι. καὶ τούτου γενομένου, οἱ ἅγιοι τῆς κα-
μίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη Μαρίας τῆς ἀδελφῆς
τοῦ ἁγίου Λαζάρου. ὅτε τοὺς πόδας τοῦ κυρίου νάρ-
δου ἀλείψασα, ταῖς θριξὶν ἐξέμαξε. Στίχ.

Τιμᾷ γυνή σε Χριστὲ ναρδαλειφίαις.
Ἡ μακρὸν κ θριξὶ σοὺς ἀπεκμάττον πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κόσμῳ πάσχα, κυρια-
κὴ τῆς βαϊοφόρου. Στίχ.

Ἄνω σε κόλπος πατρικὸς σὲ φορεῖ.
Κάτω δὲ πῶλος, εὐλογεῖ σου τὸ κράτος.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννι-
κὸν, εἰς φληνάφον θέμενοι. μέσον δὲ πυ-
ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον.
εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~
Ἔχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φέβου πὲρ τοῦ θεοῦ. ὕλην
ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλ-
πων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας μάκαρ.
τὸν πυρσὸν ἐτήρησας ἄσβεστον. σοῦ τὸν τῆς
ψυχῆς ἀνακράζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεός.
Ῥεῖθρον ζῶν ἔχων τῆς χάριτος. πηγὰς ἐν τῇ ψυχῇ
θεόφρον ἀνέβλυσας, περ ποταμοὺς διδαγ-
μάτων. τὴν ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς
σε γεραίρουσαν :~ Θεοτοκίον.
Ὅλην σε καθαγιάζει, ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς σαρ-
κὸς δομησάμενος, σάρκα ἑαυτῷ θεέ. ὁ ἐν
ἁγίοις κύριε, κατοικῶν ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Νυσταγμὸν ἀμελείας μάκαρ, ἐκβλεφάρων
ψυχῆς ἀπωσάμενος. τὸν τοῖς δικαίοις πρέ-
ποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον. καὶ πρὸς ἡμέ-
ραν, ἀνέσπερον φωτὸς μεταβέβηκας :~
Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυ-
γανώδεις αἱρέσεις ἀοίδιμε. καὶ τοὺς πιστοὺς ἐ-
φώτισας, μίαν σέβειν τριάδα τοῖς χαρακ-
τῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως :~
Τρύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, διὰ σὲ τῷ νε-
κρῷ χρηματίσαντι. σὺ ἀναιμάκτους τέθυ-
κας ἱερουργίας ὡς θεῖος. ὡς μυστηρίων, ἀποῤ-
ῥήτων διάκονος κύριλλε :~ Θεοτοκίον.

Λυτρω-

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἁγνῆς θεομήτορος. εὐλογημένη δέσποινα. εὐλογοῦμέν σε παρθένε δεδοξασμένη. τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες. Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἰδεῖν ἐφιέμενος χριστοῦ τὴν ἄρρητον, ἱεράρχα, δόξαν ἐσπούδασας. πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα. δοχεῖον τὴν καρδίαν ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος. ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν :~

Ἀστέρα πολύφωτον χριστὸς ὁ ἥλιος, ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε. ἔθετο κύριλλε ἀκτῖσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα. καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου. τὴν φωτοφόρον μνήμην ὅσιε :~

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργός, γεγένησαι, τῶν ἀγγέλων ὡς γὰρ ἄσαρκος, περ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω. ὁσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος. καὶ τῶν ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος. οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο :~ θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν, πανάχραντε θεοτόκε τὴν καρδίαν μου. δεῖξον παρθένε καρποφόρον. ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι. τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον :~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων. Χρυσάνθου καὶ δαρείας. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, ἧς δεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα. σοφὲ τῆς καρδίας σου. καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως καὶ ὡμολόγησας χριστὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων κύριον. ἐνταῦθεν δυναμούμενος. δυνάμει πυρὸς χρυσάνθε. τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε :~ Ὅμοιον.

Ἐχθροῦ δελεάσματα. καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα. ὡς ἀράχνην ἐλογίσω. ζοφώδη δὲ καθείρξιν. ὑποστὰς ἐνθέως, φέγγει κατηυγάσθης. ἐξ εὐωδίας μονῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγεν. ὡς νυμφοστόλος πανάριστος. τῷ χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μνηστεῦσαί σε σπεύσασαν :~ Ὅμοιον.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος. ἐκ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας. καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον νενυμφευμένη τῷ χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος. δαρεία μεγαλώνυμε. θεῖον δοχεῖον τοῦ πνεύματος. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα καὶ παρθένων ἀγλάϊσμα :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε. καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα. τὴν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν θεοτόκε. μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξει τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος. διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα. χριστὸν ἡ πανάμωμος δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον. ὡς δεσπότην κλαίουσα. ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε. τέκνον ἐμὸν ποθεινότατον. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς Σὲ τὸν χρυσαυγῆ, μαρτύρων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ, α. ἦχος. δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στεφάνῳ τῷ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντα, μάρτυς κοσμούμενος. ἐκ μαρτυρικῶν λάμπων καλλοναῖς,

λομαῖς, τῷ δεσπότῃ παρέστασαι. ὑπὲρ ὑμῶν
δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε :~
Ἐρώθης τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ τῇ μάρτυς τοῦ κτί-
σαντος. καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παρεῖδον. τὸν
ῥύπον ὅλον δέδωκας. τῆς σῆς καρδίας Χρυ-
σάνθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα :~
Τῇ πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμή-
χανον. σοὶ προσβαλόντα μάρτυς γυναι-
κὸς, ἡδονῆς δελεάσματα. τῆς ἁγνείας τί-
μιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.
Ὁ φύσει τῇ θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὤφθη
μοι ἐκ σοῦ παρθένε σάρκα προσλαβών. ὃν
Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνήθλησε.
καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται :~
ᾨδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.
Χρυσίον δοκιμασθεὶς τῇ τῶν κολάσεων πυρᾷ
πέφηνας. βασιλικῶν Χρύσανθε, φόρον
παθημάτων ἐκσφράγισμα :~
Ῥητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλο-
καῖς ἠγρεύσαι. τῶν μαθητῶν Χρύσανθε, τοῦ
περιφανῶς σε σοφίσαντος :~
Ὑπείκεις τῷ ἐραστῇ, νυμφαγωγοῦντί σε Χριστοῦ
πάνσοφε. διὰ σὲ τῆς πίστεως, ἔρωτας σαρ-
κὸς καταλείψασα :~ Θεοτοκίον.
Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς παρθένου Ἰησοῦς
ἄχραντε. νύμφην ἁγνὴν μάρτυρα, ἑαυ-
τῷ Δαρείαν μνηστεύεται :~ Ὁ εἱρμός.
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστέ.
Κάθισμα. ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.
Τὸ ὡραιότατον, κάλλος ἐπιποθήσας, ἐσταυρω-
μένα (?), κάλλη παρέδραμες. καὶ προσηγάγω
τῷ Χριστῷ, χρυσέοις μάρτυς λόγοις σου. Χρύσαν-
θε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον. ἄθ-
λους διανύσασαν, καὶ τυράννους αἰσχύνα-
σαν· μεθ᾽ ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πί-
στει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν :~
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.
Ὡς ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος. τὸν ὡραιό-
τατον, βότρυν ἐβλάστησας. ἀναπηγάζον-
τα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον (?). πάντων τῶν εὐ-
φραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.
ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζον-
τες. ἀεὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι, χαῖρε
ἡ κεχαριτωμένη :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν [illegible] ἀΐδιον, οἰκτίρμονα θανάτου διὰ σταυρώ-
σεως, ἑκόντα ὑπομείναντα. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ. ὁ-
ρῶσα ἐτιτρώσκετο. ταῖς τῆς παρακλήσεσι, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους σου οἰκτείρησον καὶ σῶσον
τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν :~
ᾨδὴ δ΄. Ἐν παρθενίᾳ σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.
Ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνων, τῇ κα-
θαρᾷ καρδίᾳ σου. ὅλον φωταυγῆ σε, μάρτυς
ἀπειργάσατο. προθύμως κραυγάζοντα.
δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~
Ὑφαντὸν σοῦ θείας χάριτος ἐκ τοῦ ἄνωθεν. ὁ ποιη-
τὴς ἐνέδυσεν, ἄφθαρτον χιτῶνα. ἄμωμον
τηρήσαντα, τὸ σῶμα μακάριε. καὶ ὡς νική-
την ἐστεφάνωσε :~
Γενναιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδο-
νὰς τοῦ σώματος. κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ
ἐνηδόμενος καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς
μαρτυρίας σου στάδιον :~
Ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν ἀθλοφόρε, θεοποιοῦ
ἑνώσεως. καὶ πρὸς οὐρανοὺς, εἰσῳκίσθης χαί-
ρουσα. θαλάμους ὡς ἄμωμος, νύμφη τοῦ δε-
σπότου τῆς κτίσεως :~ Θεοτοκίον.
Συντηρήσας σε παρθένον ὡς πρὸ τοῦ τόκου.
μετὰ τὸν τόκον ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη,
ὁ ἀπερινόητος. Δαρείαν τὴν μάρτυρα, νύμ-
φην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος :~
ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.
Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος.
δεσμούμενος τὴν κακίαν. τοῦ ἐχθροῦ ἀθλο-
φόρε, διέλυσας μακάριε :~
Ἁγνείας ἐραστής, γεγονὼς ἱερώτατε, μετή-
νεγκας τῆς παρθένου. τὸ διάπυρον φίλ-
τρον, εἰς κύριον πανεύφημε :~
Ῥηγνύμενον ὁρῶν. καὶ ποσὶ συμπατούμενον.
τὸν τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν δε-
σπότην, παμμάκαρ ἐμεγάλυνας :~ Θεοτοκίον.
Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐξυμνῆσαι μυστήριον.
ὦ πάναγνε θεὸν λόγον. ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ
λόγον, διπλοῦν φύσει τέτοκας :~
ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.
Ὑμνοῦντα, τὸν δεσπότην τῶν ὅλων ἀοίδιμε.
φῶς οὐρανόθεν διόλου, σὲ περικυκλῶσαν κα-
ταφωτίζει. καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκή-
ματι Χρύσανθε :~

Ῥώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλεϊζομένη, χρυσοειδὴς ἀστέρα. κεκτημένη μάρτυς στολίζεται. τοῖς ἀγῶσι. καὶ τοῖς θείοις σου χρύσανθε θαύμασιν :~

Ὡραία, περικαλλής τε καὶ περιδέξιος, μάρτυς δαρεία παρθένε. δεδειγμένη λόγῳ ὡραιοτάτῳ. ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος :~ Θεοτοκίον.

Ἠνόμησε, ὡς παιδίον παρθένος ἐκύησε. τὸν προαιώνιον λόγον. ὃν ποθοῦσαι κόραι ταύτης ὀπίσω. σοὶ τῷ πάντων, βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν :~ Ὁ εἱρμός.

Θ ύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε.

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ, τῶν ἁγίων μαρτύρων χρυσάνθου καὶ δαρείας. Στίχοι.

Ζ ῶσι χρύσανθος ἐν πόλῳ καὶ δαρεία,

Κ ἂν ἐκπνέωσι ζῶντες εἰς δουῦτε βόθρῳ.

Χ ὤραν συζυγίην δεκάτη ἐνάτῃ κόνις ἔκρυψεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ νουμεριανοῦ βασιλέως ἦν δὲ ὁ μὲν χρύσανθος, πατρὸς συγκλητικοῦ, ὀνόματι πολεμίου ἀλεξανδρέως. ἡ δὲ δαρεία, ἐξ ἀθηνῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ χρύσανθος παρά τινος χριστιανοῦ ἐμυήθη τὰ θεῖα. καὶ βαπτισθεὶς, παρρησίᾳ τὸν χριστὸν ἐκήρυττε. παρὰ τοῦ πατρὸς καθείργνυται. ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ᾽ ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἁρμόζεται ἑαυτῷ κόρην εὐπρόσωπον, καὶ ὡραίαν, ἐξ ἀθηνῶν μεταπεμψάμενος, δαρείαν ὀνόματι. ὥστε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι, μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ πεῖσαι. μᾶλλον ἐπείσθη καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομωσαμένη, τὸ ἅγιον δέχεται βάπτισμα. καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄφθορος. ὅθεν διαβληθέντες πρὸς κελλέριμον ἔπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται, κλαυδίῳ τῷ ἐπάρχῳ καὶ τριβούνῳ, ὁ δὲ πολλαῖς βασάνων ἰδέαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ ἐρρωμένους αὐτοὺς καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἑώρα. μεταβαλλόμενος ἐπίστευσεν εἰς τὸν χριστὸν. ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἱλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν, ἰάσωνι καὶ μαύρῳ καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν στρατιώταις. οἳ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ μαρτίου μηνός. καὶ ὁ μὲν κλαύδιος, λίθῳ προσδεθεὶς. καὶ ἀπορριφεὶς τῷ βυθῷ. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ ἅγιος χρύσανθος καὶ ἡ δαρεία, ἐβλήθησαν εἰς βόθρον. καὶ ἄνωθεν γῆς ἐπιχεθείσης αὐτοῖς, κατεχώσθησαν. ἔνθα καὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος κλαύδιος ὁ τριβοῦνος, ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται. Στίχοι.

Φ υγὼν θάλασσαν κλαύδιος τῆς πλάνης,

Ἔνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἱλαρία ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται. Στίχοι.

Ἡ λαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Θ εοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἰάσων καὶ μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦνται. Στίχοι.

Σ ὺν ἀδελφῷ τέμνεται μαύρῳ τὴν κάραν.

Ἀ δελφὰ τούτῳ, συμφρονήσας ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος παγχαρίου.

Ὁ παγχάριος πᾶσαν ἦν πλοῦτον χάριν,

Ὃ ν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ ῥώμῃ, πᾶσα μὲν εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη πᾶς ὁ χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρπάζετο πᾶσα αὐτοῦ ἡ περιουσία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφῃρεῖτο. τότε τοίνυν εἷς, παγχάριος τοὔνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν οὐζάνων. ἐκ πόλεως βιλαπάτης, ἐκ προγόνων χριστιανῶν, ἀνὴρ αὐμεγέθης καὶ ὡραῖος οὗτος καταλαβὼν τὴν ῥώμην, ᾠκειώθη τῷ βασιλεῖ. καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ᾽ αὐτῷ. ἀγαπᾶτο ὑπ᾽ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. διὰ ταῦτα οὖν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν, ἐξωμόσατο τὴν πρὸς χριστὸν πίστιν. ἐκεῖνος δὲ, σιτηρέσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν. κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν θεωρίας τε καὶ ἀνάπαυσιν. τοίνυν καὶ γέγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ. ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ μήτηρ τε καὶ ἡ ἀδελφὴ, δι᾽ ἐπι-

στολιμαίου λόγου, ἐν πρώτοις τόν, τοῦ θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβουλεύον. ἔπειθ' οὕτως τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, δίκης, οἱ μὲν ἀπαγνόντων αὐτόν, καὶ παρρησίᾳ ὁμολογούσαντων, ἐνώπιον βασιλέων καὶ ἀρχόντων, οἱ ἂν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, γινώσκειν διεβεβαιοῦντο. ὧν ἀπὸ πάλιν, οἱ τὴν θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὁποίαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. πρὸς τούτοις, καὶ τὸ κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῇ, οὐχ' εὑρήσει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς τοιαύτην διὰ τῆς μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ παγχάριος, καὶ ἀναγνοὺς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, θρηνεῖν ἤρξατο. καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, ἐλέησόν με κύριε παντοκράτορ ἐβόα. καὶ μὴ καταισχύνῃς τὸν δοῦλόν σου ἐνώπιον ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ἀλλὰ φεῖσαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ὡς οὖν τινὲς τῶν τοῦ παλατίου, ἑαυτὸν θρηνοῦντα καὶ τοιαῦτα λέγοντα προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. καὶ παραστάντος αὐτοῦ, λέγε μοι προσφιλέστατε παγχάριε ἔφη ὁ βασιλεύς, μὴ ναζωραῖος εἶ; ὁ ἅγιος εἶπε. ναζωραῖος εἰμὶ καὶ χριστιανὸς ὦ βασιλεῦ. καὶ ὁ βασιλεύς. ἄρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰ μὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. καὶ ὁ ἅγιος. ἐγὼ μὲν ὦ βασιλεῦ, ἀπὸ τοῦ γενέσθαι με ὁμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὸν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσει με. μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν χριστόν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῂς καταναλώσεις, τότε ἀποδυθεὶς ὁ ἅγιος γυμνὸς, τοῖς βουνεύροις ἐτύπτετο. καὶ τῆς συγκλήτου πάσης διαλυθείσης καὶ παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεύς. ἔγνωτε ὅτι παγχάριος ὁ σακελλάριος καὶ σκρινιάριος τῆς βασιλείας τῇ τῶν γαλιλαίων περιέπεσε θρησκείᾳ. εἴπατε δή μοι τί ποιήσω. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. κέλευσον ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι. ἔπειθ' οὕτως, παραπέμψαι τῷ ἄρχοντι ἐν νικομηδείᾳ πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μή ποτε τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγάπης τοῦ σοῦ τυγχάνοντος. ἤρεσεν ἡ βουλὴ τῷ βασιλεῖ. ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ. καὶ ἀναγαγόντων αὐτὸν ἐπὶ τὸ θέατρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς στρατιώταις ἐκδοὺς τὸν ἅγιον, καὶ πρόσταγμα, πρὸς τὸν ἐν νικομηδείᾳ ἄρχοντα ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδεῖ θάνατον τοῦ ἁγίου παρεγγυώμενον. καὶ τοῦ ἁγίου τὴν νικομήδειαν καταλαβόντος, καὶ τῷ ἄρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατεπείγετο, ἰδοὺ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνως ὅστις εἰμὶ καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς, ποίει φησί. καὶ ὁ ἄρχων εἶπε. τί σου τὸ ὄνομα. καὶ ὁ μάρτυς. παγχάριος τοὔνομα χριστιανὸς δὲ ἤμην ἐκ προγόνων. καὶ συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, αὐτῷ κακῶς βουλευσάμενος. διορθωθεὶς δὲ σὺν θεῷ ὑπὸ τῆς ἐμῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ χριστῷ καὶ θεοῦ μου. καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἄρνησιν ἣν κακῶς ἠγησάμην, ἀπαλείψω. ὁ ἄρχων, εἶπεν. ἄφες ἃ λέγεις, καὶ ποίησον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα καὶ μὴ θελήσῃς τοιοῦτος ὢν, εὐειδὴς καὶ ὡραῖος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ὁ ἅγιος. ἡ ἀπώλεια αὕτη ἣν λέγεις πρόσκαιρός ἐστιν. ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου, τοῖς ὑπὲρ χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἱρετισαμένοις. ἰδὼν ὁ ἄρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν. καὶ προσευξάμενος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ὁ τοῦ χριστοῦ μάρτυς παγχάριος. κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐν νικομηδείᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι διόδωρος πρεσβύτερος, καὶ μαριανὸς διάκονος. σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον, ἔνδον γὰρ φέρει,
Θύτην τε χριστοῦ καὶ σὺν αὐτῷ λευΐτην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον.

καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἄνθος μαρτύρων, χρυσοειδές σε γεγένησαι. δῆμον, ἀθλητῶν προσῆξας Κυρίῳ τῷ Χριστῷ. θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, μάρτυς θεόληπτε. μεθ᾽ ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν :~

Ἡ ὀμῇ βορβόρου. συγκλεισθέντι γυμνῷ σοι πανένδοξε. θείας, εὐωδίας δόξῃ φωτοειδεῖ. Ἰησοῦς κατεφαίδρυνέ σε. ὃν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας :~

Θήρα φρουρούμενοι, παρθενίας Χριστὸς ἐξαπέστειλε. λύμην, ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς. μελῳδοῦντί σοι πανεύφημε. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ κατ᾽ οὐσίαν τ̃ θεἰκλῳ ὢν ἀπερίγραπτος. κόλποις, σοῦ παρθένε γέγονε καθ᾽ ἡμᾶς. τῇ σαρκὶ περιγραφόμενος. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμε δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στερρότητι μακαρλογισμοῦ, ἀντιταξάμενος τῷ ματαιόφρονι ξεσμοὺς τοῦ σώματος ἤνεγκας. καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατεφλέχθης τοῖς παισὶ συμψάλλων χρύσανθε. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμάρανας ἀσόφων φρύαγμα. καὶ νοῦν ἀλάστορα ᾔσχυνας. τοῦ τὴν Εὔαν ἀπατήσαντος. αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τῷ ὅπλῳ σοφέ. καὶ προσάξας, νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ πίστεως :~

Ἑνώσει ψυχῆς τε τῆς σαρκὸς, φυγόντες ἕνωσιν, ἅγια κειμήλια τοῦ παντοκράτορος ὤφθητε. καὶ ναῷ προσανετέθητε. ἐν ᾧ νῦν οἱ ἀθληταὶ ἀναβοῶντες Χριστῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον :~

Βουλήσει Θεοῦ τε τῆς σαρκὸς, παθῶν κρατήσαντες, πῦρ ἀπετεφρώσατε τὸ τῶν κολάσεων χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ πνεύματος. καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς, ἔτυχον μέλποντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον :~ Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πανάγνε, Θεὸς εὑράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ᾤκησε. τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον. καὶ εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν. ἐκβοῶντα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον :~

Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσετέθη. πλάνης ἀμίορου λυτρωθείς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα. τῷ δι᾽ ἡμᾶς ὡς πρόβατον, μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ὤφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἷα περ ἀρνοὶ ἀθλοφόροι. σαρκώσιν κηρύττοντες θείαν, τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος καὶ διὰ πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε :~

Σήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν πόλιν τε καὶ χώραν. Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ πόλις, τοὺς θείους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα. ὡς πανδαισίαν ἄϋλον, προβαλλομένη ὑμῶν ἅγιοι :~

Ἤχθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, χρύσανθε μάρτυς καὶ Δαρεία. καὶ τῷ παντοκράτορι λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρέστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαριζόντων ἡμᾶς πάντοτε :~ Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία κατανοοῦντα τὴν λοχείαν. τὴν ἀκατανόητον κόρη. Θεὸν γὰρ λόγον ἐκυοφόρησας. τὸν διὰ σοῦ ῥυόμενον. πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε :~

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ΄. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων. ἑσπέρας. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὁλικῶς ἀνακείμενοι, τὰ τοῦ βίου ὅσιοι ὥσπερ σκύβαλα. τερπνὰ ἡγήσασθε ἅπαντα. καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνίᾳ καὶ εὐχῇ μιφετῶτε καὶ καύσωνι. ἐναποθήσατε. ἁπλοδίαιτοι ἅμα. γεγονότες. συμπολῖται τῶν ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι :~

Ὅμοιον.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι. καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι. καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν. οὐ διελύσατε μάρτυρες. ἀγάπη

συνδ:

συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ. ἀλλ' ὑφεὶς θανατούμενοι. καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ. προσηνέχθητε τῇ θείᾳ. ὡς ἱερεῖα ἄμωμα :~ Ὅμοιον.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι. καὶ πυρὶ δαπανώμενοι τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα. μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα. χειρὶ τοῦ παντοάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων δυνάμεων. αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν. ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον. καὶ σωτήριον φάρμακον. ἡ θεὸν κυήσασα τὴν στρατιὰν μου. καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα. καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς. καὶ κρίσεως τὸ ἀδέκαστον. σύ μοι δώρησαι. καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου. ὦ παρθένε τῶν κολάσεων τὸν δρόμον. καὶ θείας τυχεῖν χάριτος. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τὸν ἄκακον τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἰάσασθαι. παντὸς τοῦ κόσμου παναμώμη. οἰκείῳ ἐν αἵματι. τὸν σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωοῦσαν τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον γυμνωθέντα τῆς θείας. ἀφθαρσίας. ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῶν συνηθῶν καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω, μάρτυρας μονοτρόπους.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ποίημα Στεφάνου σαβαΐτου. Ὁ εἱρμός.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν. τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας. ᾠδὴν ἐπινίκιον ᾄδοντες καὶ βοῶντες, ᾄσομέν σοι τῷ μόνῳ δεσπότῃ :~

Ὕμνοις τὸ θεόπνευστον πληθὺν. τῶν ἱερῶν μαρτύρων σου. ποθοῦντι ἀνευφημῆσαι χέε μοι ἄνωθεν, παρὰ χριστοῦ φῶς γνώσεως. τούτων ταῖς ἱκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ᾆσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις. ναοὶ ἡγιασμένοι, θεοῦ ἀνεδείχθητε. μάρτυρες θεοφόροι, ἐν ὑμῖν γὰρ χριστὸς ἐνηυλίσθη :~

Ὅλον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες ἅγιοι. καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, ὡς ὄναρ παρελθόντα. χριστοῦ ᾑρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην βασιλείαν. ἣν νῦν ἐμφορεῖσθε :~ Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστική. ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ. δι' ἧς σαρκὶ τῷ λόγῳ, προῆλθεν ὁ ἄσαρκος. σάρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ θεοτόκε :~

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδας.

Ἱδρύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν ἅγιοι. βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ θεῷ. προσηνέγκατε, ὁλοκαυτώματα θεῖα. ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε :~

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι. τὴν ἐκ τῶν θορύβων, ποθήσαντες ἀναχώρησιν. μονὴν ποιούμενοι, τὴν στενὴν ἣν ποθοῦντες. πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε, τὴν ἀτελεύτητον :~

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν ὅσιοι ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς. ἄγαν ἀρδεύοντες ἑκατοστεύοντα στάχυν τῷ θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες. Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας παρθένῳ, σωματικῶς κύριε. ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεασθῆναι σε. ἣν καὶ ἀνέδειξας, τὴν ἀληθῆ θεοτόκον. καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε :~ Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψῖδας, ὀροφουργὲ κύριε.

Κανών, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Διὰ ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους. ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ χριστοῦ θεόληπτοι ἑπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ θεῷ. καθάπερ δεκτὴ, θυσία ζῶσα καὶ καθαρὰ, προσηνέχθητε σφάγια. διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς. τυπτόμενοι σφαττόμενοι. καὶ βιαίως κοπτόμενοι :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη τὰ δὲ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐκ σοῦ τεχθέντα. σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις. καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν. δυσώπει ἀπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος :~ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ὡς ἔλεγε δακρύουσα.

σα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐπιβὰς ἐφ᾽ ἵππους, τοὺς ἀποστόλους σου κύριε. καὶ ἐδέξω χερσί σου τὰς ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἐρήμῳ ἀνίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὁ ἐχθρός. ἀρεταῖς ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους μάρτυρας ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος. καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο :~

Ῥιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς. πρὸς ἀλλοφυλίαν ἠρέθησε, τὰ τῶν βαρβάρων φῦλα ὁ δράκων ὁ δόλιος. διώκειν καὶ τῆς ἐρήμου ἐξῶσαι, τοὺς ὁσίους ἠπείγετο.

Ἀγρίως τὰ κύματα, περιβαλὼν ὡς ἐπώθησε φυγαδεύσας δὲ τούτους οὐκ ἴσχυσεν τοὺς ἀηττήτους. ὁ τῶν ἁγίων ἀντίπαλος, νικηθεὶς ἀοράτως. ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσεν.

Ἰοῦ καὶ μανίας ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε. σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος, θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο. καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεεν :~

Ῥεούσης ἀπήτουν, ὕλης χρυσίον. φθαρτοῦ θησαυροῦ, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες. οἱ δὲ γενναῖοι ἐν ὕμνοις, ἀναθέμενοι τὰς ἐλπίδας ἐβόων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ὡς θηρίων ῥοπάλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι. τοὺς ὁσίους καὶ λίθοις ᾐκίζοντο, τοὺς σοφῶν προκρίτους, καταμηνύειν κελευομένων. ἀλλ᾽ ἀνένδοτον πάντων, μόνῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι :~ Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ μῆτερ, τῶν ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα. καὶ μαρτύρων ἁγίων κραταίωμα. καὶ τῶν ὁσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα. τῶν πιστῶς μελῳδούντων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~ ᾠδὴ ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Μυηθέντες ἀγάπης. σειρὰν τὸν δεσμὸν τῆς τελείας οἱ ὅσιοι. καὶ πεπεδημένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετέθησαν. ὑπὲρ τῶν ἰδίων φίλων. τὸν σὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐθελούσιον θῦμα μιμούμενοι :~

Ἀγάπην ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκθελήματα τῶν σαρκὸς, γεννηθεῖσαν χριστέ. τὸ διάταγμά σου τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον. τῷ γὰρ σῷ στοιχοῦντες, μόνῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων εὐκλεῶς οἱ θεόφρονες εἵλοντο :~

Ῥαντισθέντες ὑσσώπῳ, διὰ τοῦ βαπτίσματος τῷ νοητῷ τῆς ψυχῆς. τοῖς οἰκείοις αὖθις, ἐρραντίσθητε αἵμασιν ὅσιοι ἐν φρουρᾷ πυρὸς δὲ, ὡς χρυσὸς, δοκιμασθέντες, προσηνέχθητε θῦμα εὐῶδες χριστῷ :~

Μεγάλην παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένοι πανάγνε συνεχεῖς προνοίας. τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ, πρὸς τὸν δεσπότην. ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα :~

ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με κύριε. ἐκ βυθοῦ ἁμαρτιῶν ἐβόησα. καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος :~

Τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἔπτηξαν. οἱ θεράποντες χριστοῦ, τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν :~

Ὑπονοοῦντες πλουτεῖν τοὺς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον. τοὺς φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἄφθαρτα.

Ῥώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι. τοῦ χριστοῦ οἱ ἀθληταὶ, ἔτρεψαν τοῦ νοητοῦ ἀλάστορος. καὶ βαρβάρων τὰ φρυάγματα :~ Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων κύριος. τοῦ καθελεῖν αἰγύπτια, χειροποίητα πανάμωμε :~ Ὁ εἱρμός.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με κύριε.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. τῶν ἁγίων ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες. καὶ τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα προσκαθεζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν θεὸν ἐθεράπευον. ἀλλ᾽ ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς διάγουσιν, ἐξήγειρεν ἐπ᾽ αὐτοὺς

τοὺς

τοὺς ἀθέους αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλουτοῦ περιουσίαν λαβεῖν. ὡς δὲ ἀπελθόντες, οὐδὲν εὗρον. τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες. τοὺς δὲ διχοτομήσαντες. καὶ τοὺς μὲν κατακεντήσαντες καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες. καὶ διαφόρως ἀνελόντες ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ὅσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ κυρίῳ. ἀπολαβόντες τὴν αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. δι᾽ ἣν τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως, προθύμως ὑπέμειναν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου. στίχ.

Ὑπηρέτης θὴρ τῷ γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι, πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ νικήτα, ἐπισκόπου ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητής, ἐν τῷ καιρῷ τῶν εἰκονομάχων, ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος ἀπολλωνιάδος. οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθής. πολὺς τὴν γνῶσιν. πολὺς τὸν λόγον. ὅθεν ἀναγκασθεὶς, ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ τῶν ἱερῶν καὶ θείων ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίαις καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνεικέστοις καθυποβάλλεται. ἐφ᾽ οἷς νοσήσας δεινῶς. παρέθετο τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν, εἰς χεῖρας θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ γυναικῶν τῶν ἐν ἀμινσῷ. ἀλεξανδρείας κλαυδίας, εὐφρασίας, ματρώνης, ἰουλιανῆς εὐφημίας. καὶ θεοδοσίας. στίχ.

Δηλοῖ γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένιος τῶν παρθένων,
Ἔνδοθι πυρκαϊᾶς, βαλόμεν ἑπτὰ γυναῖκας.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, ὑφ᾽ οὗ διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν χριστιανῶν. πᾶσαν ἡλικίαν τῶν τὸν χριστὸν ὁμολογούντων, διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀμινσῷ τῇ πόλει. τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ αὗται αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι, ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι. καὶ τὸν ἄρχοντα ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον καὶ ἐχθρὸν αὐτὸν ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ῥαβδίζονται. ἔπειτα τοὺς μαστοὺς, ξίφει ἐκκόπτονται. μετὰ δὲ ταῦτα, κρεμασθεῖσαι ξέονται ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν, καὶ τελευταῖον, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι. παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ῥοδιανὸς, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ὁ ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρόν σοι ῥόδον.
Χριστὲ προσήχθη τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀκύλας ὁ ἔπαρχος ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ἄμωμον ἱερεῖον ὤφθης ἀκύλα.
Τμηθεὶς ἀμώμῳ δεσπότῃ διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος λωλίων. πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται. στίχ.

Ὁ λωλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων.
Καὶ μὴ στεναγμὸν μὴ πυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἐμμανουὴλ, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ξίφει χυθήτω καὶ ἐν κοτύλῃ φησί μοι.
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις :~ ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Οἱ τῆς χαλδαίας καμίνου, τὴν παμόλεθρον δύναμιν σβέσαντες. μορφῇ ἀγγέλου συγ-
» καταβάντος. τῷ δημιουργῷ νεανίαι ἐκραύ-
» γαζον. εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ θεὸς ὁ τῶν
» πατέρων ἡμῶν :~

Ἀπινεώθησαν ἄμφω. τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη. τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων. ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες, τοὺς μάρτυρας ὑμνολογοῦντας εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Οἱ τῷ χριστῷ νυμφευθέντες. καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσκόμενοι. τοῦ μόνου ὄντως ἠγαπημένου. γένος καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν. οἱ πρόσφυγές σου κύριε λυτρωτὰ, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἐρα-

στὰς σου Χριστέ. τῆς ἐν ἐρήμῳ θεολαφείας. τοὺς
γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπτηξαν.
τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολάς, ὡς ἀκρά-
δαντον θεμέλιον :~

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρ-
διῶν ὑμῶν. θεόθεν μάρτυρες δεδεγμένοι,
ἕνα ἐν τριάδι θεὸν ἐκηρύττετε. αὐτῷ βοῶν-
τες. εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς ὑπερούσιε,
μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ κυρίου πορευόμενοι. δεῦτε ὑμνή-
σωμεν τὴν θείαν πύλην. τοῦ βασιλέως τῶν
βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον. τὴν
θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὡς ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

ᾠδὴ η′. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβείας ὄργανον ἀλλοῖον μέλος. εὐσεβείας
δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες. εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίας τάξεσιν ἡμιλλημένοι. οἱ ἰσάγγελοι
ὅλον νύκτωρ ἀγρυπνίαις ἔψαλλον. εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ δεσπότῃ, ἠκο-
λούθησαν ὁλοψύχως, οἱ μάρτυρες ψάλλον-
τες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, εἰς τοὺς
αἰῶνας :~

Ῥάβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων ῥιφάδας,
ὑφιστάμενοι πανόλβιοι ἀρετῆς ἀντείχον-
το. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας :~

Ὁλοφρόνω σώματι, ψυχὴν δὲ πνεῦμα καθηρά-
μενοι οἱ μακάριοι, τῷ Χριστῷ, ἀνέμελπον. εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας :~

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν, σὲ βλασφημοῦντες. τὸν
ἀμέριστον, αἰσχυνέσθωσαν. ὡς τετράδα σέ-
βοντες. ἡμεῖς γὰρ σε. ἕνα τῆς τριάδος, Χριστὲ
προσκυνοῦμεν :~

ᾠδὴ θ′. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ποικίλως γυμνωθέντες οἱ ἀθληταί. καὶ νική-
σαντες τοῦ κοσμοκράτορος τὰς μηχανάς.
ἤσχυναν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρι-
κὴν ἀπόνοιαν τούτων ὑπομείναντες τὰς
ὁρμάς. διὸ καὶ τοὺς στεφάνους διπλοῦς ἐκ τοῦ
δικαίου, ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο :~

Ὀπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν
διελθόντες μακάριοι. ἄντρου στενοῦ, χάσμα-
τι καθείρχθητε ἀφεγγεῖ. πεφοινιγμένοι
αἵμασι. καύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ καπνοῦ
δεινῶς ἀποσμηχούσῃ. ἀτμίδι ἐκπνιγέν-
τες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε :~

Ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς. οὓς πρὸς
τὴν ἁμαρτίαν ἠθλήσατε. νεανικῶς, ἀντι-
καθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ. ὡς στρατιῶται ἔνδοξοι.
καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς. καὶ νῦν παρεστη-
κότες. σὺν τάγμασιν ἁγίων, τῷ πανυψί-
στῳ ἡμῶν μέμνησθε :~

Σὺν Σάββα τῷ πατρὶ καὶ καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευ-
τα τέκνα μακάριοι. ἐν οὐρανοῖς, αἴγλης ἐμ-
φορούμενοι τριλαμποῦς. ὑπὲρ ἡμῶν πρε-
σβεύσατε. τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνη-
τῶν. εἰρήνην δωρηθῆναι. κοινῶς ταῖς ἐκ-
κλησίαις. καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν. ὁ τε-
χθεὶς ἐκ παρθένου κατέβαλε. καὶ τὰς βου-
λὰς τῶν κακοδοξούντων δημιουργέ. τῶν δὲ πι-
στῶν τὸ σύστημα στήριξον ἀκράδαντον ὡς
θεός. τὸ κέρας ἀνυψώσας. ἐν πίστει κραταιώ-
σας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν :~

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα′. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώ-
βου. ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ. ἑσπέρας εἰς
τό, κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, β′.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν. ἐν ἀταραξίᾳ
παμμάκαρ. τὸν νοῦν ἐφύλαξας. μὴ περι-
πλανώμενον, μηδὲ ῥεμβόμενον. ταῖς τοῦ
βίου συγχύσεσι. καὶ ταῖς τρικυμίαις. ἀλλ' ἀ-
νατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα. πόθῳ,
πρὸς τὸν ἄνω δεσπότην. πρὸς τὸν εὐεργέτην
τῶν ὅλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε. Ὅμοιον.

Ἔξω, τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς. πατὴρ διεξάγων
τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος. γεγονὼς τῇ χά-
ριτι, περιφρουρούμενος. ἐν δαιμόνων τὰς φά-
λαγγας, ἀσκήσει συντόμῳ. καὶ θείαις ἀστρα-
ψεσι, καταστραπτόμενος. χαίρων, σὺν ἀγ-
γέλοις χορεύων. ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω,
ὑπὸ τὸν παντάνακτα καὶ Χριστόν :~ Ὅμοιον.

Ἔξω

Ἔζης ἔξω κόσμου καὶ σαρκός. ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φωτιζόμενος. τῆς σκηνῆς τῆς ἄνω, εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου. καὶ τὴν ὡραιότητα, τὴν ἀκατάληπτον. ἧς νῦν, ἐμφορούμενος σῶσαι. τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἡ τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ καὶ ἀδικουμένων προστάτις. καὶ πεινομένων τροφή. ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν. ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν. μήτηρ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε σπεῦσον, δυσωπουμένη σώζεσθαι τοὺς δούλους σου :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς. ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε. στένουσα δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ὅθεν, παναγία παρθένε. σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσαι :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμόν, τοῦ σοῦ δεσπότου Ἰάκωβε. ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμου κατέλιπες ἀχλυώδη ἀπάτην. καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης ἐπέτυχες :~

Σὺ τὸν σταυρόν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι ὅσιε, κατηκολούθησας. καὶ μονάσας πάνσοφος. τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ, πάτερ ἐμείωσας :~

Χωρητικόν, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων σου, σκεῦος γεγένησαι. καὶ τῆς ἄνω πολίτης. σιὼν καὶ κληρονόμος. μάκαρ Ἰάκωβε :~

Θεοτοκίον.

Μόνη θεόν. πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον. σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας κόρη. ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Ὁ βίος σου πάτερ πρᾶος, ὁ λόγος ἔνθεος. ἀγάπης, τῷ ἅλατι ἠρτυμένος. ἡ καρδία ἀκαταμύκτος. διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν :~

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, φανέντος σώματι. τὸν θεῖον, σεβόμενος χαρακτῆρα, διωγμοὺς πάτερ ὑπέμεινας. καὶ κινδύνους καὶ πόνους παμμακάριστε :~

Ὡς θῦμα καθαρόν, σαυτὸν προσήγαγες. κῶ νεκρώσει τῆς ἁμαρτίας. καὶ θυσίας ἀναιμάκτους αὐτῷ. ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες :~

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς, θυμιατήριον. καὶ στάμνον, τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον. καὶ παλάτιον τιμιώτατον, τοῦ θεοῦ σε παρθένε ὀνομάζομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ, ἦχ. γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα, τῶν διδαγμάτων σου. καὶ τὴν λαμπρότητα, τῶν νοημάτων φαιδρῶς. καὶ λόγων λαμπρότητα, πάτερ ἐκπληττόμενοι, καταχρέος τιμῶμέν σε. Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ κτίστου σου. διὸ σὲ ὑμνῳδίαις βοῶμέν σοι. σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου :~

Ἕκαστος ὅπου σώζεται. ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ θεοτόκε. σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως, κεκτημένοι τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου ἄχραντε. ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ πόθῳ σε, ἀπαύστως μεγαλύνοντες :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε :~

Τῶν δακρύων τοῖς ῥεύμασι. διηνεκῶς, λουόμενος παμμάκαρ. καθαρὸν δοχεῖον, ὤφθης τοῦ πνεύματος :~

Ὁλονύκτοις δεήσεσι. τὰς ἡδονάς, τοῦ σώματος κοιμήσας. ἀπαθείας ὤφθης, λύχνος ἀκοίμητος :~

Ταπεινός τε καὶ μέτριος. καὶ συμπαθής, ἀκέραιος καὶ σώφρων. ἱεράρχα ὅσιε ἐχρημάτισας :~

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε δέσποινα. ἡ τὸν θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα. πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Λέξεις ὄντως ἀληθεῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς ὑψηλὸν ὅσιε. περιφανῶς, πὲρ ἐβδελύξω, καὶ γέγονας φωστὴρ, ταπεινοφροσύνης, ἐμπρέπων φαιδρότητι :~

Ἀναστηλῶν ἑαυτὸν, ταῖς ὁλονύκτοις προσευχαῖς ἵστασο. τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς θείας, δεχόμενος αὐγὰς. πὲρ ἴσραφχα, θεόφρον Ἰάκωβε :~

Ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ ὅσιε. ἐν προσευχῇ. καὶ κακοπαθείᾳ, ἐζήτησας θεόν. τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω, μονὰς μεταθέμενον :~ σταυροθεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς ἄχραντε. ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀῤῥήτως κυήσατο :~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ὅσιε. θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν. καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σου ψυχῇ προεξένησαν :~

Ἀνεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος. καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, πανοίδιμε πὲρ γεγένησαι :~

Τῷ τῶν θείων ποιμένων ὁ φθόγγος σου. πὲρ συνδεδόξασαι, ἴα ποιμένος καλοῦ ποιμὴν σοφὲ Ἰάκωβε. ὡς ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος :~ θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησε. τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὔσπλαγχνος :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχ.

Θύτης πεφυκὼς Ἰάκωβος κυρίου.
Π τόρμη δράκοντα ὑπορμοφώκτην αἰχμώει.

Οὗτος τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ, ἑαυτὸν ἐκδοὺς. ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῆς ἐπισκοπῆς. πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας. ὡς τοὺς εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. ἐν τούτοις συγκαρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψα πρὸς παλαιῶν, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. στίχ.

Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μεμετρημένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μεμετρημένην.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Θωμᾶς. διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ σακελλάριος ὑπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν θαύμασι μεγίστου, Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο, τὸν θρόνον ταύτης διϊθύνας. καὶ πολλὰ κατὰ τῶν αἱρέσεων ἀγωνισάμενος. καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνας. καὶ τὸ ποίμνιον καλῶς, καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου. στίχ.

Τμηθεὶς Φιλήμων, καὶ Δομνῖνον σὺν φίλον,
Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ῥώμης. ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ. ἀπιόντων ἐν Ἰταλίᾳ, κἀκεῖ κηρυττόντων τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρεφόντων ἐπὶ τὴν τοῦ χριστοῦ πίστιν ἐβάπτιζον. διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν κρατηθέντων, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντων ἄρχοντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντων μήτε δωρεῶν ὑποσχέσεσι, μόνον δὲ τὸν χριστὸν ἐπικαλουμένων, καὶ θεὸν ἀνακηρυττόντων, γυμνοὶ ταθέντων ἐπὶ γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται. καὶ τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντων, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπισκόπου Καταίνης. στίχ.

Διπλᾶ θανὼν εὕρατο Κύριλλος στέφη,
Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.
Εἰκάδι πρώτῃ δρᾶμε Κύριλλος χθρσίζεοιο.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου. ἐξ Ἀντιοχείας ἕλκων τὸ γένος. ἐν τῇ

δύσει

δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, ἐπίσκοπος
καταμένης ὑπ' αὐτοῦ ἀποστόλου προχειρί-
ζεται. καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας,
τὸ ὑπ' αὐτὸν ποίμνιον. καὶ θαύματα παν-
τοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς
Χριστὸν ἐπέστρεψε πίστιν. ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι
εἶδος δέον ἐστί, πηγὴν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖ-
νον, πικρότατον ἔχουσαν ὕδωρ. ἣν ἐπικείαν
τῷ θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυ-
κύτητα. ὅπερ ἰδὼν τὶς Ἕλλην, ἀκροσιάθω
λολάφης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. καὶ σὺν ἐκείνῳ
ἕτεροι πολλοί. ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλά-
σας, καὶ τῆς τοῖς ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀνα-
παυσάμενος. κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ
ἐντίμως. ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ με-
τὰ πίστεως προσιοῦσι, μέχρι τῆς σήμερον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος στρατιώτης ὁ ἀ-
πὸ Σειδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. στίχ.

Δοὺς πάντα χερσὶν ἐν δεῶν στρατιωτῶν,
Τέλος δίδωσι καὶ πνεῦμα τῷ κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα. τῆς
ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ, γυναικὸς πόρ-
νης, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ. στίχ.

Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον.
Τὴν μικοδήμου πρὶν λαβε σμυρναλόην.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐ-
λέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πολλοὺς διωγμούς, ἀμέλει δ' ὅτοις πειρασμοῖς
πάτερ ὑπέμεινας. εἰκονομάχους ἐκτρεπόμε-
νος, ὡς ζηλωτὴς ἐνδικώτατος. πάντας
τοὺς ἐρῶντας φωτίζων. καὶ κραυγάζων ἰά-
κωβε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτήν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν κα-
τανύξει. πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως
οὗ εὗρες μακάριε. κάθαρσιν ἀπταισμάτων
τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν. καὶ φω-
τισμὸν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἄρρητον :~

Ποιμὴν Χριστοῦ. ἐν πραότητι ψυχῆς ὀφθεὶς ἄρ-
νιον. καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος. ποι-
μνὴν προβάτων ἐν πνεύματι. πάτερ λογικῶν ἀ-
νεδείχθης σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπάρθενε ἁγνὴ εὐλογημένη
καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις. ἁμαρτα-
νόντων ἡ λύτρωσις. σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶ-
σον, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα. εὐλογητὸς εἶ
ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ ᾠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἑβραίων τοῖς
παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ
» ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ καθαρώτατος σου νοῦς, καθαραῖς προσο-
μιλῶν φωτοχυσίαις. τῶν δαιμόνων τὸ
σκότος. καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν. ἐμ-
φρόνως, ἐξέκλινεν ὅσιε Χριστὸν ἀνυμνεῖτε,
κραυγάζων εἰς αἰῶνας :~

Πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας σο-
φὲ ταῖς ἐπομβρίαις. τῶν ἀπαύστων δα-
κρύων. καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ. πάμ-
μακαρ κατέφλεξας. τὰς ὑλομανούσας,
τῶν ἡδονῶν. ἀκάνθας :~

Τοῦτο τὸ ποίμνιον σοφέ, ὃ συνήγαγες ταῖς
σαῖς διδασκαλίαις. καὶ τοὺς πίστει τελοῦν-
τας, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτήν. καὶ πλήρη. φω-
τὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε ἀβλαβὲς,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων :~ θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγή, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς
ἀποτεκοῦσα τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς
ἁμαρτίας φλογμῷ. παρθένε ἐθέλησε ζώωσον.
ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκο-
ντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ
» πεπτωκότα δεινῶς ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀ-
» φράστως σωματωθέντα θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμο-
» φρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν :~

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους
μυρίους, ἱδρῶτάς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς.
πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας. τὸν οὐράνιον
φέρων. τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν.
ἱερώτατε πάτερ, ὁσίων ἰσοστάσιε :~

Μεμιγμένον ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ πνεύματος οἶκον, ὡς ῥό-
δον εὐωδίας μυστικῶς. πάτερ ὑπάρχοντα ἀνά-
πλεων ὡς ὑψίκομον δένδρον ὡς δόξης
αἰωνίου κοινωνόν. ὡς σοφὸν ἱεράρχην, τι-
μῶμέν σε ἰάκωβε :~

Αἱ τῶν δακρύων λιβάδων, ἐν τῇ γῇ τῆς καρ-
δίας. πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς. στά-
χυν ἐξέθρεψας ὥριμον. τὰς ψυχὰς τῶν ἐν
πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεί. ἱεράρ-
χα θεόφρον, πάτερ ἡμῶν Ἰάκωβε. Θεοτοκίον.
Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι.
καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ
σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ
κυοφορήσασα Χριστέ. τῶν ἀγγέλων τὰ πλή-
θη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος. Ὁ εἱρμός.
Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.
Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία. ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβʹ. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυ-
ρος, Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν
ἐκκλησίας, ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα.
στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δʹ.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Εὐφροσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος. θεῷ ἐλει-
τούργησας. καθάπερ ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς
ὅλης ὡς σώματος, ἐπιφανέντι. θύων βασίλειε
μεγαλώνυμε. ἐντεῦθεν ὡς τέλειον, πρόβα-
τον τέθυσαι. καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας. καὶ
προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον,
ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν. χαρμονι-
κῶς καὶ βοῶμεν σοι ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.
Ἀφαιρεθεὶς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ. τοὺς πόνους
ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος. λῆξιν τὴν ἄπο-
νον ἔνδοξε. καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν
ἀποκείμενα. πυρὶ δὲ στομούμενος οἷά περ σί-
δηρος ὁ νῦν ἀχάλκευτον γέγονας, παμμά-
καρ ξίφος. πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς
φάλαγγας. ὅθεν τιμᾷ σε, πᾶσα σήμερον. τῶν
εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρουσα. καὶ αἰτεῖν δυσω-
πεῖ σε, τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου. Ὅμοιον.
Ὡραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις. εἰς πόλιν
ἐκ πόλεως, δέσμιος ἔφερες. καταδεσμέ-
νων τὸν τύραννον. τὰς πορείας, τῶν σῶν
βημάτων, κατευθυνόμενος. καὶ δὴ πρὸς
καισάρειαν, πόλιν γενόμενος. ταύτῃ τέ-
λος μακάριον, καθυπεδέξω. καὶ πρὸς τὴν
πόλιν τὴν ἐπουράνιον στεφανηφόρος ἀνε-
λήλυθας, καὶ Θεῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι.
ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.
Ὁ τοῖς βάθει πολλῶν παραπτωμάτων. ἀθλί-
ως κατηντήσα. ἐξ ἀμελείας μου. καὶ ῥαθυμίας
ὁ δείλαιος. καὶ ἀπορίᾳ καὶ ἀπογνώσει νῦν
συνέχομαι. γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἱλαστή-
ριον. καὶ σεμνὴ παναχραντε. παραμυθίαν
εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι. σὲ ἱκετεύω.
καὶ σοῦ δέομαι. καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυ-
γάζω σοι. μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλά-
στορι ἐπίχαρμα. Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.
Μὴ ἐποδύρου με μῆτερ καθορῶσα. ἐν ξύλῳ κρε-
μάμενον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν. τὸν ἐφ' ὑδάτων κρε-
μάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν
δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δο-
ξασθήσομαι καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια. συντρί-
ψω σθένει. καὶ ἀφανίσω, τούτου τὴν δύναμιν.
καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι. τῆς αὐτοῦ
κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος καὶ πατρὶ τῷ
ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.
Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες. καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς δʹ.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Σοῦ τοὺς μεγίστους μάρτυς εὐφημῶ πόνους.
Ἰωσήφ. ᾠδὴ, αʹ. ἦχος πλ. δʹ.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.
Σοῦ τὴν βασίλειον δόξαν παμβασιλεῦ. ὁ
κλεινὸς Βασίλειος, ἀγαπήσας στερρῶς.
ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε δι' οὗ, βασιλείας ὁμοῦ
ἡμᾶς ἀξίωσον.
Ὁ ἀξιέπαινος βίος ἡ καθαρά, πολιτεία ἔνδο-
ξε. τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, κληρονόμον ἔδει-
ξε Θεοῦ. καὶ πολίτην οὐρανῶν σὲ ἀπειργάσατο.
Ὑποταγεὶς τῷ κυρίῳ δι' ἀγαθῆς πολιτείας παν-
σοφε. καθυπέταξας ἐχθρόν. καὶ ποσὶ συνέ-
τριψας λαμπρῶς ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ
μάρτυς βασίλειε.
Τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητόν, φα-
ραὼ ἐβύθισας. παγκρατῶς ἀληθῶς.
καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ. ἔνθα νέφος
ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.
Ὁ τῷ πατρὶ συνυπάρχων μονογενὴς βουληθεὶς
κατῴκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν. καὶ βρο-
τὸς

τὸς ἐγένετο ἁγνή. σῶσαι θέων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα :~

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑψώθης οἷα περ ἀμνὸς, ἐπὶ ξύλου τρισμάκαρ. τοὺς δεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ. καὶ καταράσσων ἐχθρούς. τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου πυρὸς :~

Στιγμάτων μάρτυς καλλοναῖς, ὡραιότατος ὤφθης. τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ. χαριστηρίους φωνὰς ἀναμέλπων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου :~

Μεγίστην εὔκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ. τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφὲ. καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ ἐπηρμένον, μάρτυς ἐταπείνωσας :~

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκὼς, προσταγμάτων θεόφρον. φυλακαῖς κατεκλείσθης. ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδὸν. τὴν εἰς πλάτος γνώσεως εἰσάγουσαν :~

Θεοτοκίον.

Ἰμωρείσας πόρρωθεν τὴν Σιὼν, σύλληψιν Ἡσαΐας. διὰ πνεύματος κόρη, διετράνωσεν αὐτήν. βοῶν ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἡ παρθένος, τὸν θεὸν συλλήψεται :~

Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας αὐτοὺς. ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :~

Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς Βασίλειος. τὴν βασιλείαν θεοῦ. ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυρὰν. καὶ θάνατον ἄδικον. ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει. πρεσβεύοντα τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε. μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρούμενον. ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱόν καὶ θεόν σου. ὅν περ εὐλογημένη. δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος.

Ἰδὼν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον πρόσωπον τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλῃ ὁ δυσσεβὴς, μάρτυς κατεπλήττετο. καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς, ἀμαθήτως ἐμωραίνετο :~

Σοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος. τοὺς σοφοὺς τῶν ἑλλήνων θεαρχικῷ, σθένει ἀπεμάρανας. καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπείληφας :~

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον. ἐκραταίωσε λόγος ὁ ἐν σταυρῷ, ταθεὶς Βασίλειε. καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν :~

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον. οὐ κολάσεων εἴδη ὁ ἱερὸς, ἔκραζε Βασίλειος. ἕνα θεὸν ὁμολογῶ. ἐν τριάδι γνωριζόμενον :~

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε δέσποινα, τὴν πολυύμνητον. εὐλογῶ σε παρθένε δι' ἧς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν :~

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς. ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν, κυρίου φέρειν ἑλόμενος. τὸν κατὰ τοῦ κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα μάρτυς κατέκαμψας :~

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ μάρτυς περικείμενος δεσμὰ, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες. τούτοις ὡς ὁρμίσκοις ὡραϊζόμενος. διὸ συμβασιλεύεις Χριστῷ Βασίλειε :~

Αἱμάτων ῥεύμασι σεαυτῷ, μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε. νίκης τε διάδημα περικείμενος. Βασίλειε καὶ τρόπων τὸν ἀθλοθέτην σου :~

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ σταυροῦ. ἤνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεσμοῖς ἐλαυνόμενος. μέλπων ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου. τερπόμενος καὶ χαίρων λόγε πορεύσομαι :~

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν χερουβὶμ τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως.

τῶν

τῶν σοφῶν μαρτύρων τὸ περιτείχισμα. τὴν μόνην θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν :~

ᾠδὴ ϛʹ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑψώθης τοῖς ἄθλοις σου καὶ κατέρραξας ἐχθρὸν, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε. καὶ πρὸς θεὸν μετέβης νικητικῷ, στεφθεὶς διαδήματι. ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε :~

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα τὰς παλάμας διὰ σὲ, μάρτυς σοφὲ μιμούμενος. ἀναρτηθεὶς ἐν ξύλῳ καρτερικῶς. ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην, σοῦ τοῖς τραύμασιν :~

Ἐδέσμεις δεσμούμενος. τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς. ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε. ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκὸς, εἰς τέλος διέλυσας. τὰς αὐτῶν κακουργίας, θεία χάριτι :~ Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε ἣν ὑμνοῦσι στρατιαὶ, ἐπουρανίων τάξεων. καὶ δυσωπῶ σε πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον ἄχραντε. καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον :~ Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην.

Τὸ μαρτυρικὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κβʹ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας. Στίχ.

Σῶν προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν.
Τετμημένην δὲ μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐφρώθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου ἡγεμόνος Ἀγκύρας. πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ἐκκλησίας. διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι. καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται. καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, ἐντόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται μεθ' ἡμέρας δέ τινας, ἀποστάτῃ διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δέσμιος ὁ ἅγιος. καὶ ἐρωτηθεὶς τῷ κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται. ὃ καὶ θᾶττον ἐπληροῦτο. καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὄπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὄπισθεν. κατὰ τῶν ὤμων τοῦ μάρτυρος κρεμαμένων. λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος. ὁ δὲ, πυρωθείσαις σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ διατρῆσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα, καὶ πάσας τὰς ἁρμονίας. οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα, τῷ θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται. Στίχ.

Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ.
Τὰς καλλινίκους καὶ πόλου βασιλίδας.

Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας. τὰ τούτων τίμια λείψανα, ἐν ἀσήμοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπερρίπτετο. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν ἀσκητηρίῳ τινὶ, κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, μύροις καὶ ὀθονίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῶν ἀσκητηρίῳ. τοῦτο μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ, Δροσὶς οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς γυναιξὶ, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς, καὶ ἐσθῆτα πολύτιμον. τῶν κουβικουλαρίων ὕπνῳ συσχεθέντων ἀξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς, εἰς ἀνάληψιν σώματος ἁγίου. ἀνδρειανὸς δέ τις σύμβουλος τοῦ βασιλέως. καὶ μνηστὴρ τῆς Δροσίδος, αὐτοκράτορ δέσποτα λέγει τῷ βασιλεῖ. κέλευσον στῆναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανάτων. ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσὶν, οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. ὁ δὲ, ἐπέτρεψε, τοῦτο γενέσθαι. καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε κανονικὰς γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως Δροσίδι. καὶ πρωΐας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη. καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μεταμελὸς γένηται. ἕνεκα δὲ τῶν πέντε γυναικῶν κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς γυναῖκας. καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανὸν, ἐφ' ᾧ διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοὸς

τῶν

τῶν ἁγίων γυναικῶν. καὶ διὰ τοῦ τοιούτου χαλκοῦ, κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων, τοῦ ἐκκαινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀπολλωνίου ὀφείλοντος ἀναφθῆναι καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ εἰδωλολατρῶν. τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ χριστοῦ μαρτύρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα. καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρὸν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες, ὅσοι φίλοι τῶν ἡμετέρων θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια καὶ εὐθέως συνέδραμον ἅπαντες. ὁ πρῶτος οὖν ὁρμήσας ἐν χερσὶ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ᾽ ἐκεῖνον προσήγγισαν. οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. τοῦτο δὲ μεμαθηκὼς ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, εἴπατέ μοι φησὶ τοῦ μὴ ἄρα παρὰ τῶν χριστιανῶν μαγεία τις γέγονε, οἱ δὲ εἶπον. οὐχὶ βασιλεῦ. ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεῖα τῶν λειψάνων τῶν κανονικῶν ἐκείνων γυναικῶν, τοῦτο πεποιήκασι. κέλευσον οὖν αὐτοῦ ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἕξει τὸ ἐνεργὸν καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ ἀνδρειανὸς τῷ βασιλεῖ κέλευσον βασιλεῦ τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνὰς τῶν πέντε κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου ταύτας στῆναι καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ γεγόνασι καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας. εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ᾽ ὕπνους, πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους νεμομένας ἐν παραδείσῳ καὶ ποιμένα φοβερὸν, ποιμαίνοντα αὐτὰς, καὶ λέγοντα τῷ βασιλεῖ. παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε βασιλεῦ. ἃς σὺ ἐνόμισας εἰς ἀτιμίας ἱστᾶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ δροσὶς καὶ ἄσπιλος ἀμνὰς. καὶ σὴ θυγάτηρ ἐλθεῖν. ἔξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη δυσσεβὴς ὅτι καὶ μετὰ θάνατον αἱ ἅγιαι γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ κελεύει δύο κλιβάνους ἀναφθῆναι, ἕνα ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας. προστίθησι δὲ, καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις τύπον βασιλικοῦ προστάγματος ἔχουσαν καὶ περιέχουσαν οὕτως. ἄνδρες γαλιλαῖοι, οἱ τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς, πλείστων μὲν βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἱῳδήποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἀναιρεθῆ. τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνισθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ θεοῦ δούλη δροσὶς, ὅτι ἕκαστος τῶν χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ χριστοῦ καὶ πίστει, ῥίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις. ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς εἶπε, δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ, εἰ σὸν θέλημα ἐστὶ σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν. Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτός μοι συνέργησον κουφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος ἀνδρειανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε κανονικαὶ, αἱ ἐμὲ ὁδηγήσασαι εἰς τὸν φόβον σου. κοίμησον δὲ καὶ βαθεῖ ὕπνῳ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν ἀψοφητὶ, μηδενὸς νοήσαντος. ἀπερχομένη δὲ ἐφ᾽ ᾧ ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλιβάνων, διενενόητο καθ᾽ ἑαυτὴν λέγουσα. πῶς ἀπέρχομαι εἰς θεὸν. μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου, βάπτισμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτον οὖσα. ἀλλὰ βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων κύριε ἰησοῦ χριστέ. ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ. ἵνα με καταστήσῃς θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου. σὺ οὖν ὁ δι᾽ ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν. ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσατο εἰποῦσα. βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ θεοῦ δροσὶς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς ἀγγελικῆς. φιλόχριστοι δέ τινες εὑρόντες καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ παρ᾽ αὐτῇ οὕτως τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς διηγησαμένη. τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη. ἐφ᾽ ᾧ τί ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἡ ἐν τῇ μεταλήψει τοῦ μονικοῦ πάσχα, τελετὴ τοῦ μυστικοῦ δείπνου, ἐν τῷ κατὰ πάσχα. Ἀκ.

Εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ δεῖπνος, πάσχα καὶ μόνου φορεία.
Καὶ πάσχα καινόν, αἷμα σῶμα δεσπότου.

Εἰς τὸν ἱδρὸν νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας χριστὸς πόδας,
Οὓς πρὶν πατῇ λύσ' εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχήν.

Προσεύχη καὶ φόβῳ ῥαθρόμενοι αἱμάτων,
Χριστὲ προσώπου παραιτούμενος δῆθεν.
Θάνατον ἐχθρόν, φαρμακίζων ἐν τούτοις.

Εἰς τὴν προδοσίαν.

Τί δεῖμα χειρῶν καὶ ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος τὸ σκότος τῆς κολάσεως διελήλυθας, γενόμενος ἡμέρας κοινωνός, σοφὲ ἀνεπαύου καὶ βοῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἡδρασμένη ἐστὶ πέτραν θείας γνώσεως θεόφρον ἡ καρδία σου. οὐ σεσάλευται πειρασμοῖς ἀνόμων ἀθλητά. βοῶσα τῷ πάντων λυτρωτῇ εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ τύραννος προστάττεσε λωροτομεῖσθαι ἔδοξε. καὶ ὡς ἄσαρκον ὑπομένοντά σε καθορῶν. σιγῆκε μηδόλως ἐκβοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῆς κολάσεως, ἐξέλαμψας πυρούμενος. καὶ ἐκσφράγισμα παθημάτων θείων γενόμενος, ἐβόας βασίλειε σοφέ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, παρθένε διαμείνασαν. καταμοῦσα τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν. ἐβόας σοι καὶ θεῷ, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η΄. Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι. ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον. μάρτυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Ἡνωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ παντοκράτορος, ἀπυρασμοὺς ὑπέφερες σαρκὸς στερρότατα. καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ, συμπνίγεις ἐχθρόν. ῥείθροις σῶν αἱμάτων. βασίλειε τρισμάκαρ.

Ὁ βασίλειος κόσμος τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. τῶν παθῶν τοῦ σταυροῦ τὸ ἀπεικόνισμα μάρτυς ὁ στεῤῥός, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα. ὕμνοις εὐφημείσθω, βασίλειος ὁ μέγας.

Ὑπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐρανῶν βασιλείαν. στέφος ἀμάραντον. ἄλυπον ζωήν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον. μάρτυς μετὰ τέλος, εὑρεῖν κατηξιώθης. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν ἀνθρώπων γένος ἠξίωται, διὰ σοῦ παναγία θεοχαρίτωτε. μόνη καὶ ἡμῖν. τὸν σωτῆρα ἐκύησας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός. Ἐκφλογὸς, τοῖς ὁσίοις δρόσον.

ᾨδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Ἰδεῖν ἁγίων τὰς τερπνὰς λαμπρότητας ἀπολυθεὶς σαρκός, κατηξιώθης πανόλβιε. καὶ ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι. μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις, ἅγιος. ἅγιος. ἅγιος εἶ, τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ὡς φῶς παμμάκαρ ὡς μέγας ἥλιος. ἐν οὐρανῷ, χριστοῦ τῆς ἐκκλησίας ὁρώμενος. ταῖς τῶν ἄθλων φερσοβόλοις λάμψεσι, καὶ θαυματουργημάτων θείαις λαμπρότησι. πάντων καταυγάζεις τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σὺ τὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὡραιότησι. πανεύκλεως, θεόθεν ἀθλοφόρε ὡραίωσας. καὶ χριστῷ τῷ ὡραίῳ παρέστασαι. στέφος δικαιοσύνης νῦν περικείμενος. ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Ἡ γῆ θεία ταφῇ ἡγίασται. τοῦ ἱεροῦ, βασίλειε καὶ θείου σου σώματος, τῶν δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα. μέσον αὐτῶν τό, πνεῦμα σοῦ μάκαρ ἔχοντα. μεθ' ὧν πάντων μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου. Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου. θεὸς γὰρ ὢν παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος. ὃν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστάκτως πίστει τιμῶντάς σε. μῆτερ ἀπειρόγαμε σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι. Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. ἀδύνατον.

Τὸ

Τὸ φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου. οἱ αἶνοι καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. ἡ α΄. ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος. καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ρ΄. ἐνενήκοντα ἐννέα. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος. καὶ σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέταξας. τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι. νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ. τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων, σωζομένων. τῷ πανσόφως καὶ θείω, Νίκων κηρύγματι πάντοτε :~

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑώας πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας. τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι χορὸν συναγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν. ὁ παίδων μεθ᾽ ὧν ἤθλησας, καρτερώτατα. διὰ ξίφους τμηθέντων. καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος δεσπότου. ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι :~

Ὁ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. οὐ γυμνότης οὐ μάστιγες. οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος. ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε. χριστοῦ ἀξιάγαστοι ἀλλ᾽ ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν. τῷ ποιμένι ἑπόμενοι ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν. ὁμοῦ τούτου, βασιλείας ἀθλοφόροι. στεφανηφόροι ἐφθάσατε :~ Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον. καὶ σεπτὸν φάρμακον. ἡ θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρα μου. καὶ τῶν δακρύων τὰ ῥεύματα. καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς. ἐν ᾗ κρίνει τοῦ ποά δέκαστον. σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου. ὦ παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν δρόμον. καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε πῶς ἐν ξύλω τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε. πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε. προσηλώθης, ὑπὸ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα. τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νίκης σε μέλπω, τὸν φερώνυμον μάκαρ Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον. ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς. καὶ θεῷ νῦν παρίστασαι. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε :~

Ἰσχύϊ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος. δυναμωθεὶς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις μακάριε. καὶ νικητὴς γενόμενος, χριστοῦ προστρέχεις τῷ βαπτίσματι :~

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίω ὅμιλος, μακαριότητος. τῶν μαθητῶν σου πρότερον σοφὲ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι. καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασιν, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο :~ Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κύριε, συγκαταβάσεως. ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς συγκαλυπτόμενον. ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν θεάνθρωπον :~

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στρατείαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἔνθεον. μάρτυς χριστοῦ ὥπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα :~

Στρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας. ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας δαιμόνων τροπώσασθαι :~

Ἑῴας ὡς περ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμὰς ἔφθασας ὅθεν θανὼν ἔδυσας. καὶ πρὸς τὸν χριστὸν ἐξανέτειλας :~ Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπενεκομίσατο σφαγὴν δέσποτα. ἐπεγνωκὼς κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία χριστὲ κράζουσα.

Καθίσμα, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε, σου τῇ καρδία. θείοις ῥήμασι, τῆς σὲ τεκούσης. καὶ φωτισθεὶς τῷ βαπτίσματι ὅσιε. τῶν μοναστῶν κατηλέγης συστήματι. καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἐπομένων σοι μεθ᾽ ὧν τῷ χριστῷ ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη παμά-

γγε, παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους
ὑπερβαίνουσα. τὸν πάντων ἡμᾶς δὲ γε-
νόμενον ῥυπωμένον σαρκὸς πλημμελή-
μασιν. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐν
θείοις νάμασι. παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔ-
λεος :~ σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος,
παρθενομήτηρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμε-
νον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,
μητροπρεπῶς. θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι
τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :~

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἐνηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις. τὰ
τῶν βασάνων ῥεύματα, ἄφωτος διέβης.
νίκων ἀξιάγαστε. καὶ νίκης τὸν στέφανον,
μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας :~

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθεί-
αις, ὡς ἀσκητὴς ἠγώνισαι, πάθη θανατώ-
σας. πρότερον τοῦ σώματος ἀθλήσει τὸν δεύ-
τερον, τὰς δαιμονικὰς τρέπων φάλαγγας.

Ἠρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας. τὸν δυ-
σμενῆ θεόφρονες. καὶ διὰ ἀθανάτου, ἀεί-
κλειαν εἰλήφατε. καὶ χαίροντες κράζετε,
δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~ θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν. ὁ
ποιητὴς ἠγάπησε. σὲ παρθενομῆτορ, δεί-
ξας σε μητέρα αὐτοῦ. ἣν καὶ λιτανεύουσι,
δῆμοι ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα :~

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶς παραινέσε-
σιν. τὴν δύναμιν νίκων ἔχων. τοῦ σταυροῦ
ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα :~

Ὀλβίοις σοῦ φωτὶ, ἀρετῶν πυρσευόμενος. τὴν ἀ-
θλησιν ὥσπερ κόσμον. εὐπρεπέστατον ἔχει,
θεόφρον πανσεβάσμιε :~ θεοτοκίον.

Φωσάγγελον ἡμῖν, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
σμα. ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον. ἀγαθότητος
πλούτῳ, γενόμενον πανάμωμε :~

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐώας, ὥσπερ πολύφωτος ὡρμήσας ἥλιος ὥσπερ
ἀστέρας θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγό-
μενος. καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτῖσιν ὑμῶν ἐ-
φωτίσατε :~

Ῥανίσι, τῶν αἱμάτων σου μάρτυς κατέκλυ-
σας. πολυθεΐας θαλάσσας. καὶ βυθῷ ἀγώ-
νων ἀπέπνιξας. τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐ-
ρετὴν καὶ πανπόνηρον :~

Ὡς χεῖμα, ἀρετῶν ἐν λιμῶνι ηὐθήσατε. καὶ
ὡς κρίνα εὔπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυ-
ρίζετε. μαρτυρίου, καλλοναῖς ἀθλοφόροι
θεόπνευστοι :~ θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ θεοῦ καὶ παλάτιον ἔμψυχον. τῶν
ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα δέσποινα
λιτανεύει. σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμέ-
νην τὸ ὄνειδος :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ μαρτ., τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νί-
κωνος. καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐ-
νενήκοντα ἐννέα μαρτύρων :~ στίχ.

Νίκης στέφανον ἀρετίζεσθαι νίκων.
Βραβεῖς στεφάνων, ἀλλὰ καὶ θνήσκει ξίφει.
Εἰκάδι ἐντρίτῃ, νίκων ξίφει, κρᾶτα δῶ-
κεν. στίχ.
Ἑνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων.
Δὶς ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ ἅγιος νίκων, ὑπῆρχε κατὰ τοὺς και-
ροὺς κυντιανοῦ ἡγεμόνος. ἐκ τῆς τῶν νεαπο-
λιτῶν χώρας ὁρμώμενος. ὡραῖος τὸ κάλ-
λος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβε-
ρὸς ἐν πολέμοις. πατρὸς μὲν ἕλληνος, μη-
τρὸς δὲ χριστιανῆς. πολέμου δὲ συγκροτη-
θέντος μεγάλου. καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνε-
στῶτος. τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μα-
κάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας. καὶ
κύριε ἰησοῦ χριστὲ βοήθει μοι ἐπειπών. καὶ τῷ ση-
μείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος σταυροῦ,
μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει. καὶ οὓς μὲν
μαχαίρᾳ παίων. οὓς δὲ δόρατι βάλλων.
οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτρο-
πώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. πάντων
δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων. ἐπεὶ κατὰ
μόνων αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔβη, μετὰ
πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμ-
βάνει. καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσα-
ναθεὶς, ἐπὶ τὰ μέρη κωνσταντινουπόλεως
ἔπλει. φθάσας δέ τινα νῆσον καλουμένην
χίον,

χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει. καὶ ἐπι-
μείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυ-
πνίαις. καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγ-
γελίζεται ὑπὸ θείου ἀγγέλου κατελθεῖν
εἰς τὸν αἰγιαλόν. μετὰ τῆς ῥάβδου ἣν πα-
ρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς, καὶ καταλαβὼν τὸν
αἰγιαλὸν. καὶ εὑρὼν πλοῖον, ἀνῆλθεν ἐπ'
αὐτῷ. καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβά-
νει τὸ τοῦ γανοῦ ὄρος. καὶ κατὰ συγκυρίαν
παρέστη αὐτῷ ἐπίσκοπος ἐν σχήματι μο-
ναχοῦ. καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς,
ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπή-
λαιον. καὶ κατηχήσας αὐτὸν, εἰς τὸ τῆς ἁ-
γίας τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. μεταδοὺς
αὐτῷ καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. καὶ μετὰ
χρόνους τρεῖς, χειροτονεῖ αὐτὸν πρεσβύτε-
ρον. ἔπειτα ἐπίσκοπον πάντων δὲ τῶν
συνελθόντων μοναχῶν, τὴν προστασίαν
ἀναδεξάμενος. ἑκατὸν ἐνενήκοντα ὄντων
τὸν ἀριθμόν. εἰς μυτιλήνην μετὰ πάν-
των ἔρχεται ἐκεῖθεν πρὸς ἰταλίαν ἀπαί-
ρει, καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος, καὶ θανοῦ-
σαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν σικελίαν κατα-
λαμβάνει. καὶ τὸ ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ. με-
τὰ καὶ ἄλλων ἐννέα. ὁ δὲ ἡγεμὼν τὰ κατὰ
τὸν ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαν-
τας ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ'
ἐδάφους τείνονται. καὶ πληγαῖς κατακό-
πτονται. καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ
ξίφει. ὁ δὲ ἅγιος νίκων τέμνεται ἐκ τεσσά-
ρων. καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται. καὶ ὑπο-
ζυγίοις δεσμεῖται. καὶ κατὰ γῆν σύρεται. καὶ
κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται. καὶ τὸ στόμα λίθοις
τύπτεται. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται. καὶ
τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμ-
νεται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρ-
τυρία :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωρ-
γίου, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγε-
νεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἵλετο. καὶ ὑπελθὼν
τὸν ζυγὸν τοῦ κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρ-
χετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρη-
μον. ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχού-
μενος. ὅθεν γνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς
ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν κωνσταντινού-
πολιν. καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ
ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἐν τῷ διιππίῳ,
ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέ-
σας αὐτόθι. ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιά-
ζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν περικείμενον
αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον
ὄντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμέ-
νον αὐτῷ, τὸ, Κύριε ἐλέησον ἔκραζον. διὸ καὶ
ἐν μαρμαρίνῃ τῇ κατασκευασθείσῃ θήκῃ τοῦ
εἰρημένου ναοῦ κατατίθεται, πολλῶν θαυ-
ματων ἰάσεις προχέων, τοῖς μετὰ πίστεως
προσερχομένοις. ὧν ἔνιοι τῶν ἀπολελαυ-
κότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶ-
σι διαμαρτύρονται, τὰς εἰς αὐτοὺς γενομέ-
νας θαυματοποιΐας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος δομετίων ξίφει τε-
λειοῦται. Στίχ.

Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὀργᾷ κρατεῖται τῇ σπάθῃ δομετίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κω̃ πάσχα, σταύρωσις
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ σωτῆρος θεοῦ. Στίχ.

Ζῶν εἶ θεὸς σὺ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ.
Ὢ νεκρὲ γυμνὲ καὶ θεοῦ ζῶντος λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ συσταυρωθέντος τῷ χριστῷ,
δικαίου λῃστοῦ. Στίχ.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ λῃστὴς κλεῖδα, τὸ, μνήσθητί μου.

Ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. Στίχ.

Ἐκσπῶσιν ἥλους οἷς ἀδὰμ παρεὶς νέος.
Ἄρας τὸν ἧλον ἀδὰμ ἐκσπᾷ τοῦ πάλαι.

Ἡ παρὰ τοῦ ἰωσὴφ ταφὴ, τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ. Στίχ.

Φέρων σε φαύγει σὴρ ἰωσὴφ πάλαι,
Καὶ νῦν ἰωσὴφ ἄλλος ἐνθάπτει φέρων.

Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Ὑπὲρ χρυσίον δοκιμασθεὶς θεόφρον τοῖς αἰ-
κισμοῖς. πύργος, ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβο-
λὰς. τῶν δαιμόνων ἀπωσάμενος εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ θεὸς μου κραυγάζων, καὶ τὰ ἑξῆς :~
ετὰ τὸ τέλος, ἀπορριφθέν σου σῶμα μάρτυς

κρυφθῆ. θείας, ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγάς. ἀπελαύνει λώβην δαιμόνων. τοῦ σὲ κατάδηλον, διὰ θείου ποιήσαντος πυρός :~

Ὅλος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεὶς παμμάκαρ μαθήσεσι. σῶμα, αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς. στεφηφόρος καὶ παρίστασθαι, τῷ παντοκράτορι ἐν οὐρανοῖς ἠξιώθησας ἔνδοξε.

Ἡ ὁμοὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν πάτερ σοφέ. λύκων, νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ. καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι :~ Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν ὅλως τὴν σήν. λόγος, τοῦ πατρὸς ἐσκήνωσεν· ὅθεν σοὶ καὶ μαρτύρων ἠσπάσατο, χορὸν ἀοίδιμον. θεοτόκον ἁγνήν σε, κηρύττοντα :~

ᾨδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ἀμύστακτου φέρων τὸν πυρσὸν τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον νάμασιν ὅσιε. καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν κατοικεῖς. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Κόσμος ἀσκητῶν καὶ ἀθλητῶν, ἐδείχθης ὅσιε. ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια. καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς νίκων στησάμενος. καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, τὸν κύριον :~

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχάς, πρὸς ζῆλον ἔνθεον ἐγείρας ὅσιε. στιγμάτων ξίφεσιν ἔπληξας τῶν δαιμόνων τὴν παράταξιν. ἐπαληθεύσαν ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας βοῶν. εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τῶν κακῶν μου τὸ βαρύ, φορτίον πάναγνε. ἡ ἀνορθώσασα, ἀδὰμ τὴν ἔκπτωσιν ἄχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε. καὶ φωταγώγησον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου :~

ᾨδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον. καὶ σὺν αὐτῷ κατῴκησε, νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον :~

Ὡς περικαλλὲς σοῦ ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν χριστὸν ἐκτήσω. νίκων καὶ θερμός σου ὁ πόθος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος. καὶ θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα :~

Σὲ τῆς ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένος, ὁ δῆμος ἀθλητῶν ὡς ἀστέρων, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι. ἀκτινοβόλοις λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζετε :~

Ἤρθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους. χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος μάρτυς ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ μεθ' ὧν μνημόνευε. τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον :~ Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος. ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. καὶ θεοτόκον πάναγνε, παρθενομῆτορ. καταγγέλλοντας :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ'. προεόρτια τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. καὶ τὰ προσόμοια, τοῦ τετρῳδίου. καὶ τῆς ἑορτῆς, δ'. ἦχος, δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνώριστον, γαβριὴλ πιστεύεται ὁ ἀρχάγγελος. καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν. καὶ βοήσει σοι, πανάγια τό, χαῖρε. ἑτοιμάζου. διὰ λόγου θεὸν λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι :~ Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς θεόπαιδος. δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι. οἰκτείρων τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν. καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῴην, ἀπολέσαν. καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν :~

Ὅμοιον.

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ πανάμωμε. ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει σοι. χαῖρε κατάρας λυτήριον. πεσόντων ἀνόρθωσις.

θῶσα. χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ θεῷ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλη. ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα :—

Δ[illegible] τὸ α΄. δόξα καὶ νῦν ἦχος, β΄.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε κόρη καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς, τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς, ἀρχάγγελος εἰμί. ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος. καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε :—

Εἴσοδος. τὰ ἀναγνώσματα. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται λειτουργία, ψάλλομεν εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, οἷον βούλει, τὸ θεοτοκίον παρθένε, καὶ αἱ μεταμέλειαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες, ὁ προεόρτιος, καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ὁ προεόρτιος κανὼν εἰς ϛ΄.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ποίημα γεωργίου.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ο κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ δρόσον ἀναμενόμενος. τὴν τοῦ κυρίου κάθοδον ἐν σοί. διὰ σπλάγχνα ἐλέους γάρ. ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ παρθένου σωματούμενος :—

Ἰδοὺ σοι τῇ βασιλίδι στέλλεται, θεῖος ἀρχάγγελος. τοῦ βασιλέως πάντων καὶ θεοῦ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν. καὶ προσφωνήσει χαῖρέ σοι, ἐπανακλήσει τοῦ προπάτορος.

Ἡ στάμνος ἡ φωταυγὴς καὶ πάγχρυσος, διαφερόντως εὐφράνθητι. πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς. ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται διὰ φωνῆς ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος :—

Ἡ ἁγιόσιος τῆς ἁγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ κύριος. ὁ κατοικῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ ἀνῶσαι γὰρ ἔρχεται. τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦ τοσαῦτα φῶς ἐπενδυσάμενος :—

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Ἡ πάλαι καταρθεῖσα τῶν παθῶν λυπηρῶς ἐβλαστήσασα. σκίρτα χόρευε ἰδού, γεωργὸς ὁ ἀθάνατος. κατάρας ἐξαίρων σε νῦν ἐπελεύσεται.

Ὁ θεῖος πόκος, ἑτοιμάζου παρθένε ἀμόλυντε. σοὶ γὰρ ὁ θεὸς, ὡς ὑετὸς καταβήσεται ξηρᾶναι τὰ ῥεύματα. τῆς παραβάσεως.

Ὁ μόσχος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου πρὸς τὸ δακτύλῳ γὰρ ἐγγραφήσεται, ἐν σοί. ὁ θεῖος λόγος σαρκούμενος. τὴν δὲ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν :—

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς θεότητος. ἀναλάμπον διὰ σοῦ. καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον. δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται :— Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ.

κάθισμα, ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται. ὅτι τὸ χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ μάγγελος. εὐλογημένη καὶ μόνη καὶ ἄχραντε μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα. ἀρὰς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ προπάτορος. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἕτερον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσεται πρὸς σὲ τοῦ παναγίου τοῦ πατρὸς τὸ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ. τοῦ ἀρχαγγέλου συνείλαβον, θεοκυῆτορ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις :—

Ἐπαρθένευτα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Τὸ μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων. προσειρημένον φανέρωσιν ἄρχεται λαμβάνειν. γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε. καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε :—

Τὸ παλάτιον τὸ μέγα τοῦ βασιλέως. τῶν ἀκοῶν διανοίξον, τὰς θείας εἰσόδους. ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, χριστὸς ἡ ἀλήθεια. καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου :—

Τῆς προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτὴς ὀφθήσεται ἐν ἀπειρογάμῳ μήτρᾳ οἰκιζόμενος. αὐτῷ μελῳδήσωμεν, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :—

Ἀββακοὺμ σε προηγόρευσε πάλαι ὄρος. ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον. ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ θεὸς ἡμῶν. παρθένε παναμώμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα :—

ᾠδὴ, ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς.

Ἀνάτειλε ἀμνάς. ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν μήτραν σου ὑπεισδύναι. κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα :—

Ῥάβδος ἡ μυστική. μετ' ὀλίγον ἀνθήσει ἐν. ὡς

Μάρτιος.

γέγραπται θεῖον ἄνθος. ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἣν μὴν ἐμφανιζόμενον :~

Ἀγγέλου τῇ φωνῇ. ἀπανθοῦσα ὡς ἄμπελος. πρὸς βλάστησιν ἑτοιμάζου. τοῦ πεπείρου παρθένε καὶ ἀκηράτου βότρυος :~

Μέγιστε προφητῶν. ἠσαΐα εὐφράνθητι. παρθένος γὰρ ἣν προέφης. ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον :~

ᾠδὴ ς΄. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Χαίρεσοι, γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος φθέγγεται. τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνθρμλιωαίτως. τὴν ἣν εὔα, παραβάσει παρθένε ἀπώλεσεν :~

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσῃς ὅλως τὴν μήτραν σου. πῦρ τῆς θεότητος κόρη. ἡ γὰρ βάτος πάλαι σὲ προετύπου. καιομένη, οὐδαμῶς, φλεγομένη δὲ πάναγνε :~

Τὸ ὄρος, δανιὴλ ὃ προεῖδεν ἐν πνεύματι. χαῖρε παρθένε ἐκ σοῦ γάρ, ὁ μονὸς λίθος ἀποτμηθήσεται. καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα :~

Εἰρήνης, ὁ βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται. τοῦ διὰ σὲ εἰρηνεῦσαι. τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας. θεομήτορ, πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ λοιπὸν, τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, ἰακώβου. Στ.

Λύπας ἐνεγκὼν τῆς χαρᾶς σκιᾶς λόγε,
Βίου σκιώδους ἰάκωβος ἥρπαγη.
Κρύψαν ὑπὸ χθόνα, εἰκάδι ἰάκωβόν γε τετάρτῃ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρτέμονος. ἐπισκόπου σελευκείας τῆς πισιδίας. Στ.

Τὴν σάρκα ῥίψας ὡς ἔλυθρον ἀρτέμων.
Οὐ γῆς ἔχων τί, στέλλεται πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τὴν σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν. ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφείς, τοῦ δὲ μακαρίου ἀποστόλου παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἣν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. ἀλλά γε τοῦτον, ποιμένα καὶ διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. καλῶς καὶ θεαρέστως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὁδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαν ἔχουσι, λιμὴν σωτήριος. χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής. καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γήρει καλῷ καταλύει τὸν βίον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀρτέμονος πρεσβυτέρου.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν ῥώμῃ. ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς λαοδικείας κόμης τίς, πατρίκιος ὀνόματι. καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου ἐπίσκοπος μετὰ ἀρτέμονος πρεσβυτέρου. καί τινων ἄλλων χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν. περὶ τούτου μαθὼν ὁ κόμης θυμοῦ πλησθείς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὴν τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας. καὶ σισίνιον καὶ ἀρτέμονα, μελληδὸν κατατεμεῖν. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λάβρῳ. καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ ἐπισκόπῳ, λέγων εὖξαι τῷ θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντεδήλωσεν εἰπών. τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί. ἐὰν δὲ πιστεύσῃς τῷ χριστῷ καὶ θεῷ μου, ἰαθήσῃ. ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτως. πιστεύω τῷ θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι. καὶ εὐθέως ἀνέστη μὴ ἔχων λείψανον νόσου. καὶ ὁδεύων ἐπὶ τὴν καισαρέων, πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν λαοδικείας ὑπήντησε τῷ πρεσβυτέρῳ ἀρτέμονι ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγρων ἕξ. καὶ λέγει αὐτῷ. πῶς ταῦτα ἤγρευσας. ὁ δὲ τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ φησὶν ἤγρευσα αὐτά. καὶ ὁ κόμης οὐκοῦν χριστιανὸς εἶ σύ, ὁ ἅγιος εἶπε. ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας χριστιανός εἰμι, τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἁλύσεσι καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς καισάρειαν. ὁ δὲ ἅγιος πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῷα στραφεὶς ἔφη. πορεύεσθε πρὸς σισί-

νιον

μιον τὸν ἐπίσκοπον. τὰ δὲ πορευθέντα διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ, πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα. τότε προστάξει θεοῦ. μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην ἔφη. ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ καισαρέων πόλει. καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. ἀκούσας δὲ ὁ ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε. καὶ καλέσας φολέαν τὸν διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς καισάρειαν λέγων, ἄπελθε καὶ μάθε, εἰ ἀληθές ἐστιν ἅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. καὶ ἀπελθὼν εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους. διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων. τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον ἀρτέμωνα. καὶ φησί. τίμησον τὸ γῆράς σου ἀρτέμων καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. καὶ ὁ ἅγιος. δέκα καὶ ἓξ χρόνους διεβίβασα. ἀναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἐτέλεσα διάκονος χριστοῦ. ἀναγινώσκων τὰ εὐαγγέλια. καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρώσας πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ θεοῦ μου βοηθείᾳ, καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναιδεῖ καὶ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι, ταῦτα ἀκούσας ὁ κόμης ἐταράχθη. καὶ πυρώσας ἐσχάραν ἥπλωσε τὸν μάρτυρα ἐν αὐτῇ. ἀναβλέψας δὲ ὁ ἅγιος εἰς τὸν οὐρανὸν ἔφη. κύριε ἰησοῦ χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρῷ τούτῳ κόμητι, ἐπεγγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου ἀλλ᾽ εἰδὼς ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως καταισχυνθῇ. ταῦτα λέγοντος τοῦ ἁγίου. ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος ἐκ τοῦ ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων. λέγει τῷ κόμητι, τί ἀδυνατεῖ τῷ θεῷ. γνῶθι ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται. δύο γὰρ ὄρνεις ἀναρπάσουσί σε καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παμφλάζοντα λέβητα. καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται. ὅτι ὃν ὡμολόγησας θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον. ἡ δὲ ἀ-

ποπηδήσασα, πλησίον τῆς συγκαθέδρου τοῦ κόμητος. διαδρᾶσα τὸ ῥιφθὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τὴν συγκαθέδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχήν. λυπηθεὶς οὖν ὁ κόμης ἀνεχώρησε. καὶ ἔβαλε τὸν ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ. τῇ δὲ ἐξῆς προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν. καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν ἅγιον κελεύει. γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν κόμητα τὴν ἔκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες. αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβὰς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο ἄγγελοι ὡς ἐν σχήματι ἀετοῦ. καὶ ἁρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον. καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὀστοῦν ἀπολειφθῆναι. ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. ὁ δὲ ἅγιος καταλειφθεὶς μόνος ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολύ. τοῦτο ἰδὼν βιτάλιος ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐβαπτίσθησαν. καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν ἅγιον λέγουσα. πορεύου. πρὸς τὴν ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις καὶ ἔσῃ πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν καὶ δαίμονας ἀπελαύνων. καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν θεόν. ὁ δὲ ἅγιος ὁ μάρτυς ἐπιβὰς ἐπορεύετο. καὶ ἁρπαγεὶς ὑπὸ θείου ἀγγέλου, εὑρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ. πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκὼς καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς θεὸν ὁδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ζαχαρίας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. στίχ.

Θ ῶν πρὸς ἴχνη ἐξομοιωθεὶς πέρ.
Υἱῷ θεοῦ σύγκληρος ἐκ τῆς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐκ καισαρείας τῆς παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Σ τρατὸς ὁ ἑπτάριθμος ἐτμήθη ξίφει.
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, νικάνδρου τοῦ αἰγυπτίου. στίχ.

Ν ίκανδρον ἐκδύουσιν ὥσπερ ἀρνίον,

Χεῖρας βαλόντων οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.
Καὶ οὗτος ὁ ἅγιος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Διο-
κλητιανοῦ τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος,
καὶ τῇ τῶν μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος,
ἔργον εἶχε τὰ τῶν μαρτύρων λείψανα, κρυ-
φίως αἴρειν καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως κα-
ταστέλλειν. καί ποτε ἰδὼν τὰ τῶν ἀναιρεθέν-
των ἁγίων λείψανα ἐρριμμένα οὕτως ἀπημέ-
λητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελόμενος
ταῦτα, καὶ καταθέμενος ἐντίμῳ τόπῳ, ὁ-
σίως τε καὶ κοσμίως, θεαθεὶς ὑπό τινος τῶν
εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ ἄρχοντι. καὶ
κρατηθεὶς. καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας θεὸν
ἀληθινόν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθείς, τὸν τοῦ
μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖ-
ος ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Στίχ.

Καλῶς ῥαφεὶς κάλλιστα γῆρα Μαρτῖνε,
Θανὼν θανοῦσι προστεθεῖσαι πατράσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν τῷ κυρίου πάσχα παρὰ
τῆς κουστωδίας ἀσφάλεια τοῦ ἁγίου τάφου. Στίχ.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ. ἣν ὁ ἀληθὴς νομοθέτης.
ἠγαπηκὼς τὸν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλ-
λει ποιήσασθαι. θυμηδίας ἐμπλήσθητι,
διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς. ὡς προεπαισθόμε-
νος κόρη. τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν
ἐπέλευσιν κράζει σοι. χαῖρε παντων ἡ λύ-
τρωσις. χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσῃς τὴν φωνὴν. μὴ καταπλαγῇς
τὸν λαλοῦντα. θεοῦ διάκονος εἰμί. φανερῶ-
σαί σοι ἥκει μυστήριον. τὸ ἀγγέλοις ἀπόρρη-
τον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ὁρᾷς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν
παρθένε. κατελεῆσαι ταύτην, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους βουλόμενος, διὰ σοῦ ὁ φιλάγαθος.
μὴ οὖν λόγοις τοῦ ἀγγέλου προσαπιστήσῃς.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτὸς, ἡ ἀπειρόγαμος,
πρ ὠρεπίσθητι. ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἀνατέθεν ἐπὶ
λα [illegible] ἀδύτως. πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ

σοὶ κατακρυπτόμενος. τῷ δὲ κόσμῳ. φαί-
νων καὶ λύων, κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπα-
φίησι, φωνὴν χαρμόσυνον. κατανευσῶν
σοι ἄχραντε. τὸν μεγάλης βουλῆς ἄγγελον.
σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι᾽ ἀγαθότητα. ᾧ
βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν ὡς κρίνον εὔο-
σμον καταμονήσας σε. ὁ πλαστουργὸς ἡμῶν
κύριος. νυνὶ ἠράσθη σου τοῦ κάλλους ἄγνε, ἐκ σαρκω-
θῆναι ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων βούλεται. τὸ δυ-
σῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης ἄχραντος ὅντι.

Πάρος δεξιόθεν οὐκ ἔστης, ἐν σοὶ τὴν οἴκη-
σιν. μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος ἄχραν-
τε. ὅπως στήσῃ δεξιὸν αὐτοῦ. σὲ τὴν πλησίον
καλὴν, οἷα βασίλισσαν. δεξιάν τε πᾶσι
προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Εὔα μὲν ἐβρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γε-
ωργοῦσα τὸν ὄλεθρον. σοῦ δὲ ἐκ μέσου ἐκβλα-
στήσει. καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος. Χριστὸς ὁ
γλυκασμὸς ἡμῶν δέσποινα. ὃν ἡμεῖς ὑμνοῦν-
τες σὲ δοξάζομεν.

Κλίμαξ οὐρανοὺς μὲν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι,
θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοι, λόγε ἡ μήτρα τῆς
παρθένου ἐν ᾧ ὡς βασιλεὺς ὡραιότατος,
καθήσεις ἐξεγείρεις τοῦ πτώματος. τῆς δε-
ξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἠράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὲ παναμώμε, καὶ τὴν
μήτραν σου κατῴκησεν. ὅπως παθῶν τῆς
ἁμαρτίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσηται.
καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται. ὃν προ-
σκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος ἁγνὴ ὑποδέξαι, διὰ λό-
γου τὸν οὐράνιον, λόγον ὡς σῖτον καρποφό-
ρον. βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα,
ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως. ὃν
προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν. Ἐξα-
ποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφέρομέν σοι πά-
ναγνε. φιλοπτωχείαν καὶ πλοῦτον, ἁ-
γνείαν καὶ σωφροσύνην. ὕμνους εὐχὰς καὶ
δάκρυα. νηστείαν καὶ ταπείνωσιν. ἐφ᾽ οἷς
συμπράξεις δέσποινα. σὺ δὲ ἡμᾶς ἐπο-
πτεύεις.

πταίεις, εὐσπλάγχνως ὦ θεομῆτορ :~

Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρ.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ΄.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος. ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα, ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός. εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, τρισάγιον. τὸ τροπάριον. καὶ αἱ μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ΄. ὥραν, καὶ τὴν ϛ΄. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ΄. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ ἑσπερινὸς ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχῃ ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν κυριακῇ. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Κατοικτειρήσας, τὸ ποίημα ὁ πλάστης σπλάγχνοις· τοῖς οἰκείοις τε κατακάμπτομενος. κόρης ἐν μήτρᾳ θεοπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει. πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν ἀρχάγγελος. χαῖρε προσφθεγγόμενος θεοχαρίτωτε. νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν. μὴ πτοηθῇς με, τοῦ βασιλέως τὸν ἀρχιστράτηγον. εὗρες γὰρ χάριν. ἣν ἀπώλεσεν. Εὔα τὸ πρὶν ἡ προμήτωρ σου. καὶ συλλήψῃ καὶ τέξεις, τῷ πατρὶ τὸν ὁμοούσιον :~ Ὅμοιον.

Ξένος σου ἔστιν ὁ λόγος καὶ ἡ θέα. ξένα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα. ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον. μή με πλανήσῃς γάμου ὑπάρχω μόνη ἀμύητος. λέγεις ὡς συλλήψομαι, τὸν ἀπερίληπτον, καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύναται. τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη Θεὸν ἡ χωρήσασα. προτυποῦσα παρθένε. τὴν θεόδεκτον γαστέρα σου :~ Ὅμοιον.

Εἰς Ναζαρὲτ νῦν τὴν πόλιν ἐπιφθάσας, πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται. βοῶν σοι χαῖρε εὐλογημένη θεοχαρίτωτε. ἕξεις ἐν μήτρᾳ Ἰησοῦν, Θεὸν σαρκούμενον. καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον. πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν, ἦχ. α΄.

Τῷ ἕκτῳ μηνὶ, ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν. μηνῦσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας. ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τέξεις υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων πατρός. καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς. τὴν παρθένον ἀσπάζεται χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς θεότητος. σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν. εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο δοῦλος δεσπότου σου. παρουσίαν πάρειμι, ἀναβοῶν. τέξεις υἱὸν τὸν κύριον, ἄφθορος μένουσα :~ Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τίς σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον, τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνὴ, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε. τίς σου τὸ ἀξίωμα. καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις, παιδοποιΐαν προσεπαγγέλλεις μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι. ἄπιθι πόρρωθεν. μὴ πλανήσῃς ἄνθρωπε, ὥσπερ τὸ πρίν. Εὔαν τὴν προμήτορα, ὄφις ὁ δόλιος :~

Στίχ. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει ἁγνὴ ἐπὶ σέ, θεοχώρητε δέσποινα καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ ὑψίστου ἡ δύναμις. καὶ τέξεις παῖδα διατηροῦντα σου. τὴν παρθενίαν, ἀπαρασάλευτον. οὗτος υἱὸς ἐστὶν, ἀγενεαλόγητος. ὁ λόγος ὀφθείς. σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς εὐδόκησεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ΄.

Τῷ ἕκτῳ μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς παρθένον ἁγνήν. καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών. εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθεῖν. ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Τρο

Τροπάριον. ἦχος, δʹ.

Σήμερον σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κεʹ. ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπερ-
αγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθέ-
νου μαρίας. ἑσπέρας ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερι-
νοῦ ἀμὰ ἀλλο καὶ μετανοιῶν. εἰς τό, Κύριε ἐκέ-
κραξα. ἱστῶμεν στίχους ιʹ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμε-
λον τῆς ἡμέρας, δίς. μαρτυρικὸν δὲ οὐ λέγομεν.
καὶ τὰ γʹ. προσόμοια τοῦ τριωδίου. καὶ τῆς
ἑορτῆς, γʹ. ποιοῦντες αὐτὰ εʹ. στιχηρὰ προσό-
μοια. ἦχος, πλ. βʹ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι κό-
ρη γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμενος
καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε
βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυσθεώρη-
τον. χαῖρε ἡ γέφυρα πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ με-
τάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ ἰα-
κὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάν-
να, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἀδὰμ ἡ ἀ-
νάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος :~ Ὅμοιον.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος. φησὶν ἡ ἄφθορος
κόρη. πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς φθέγ-
γη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον. μετ᾽ ἐμοῦ ἔ-
φησας, τὸν θεὸν ἔσεσθαι. καὶ σκηνώσαι
ἐν τῇ μήτρᾳ μου. καὶ πῶς γενήσομαι. λέγε μοι
χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἁγιάσμα-
τος, τοῦ τοῖς χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. μή με
δελεάσῃς ἀπάτῃ. οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν.
γάμου ὑπάρχω ἀμύητος. πῶς οὖν παῖδα
τέξομαι :~ Ὅμοιον.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις.
φησὶν ὁ ἀσώματος. καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρω-
πον, διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀλη-
θέσι ῥήμασι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ
ἐβόησε. γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου. καὶ
τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα δὲ ἐμοῦ δανει-
σάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον
ὡς μόνος δυνατὸς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα,
διὰ τῆς συγκράσεως :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δʹ.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος.
εὐαγγελίσασθαι τῇ παρθένῳ τὴν σύλληψιν.
καὶ ἐλθὼν εἰς ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος. ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψί-
στοις ἀκατάληπτος ὤν. ἐκ παρθένου τίκτε-
ται. ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν
γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός. ᾧ τὰ ἑξα-
πτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύναν-
ται. λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐ-
δόκησε θεοῦ ἐστιν ὁ λόγος ὁ παρών. τί οὖν ἵστα-
μαι καὶ οὐ λέγω τῇ κόρῃ. χαῖρε κεχαριτωμέ-
νη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε ἁγνὴ παρθένε χαῖ-
ρε. νύμφη ἀνύμφευτε. χαῖρε μῆτερ τῆς ζωῆς.
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου :~

Εἴσοδον τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς
γενέσεως, ἡ γένεσις καὶ ἡ παροιμία, καὶ τὰ πα-
ρόντα τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ τύχῃ ἐν σαββάτῳ,
ἑσπέρας λέγε. εἰσῆλθε μωσῆς, καὶ κύριος ἔκτι-
σέ με. καὶ ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου.
καὶ ἐπορεύθη εἰς χαρράν. καὶ ἀπήντησε τόπῳ
καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. ἔλαβεν
ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ
ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ
ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφι-
κνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ,
ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτῆς. ὁ δὲ
κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἐγὼ
ὁ θεὸς ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου. καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ μὴ
φοβοῦ. ἡ γῆ ἐφ᾽ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ᾽ αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου καὶ ἔσται
τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς. καὶ πλα-
τυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν. καὶ λίβα καὶ βορ-
ρᾶν. καὶ ἐπὶ ἀνατολάς. καὶ ἐνευλογηθήσον-
ται ἐν σοί, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν
τῷ σπέρματί σου. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ δια-
φυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευ-
θῇς. καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην,
ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με
πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. καὶ ἐξηγέρθη ἰακὼβ
ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν. ὅτι ἐστὶ κύριος ἐν τῷ τόπῳ

τούτῳ

τούτω, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶ|πεν. ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. οὐκ ἔστι τοῦ|το, ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ. καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας ἰεζεκιήλ.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα. ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος. καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται. οὐκ ἀνοιχθήσεται. καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐπ' αὐτῆς, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου :–

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα. καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον. καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν, εἶπεν. ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε. καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον. καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς :–

Καὶ ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον. καὶ πίνομεν οἶνον. οἵα ἡμέρα τύχῃ· διὰ τὴν δόξαν καὶ ἀντίληψιν, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ σεβασμία αὕτη ἑορτὴ τῇ ε. τοῦ μεγάλου κανόνος, ψάλλεται ὁ μέγας κανών, τῇ γ'. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

Περὶ δὲ ὥραν, α. τῆς νυκτός, σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ψάλλομεν τὰ ἀπόδειπνα. μετὰ δὲ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. ποιοῦμεν τὴν συνήθη λιτήν. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα. ἰδιόμ. τῆς ἑορτῆς. ἦχ. α'. Βυζαντος.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν, μηνῦσαί σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας. ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τέξεις υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός. καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν :–

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ἐν πόλει τῆς γαλιλαίας ναζαρέτ. κομίσαι κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια. καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐβόησε λέγων. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως. ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. χαῖρε σεμνὴ τοῦ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς εὔας ἡ λύτρωσις. καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου. καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν :– Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη ἄγγελος γαβριὴλ οὐρανόθεν ἐκ θεοῦ, πρὸς παρθένον ἀμόλυντον. εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας ναζαρέτ. εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ, τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πύλην νοεράν. μηνῦσαι δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης παλάτιον. προετοιμάσαι τῷ κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον. καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε. χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα. χαῖρε καθέδρα βασιλικὴ οὐράνιε, χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον. δοχεῖον πανέντιμον. ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατῴκησε τῆς θεότητος σωματικῶς. εὐδοκίᾳ

πρς

πρς ἀϊδίου. καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνς.
χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, β'. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλαγῇς τὴν ξένην μου μορφὴν. μὴ δὲ δειλιάσῃς ἀρχάγγελος εἰμί. ὄφις ἐξηπάτησεν εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν κν ἄχραντε :~

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ ἱερέως. εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. ψάλλοντες στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, δ'.

Τῷ ἕκτῳ μηνὶ. ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς παρθένον ἁγνήν. καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν. εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προελθεῖν. ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβες σὲ τὸν προαιώνιον θεὸν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ιλῶσαν ἰοῦ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ θήκη ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν. συνέλαβες σὲ τὸν προαιώνιον θεὸν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θς. εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. Ἄσατε τῷ κῳ ᾆσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις. νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν ὑπὲρ λόγον ὁ θς τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦται, ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, ἡ πλάνη ἐκμειοῦται. ἡ παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν. τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός. ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ φωναῖς ἀνυμνείτω, ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν κε δόξα σοι :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ'. Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. παρθενικὴ πανήγυρις. τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται. ὁ ἀδὰμ καινουργεῖται, ἡ εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται. καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς θυ κεχρημάτικεν. ὢ μυστήριον ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος. ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι παρθενικὴ γαστὴρ τὸν υἱὸν ὑποδέχεται. πνα ἅγιον καταπέμπεται. πὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν. ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ σωθέντες συνῳδὰ τῷ γαβριὴλ πρὸς τὴν παρθένον βοήσωμεν χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ. ἐξ ἧς ἡ σωτηρία χς ὁ θς ἡμῶν. τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὴν ἐπανήγαγεν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἶτα τὸ τρισάγιον. καὶ εὐθὺς, τὸ ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου, ἡ φανέρωσις. ὁ υἱὸς τοῦ θυ υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται. καὶ γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ σὺν αὐτῷ τῇ θκω βοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ :~ ἐκ τρίτου.

καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. καὶ ἡ διάδοσις κατὰ τὸν τύπον.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θς κς. τὸ προγραφὲν τροπ. ἐκ γ'. καὶ ἡ συνήθεια στιχολογία τῶν γ'. καθισμάτων εἰς τὸ α'. στιχολ. θεοτοκίον τὰ β'. τοῦ τριωδίου. αἰτήσεις δὲ, οὐ λέγομεν. εἰς δὲ τὸ δεύτερον στιχολ. θεοτοκίον ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας στρατηγὸς, τῶν ἀΰλων ταγμάτων. εἰς πόλιν ναζαρὲτ, ἐπιστὰς βασιλέα. μηνύει σοι ἄχραντε, τὸν αἰώνων καὶ κν. χαῖρε λέγων σοι, εὐλογημένη μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον, θαῦμα. βροτῶν ἡ ἀνάκλησις. Ἕτερον, ἦχ. γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται. ὅτι τὸ χαῖρε σοι φωνεῖ ἀρχάγγελος. εὐλογημένη σὺ σεμνὴ καὶ ἄχραντε παναμώμε. σήμερον τοῦ ὄφεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα. ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ προπάτορος σύνδεσμος. διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :~

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, ποιοῦμεν τὰς αἰτήσεις. καὶ ψάλλομεν.

Θεοτοκίον, ἦχος, δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Γαβριὴλ

Γαβριὴλ δὲ ξένον, τὸ χαῖρε κράζει τῇ σεμνῇ. ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρί, τὸν προαιώνιον θεόν. τὸν διὰ λόγου τὰ πάντα συστησάμενον. ὅθεν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο. ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω υἱόν. ἀπορουμένην, τίς ἑώρακε. καὶ ἑρμηνεύων ἔλεγεν ὁ ἄγγελος, τῇ θεοῦ καὶ παρθένῳ. ἐλεύσεταί σοι ἅγιον πνεῦμα. καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι :~

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἀπεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν παρθένον καὶ ἁγνήν καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ. τὴν ἀνεκλάλητον χαράν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ καὶ οὐ φθαρήσῃ. τέξεις γὰρ υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων θεόν. καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν. καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ χαῖρε. παρθένος τίκτεις. καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις παρθένος :~

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α', ἀντίφωνον. τοῦ δ'. ἤχου προκείμενον, ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν Ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη. δόξα. Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. εἶτα, ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. ζήτει, εἰς τὴν λιτήν.

Εἰ τύχει ἐν κυριακῇ ἡ ἑορτή, λέγε τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ στιχηρά, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα.

Ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ εἱρμός. ἐκ β', καὶ τὰ τροπάρια, εἰς β'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἄδε πάντοτε δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ πνεύματος, Δαβὶδ ὁ προπάτωρ σου, ἄκουσον θύγατερ. τὴν χαρμόσυνον φωνὴν τὴν τοῦ ἀγγέλου. χαρὰν γὰρ μηνύει σοι τὴν ἀνεκλάλητον :~

Ὁ ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος. κλῖνόν τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον. εὗρες γὰρ χάριν, ἐνώπιον κυρίου. ἣν εὗρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις πανάγνε :~ ἡ θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις. πῶς ἔσται ὃ εἴρηκας. λέγε σαφέστατα πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὖσα κόρη. πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, μήτηρ τοῦ κτίστου μου,

Ὁ ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε. καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν. θάρσει δέσποινα. θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥᾳδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα :~

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους. ἡ θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ Ἰούδα. ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπόν. καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ χριστός. σὺ δέ, πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὖσα σαφήνισον. ὁ ἄγγελος

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς. ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος. τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον. δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται :~ ἡ θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη. τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστρακίσθη. διόπερ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον. εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον :~

Ὁ ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην. τὴν θείαν μηνύσαι σοι βουλήν. τί με φοβῇ πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σὲ φοβούμενον. τί εὐλαβῇ με δέσποινα τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον :~

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν. ὁ ἄγγελος βοῶν, τῇ παρθένῳ ἐπέστη. χαῖρε εὐλογημένη. ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα. ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν προαιώνιον λόγον καὶ κύριον. ἵνα πλάνης σώσῃ ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~ δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, ἦχος δ'. πρὸς τό, Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἀπεστάλη Γαβριήλ. ζήτει ὄπισθεν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ. ἡ θεοτόκος.

Ἰσραηλῖτιν παρθένον τεξομένην ἀκήκοα. τοῦ προφήτου πάλαι. τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος. ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, πῶς θεότητος. τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται; Ὁ ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα. δεξαμένη φλόγα κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε.

νύμφευτε τοῦ κατὰ σὲ μυστηρίου. τὸ ἀπόρρη-
τον, μετὰ τόκον καί, μένεις ἁγνὴ ἀειπαρθέ-
νος :- ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ θεοῦ παντο-
κράτορος, ἀληθείας κῆρυξ. λέγε γαβριὴλ
ἀληθέστατα. πῶς ἀκηράτου μενούσης, τῆς
ἁγνείας μου. λόγον τέξομαι μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσώματον :- Ὁ ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ κυρίᾳ παρίστα-
μαι. μετὰ φόβου κόρη. νῦν κατανοεῖν εὐλα-
βοῦμαί σε. ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον. καταβήσε-
ται. ἐπὶ σὲ λόγος ὁ τοῦ πατρὸς ὡς ηὐδόκησεν.

Καταβασία, Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν. θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις.
θείᾳ δυνάμει τερατουργούμενα. σύμβολα
καὶ τύποι νομικοί. τέτοκε παρθένος δέ, ἀ-
πειράνδρως, οὐδέποτε :- ὁ ἄγγελος.

Ζητεῖν πανάμωμε. καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμα
σου. μόνη γὰρ τὸν πάντων βασιλέα τέξῃ
ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον. καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι προφητῶν ῥήσεις καὶ αἰνίγματα. καὶ
τοῦ νόμου τὰ σύμβολα :- Ἡ Θεοτόκος.

Ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. ὁ πᾶσιν ἀθεώρητος. πῶς
οὗτος δυνήσεται παρθένου. μήτραν οἰκῆ-
σαι ἣν αὐτὸς ἔπλασε. πῶς δὲ καὶ συλλήψο-
μαι. θεοῦ λόγον τὸν συνάναρχον. τῷ πατρὶ
καὶ τῷ πνεύματι :- Ὁ ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν προπάτορα, δαβὶδ ἐπαγγειλά-
μενος. θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας. ἐπὶ
τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ. τὴν τοῦ ἰα-
κὼβ σε καλλονήν. μόνην ἐξελέξατο, λογι-
κὸν ἐνδιαίτημα :- Καταβασία,

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμε-
νος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν
δυνάμεων :- Ἡ Θεοτόκος.

Ῥημάτων σου, τὴν φωνὴν γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον. δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐν θεῷ πε-
πλήρωμαι χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν
καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον :- ὁ ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ θεομῆτορ ἡ ἔνθεος, σοὶ
τὸ χαῖρε. πᾶσα κτίσις κραυγάζεις θεόνυμ-
φε. σὺ γὰρ μόνη μήτηρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ προω-
ρίσθης ἁγνή :- Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς εὔας μὲν δι᾽ ἐμοῦ καταργείσθω κατάκρι-
μα. ἀποδότω δι᾽ ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον.
δι᾽ ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πλη-
ρέστατον :- Ὁ ἄγγελος.

Ὑπέσχετο, ὁ θεὸς ἀβραὰμ τῷ προπάτορι. εὐ-
λογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη
ἁγνή. διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχε-
ται σήμερον :- Καταβασία.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν, τὴν τριή-
μερον κοντάκιον. ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυ-
τρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. ἀναγρά-
φω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον. ἐκ παντοίων με
κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι. χαῖ-
ρε νύμφη ἀνύμφευτε :- Ὁ οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη. εἰ-
πεῖν τῇ θεοτόκῳ τό, χαῖρε. καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ
φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε. ἐξίστατο
καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δι᾽ ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, Χαῖρε
δι᾽ ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε τοῦ πεσόντος ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις,

Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον, ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς, Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον,
καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα,

Χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστὴρ, ἐμφαίνων τὸν ἥλιον.

Χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,

Χαῖρε δι᾽ ἧς βρεφουργεῖται ὁ κτίστης.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε΄, ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑ-
περαγίας δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου μαρίας. ἆ.

Ἤγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,

Πατρὸς μεγίστης ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γ ἡ θεοτῇ μαρίῃ ἔφατ᾽ ἄγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων θς. ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ὡς πατὴρ φιλόστοργος θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα, καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ εἰδωλολατρείᾳ ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ τὸν κν ἡμῶν ἰησοῦν χν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. ἐπεὶ δὲ ἠθέλησε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ὁμοίους δυνάμεις. ἑνὶ τῶν ἀρχαγγέλων, γαβριὴλ τῷ ἐνδόξῳ. θαρρεῖ τὸ μυστήριον. προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι καὶ τὴν ἁγίαν παρθένον καθαράν. ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιούτου καλοῦ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος εἰς πόλιν ναζαρὲτ λέγει αὐτῇ χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ. ἡ δὲ εἶπε. καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο. ὁ δὲ ἔφη, πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἡ δούλη κυ γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ θυ, σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν. αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ ἁγίου πνς ἐπελεύσει. ἔκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ μυστήρια τοῦ θυ λόγου οἰκονομικῶς. διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα ἀνάστασις τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. Στί.

Χθὲς κατελθὼν πρὸς πάλην ᾅδου μόνος,
Πολλὰ λαβὼν ἀνῆλθε τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. ᾠδ. ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν κτίσιν.

Ὁ οἶκος.

Φῶς τὸ ἄϋλον μηνύων ὑλησώματος, ἑνωθησόμενον. δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν. φαιδρὸν εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα. νῦν κραυγάζεις μοι. εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~ Ὁ ἄγγελος.

Χαῖρε δέσποινα παρθένε, χαῖρε πάναγνε. χαῖρε δοχεῖον θυ, χαῖρε λυχνία φωτός. ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, εὔας ἡ λύτρωσις. ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας :~ Ὁ οἶκος.

Ψυχὴν ἥγνισε καὶ σῶμα καθηγίασε. ναὸν εἰργάσατο χωρητικόν με θυ. σκηνὴν θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος. ἡ ἐπέλευσις, τοῦ παναγίου, πνς καὶ ζωῆς ἁγνὴν μητέρα :~

Ὁ ἄγγελος.

Ὡς πολύφωτον λαμπάδα, καὶ θεότευκτον παστάδα βλέπω σε. νῦν ὡς χρυσῆν κιβωτόν. τοῦ νόμου τὸν πάροχον δέχου πανάμωμε. εὐδοκήσαντα τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν :~ Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον ὅτι αὗται αἱ β΄. ᾠδαί, περιέχουσιν ἀκροστιχίδα τὴν α β΄. ἡ μὲν ὀγδόη, ὀρθῶς ἡ δὲ θ΄. ἀντιστρόφως.

ᾠδ. η΄. Ὁ εἱρμός. Ὁ ἄγγελος.

Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή, εἰπάτω δὴ ὁ γαβριήλ. Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη θεοῦ. Διὰ σοῦ ὁ γὰρ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται, διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ, τὸν κν :~ Ὁ οἶκος.

Ἔννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν. ἀντέφησεν ἡ παρθένος Ζητοῦσα ἄπορά μοι φθέγγη παράξα. Ἤκουσα τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα. Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτῃ με, ὡς εὔαν πόρρω πέμψης θεοῦ. ἀλλ᾽ ὅμως ἰδὲ βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ. Ὁ ἄγγελος.

Ἴδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται. φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ γαβριήλ. Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυσέκφραστον, Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπόν. Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι. ὡς πράγματι δὲ πίστευε. ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ, τὸν κν :~ Ὁ οἶκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς ἡ ἄμεμπτος αὖθις φησί. Ξένου ἐξ ἔρωτος τόκον προσέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι, φοβοῦμαι μὴ ἀπάτην λαλεῖς. ἀλλ᾽ ὅμως ἰδὲ βοᾷς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ. Ὁ ἄγγελος.

Ῥήματα ἄπορά μοι φθέγγη σεμνή. ὁ ἄγγελος πάλιν βοᾷ. Συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως θν σοι ἐπαγ-

γέλλο

γέλλομαι. Υ̓πὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῡ :~ ἦ θκ̄ος.

Φαίνημοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ παρθένος. Χαρᾶς κοινωνὸς γὰρ ἐλήλυθας ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐν ὅλῃ καθήγνισμαι πνῖ. Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι, σκηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ θεός. πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῡ, τὸν κν̄ :~ ᾠδ. θ'.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος, ἀντιστρόφως. ὁ εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ θῦ κιβωτῷ. Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ θκῳ ἀσιγήτως. Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα. ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς̄ μετὰ σοῦ :~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα θν̄. Τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας. Ῥυστὴ φύσις πέρα καθεστηκυῖα. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ :~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Πῶς πηγάζεις γάλα παρθένε ἁγνή. Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία. Ξένον γὰρ φύσεως ἐνδέδειχυσαι πρᾶγμα. Νομίμους γονῆς ὅρους ὑπερβαίνουσα. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις γραφαῖς. Λαλεῖται περὶ σοῦ μῆτερ ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη, βάσις θῦ αὕτη. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς̄ μετὰ σοῦ :~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστῶς τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ. Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνων. Ἐν κόρῃ ἁγνῇ ἔφη κατοπτεύσω. ἣν ὡς θκῳ λεχθείη. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς̄ μετὰ σοῦ :~

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ ὄρος καλεῖ νοητόν. Γεννήτειραν θῦ, ὁ Ἠσαΐας. Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών. ὁ Δαδ̄ δέ, Ἁγίασμα φάσκει. πύλην δέ σε ἄλλος. ὁ δὲ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζει. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς̄ μετὰ σοῦ :~

Καταβασία. Ὡς ἐμψύχῳ θῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶν δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη. ἐκ θῦ παντοκράτορος, πρὸς ἁγνὴν καὶ παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα. ὅτι θς̄ ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται ἄνευ σπορᾶς. ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου :~ Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδὰμ θκε. χαῖρε σεμνὴ νυμφόθεε. χαῖρε ἔμψυχε βάτε. χαῖρε λαμπάς, χαῖρε θρόνε, χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη. χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα. χαῖρε κούφη νεφέλη. χαῖρε ναέ. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ὄρος, χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα. χαῖρε Εὔας ἡ λύσις :~

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν γ' προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἁψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον. καὶ ποιητὴν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτήν. τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή :~ Ὅμοιον.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε. συλλήψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον. καὶ ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε σεμνή :~ Ὅμοιον.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πρς̄, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος. καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη. τὸ ἀλλότριον :~ Δευτερεύοντα τὸ α'.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'. Θεοφάνης.

Τὸ

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας. οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεὸς, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται. καὶ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλάγιος β΄.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ὁ γὰρ τοῦ πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος σύνθρονος. οἶκτον λαβὼν καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν. κατ᾽ εὐδοκίαν καὶ βούλησιν πατρικὴν, καὶ μήτραν ᾤκησε παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ πνεύματι. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρα. ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ. καὶ τὸ παράδοξον. ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον. ὁ θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται. ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ τρισάγιον. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. αἱ γ΄ μεγάλαι μετάνοιαι εὐθὺς καὶ ἡ α΄ ὥρα. μετὰ τῆς στιχολογίας. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἐν τῷ τέλει ὡς προείρηται, αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι. δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. ψάλλομεν δὲ, καὶ στιχηρὰ ἰδιόμελα. τῆς ἑορτῆς. ἐκ τῶν προγραφέντων, καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ὑποστρεφούσης τῆς λιτῆς, γίνεται ἡ ἀκολουθία τῆς γ΄.

Περὶ δὲ ὥραν θ΄. ἀπόλυσις, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ κατήχησις τοῦ στουδίτου, ἐν ᾗ κάθηνται οἱ ἀδελφοί. οἱ μακαρισμοὶ, ἀνὰ μέλους. καὶ τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν κύριε. χορὸς ὁ ἐπουράνιος. Ἀνὰ ἀφόν. Πάτερ ἡμῶν τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ αἱ γ΄ μεγάλαι μετάνοιαι. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ, ἄνευ στιχολογίας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κς΄. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου γαβριήλ. ἑσπέρας εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ί. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον. τῆς ἡμέρας, δὶς, ἀνὰ μαρτυρικοῦ τὰ γ΄. προσόμοια τοῦ τριωδίου. εἶτα τῆς ἑορτῆς, τοὺς τρεῖς τετάρτους. καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου. προσόμοια, γ΄. λέγοντας καὶ στίχον. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα τὰ ἰδιόμελα. τῆς ἑορτῆς ἦχος, δ΄.

Τῷ ἕκτῳ μηνὶ, ἀπεστάλη ἄγγελος.
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ θεοτόκος.
Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις, νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν.

εἶτα, στίχοι προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου. ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς ὁ θεοειδέστατος. ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος. φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ βλέπει. σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι. τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον. εὐηγγελίσατο, τῇ παρθένῳ ἀφικόμενος. καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ περιὸν, τοῖς ἀγγέλοις ἄγνωστον καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον. μόνος πεπίστευσαι. γαβριὴλ καὶ τοῦτο. τῇ μόνῃ τεθαρρηκὼς, ἁγνῇ εἰς ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ᾽ ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Στίχος. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους τοῦ πνεύματα.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ. καὶ ποιῶν καὶ θέλημα. καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ παντοκράτορος. ἀρχηγὲ ἀγγέλων, γαβριὴλ πάντας περίστε. τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε. ἀεὶ αἰτούμενος. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχ. πλ. β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. εὐαγγελίσασθαι τῇ παρθένῳ τὴν σύλληψιν. καὶ ἐλθὼν εἰς ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος. ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ παρθένου τίκτεται. ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν. ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός. ᾧ

τα ἐξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται. λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. θεοῦ ἐστι λόγος ὁ παρών. τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ κόρῃ, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε ἁγνὴ παρθένε. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. χαῖρε μήτηρ τῆς ζωῆς. εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου :~

Εἴσοδος, μετὰ τοῦ εὐαγγελίου. τὸ Φῶς ἱλαρόν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ, ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου. καὶ ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ μωσῆς. παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο. τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. ὡς δὲ οἶδε κύριος ὅτι προάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων. μωσῆ μωσῆ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστι. καὶ εἶπε μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου. ὁ θεὸς ἀβραάμ. καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ. καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ηὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωσῆν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτούς, ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων. καὶ ἐξαγαγεῖν εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν. εἰς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα :~

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ. εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με. ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι. πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν, γεννᾷ με. κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους. καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ. καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη. καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν. ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ. καὶ ὕδατα, οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. ἐγὼ ἤμην ἣ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ :~

Ἰωάννου τοῦ μνς αὐτοῦ. ὅρα.

Εὕρομεν ἔν τισι τῶν τυπικῶν. τοῦ ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. τῆς σεβασμίας ταύτης ἑορτῆς τό, Κατευθυνθήτω. Καὶ τοῦτο οὐκ οἶδα ποίῳ τρόπῳ εἴρηται. τινὲς γὰρ ἐξ αἱρέσεως καὶ ἀμαθίας, πολλὰ προσίεσαν. ἐγὼ δὲ ὡς οἶμαι, τοῦτο οὐ χωρεῖ, ἐν τῇ τοῦ χρυσοστόμου τελείᾳ λειτουργίᾳ, καὶ ἐν ἕκτῃ ὥρᾳ, καὶ προσκομιδῆς γινομένης. Φησὶ γάρ, οἵαν ἂν ἡμέραν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ, λειτουργεῖται χρυσόστομος καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ καταλύειν ὁ ψάριον, οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ. τοῦτο γὰρ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν θείων πατέρων. τοῦ ἐσθίειν ἰχθύων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ. Τὸ δὲ κατευθυνθήτω, ἐν τῇ τῶν προηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐτάχθη ψάλλεσθαι, καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ. οὐ γὰρ χρὴ τί πένθους σύμβολον, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεσθαι. τιμῶμεν γὰρ αὐτὴν ὡς κεφάλαιον τῆς ἡμῶν σωτηρίας :~

Εἶτα συναπτὴ τοῦ τρισαγίου τὸ τρισάγιον, τὸ προκείμενον.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ἦχος.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί. ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι.

Ἀλληλούϊα.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. συνέλαβεν ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ ζαχαρίου. Τέλος.

Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία λειτουργία, τοῦ χρυσοστόμου. Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών. Ἡρετίσατο

τὴν

τὴν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις. μεγάλη τοῖς ἀδελφοῖς. ἐσθίοντες ἰχθύας, εἰς δόξαν θεοῦ.

Τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν ἐν τῷ νάρθηκι, ἀνὰ μετανοιῶν καὶ κανόνων, χῦμα. πυλὴν μετὰ τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ εἰς τὸ τρισάγιον, ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. καὶ ἐν τῷ τέλει, τὰς ιε΄. καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ τρισαγίῳ, τὰς γ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ σεβασμία αὕτη ἑορτὴ ἐν τῇ παραμονῇ τοῦ μεγάλου κανόνος, ψάλλονται τὰ κδ΄. στιχηρὰ, τοῦ μεγάλου κανόνος. ἤγουν τὰ κατὰ ἀλφάβητον τοῦ μεταφραστοῦ, τῇ πέμπτῃ πρωῒ εἰς τοὺς αἴνους :~

Ἐὰν δὲ τύχῃ ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν παρασκευῇ ψάλλεται τῇ παρασκευῇ, καὶ τῷ σαββάτῳ καὶ τῇ κυριακῇ, καὶ ἀποδίδοται.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι. Ἐὰν γένηται ὁ εὐαγγελισμὸς ἐν σαββάτῳ, εἰς τὸ λυχνικὸν τῆς παρασκευῆς ἀναγινώσκεται πρῶτον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἑορτῆς τὰ ε΄. καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς προδεδήλωται.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς γίνεται. οὔτε γὰρ τετραῴδιον ψάλλομεν, οὔτε ἄλλον τι τοῦ σαββάτου. ἀλλ᾽ ὅλα τῆς ἑορτῆς. ὡσαύτως εἰς τὴν λειτουργίαν, ἅπαντα τῆς ἑορτῆς. ψάλλομεν δὲ τὰ τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄.

Ὁμοίως εἰ τύχῃ ἐν κυριακῇ. μετὰ τὴν συνήθη [illegible] εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα. δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς, ϛ΄. δόξα. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὰ ἀναγνώσματα τὰ β΄. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν συνήθων. λέγομεν τὸ ις΄. Ἰεζεκιὴλ εἰς τὴν λιτὴν, δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν [illegible] τὰ ἀναστάσιμα. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ΄. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. εἰς ὁ θεὸς κύριος, τροπάριον ἀναστάσιμον, δίς. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἅπαξ καὶ ἀναστάσιμα, μετὰ τὸν θεοτο-

κίων αὐτοῦ. ὁ ἄμωμος ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. ὁ πολυέλεος. καὶ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον. ἐν τῇ θ΄. στιχολογεῖται. ἡ τιμιωτέρα. ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια, γ΄. εἶτα. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δόξα ἦχος, πλ. β΄. Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη. δοξολογία μεγάλη δίδοται δὲ, καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα. τὸ ἑωθινόν. καὶ τῆς ἑορτῆς. καὶ καθεξῆς, ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, περὶ ὥραν β΄. συναίνει καὶ ἐξέρχεται ἡ λιτή. καὶ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι, ἄρχεται ἡ λειτουργία εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. ψάλλομεν δὲ τὰ τυπικὰ, τοὺς μακαρισμούς. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ ϛ΄ ᾠδὴ, εἰσοδικὸν, ἦχος. δ΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τροπάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, ὁ ἀπόστολος, πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῆς ἡμέρας. ὁμοίως καὶ εὐαγγέλιον προκείμενον, καὶ ἀλληλουϊάριον, καὶ κοινωνικὸν, τῆς ἑορτῆς. Ἐξελέξατο κύριος τὴν σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. ἡ λειτουργία, τοῦ χρυσοστόμου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι, εἰ τύχῃ. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου γαβριὴλ ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τοῦ ἀρχαγγέλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ὡς παμμέγιστον τὸν γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος. δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον. ἱκετεύωσε, ἀρχάγγελε κυρίου. φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσωσε :~

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι. τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων νόων. τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμυηκότα. ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι᾽ ἀγαθότητα :~

 Προ-

ρεσάτωσε μέγιστον. καὶ πρὸς θεὸν ἀντιλήπτορα καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, γαβριὴλ ἔχοντες. οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων. καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, ἀνευφημοῦντές σε :~ Θεο.

Ἀγνῶσε παναμώμον, ὁ γαβριὴλ ὡς ἑώρακε. τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν. ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία. ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα :~

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Μεθέξει φωτὸς ἀΰλου τοῦ, ὡς ἄϋλος ὄντως γαβριήλ. ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς καθώρασαι δεύτερον. τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε :~

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης. τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, ἀγγέλων διὸ ἤρθημεν. οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε :~

Ἐπιφανῶν πᾶσιν ὁ σὺ ὅθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί. καὶ παῦσον τὸν κλυδώνιον, καὶ καθ' ἡμῶν κινούμενον. τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε :~ Θεο.

Ἐμφανίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον μυστήριον κόρῃ σοί ποτε, ὁ γαβριὴλ ἐκραύγαζε. χαῖρε θεοῦ παλάτιον. ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος :~.

Καθίσμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν ἀγγέλων. δεικνύμενος ἀεὶ σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει. τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ τριάδι γινόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν. καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ. ἀξίως δοξάσωμεν.

Ἕτερον, ἦχ. δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ προτεύων. τὸ προαιώνων ὁ ἐλαθὲν φρικτὸν μυστήριον. γαβριὴλ μόνος ἔδοξε πεπιστεῦσθαι. τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς ἁγίας παρθένου. χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη, χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἐστασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι γαβριὴλ ἀξιάγαστε. καταφαιδρύνων, τὸν προφήτην δανιήλ. καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι :~

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς. πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν. ἐξέλου ἡμᾶς πυρὸς. διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις γαβριὴλ μεσιτείαις σου :~

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολήν. δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν. ἠμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν λειτουργῶν. τῷ βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος :~ Θεο.

Ὅλην σε τῷ πνεύματι ὁ γαβριὴλ περιηγιασμένην παναμώμε. κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς. χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις. καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις :~

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος. δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων. σὺν τοῖς ἀπείροις ἀγγέλων τάξεσιν. ἅγιος θεὸς ὁ παντουργός. υἱὸς ὁ συνάναρχος. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ σύνθρονον :~

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον. ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον. μέγα τὸ κλέος γαβριὴλ μέγιστε. θείων ἀσωμάτων λειτουργέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε :~

Ὁ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος. πάλαι συνεστῶτα ζαχαρίας. μένει κωφεύων οὐ γὰρ ἐπίστευσε. σου τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ. ἣν περ ἐξεφώνησας, γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε :~ Θεο.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα παναμώμε. φωνῇ γαβριὴλ τοῦ ἀρχαγγέλου. τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον τέτοκας παναγίον θεόν. πάντας ἁγιάζοντα. καὶ δαιμόνων ἐξαιρούμενον :~

ᾠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν μὲν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον. οὐκ ἐξισχύουσι. περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν ἀρρήτως θείαις λαμπρότησι :~

Ἀκτῖσιν ἡλίου πολύφωτε πνευμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε. ταῖς σελασφόροις σου πρὸς τὸν δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον :~

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα,

τα,

τα, τῆς ἐκκλησίας ἀρχάγγελε. ταῖς πρὸς τὸν κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι. ἄλ.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, ἁγνὴ τοῦ γαβριὴλ ἐχρημάτισας. καὶ τὸν προάναρχον λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας. τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενος.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἰ βούλει. ἢ τὸ πρῶτον, εἰ δὲ τύχῃ ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, λέγε τὸ κοντάκιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κϛʹ. τὴν σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντι. στίχ.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν νόα,
Τιμὴ πρέπουσα, πᾶσα σὰρξ τιμᾷ λόγε.
Εἰκάδι ἀμφ' ὕμνους γαβριὴλ κτίσιν ἕκτῃ ἐγείρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων, κϛʹ. μαρτύρων τῶν ἐν γοτθίᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐξ ὧν εἰσὶ πρεσβύτεροι δύο, βαθοῦσις καὶ οὐήρκας, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, ἑ ἀρπύλα μονάζουσα, λαϊκοὶ δὲ ἀβήπας. ἀγνὰς, ῥύας, ἠγάθραξ, ἠσκόης, σύλας, σιγήτζας, σουηρίλας, σκουμβλᾶς, θέρμας, φίλγας. καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν. ἄννα, ἀλλὰς, βαΐα, μωϊκῶ, μαμύκα, οὐϊρκῶ καὶ ἀνιμαΐς. στίχ.

Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ ἰουγγουρίχου, βασιλέως τῶν γότθων. καὶ γρατιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων, διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν ὑπὸ ἰουγγουρίχου διὰ πυρὸς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον. ἐμπρήσαντος τὴν τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίαν. ἐν ᾗ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες. ὅτε καὶ συνέβη καὶ ἄνθρωπον τινὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν ὁλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, κοδράτου, θεοδοσίου, ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων μʹ. τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ.

Κοδρᾶτε θαυμάζω σε τῆς εὐανδρείας,
Πῶς ἀπτοιάζων ἀνδρικῶς σφάττῃ μάλα.
Θεοδόσιος τῷ θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.
Ξίφει χεθήτω κἂν κοτύλη φυσίμοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν ἀνατολικῶν. ὁρῶντες δὲ καθ' ἑκάστην τοὺς χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παῤῥησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ δὴ ἀπελθόντες καὶ ἑκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι, ἐξετάζοντο. τότε πολλοὺς τῶν χριστιανῶν, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἑαυτοὺς χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες. κατακριθέντες ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακήν. καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξετάθησαν τὰς πλευρὰς καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες. τέλος, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν στεφάνου ὁμολογητοῦ, τῆς τριγλίας ἡγουμένου. στίχ.

Θεοῦ στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
Θεῷ παραστὰς καμάτου μισθὸν λάβοι.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας, λέοντος τοῦ ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἑλόμενος βίον. διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἱκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν μοναχῶν, ἡγούμενος κατασταὶς τῆς μονῆς τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὕστερον ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος δυσσεβοῦς λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας. πλεῖστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας. καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς κύριον διὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ ζαχα-

ρία ποτὲ εἶδον τοῦ θείου μου, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ. ὑπερυμνεῖτε. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς γαβριὴλ καθαγιάζει ψυχάς. ὅστις ὢν καὶ προπρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷ. ὑπερυμνεῖτε. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α μπρυνόμενος μεθέξει ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς. δεύτερον φῶς ἀληθῶς. ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων πάντοτε, ὑπερυμνεῖτε ὁ τῶν πατέρων κύριος.

Α πεστάλη γαβριὴλ ὁ ἀρχιστράτηγος. χαρὰν μηνύων σοι, παρθενομῆτορ ἁγνή. διὸ ἡ λύπη πέπαυται καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστέρωται. καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ι ερολογίαις ἱεραῖς σε. λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀρχάγγελε, τῇ δόξῃ ἡμῶν προφωνεῖς. παρθένῳ ὑπερυμνοῦντες καὶ λόγον ὃν ἔθνησε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν οἱ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ. ἀΰλως ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίμορφου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντων ἀγγέλων χοροί. τὰ τοῦ κυρίου ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχῃ τὰ οὐράνια. εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος. τὰ ἱερὰ θελήματα χριστοῦ τοῦ πάντων θεοῦ. ἀγγέλων γαβριὴλ ἀρχηγέτα. κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεί σε εὐφημούντων.

Σ αρκὶ καθυπόστασιν ὁ λόγος. ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος. ἔσχε σε προτρέχοντα. καὶ προασπιζόμενον. τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ γαβριὴλ. καὶ κύριον ὑμνεῖ σε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω ς θρόνον τὸν ἔμπυρον τοῦ βασιλέως. ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν. ὡς τὴν ὑπερούσιον μόνον οὐσιώσασαν. τὴν τοὺς βροτοὺς θεώσασαν τα. ἑνώσει κρείττονι. γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης. τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν παρθένον.

ᾠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής. σκιρτάτω τῷ πνι.

Ι στασο φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος. καὶ καταστραπτόμενος. φωτοχυσίαις ταῖς ὑπερουσίοις. καὶ ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὁρώμενος. καὶ φωτίζων, πιστεῖ τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Ω σπερ ὅμως, ὁρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν ὡς πρὶν στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον. καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος. καὶ δαιμόνων τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Σ τῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεχειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου. τῆς ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα. τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον ἐπταισμάτων λύτρωσιν. βασιλεῦ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια. γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος, μιχαὴλ καὶ γαβριὴλ θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε. ἁμαρτιῶν συγχώρησιν. ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν. ὡς προστάται. ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Φ έγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου ἔλαμψεν καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε. θεογεννῆτορ πάναγνε, ἀγγέλων καύχημα. καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα. τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχῃ ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ, λέγε τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς αἴνους, ἐκ τῶν προσομοίων τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. καὶ ἡ α΄. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ΄. τῆς ἁγίας ματρώνης, τῆς ἐν θεσσαλονίκῃ. εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ι ουδαίων φρυάγματι. καὶ θρασείᾳ ὠμότητι. λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα. τὴν τῶν μελλόντων προβλέπουσα. θεόφρον ἀπόλαυσιν. διαμένουσαν ἀεί. δι' αἰῶνος ἀσάλευτον. ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα. πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Β ασιλείας εὐπρέπειαν. καὶ τερπνὴν ὡραιότητα.

τῆτα. κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ νυμφίου σου. ὡ-
ραϊσμένη τοῖς στίγμασι, στεῤῥὰς σου ἀθλή-
σεως καὶ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσύγ-
γισας. τῆς ἐπέκεινα, θείας καὶ εὐφροσύνης.
μετουσίαν, καρπουμένη μακαρία, καὶ τὴν
ἀθάνατον εὔκλειαν :~ Ὅμοιον.

Ο ὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε. οὐ τὸ χαῦνον τοῦ θή-
λεος. οὐ λιμὸς, οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν. τὴν
τῶν μαρτύρων στεῤῥότητα, μιμεῖσθαι παμσέ-
βοξε. προθυμία γὰρ ψυχῆς, τὰς βασάνους
ὑπέμεινας. ὅθεν ἔτυχες, ὁμοίων θαλά-
μων. καὶ στεφάνων, τῶν χαρίτων ἐκοσμή-
θης. παριστάμενη τῷ κτίστῃ σου :~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μ εταμοίας τὸ ἄριστον, καὶ σεπτὸν φάρμακον.
ἡ θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρα μου. καὶ τῶν δα-
κρύων τὰ ῥεύματα καὶ ὥρας τὴν ἔνδειαν. τῆς
θερμῆς καὶ φοβερᾶς. καὶ κείτο τοῖς ἀδέ-
κασον, σύ μοι δώρησαι. καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς
σου. ὦ παρθένε. τῶν κολάσεων τὸν δρόμον.
καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος :~

σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ω ς ἑώρακε κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ
κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀνακράζου-
σα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ πολλῶν
σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλ-
λὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσ-
μῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν
τοὺς προπάτορας :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς σύνηθες. καὶ
τῆς ἁγίας, εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸ τῆς ματρώνης, ἔνθεον μέλπω κλέος.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλα.

Τ αῖς θείαις τῶν ἀσωμάτων τάξεσι, περιχο-
ρεύουσα. περὶ τὸν πάντων αἴτιον θεὸν. καὶ φα-
νῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως.
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον :~

Ο δούλου καταξιώσας δέξασθαι, μορφὴν χριστὲ
ὁ θεός. ἐλευθερῶσαι ταύτην βουληθεὶς, ἐκ φθο-
ρᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας
σε, μάρτυρα νύμφην ἐμνηστεύσατο :~

Τ ὸ θῆλυ ἀῤῥενωθὲν τῇ χάριτι, τοῦ ἐπερχομένην
ὀφρὺν. καὶ καυχωμένην ἄμετρον τὸ πρίν. ἐξα-
λείφειν τὴν θάλασσαν. δι' ἀσθενείας σώμα-

τος, θείᾳ δυνάμει καταβέβληκεν :~ θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κύριε, συγκαταβά-
σεως. ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς. μυστικῶς
σε καλύμμενον. ὑπερφυῶς ἐξήστραψε δι-
πλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον :~

ᾠδὴ γ΄. εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

Ε τεῤῥότητι λογισμοῦ, τῆς παραμόνου καὶ δει-
νῆς ἤνεγκας. τὴν χαλεπὴν βάσανον, φέ-
ρουσα ματρῶνα πανόλβιε :~

Μ αστίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καθαρῶς
ἔφερες. ψηλαφητοῦ σκότους δὲ, θείαν λαμ-
πηδόνα ἀπείληφας :~

Α ἱμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν πυ-
ρὰν ἔσβεσαν. τοὺς δὲ πιστοὺς ἤρδευσαν, τῆς
θεοσεβείας τοῖς νάμασιν :~ θεοτοκίον.

Τ ὴν πλάκα τὴν κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν
γαστρὶ πανάγνε. λόγον θεοῦ τὸν ἄναρχον,
θεηγορικῶς εὐφημοῦμεν σε :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

καθίσμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε πέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις. ἡ μνή-
μη ἡ ἔνδοξος, τῆς ἀθλοφόρου χριστοῦ. εὐφραίνου-
σα τὰ σύμπαντα. λάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι,
τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ. φέρουσα τοῖς πιστοῖς,
τὴν ἀένναον χάριν. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις σῶτερ,
σῶσον τὸν κόσμον σου :~ Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε καίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖ-
σαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν,
οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου,
πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος,
μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασ-
μένη, ὡς προεφήτευσας :~ ἡ σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ρ ώμῃ τῇ θείᾳ ματρῶνα δυναμουμένη νῦν τῆς
πικρᾶς δεσποίνης, ἔφυγες δουλείαν, γνώ-
μην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο.
μόνῳ τῷ δεσπότῃ δουλεύσασα :~

Ω ρυομένη καὶ μέθῃ βεβακχευμένη καὶ τῷ θυ-
μῷ σφαδάζουσα, ἡ δυσσεβεστάτη. μάστιξι κα-
τέτεμνεν, ἑβραίων ὠμότητι. μάρτυς ἀθλο-
φόρε τὸ σῶμα σου :~ θεοτοκίον.

Η χρυσήλατος λυχνία προδιετύπου. τὴν τὸν

θ ιιιι

θεὸν βαστάσασαν, σεσωματωμένον. αἴγλη τῆς θεότητος. τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ θεομήτορα :~

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας.

Σέ στέφανον λαμπρόν, ἡ θεόφρων καυχήσεως. ἐκτήσατο ζωοδότα. καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος. τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν :~

Εκήρυξε Χριστόν. ἐπὶ πέραν τῆς πίστεως. τοὺς πόδας σου μακαρία. πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, τὰ σὰ μὲν διαβήματα :~

Ναὸν θεῖον ἀληθῶς. καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα. σὺ ἔχουσα διαλάμπεις. ἐν χορείᾳ μαρτύρων, μάρτυς μάρτυς παμμακάριστε :~ Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφήν. καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος. ἐγέννησας θεομῆτορ. ἡ μόνη μείνασα ἀφθόρως, καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον :~

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Εὐάς μὲν, ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐφύγησας. ἐπιτηδείως μάρτυς μάρτυς, θεουμένη μνήσει τῇ ἀνενδότῳ. καὶ δικαίως, τῆς ἀιδίου δόξης ἠξίωσαι :~

Ου δοῦλος, ἐν Χριστῷ οὐκ ἐλεύθερος κρίνεται. ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφίᾳ, εὐσεβείας ῥοπαῖς κεκοσμημένη. ἧς ἐδείχθης, πλαστουργὸς ἀθλοφόρε ἀήττητος :~ Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν. στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον. τὸν ἀΐδιον, σωματωθέντα λόγον παναμώμε :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κζ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος μαρτύρωνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε μάρτυς μάρτυς,
Καὶ ἔνδον εἱρκτῆς ἐκπνέουσαν κεκρυμμένην
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε μάρτυς μάρτυς ἐν εἱρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θρεπτὴ Παυλίνης ἰουδαίας τινὸς γυναικὸς παντίλης καλουμένης. αὕτη δὲ ἐπακολουθοῦσα μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσῄει. ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἐν τῇ τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίᾳ. φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς. καὶ φρουρᾷ κατακλείεται, ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόσιτος διαμείνασα. εἶτα, ἐξάγεται. καὶ μάστιξι καταξαίνεται. καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα ἐν πολυημερεύουσα ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ. ταύτης φασὶ τὸ ἅγιον λείψανον, τὴν Παυτίλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι καταπεσοῦσαν εἰς τὸ προπύλαιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον τὸ γλεῦκος ἐχεῖτο, κἀκεῖ τὸν βίον στρέψασαν, ἀπορρῆξαι τὴν ψυχήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Κήρυκος. ὁ ἐν τῷ ἀπρω, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Στίχοι.

Εγὼ περ Κήρυκε καὶ τεθνηκότα,
Καὶ καρδίᾳ φθέγγεσθαι καὶ γλώττῃ θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φιλήτου τοῦ συγκλητικοῦ. καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικός. καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνος, Θεοπρεπίου, Κρονίδους κομενταρησίου, καὶ Ἀμφιλοχίου δουκός. Στίχοι.

Ω σπόρε Φιλητός, καὶ Λυδία σὰρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτοῖς καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.
Θνήσκει θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ᾄδοντες ὕμνους κυρίῳ,
Δοὺξ συντελοῦντι τῷ κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετουμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος ξίφει τελειοῦνται.

Οὐ θάρσος ἧττον Ἰωνᾶ πρὸς τὸ ξίφος,
Ἔφη Βαραχήσιος ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ προφήτης Ἀμίνας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Στίχοι.

Τρισάκις τρίπτυχος ὁ σὸς Ἀμίνα θεοπρεπῶν,
Δεῖξαι τὸ μέλλον ἔλεγον πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου. ἀδελφοῦ, Πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἄργους, συνειμένου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Εὐτυχίου. καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἡρωδίωνος, ἑνὸς τῶν ο΄ ἀποστόλων. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Μετ' εὐμενείας. καὶ παρρησίας προσεχώρησας. ὄντως, πρὸς τὸν σὸν παναύφημε δεσπότην. εὐχαρίστως ἀνακράζουσα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~

Εἰς εὐφροσύνην. καὶ χαρμονὴν μεταβέβηκας. πλήρης, ἀρετῶν τε παντοδαπῶν, ἀπὸ

γῆς πρὸς τὸν οὐράνιον, χορείαν ἔνδοξε. κληρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον. Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη πεποικιλμένη ταῖς ἀρεταῖς. λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ πατρός. σαρκωθέντα μόνον παρθένε. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾨδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χρυσίου φωτὸς μαρμαρυγάς, κατηξιώθης ἰδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός. καὶ τὸ οὐράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος. τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατεκλείσθης σεμνή. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν κύριον.

Ὡραῖος ὁ στέφανος ὃν νῦν ἐστέφθης ἔνδοξε, ζωαρχικῇ δεξιᾷ τοῦ παντοκράτορος. νύμφη λίαν, καθορῶν πεφοινιγμένην, ταῖς τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν. ὦ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε κύριε. Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα θεόν, κυρίως πανάγνε μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ. τὴν ἀληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι. θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε δέσποινα.

ᾨδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λάμπει νῦν ταῖς φωταυγίαις, ἡ φωσφόρος σου ἡμέρα. ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς, τῆς τρισηλίου μάρτυς ἐλλάμψεως. ἐν ᾗ νῦν ἐκδυσώπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔδρεψας ἀμοιβὰς ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαγίστων ἀλγηδόνος. τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν, ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν. ἐν ᾗ πανηγυρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Ὄντως τῷ χριστῷ νῦν συνήφθης τῷ ἀθανάτῳ σου νυμφίῳ. περιλυθισμένη τηλαυγῶς, τὰ θεῖα τούτου πάνσεμνε δόγματα. καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ μαρτυρίου περιλάμψασα. Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων. λῦσον παρθένε θεοτόκε. ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη θεομακάριστε. καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ φωταγωγικόν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες. ἡ α΄. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἱλαρίωνος τοῦ νέου. ἑσπέρας εἰς τό, κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα. καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. ἐγκράτειαν ἄμετρον. παννύχιον στάσιν. κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ. ἐν συμπαθείᾳ περικτησάμενος. ὡς ἄγγελος ἐβίωσας ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος. ἱλαρίων μακάριε, πρέσβευε τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ἐπίγειος ἄγγελος. καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος. ἐχρημάτισας ὅσιε. πηγὴ κατανύξεως. συμπαθείας ῥεῖθρον. πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής. ἐλαία ὄντως θεοῦ κατάκαρπος. ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου. καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα. τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, ἱλαρίων μακάριε. Ὅμοιον.

Ὀμμάσου λαμπόμενος. ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι. τὸ τοῦ σώματος ὕπερθεν. παθῶν ἐχρημάτισεν. ἀμιγὲς τῶν κάτω. φέρων χαρακτῆρας. καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ. τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος. ὅλος θεοειδέστατος. τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. ἱλαρίων πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, παρθενομῆτορ πανάμωμε. τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε. εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβου καὶ πόθου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον. καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐστρεμμένου βλέπουσα. καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττομένην. ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος. χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον. ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο υἱέ μου. τί σοι ἀχάριστος λαός. ἀποτίνει ἀνθ᾽ ὧν πεποίηκας. καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με. ἀτεκνωθῆναι πανφίλτατε, καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον στρῶσιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες συνήθεις. καὶ τοῦ ἁγίου,

ἁγίου, εἰς δ'. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοῦ τοὺς ἱλαροὺς, αἰνέσω τρόπους πάτερ. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος γεγονὼς, πάτερ διὰ σκήσεως. καὶ ἱλαρὸς, ὡς ἀληθῶς τῷ πατρί. συμπαθείας με, μεσιτείαις σου, ἱλαρίων ἀξίωσον. ὅπως σε ὑμνήσω. νῦν ἐν ἱλαρότητι καρδίας μου :~

Ὁσιώθης πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος. σοῦ τὸν σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας. πάθη τὰ τοῦ σώματος. ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν. ἐναπομαραίνων. καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος :~

Ὑπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον. καὶ τοῖς αὐτοῦ, ὑπείκων δικαιώμασιν. ἱλαρίων ὅσιε, τὸ βαρύτατον ἁμαρτίας ἀπέρριψας. πάνσοφε φορτίον. τὴν ἁγιωσύνην προσκτησάμενος :~ Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς, πάναγνε διάρρηξον τὸν σὸν υἱὸν, καὶ θεὸν ἱκετεύουσα. καὶ τὴν τυραννοῦσάν με. ἀειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε. ὅπως σε γεραίρω. πάντοτε παναμώμε σωζόμενος :~

ᾠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμψας ὅσιε. ταῖς διαυγέσι λάμψεσι. μοναζόντων χοροὺς ἐφώτισεν. καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν :~

Ὑπῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ ὅσιε. καὶ ταπεινὸς τῷ πατρί. καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως. οὗ προσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε :~

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρύων ἄνθρακας, τῆς ἁμαρτίας βρύεις δέ. ὡς προτέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσιν :~ Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι. καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα. τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος κόρη πάναγνε :~ Κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Χερσὶ καθιδρώσας. τὴν σὴν πάμμακαρ ζωήν. γενόμενος ἄριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς. Χριστοῦ ἱερώτατε. ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους. χαίρων εἰς τὰς αὐλὰς, μετετέθης σκηνώσεις. καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ῥεῖθρα ἰάσεων :~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. κυρία παναμώμε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος. τῶν ὁπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου :~

ἡ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ ἄχραντος μήτηρ σου, λόγε θεοῦ μητρικῶς. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεσι. τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνον θεὸν ἐνοπτρίζεσθαι. κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι :~

Ἀνάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος. τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντλησας. πᾶσι δὲ μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς ἱλαρίων σοὶ προστρέχουσι :~

Ῥημάτων σου, τῷ ἡδεῖ τὰς καρδίας ἱλάρυνον. τῶν προσερχομένων σοι. πράττων γὰρ ἅπερ ἐδίδασκες. λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες ὅσιε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ κύριος, σὲ κυρίαν ἁπάντων καὶ δέσποιναν. εἰργάσατο ἄχραντε. σὺ γὰρ ἐκύησας σε σαρκωται. κατακυριεύοντος, αὐτοῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος :~

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης θεοῦ.

Ὑφάνας σαυτῷ, σωτηρίου ὅσιε ἱμάτιον. οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα. τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην αἰώνιον ἐνέδυσας :~

Σαρκὸς ἡδονὰς. ἐγκρατείᾳ ὅσιε ἐμάρανας. καὶ χαίρων ὀδύνην πάτερ ὑπεδέξω ἱλαρώτατα. ἰατρεύσας παντοῖα ἀνθρώπων ἀρρωστήματα :~

Αἱ σαὶ πρὸς θεὸν, ἀνενδότως θεῖαι ἐπαιρόμεναι. χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, πάτερ ἀσεβείας νῦν

κατέ-

κατέβαλον. καὶ πάντη ἀσθενοῦσι, ὑγείαν ἐχορήγησας :~

Θκ.

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν. καὶ ὁσίων γέγονας κραταίωμα. διὰ σοῦ γὰρ ἄρχοντε, ἅπασιν ἐπὶ γῆς ἄγα σε τὰ κρείττονα. καὶ οἱ γῆν κατοικοῦντες, πρὸς ὁσίων βαδίζουσιν :~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νεκρωθεὶς Ἱλαρίων τῷ κόσμῳ πάντη. νῦν μεταστάσας ζῇς πρὸς τὰ οὐράνια. καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν :~

Εὐπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος. ἄμεμπτος καὶ ὅσιος, καὶ ἀκαταμύκτος. καὶ ἱλαρὸς τῷ πρῖ, ἐχρημάτισας πάτερ πανόλβιε :~

Συμπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος. καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος. θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἱλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε :~

Ὡς σεπτὸς σοῦ ὁ βίος καὶ ἄμεμπτος. ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραῖος ὁ τρόπος σου. ὡς φοβερὰ τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ᾽ ἑκάστην θαυμάσιε :~

Θκ.

Τὴν παστάδα θεοῦ τὴν ἀμόλυντον, θρόνον τὸν πυρίμορφον, τοῦ παντοκράτορος. τὴν θεοτόκον ἅπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν :~

ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦ.

Τὸ κον. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς τῆς πελεκητῆς.

Στ.

Δοὺς Ἱλαρίων γῇ τὸ γῆθεν σαρκίον,

Γῆν τὴν μακαρίων ᾤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὀγδοάτῃ Ἱλαρίων ἀκιχήσατο εἰκάδι πότμος

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἡρωδίωνος.

Οὗτος ἦν εἷς τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τοῦ κηρύγματος. εἶτα καὶ ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. καὶ διδάσκων πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Χριστόν, παρὰ τῶν Ἰουδαίων συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς. οἱ μὲν γὰρ ἔτυπτον αὐτόν. οἱ δέ, λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον. ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. εἶτα μαχαίρᾳ οἱ θηριώδεις ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας θεοῦ παραθέμενος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλήτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὁ ἅγιος Φιλητὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ χριστιανοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. καθ᾽ ἑκάστην τῷ θεῷ λατρεύοντες. συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέστη τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεύς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν Ἀμφιλοχίῳ τῷ δουκί. ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ. καὶ ἀτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προστάττει, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι, ἅμα Κρονίδῃ κομενταρισίῳ πιστεύσαντι. τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ψαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς ἀγγέλων ἐπιστασία. παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας. τῇ δὲ ἕωθεν παραστάντων τῶν ἁγίων, ἔφη ὁ τύραννος. πολλαὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι. καὶ εὐθέως ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ μεμεστωμένῳ βάλλονται. καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβης. τότε θαυμάσας ὁ δοὺξ εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι λέγων, κύριε ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν βοήθει μοι. καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν. εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου ἀνάβαινε ὧδε. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἀναζεύξας ἀπὸ Ῥώμης κατέλαβε τὸ Ἰλλυρικόν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ. καὶ ἐκέλευσεν ἑπτὰ ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ. οὗ γενομένου ἀβλαβεῖς οἱ ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς ὑπέστρεψεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτελειώθησαν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥομφαίᾳ κατέστρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα. καὶ παντελῶς ἠφάνισας. βραβεύων θαύματα ὅθεν ἀπείληφας. πάθη χαλεπώτατα ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι ὅσιε :~

Ὁ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος. ἐλαύ-

νων

γων τὸν καύστωνα, τῆς ἀθυμίας ὅσιε. τῶν προσερχομένων σοι πίστει πατὴρ ἡμῶν. καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεί, φωτιζομένων. τρόποις μακάριε:~

Παθῶν αὐτοκράτορα, τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς στροπαιοῦχος ἄριστος. καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα κατεξωλόθρευσας. καὶ καταστρεφόμενος σοφέ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια:~

Οὐκ ἔσεισαν ὅσιε, τῆς σῆς καρδίας τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι. τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδρασο. τῆς τοῦ κυρίου στοργῆς. ἣν ἐπερειδόμενος πολλοῖς, ἐγένου θεῖον πάντων κραταίωμα:~ Θ.

Ὑμνῶ σε τρισαρίθμιον, τοῖς χαρακτῆρσι. τριὰς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον. μονάδα, ἐν φύσει δὲ ἀπερίμονήτον. ἕνα παντοκράτορα θεόν, πατέρα λόγον καὶ πνεῦμα ἅγιον:~ Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν, προδιετύπου ἡ χάρις τοῦ πνεύματος προφητικοῖς χαρίσμασιν. ὄρος τὸ ὄρος ἅγιον, πύλην στερεόν. τὸ μονώτατον ἁγνή. καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι.

Πρόσκαιρον λιπών, τοῦ βίου πάτερ δόξαν. καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν. κλέος ἀναφαίρετον. καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπείληφας. κράζων ὑμνῶ εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον:~

Πάντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆλθες βίον. μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι. καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ ὅσιοι. ἐν γῇ πραέων χαίρων νῦν. ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς μονοχῆς τε καὶ φρόνιμος:~

Τίμιος ὁ σός, θεοῦ ἐναντίον ὤφθη. θάνατος πάτερ ἱερώτατε. αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν εἰκόνα καὶ ὑπήνεγκας. τοὺς διωγμοὺς θλιβόμενος. ὅσιε τῶν τυράννων, μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος:~

Ἔλυσας σαφῶς, τῶν ἁλιέων πάτερ. τὴν ἀγαμάκτησιν καὶ ἔπλησας. τούτους τοῦ θηράματος, οὗ πρώην περ ἀπετύγχανον. θεοῦ καθυπακούσαντος. ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, ἱερουργὲ ἱερώτατε:~ Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἁμαρτίας θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον. ἐπὶ πύλας μοι ἀνοίξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι. καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν. ἀεὶ χαίροντες συναντῶντι. καὶ τὸν θεὸν παροργίζοντι:~ Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ πνεύματος τῇ χάριτι. ἀναβλύζει, ξηραίνων παθῶν ὀμβρήματα. πνεύματα τῆς πλάνης διώκων. φωταγωγεῖ, πάντων τὰς καρδίας. ἱλαρίων ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε:~

Ὡς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως. ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔοσμον. κατευωδίασας ἅπαντων, τῶν εὐσεβῶν. ψυχὰς καὶ καρδίας. ἱλαρίων ἔνδοξε. πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε:~

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπείνωσιν. καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἦθος ἄπλαστον. πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα. βίον σεμνόν. καὶ γνώμην εὐθεῖαν. ἱλαρίων ἔνδοξε, μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα:~

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν. εὐσεβῶν τὰς καρδίας, φέγγει τῶν πόνων σου. καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀληθῶς. φωτίζουσα πάτερ. ἐν ᾗ πάντων μνήμη θητι, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε:~ Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ γαβριὴλ γηθόμενοι, χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ παντοκράτορος. χαῖρε τῶν ὁσίων ἡ δόξα. καὶ τῶν πιστῶν, πάντων σωτηρία. δι' ἧς ἐθεώθημεν. θεοκυῆτορ ἀειπάρθενε:~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Τὸ φωταγωγικόν, τοῦ ἤχου.

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κθ΄. τοῦ ἁγίου μάρκου. ἐπισκόπου ἀρεθουσίων. καὶ κυρίλλου διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰωνᾶ καὶ βαραχησίου. ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Σταυρὸς κατεπλάγη ἐν κρανίῳ.

Ἐν στάσει γενναίᾳ ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-

θροῦ

θροῦ τὰς παρατάξεις. καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης, τῶν θλίψεων ἐρρύσω.~ Ὅμοιον.

Ἐκτάσει τῶν χειρῶν σου ἱεράρχα, ἐνδυναμώσας τοὺς συνάθλους ἐν πόνοις. ἀνίσχυρον ἐχθροῦ, ἀνέδειξας τὸ κράτος.~ Ὅμοιον.

Ὡς μύστης καὶ μάρτυς τοῦ δεσπότου. καὶ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς ἐκκλησίας ἱεράρχα. ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀπαύστως.~

Ἕτερα γ΄ προσόμοια, τῶν μαρτύρων. ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν πόνων ἐπιδόσει, φωτοειδὴς ἐσχημάτισας. πυρὸς νικήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν. τῇ θέρμῃ πρὸς κύριον, ἀγάπῃ ἐκρεμάσθης μετέωρος. καὶ πιεζόμενος, τὰ ὀστᾶ πάντα συνέτρεψαι. διὰ τοῦτο, πίστει σε γεραίρομεν.~

Ἰωνᾶ θεσπέσιε δεθεὶς ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν. γλωσσοτμούμενος. ἐν βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαιόμενος, πρίσει τε δεινῶς μεριζόμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.~

Ὕμνοις Βαραχήσιον πιστοὶ, Λάζαρον, Ἄβιβον. καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν. Ναρσῆν δ' Ἠλίαν τε. Μάριν σὺν Βενήθῃ, Μαρωθᾶν τὸν ἔνδοξον. καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε αἰτούμενοι. τούτων δεήσεσι. τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν. καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη. καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα. πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου. σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία παρθένε.~

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἐφορῶσιν τὴν ἄδικον χριστέ. ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν ἑδράσας τοῖς ὕδασι. μὴ οὖν ἐάσῃς με. εὐεργέτα μόνην ἄσπλαγχνε. τὴν σὴν δούλην, καὶ μητέρα δέομαι.~

Οἱ κανόνες συνήθως. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, ἐν τοῖς θεοτοκίοις, Γεωργίου. ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὁ εἱρμός.

Τῷ βοηθήσαντι θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ. καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, πανστρατὶ βυθίσαντι. ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.~

Τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα τὸν φαιδρόν. ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, ὡς τῷ πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα λαοὺς, δοξάζοντας τὸν ποιητὴν τοῦ παντός.~

Ἐν τῷ λειμῶνι νοητῶς τῆς πίστεως χριστοῦ. ἀνασωθεὶς καὶ αὐξυνθεὶς, ἱεράρχα πρὸς αὐτὸν. τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.~

Κῆρυξ καὶ μύστης τοῦ χριστοῦ καθαρός τε λειτουργὸς, ὑπάρχων μάρκε. τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τούτου τέθηκας. καὶ προσενήνοχας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.~ Θεοτοκίον.

Ἰσίος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὲν. καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν χριστῷ. κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε θεοχαρίτωτε.~

Ἕτερος κανὼν τῶν μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἶνον προσοίσω, τοῖς θεοῦ παραστάταις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι ἀεὶ, τῆς τρισηλίου λαμπάδος μακάριοι. ὅλον με φωτίσατε. καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε. ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.~

Ἱερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ θεοῦ ἱερώτατα λόγια. πᾶσαν τὴν ἀνίερον, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε. καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.~

Νόμοις ἀσεβέσιν ἀθληταὶ, τοὺς δυσσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε, τῶν παρανόμων πάντα τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα. μαρτυρήσαντες νομίμως, παρὰ κυρίου ἐστέφθητε.~ Θεοτοκίον.

Ὄρος σὲ κατάσκιον ποτὲ, ὁ Ἀββακοὺμ ἐλλαμφθεὶς ἐθεάσατο μῆτερ ἀπειρόγαμε. ἐξ ἧς θεὸς σωματωθεὶς ἐπέφανεν. ἀρετῇ καλύψας ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου κύριε.~

Ἐξήρανας θολεροὺς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων. καὶ ῥεύματα γνώσεως

χριστοῦ,

χριστοῦ, Μάρκε ἐπηγάσασε :~

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολὴν ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει. καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ :~

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν στρατ. τῆς πλάνης τὸν πόλεμον. τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε :~ Θεοτοκίον.

Ἐν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν. οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα :~

εἱρμὸς. ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Νεκρούμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε. τῆς σαρκὸς, μακάριοι φρόνημα. ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον. πόνων ἀνταποδόσεσι. καὶ νομίμως ἐστέφθητε ἅγιοι :~

Πόθῳ μὲν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα. τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τοῦ σώματος. τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεμνόμενος. Ἰωνᾶ παμόλβιε, τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε :~

Ῥωννύμενος ἐνθέῳ θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι. τοῦ παντουργοῦ παμόλβιε πνεύματος. τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρείως ὑπήνεγκας. μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατῴκησεν, ὑπερβολῇ παρθένε χρηστότητος. καὶ σὰρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος. ἀλλ' αὐτὸν ἱκέτευε, πάσης περιστάσεως, πανάγια ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου :~ εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν. κα. ἦχος, α΄.

Ἀθλήσεως καύχημα καὶ στεφάνων ἀξίωμα οἱ ἔνδοξοι ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε κύριε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο. καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν ὁ θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος :~

Ἕτερον τῶν μαρτύρων, ἦχος, ὁ αὐτός. πρὸς. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους. πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως. καὶ νῦν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν πάντα πόνον κουφίζετε, μεγαλώνυμοι. ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν. ἣν ἀσπαζόμενοι πόθῳ ὑμᾶς μακαρίζομεν :~ Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον. κεχαριτωμένη θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας :~ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι ἄχραντε. καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν λυτρούμενοι τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι. κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν :~ ᾠδὴ, δ΄. Ὁ εἱρμός.

Κατενόησα παντοδύναμε, τὴν σὴν οἰκονομίαν. καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε σωτήρ :~

Ἐξήρανας θολεροὺς, χειμάρρους τῆς πλάνης. καὶ τὸ ψεῦδος μάκαρ, σὺ κατεπολέμησας :~

Ἐν πελάγει τῆς σοφίας σου, τὴν ἑλλήνων μωρίαν, ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας :~

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν. ἱεράρχα Χριστοῦ, στερρῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν :~ Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέρμαχος οὖσα ἄχραντε, ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων. τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

εἱρμὸς. ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Συμφώνως Ἠλίαν σὺν Βενιθῇ καὶ Ἄβιβον. Λάζαρον, Μάριν, Μαρωθᾶν. Νάρσην καὶ Σάβαν, Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἐναθλήσαντας :~

Ὁσίως παμμάκαρ Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν. μετὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς πάγετον ἀπορριφεὶς, γενναίως ὑπέμεινας. τῇ τοῦ θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι. καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος :~

Χριστοῦ παμμάκαρ θεϊκῇ Βαραχήσιε. τὰς πυρακτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀνδρείως. τὸ ὄμμα ἀνέτεινας, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος. σωτηριώδη, διό σε γεραίρομεν :~

Σοφίας οἱ μάρτυρες πλησθέντες τοῦ πνεύματος. πάντας σοφοὺς καὶ δυνατοὺς. πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα. οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν :~

Ὡραῖαι

Ὡραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος ὁ προφήτης Δανιὴλ ὃ τεθέαται, σὺ ὑπάρχεις· ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς ἐτμήθη ἄνευθεν χειρός, συντρίψας τὰ εἴδωλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυάγματα. σὺ εἶ Παρθένε, διό σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ἐν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητὴς τῆς μακροθυμίας ὅσιε· διὸ καὶ ἐταπείνωσας τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυγμαῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεσιν ὅσιε τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

Ὡς στερροὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρμαχοι, σοφοὶ γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων ἄχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν ὁ κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν, ἐκαίνισε καὶ θείᾳ χάριτι ἐθέωσεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁμιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτερον ἐγνωρίσθης. ἀμαυροῖς δυσσεβούντων προστάγματα, Ἰωνᾶ θεσπέσιε. δεθεὶς σχοινίῳ δὲ τὴν πλάνην πᾶσαν διέλυσας χάριτι.

Ἰώμενος, τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ξύλου σταυροῦ ἀγαθότητι· τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμᾶται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος, Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν γηθόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε, μετὰ σαρκὸς ἐχθροὺς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα, τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτόμενον ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐμεγάλυνε. καὶ βοῶσα ἔλεγε· πῶς ἀγκάλαις σε κατέχω, τέκνον τὸν πάντα κατέχοντα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ἀθεΐας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην ἀοίδιμε. καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας, τὰ τεμένη μακάριε. καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χριστὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συνάθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ νίκης βραβεῖα εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν. ὁ ἐχθρὸς τεταπείνωται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου τόκου σου ἄχραντε. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Ἐμαρτύρησε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον. δορὰν γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοίδιμε τῆς κάρας Ἰωνᾶ, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφεως καταπατῶν, δολίαν κάραν καὶ μόνου ἀλάστορα.

Ὁμοῦ σου ἀκλινής, ἀποτμηθείσης σου τῆς γλώττης, Μάρκε ὅσιε. καὶ τοῖς αἵμασιν ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δι' ἀγάπησιν, τοῦ ἐν σταυρῷ τὸ θεῖον αἷμα κενώσαντος.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ Ἠλίαν, Ἄβιβον, Μαρσιὼν καὶ Μάριν, Λάζαρον, Συμβεήθην, Μαρωθᾶν καὶ Ζανιθᾶν, Σάβαν καὶ τὸν μέγαν Βαραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους μάρτυρας.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης δέσποινα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος. ὃν ἱκέτευε, λῃστῶν με πονηρῶν, ἤδη γενόμενον καταγώγιον, ἀποκαθᾶραι καὶ σῶσαί με ἄχραντε. Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κθ', τῶν ἁγίων μαρτύρων Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν. Στίχ.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ὕπνωσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον.
Γαστὴρ Κυρίλλου λύεται διὰ ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαβίδ, ἐρράγη.
Κεῖνται γυναῖκα βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθῆσαι, ῥῆξιν αἱμαφόρον.

Ὁ ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ὃς ζήλῳ ὠθείς, καὶ πολλοὺς

βωμοὺς

βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ ἐκκλησίας ἐδείματο. ἰουλιανοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος. οὐ μόνον τῷ δὲ τῷ ἁγίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρεσιν. ὁ δὲ ἅγιος μικρὸν ὑποχωρήσας, ἐπειδή τινας ἑλκομένους ἐπύθετο δι᾽ αὐτὸν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μιαιφόνοις προὔδωκεν ἑαυτόν. οἱ δὲ λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες. καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες δυσώδεις. καὶ τοῖς παισὶν ἐκδόντες, ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. γάρῳ διαβροχον ποιήσαντες, καὶ ἐπιχρίσαντες μέλιτι ἐν ἀκμῇ θέρους μετέωρον ἐν καλωδίοις ἀνήρτησαν ἵνα ὁ μὲν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι ἐν σταθηρᾷ μεσημβρίᾳ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο. καὶ σφηξὶ καὶ μελίτταις οἷς ἐπεκέχριστο εἴη βορά. καὶ ταῦτα ἐδρᾶτο. καὶ ὁ θεσπέσιος πρεσβύτης, πάσχων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ προέσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομὴν αὖθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ. ὡς καὶ ἰδόντας ῥωμαλαίως καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι μετέμαθον τὴν εὐσέβειαν. δι᾽ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται. κύριλλον γὰρ λευΐτην διὰ καθαίρεσιν τινῶν εἰδωλικῶν ξοάνων παρρησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες. εἶτα ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θέαμα τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυτο. καὶ φασὶ τοὺς μιαιφόνους, τῶν ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ᾽ ἀξίαν δίκης τυχεῖν. ἐκ τιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρρυείσης καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλωβηθείσης δυνάμεως. τὰ δὲ ἐν ἀσκάλωνι καὶ γάζῃ, γυναικῶν παρθένων καὶ ἱερωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρραγέντων. τῶν ἐγγάτων δεξαμένων κριθάς. καὶ χοίροις τεθέντων βοράν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγῳδήσειε. ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς βασιλείας καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῇ τεταγμένων τὰ δράματα. ἀλλὰ τοῖς μὲν περιέστη, ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ ἄληκτος· τῷ δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας. ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία καὶ τὸ αἰωνίως κολάζεσθαι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων ἰωνᾶ, καὶ βαραχησίου. Στίχ.

Ἔχεις ἰωνᾶν καὶ σὺ γῆ πάντως μέγαν,
Κἂν οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.
Διψῶν βαραχήσιος ἀθλητῶν τέλος,
Χανὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύφον.
Ἐπᾶ φλογερῆς ἐνάτῃ βαραχήσιον εἰκάδι πίσσης :~

Οἱ ἅγιοι ἰωνᾶς καὶ βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ περσίδος. κατὰ τοὺς χρόνους σαβωρίου περσῶν. καὶ κωνσταντίνου βασιλέως ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. μοναχοὶ δὲ ὄντες. καὶ τὸ ἑαυτῶν μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει βαραβὼχ καλουμένης. καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείστους εὑρόντες τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ζανιθὰν, λάζαρον, μαρουθὰν, ναρσῆν, ἠλίαν, μάρην, ἄβιβον. σιβεθὴν, καὶ σάβαν, παρεθάρρυναν αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας μασδραθ, σιρῶ, καὶ ναρμησή. ὑφ᾽ ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον διασμοῦνται νόμῳ περσικῷ. ὁ δὲ ἰωνᾶς καὶ ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται, καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς ἔξω τοῦ ὑπαιθρίοις τῷ κρυμμῷ, προσαλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. ὁ δὲ βαραχήσιος, βόλους χαλκοὺς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται. καὶ ἄφνω ἐπί τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὠσὶ, καὶ τοῖς λάρυγξι τῶν ἁγίων, μόλυβδον καταχέουσιν. καὶ ὁ μὲν βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας κρεμμᾶται ἐν τῇ φυλακῇ. ὁ δὲ ἅγιος ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν. καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται. καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται καὶ ἐν χαλκίῳ πίσσης μεστῷ ἐμβάλλεται. ἐξ οὗ ἀβλαβὴς διεξῆλθε. καὶ μετὰ ταῦτα, κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. εἶθ᾽ οὕτως πρίζουσι μέσον. καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ.

ἐν

ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο. ὁ δὲ ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπὶ ἀκάνθαις, καὶ περιπείρεται καλάμοις ὀξέσι. καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταθλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος ποταμὸν ἐπιχεθεὶς βράζοντα, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. ἣν συγκατετέθησαν δὲ αὐτοῦ τὰ λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα μάρτυσιν. ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μαρτίου μηνός. τοῦ δὲ ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, Εὐσταθίου Βιθυνίας. Δ.

Τὸν πηλὸν ἐκδὺς Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι᾿ ἡμᾶς πηλίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο΄ σωσθένους, ἀπολλῶ, κηφᾶ, καίσαρος, καὶ ἐπαφροδίτου.

Ῥίζης μαθητῶν ἑβδομήκοντα κλάδων.
Πεντάκλαδον τέμνουσιν ἐκ ξίφους μέρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθεὶς, ἐν πυρὶ τῷ νομοθέτῃ. καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου, ἐν αὐτῇ
» προτυπώσας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν
» πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου μάρκε. ἀπέπνιξαν τοὺς πειράτας τῆς ἀπάτης. καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξηνθένησαν εἰς τέλος. αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήττητε μάρκε. σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχητον εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικὸν, ἱερουργήσας κυρίῳ. τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς. καὶ ἐν θέου κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δεχθεὶς ὁλοκαύτωμα. Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἡμᾶς, ἱκεσίαις σου παρθένε. τοὺς ἀπαύστως σὲ κυρίαν ὡς θεοτόκον ὑμνοῦντας. κατὰ παθῶν ἐπένδυσον. καὶ προσβολῶν μονουμένων ἐχθρῶν.

εἱρμός, ἄλλος. Σὲ νοητὴν, θεοτόκε κάμινον.

Ἀπροσκόπων, εἰς τὸν μόνον κύριον. σώζειν δυνάμενον σοφέ. οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, ποικίλαις πυρακτώσεσι. δρόσον θείας χάριτος ὡ Ἰωνᾶ κομιζόμενος. ὥσπερ οἱ παῖδες μεγαλεῖαι ποτέ. ὅθεν ὑμνοῦμεν σε.

Ῥώμῃ θεοῦ, Ἰωνᾶ ῥωννύμενος. ἤνεγκας βάσανα πικρὰ. ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρίν, ἔχαιρες πριζόμενος. τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἅδει τὰ σὰ, μάρτυς προτερήματα. ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροὺς, ἄθλους οὓς ὑπήνεγκας. θάνατον τὸν τίμιον. καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων μου τὴν, σορὸν ἐξ ἧς βρύεις ἡμῖν, ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς, μάρτυς Βαραχήσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ. ἀκανθώδεις ἐπιβουλάς, ἔφερες συρόμενος καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθώδεσι βέλεσι. τὸν αἰνετὸν ἀνάμελπων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ, ῥαθυμίαν δέσποινα. καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπόν. ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, ἅπαντα ἀπέλασον. καὶ μελῳδοῦντά με οἴκτειρον. ὁ αἰνετὸς τῶν πρὶν θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ὕμνον σοι προσφέρομεν τῷ ἀσωμάτῳ. ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ. καὶ ὑμνοῦντες
» λέγομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν ἐκκλησίαν. καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις, φαιδρῶς κατηγλάϊσας ἱεράρχα. Χριστὸν ὑμνοῦσαν. τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Ἀγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων. τὸν ποιμένην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις ἱεράρχα τὴν ἀπαύστως, ἐν ὕμνοις σὲ δοξάζουσαν.

Μῦρα εὐωδέστατα οἱ ἀθλοφόροι. τὰ τῶν αἱμάτων ῥεῖθρα, προσῆξαν τῷ δεσπότῃ λέγοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Ὁλάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, θεογεννήτορ ἀγαθότητος. διὰ σοῦ τυγχάνομεν βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου θεοῦ.

εἱρμός, ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ.

Ἀκαθέκτοις χρώμενος ὁρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δολιόφρων. καλάμοις ὑπερβιάζει, πάνυ ἀοίδιμε πλευρὰς δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε. καὶ

τὰς σάρκας ἐξ αἱμάτων τεμνόμενος, καὶ μάρτυρα δεικνύων, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρά, δεσμὰ τῆς ἀσεβείας. ταθεὶς καὶ συντριβεὶς σύ, τὰ τοῦ σώματος ὀστᾶ, μάρτυς Βαραχήσιε. τὴν ἀπάτην πᾶσαν συνέτριβες, καὶ ὡς Χριστοῦ ὑμνλεπτιώεις, μέλπων σε δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήσας σοῦ τῇ καρτερίᾳ, ἐνστάσει ὁ παράφρων. βραζούσαις σε καταφλέγει, καταπόσεσι θερμῶς, μάρτυς Βαραχήσιε μελῳδοῦντα. πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα τέλεια Θεοῦ, καὶ θύματα εὐώδη. ὁλόκληροι προσφοραί τε προσηνέχθητε ὅμου, κραυγάζοντες μάρτυρες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι παραβάσει. ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν. καὶ ἐθέωσας ἁγνή, τῷ τόκῳ σου ψαλλοῦσαν· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην. ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου. ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ μὴ Θεὸς μόνος. Θεοτόκε παρθένε, ἐν ὕμνοις τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀναιμάκτους προσφέρων Κυρίῳ. καρδίαν ἁγνοτάτην καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης διὰ θλήσεως.

Σὺ τῇ μονοτόμῳ μαχαίρᾳ τοῦ λόγου σου, τοῦ ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους μαρκελεμῶν. ἀνοῖς τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν ἀθλητῶν πρεσβείαις. καὶ μυσταγωγῶν σου ἱκεσίαις εὐεργέτα. Μάρκου τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας ἀπορρήτου. καμφθεὶς ὁ πάντων κτίστης, ἐκ σοῦ ἁγνὴ ἐτέχθη. καὶ φθαρέντας ἡμᾶς, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας.

Ἰδέ, φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδὴς μαρτύρων, ἔλαμψε σήμερον. νέφη πονηρὰ τῆς ἁμαρτίας σκεδάζουσα. καὶ φωτίζουσα θείῳ ἐν πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας. ταύτην προθύμως ἑορτάσωμεν.

Ὥσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέρες. πᾶσαν φωτίζετε τὴν ὑφήλιον, ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σοφὲ Βαραχήσιε διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἁμαρτίας καταυγάσατε.

Στῦλοι, ἐκκλησίας ὤφθητε ἀπερίτρεπτως ταύτην διαβαστάζοντες. Ἀβιβὸς ὁ μὲν Μαρσῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε. Ἰωνᾶς σὺν Βενήθῃ καὶ Λάζαρος. καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάβας, καὶ Μαρωθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ἤδη μετ' ἀγγέλων ἅγιοι παρεστηκότες θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε. καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῆς τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάντας φωτίσατε. τοὺς πίστει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε. καὶ ἧς ἐκτήσω ταύτης κληρονομίας σου. ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν τῆς σὲ τεκούσης θεόπαιδος. παρακλήσεσιν ἐπικαμπτόμενος, ἵνα σὲ ὡς δεσπότην, καὶ πανοικτίρμονα δοξάζωμεν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες. μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια πάνσοφε. καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν. χάριν ἐπλούτησας. γεγονὼς μακάριος. τῶν ἀσεβῶν. πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεφόμενος.

Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς. τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος. καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος. ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν. τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὡραιότητα. ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα. χαρμονικῶς. μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον ὅσιε.

Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε. ἀναπτερώσας τὸν νοῦν. πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως. κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον. καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος.

μος. τὸν παντεπόπτην κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωνίαις ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ ἀπέχειν δουλωσάμενος τοῦ θείου πρὸς :~

καὶ νῦν, θεοτοκίον.

ἢ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ τριῳδίου. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον. τὸν ἄνω ἀπείληφας, ἰωάννη πάνσοφε. διὸ διδάσκεις ἡμᾶς. τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, θεοῦ οἰκείωσιν :~

Λιμὸν προσπαθείας σου λύσας τῆς μέας. τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου καὶ ἀπαθείας. ἐπὶ ἄθλοις, ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ :~

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον. τοῦ κόσμου ἀπερρήξας σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ. διὸ αὐλίζῃ προφανῶς, εἰς τὰς ἀΰλους μονάς :~

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις. τὸν λόγον μακάριε, ἰωάννη πάνσοφε. ταῖς διδαχαῖς σου αὐτοὺς. πρὸς μακαρίαν ἐκείνης, ἀναβιβάζεις ζωήν :~ θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ ἐκκλησία. παρθένε θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι. καὶ πράγμασι θεϊκοῖς. τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς, τοῦ σοῦ υἱοῦ προσκυνεῖ :~ ᾠδὴ γ΄.

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Εὗρον, ὡς τὸ πρηνὸν θυμίαμα τὴν ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας, θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκβαλὼν τῆς ψυχῆς σου. διὸ νῦν θεσπέσιε. ὑπὲρ ἡμῶν τῷ λυτρωτῇ, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι :~

Φλέξας, τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, μῆνιν μνησικακίας. ἔλαμψας ἀκτῖσι πιστῶς φιλαδελφίας. καὶ ῥᾳστην, ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε. πρὸς σωτηρίαν, πᾶσι φανῶν τὸ ἀμνησίκακον :~

Ηὗρας, πρακτικῆς ἀσκήσεως ὕψωθεν χάριν. ὅθεν ἀπεφράξας, χείλη καταλάλων. σοφαῖς διδασκαλίαις. ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν. ἧς καὶ

τυχεῖν ἀξιωθείημεν :~ θεοτοκίον.

Ἤσε, παρθένια τίκτειν σε. ὁ προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ. καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. τὴν ἕνα τῆς τριάδος, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ὃν ἐξιλέωσαι ἁγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε :~ Ὁ εἱρμός.

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις. κατασκευασάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες. πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς. πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν παθῶν τὰς ἐνέδρας. σκέπει ἀλωβήτους δὲ, τοὺς ἀνοῦς ἐκ τούτων. ὦ ἰωάννη κλίμαξ ἀρετῶν. πάντας σωθῆναι ἱκέτευε ὅσιε :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε. τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ᾽ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπὸ ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν ἐθελῶν σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἡσυχείᾳ χαλινώσας, τῆς γλώττης τὰς ὁρμάς. ἡσυχίᾳ ἴθυνας τὸν βίον σου σοφέ. ὡς ὀσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος, χαῖρε ὑψίστου. πολυέπειαν, ὡς ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας ἔφυγες. ἀμέμπτως λατρεύων θεῷ :~

Ἀφθόνως ἀλήθεια, γλυκάνας τὴν ψυχήν. τῆς στερρᾶς ἐξέφυγες, τοῦ ψεύδους μετοχῆς, διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας δαιμόνων δόλους θεοῤῥῆμον ἰωάννη. ὤφθης μοναστῶν, ὁδηγὸς ἀπλανής :~

Ἐτεινάμενος τῷ τόνῳ, ἀσκήσεως στερρῶς. ἀδικίας λέλυκας, τὴν πάρεσιν σοφέ. καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχὺν, θεῷ πρεσβεύεις. πᾶσιν ἱλασμὸν δωρηθῆναι ἡμῖν :~ θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανύμνητε ἁγνή, ὃ τιμᾶν ἠξίωται, τὸν τόκον σου πιστῶς. ὀρθοδοξίᾳ καὶ δόγμασι. καὶ τοῖς ἔργοις τῆς ἀληθείας. ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν :~ ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Νὺξ περιέχει με σήμερον, ἁμαρτίας καὶ ἀχλύς. διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας καὶ τὸν ὄρθρον ὡς εὔσπλαγχνος. πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ ἀποφορὰς τὸ ἄδηλον τῆς ζωῆς μου χριστὲ ὁ θεός.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ ῥυφῇ, ἐπαιρόμενος τὸν νοῦν οὐκ ἔδωκας χείλεσι, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι. διὸ ἀποτυγχάνοντας, λιμῷ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἤχωσας. καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμόν, θανατοῖ ἡδονάς.

Ὤφθης ἁγνείας ἐραστής. καὶ λαγνείας μισητής. τῷ φωτὶ δ᾽ ἐξέφυγες ἐπιστήμης ἐξαγοράσεως. παθῶν τὴν σκοτομαίναν. καὶ γὰρ ὁ θέλων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν. θεραμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, τῇ τριάδι λειτουργῶν, εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀποσκορακίσας ἐλαίῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνῃ. καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς ἤ φιλάργυρος.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς ἀπορρίψας ἐπὶ γῆς. ἰσάθης πρὸς ἄϋλα, σπόροις ἀκτημοσύνης σου. διὸ παριστάμενος ἀΰλως περ χριστῷ σὺν ἀΰλοις πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θκ.

Ἔχθιστοι ὤφθησαν ἡμῖν. καὶ ἐπάρατοι μου. τῇ σῇ ἀειπαρθένε. οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες μορφῆς τὸ εἰκόνισμα καὶ τοῦ υἱοῦ σου. διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασιν.

ᾨδὴ ς΄. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Ῥώμῃ νήψεως θείας, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς. τὸν ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερρῶς, τῆς ψυχῆς καὶ ὅλος ὤφθης περνηφάλιος.

Ἐν ἀΰπνῳ δεήσει, τὸν φιλόϋπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὤφθης γρήγορος ποιμήν, θεόληπτε. χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ διδασκάλων φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμὸν καθαγνίσας εὐσεβῶς. ἀνυστάκτως τῷ χριστῷ, λειτουργῶν διὰ παντός. προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη τῆς μακαρίας φύσης. Θκ.

Ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλῳ νῦν. καθορῶντες εὐλαβῶς, ὀρθοδόξων τοὺς χορούς. οἱ ἄνομοι ἀπαξιούμενοι τὴν σὴν παρθένε μορφήν. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.

Τὸ λοιπὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. Στίχ.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς πέρ.
Ταῖς σαῖς ἀρεταῖς θεοῦ ἔφθασας πόλου μέχρι.
Χαῖρεν ἰωάννη τριακοστῇ ἐξαναλύων.

Οὗτος ἑξκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγχίνους ὤν, τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ θεῷ ἐν τῷ σιναίῳ ὄρει ἀνελθών, καὶ μονάσας καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων, εἶτα μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα, ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ κυριακοῦ. τὴν τῆς παλαίστρας θείαν μονὴν κατειληφώς, θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ. καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπρέψας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἤσθιε μὲν ἐκ πάντων ἃ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ ἐς κόρον. καὶ ἐν τούτῳ οἶμαι τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πάνσοφος, ἀλλὰ καὶ τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου, τίς ἂν λόγος ἐξείποι. ὕπνου δὲ τοσοῦτον μετελάμβανεν, ὅσον καὶ τοῦ νοὸς οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι. ὁ δὲ δρόμος αὐτοῦ, προσευχὴ ἦν ἄσιμος, καὶ πρὸς θεὸν ἔρως ἀνείκαστος. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν μαθητὴν ὑπνοῦντα ἔν τινι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ᾽ αὐτῆς πεσούσης ἤδη ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὤν, καὶ πνεύματι θείῳ γνούς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐρρύσατο. ἐπιφανεὶς αὐτῷ καθ᾽ ὕπνους καὶ διαναστήσας, οὐκ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκηρον ζωήν, πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν. πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον βίβλον, τῶν θείων καὶ πνευματικῶν ἀναβάσεων, ἥτις, καὶ κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωάδ.

Οὗτος

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας, ὃν ἀπέταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν Ἱεροβοὰμ ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ θεός, ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπαναλθεῖν. εὑρὼν δὲ τὸν Ἱεροβοὰμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοάμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτόν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά. παρακαλέσας δέ, ἀπείληφε ταύτην ὑγιῆ ὡς τὸ πρότερον. ὑποστρέφων δὲ Ἰωάδ, παρεπείσθη πρός τινος ψευδοπροφήτου, ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ, διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν, συνεχώρησεν ὁ θεός, ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δέ. καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, ἐπισκόπου Συρακούσης.

Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ ἐν τῷ φρέατι, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Εὐσταθίου Βιθυνίας. στί.

Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.

Καὶ μνήμη, τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο', Σωσθένους, Ἀπολλὼ, Κηφᾶ, Καίσαρος, καὶ Ἐπαφροδίτου.

Ῥίζης μαθητῶν ἑβδομήκοντα κλάδων,
Πεντάκλαδον τέμνουσιν ἐκ ξίφους μέρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Εὐβούλη ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στί.

Ἐν ὁσίοις σύνεστιν ἀθλητοῦ τεκνῶν,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας σου σωτήρ.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν πανεύφημε, θράσους μητρῴου δεινὰς δειλίας. ὤφθης στεῤῥὸς καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ θαυμαστώσας σε :~

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπιστήσας δόξαν φοβερῶν ὑμνῶν τὴν κενὴν μόνῳ θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στεῤῥᾶς ἀσκήσεως. ὃς ἀποδίδωσιν, εἰς φανερὸν τοὺς μισθοὺς :~

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν. ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητής. ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ. τὸν γὰρ ὑπερήφανον, καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, ταύταις κατέστρωσας :~ θεοτο.

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν ἕνωσιν, ταύτης καὶ τὸ εἶδος. προσκυνῶ θεοπρεπῶς ὅτι θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων. ἐκ παρθένου γέγονας βροτὸς ἀφύρτως, αὐτὸς κατ' ἄμφω τέλειος :~

ᾠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι, μειώσας ἀκραιφνῶς. τὸν τρόπον τὸν ὕπουλον, ὡς δύσληκτον φυγών. πρᾳέων τοῖς τόποις, ἐπαυλίζησαι φῶς. ὡς πρᾴως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη :~

Μητέρα καὶ φύλακα, πασῶν τῶν ἀρετῶν. τὴν θείαν ταπείνωσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν. καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός. τῆς θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω :~

Μετέσχες τῆς χάριτος, τοῦ πνεύματος σαφῶς. καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ. διάκρισιν ὄντως, ἡμῖν εὐδιάκριτον. τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις :~

Οὐ γράφω θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί, ἁπλῆ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεος ἐστί. σαρκὸς δὲ τὸν τύπον, ἱστορῶν προσκυνῶ. καὶ ἐπίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν παρθένον :~ ὁ εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί.

ᾠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Ἀΰλων ὢν ἐπισταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας. καὶ τυχὼν τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου πνεύματος. δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾶν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν :~

Καταμαλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ φλογὶ ὁσιώτατε. ὅλος πῦρ ἐνέφηνας. Ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον. διὸ ἐκστὰς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν :~

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσεσιν, πρὸς τελειότητα πέραν ἔδραμες, ἀπαθείας ὅσιε. διὸ μνημονεύθητι θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς

τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε. Ῥώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει πατὴρ ἡμῶν. καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες. ἀρετῶν πρὸς κλίμακα. ἀπαθῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ χῦ. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα :~ θεοτοκίον.

Εὖ τῆς λογχείας ἀγνὴ τὸ παράδοξον. καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα. οὗ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν. τὸ ἀληθὲς ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα :~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἄσμα ὁμ. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν. καὶ ἡ ά ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λά. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ ὑπατίου, ἐπισκόπου γαγγρῶν. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κε ἐκέκραξα. στι προσόμοια. ἦχος, πλ. δ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἱερόθεόφρον ὑπάτιε. ἐν ἐγκρατείᾳ καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπικύξησας, ὕψος ἀνατεινόμενος. πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, χῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι. νοῦν τε καὶ διάνοιαν, καταυγασθεὶς. πᾶσιν ἐναπήστραψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγὰς :~ ὅμοιον.

Ἱερὸν πρῶν ὑπάτιε. ὀρθοδοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι. καὶ τὰς ἀρείου κύρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς ἐκκλησίας χῦ. ὅθεν φωστῆρά σε. κεκτημένοι ἅπαντες, τὴν ἱεράν. μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν :~ Ὅμοιον.

Πατὴρ ἱερὲ ὑπάτιε, τὸν βασιλέα χμ̃. ὃν φανερῶς ἀνεκήρυξας, πατρὶ ὁμοούσιον. ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας. φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον. δράκοντα ἔκτεινας. καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν, σαῖς προσευχαῖς. ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρείαν ψυχῶν :~

Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τῆς οἰκουμένης καύχημα. χαῖρε ναὲ κῦ ἁγιε. χαῖρε ὄρος κατάσκιον. χαῖρε καταφύγιον. χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. χαῖρε μαρία μῆρ χῦ τοῦ θῦ. χαῖρε παράδεισε. χαῖρε θεία τράπεζα. χαῖρε σκηνή. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. χαῖρε ἡ πάντων ἐλπὶς :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ ἰῦ, ἡπλωμένον θελήματι. καὶ ἡ γῆ ἐσείετο. καὶ πέτραι διερρήγνυντο. τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο. καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. ἄπερ ὡς ἐνέβλεψεν. ἡ παρθένος δέσποινα. ἐν στεναγμοῖς. οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'. ᾠδὴ, ά. ἦχ. πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρ.

Φωτὶ τῆς τριάδος καταυγασθεὶς. ἐκ βρέφους θεόφρον, ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς πίστεως γάλακτι ἐτράφης. ταῖς ἀρεταῖς καταυγαζόμενος :~

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς νηστείαις καὶ πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκὸς. θεόφρον παμμάκαρ τὰς ὀρέξεις. καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς κατεκόσμησας :~

Ἀστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ. ὡς ἥλιος πᾶσαν, ἱεράρχα τὴν τοῦ χριστοῦ, ἐφαίδρυνας πάτερ ἐκκλησίαν. ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου :~ θεοτοκίον.

Ἰδοὺ αἱ προρρήσεις τῶν προφητῶν. ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς. λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβοῦσα, θεογεννήτορ ἁγνὴ ἀπεκύησας :~ ᾠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ξύλον ζωῆς πέφυκας. καταρδευόμενος πάνσοφε, ἐκ τῶν γραφῶν. οὗ περ οὐ προστρέχει. τῷ καρπῷ ὁ τῆς δύας ἐχθρὸς :~

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συγχωρῶν ἄσματα, προφητικῶς, σαῖς σαῖς θεοπειθέσι, πρὸς χμ̃ παρακλήσεσιν :~

Μανίαν βακχεύοντας, σὺ τῇ πηγῇ σοφῶς ἔθραυσας. σωφρονισμὸν. τοῖς ἀγνωμονοῦσι παραδόξως ποιούμενος :~

Οἶκος θείου πρ̃ς. καὶ προσευχῆς εἰκὼν γέγονας, ἱεραρχῶν. καύχημα καὶ κλέος, τῶν μαρτύρων ὑπάτιε :~ θεοτοκίον.

Νόμοις ἐδουλώσασα. τοῖς μερικοῖς σεμνὴ τέ-

τοκας. τὸν λυτρωτήν. φύσεως οἱ νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα :~

Κανὼν ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ τῆς πίστεως δόγματα κρατύνων ὅσιε, πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν λόγον ἐκήρυξας. ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην ποιμάνας. ᾔσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρονα γνώμην. διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριστόν, πρεσβεύε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν ἡνίκα σταυρούμενον. ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι :~ ᾨδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἡ τοῦ πνεύματος ἔλλαμψις, πάτερ ἐπὶ σοὶ πλουσίως σκηνώσασα φωτοφόρον στύλον ἀνέδειξε. δαδουχοῦντα κόσμον, θείοις δόγμασι :~

Ἡ γαλήνη τῶν λόγων σου τὸν εἰδωλικὸν χειμῶνα ἠμήρωσας. καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως. ἀσεβείας θράσος, κατεμάρανας :~

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, πάτερ τῆς τριάδος ὤφθης Ὑπάτιε. κατοπτεύειν γὰρ ἠγάπησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~ Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου τὸ μυστήριον. ὑπὲρ φύσιν γὰρ πανάμωμε. τὸν δημιουργόν σου, ἀπεκύησας :~

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας, πάτερ ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν. καὶ τοῦ παραδείσου, τοῦ ἀΰλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, ἐν ἀνθέσι τόποις. συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς τεκμαιρόμενος :~

Ταῖς ἀΰλοις γυμνάζων, πάτερ σεαυτὸν θεωρίαις καὶ πράξεσιν. ὑλικὰς φροντίδας, ὥσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας. καὶ ἐν ταῖς ὑπὲρ ἥμισις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνα. ἐπαλουτίαθης τὴν χάριν τοῦ πνεύματος :~

Ἐπαυξήσας τὴν ποίμνην, πάτερ ἐν ποίᾳ τῶν θείων δογμάτων σου. ὥσπερ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρ καθίδρυσας. ἐν οἷς εἰσελαύνων. τὰ λογικὰ θρέμματα πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ αἱρέσεων :~ Θεοτοκίον.

Μόνη τίκτεις παρθένος. μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὤφθης πανάμωμε. ἐν γαστρὶ γὰρ λόγον, τοῦ πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον. γαλουχεῖς παρθένε. θαῦμα φρικτὸν καὶ παρθενεύεις. καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως :~

ᾨδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτός, ἱερομάρτυς Ὑπάτιε. ἀνάψας ὁ ποταμός, νυκτὶ παρερχόμενος. τὴν τρίβον ἐδείκνυεν. ἀποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα :~

Θαυματουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ θεός. ἰάσεων θησαυρόν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε. γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος :~

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, παμμάκαρ ὤφθης Ὑπάτιε. δεξάμενος ἐκ θεοῦ, χάριν τῶν ἰάσεων. πηγὴ ἐχρημάτισας. δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θεῖα νάματα :~ Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἁγνή, κινδύνων καὶ περιστάσεων. ἐξάρπασόν με δεινῶν. καὶ ῥῦσαί με δέομαι. σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρηκτον. καὶ λιμὴν καὶ σκέπη. καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα :~

Ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λα'. ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν. Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον, φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, εἷς γεγονώς. ὅλος πεπληρωμένος ὢν πνεύματος ἁγίου. πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος. Κωνσταντίου δὲ βασιλεύοντος τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τις ποθὲν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅ-

πας

πας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ βασιλεῖ προεξένησε. μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησιάσαι. ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ βασιλεὺς ὤν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται. ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ἀποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλει θηρός. ὁ δὲ ἅγιος εὐδυνατόν μοι φησὶν ὦ βασιλεῦ, τοῦ θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν. καὶ μὴ ἀθύμει ὦ βασιλεῦ. τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ θεῷ δυνατά. ταῦτα τοῦ ἁγίου εἰρηκότος, τοῦ δὲ δράκοντος πόρρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ βασιλεὺς μὴ ἀσυντηρήτως ὦ πάτερ φησί, τῷ θηρὶ πλησιάσῃς. ἐπεὶ ση, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. ὁ δὲ μακάριος, ἡ ἡμετέρα εὐχὴ βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς θεὸν δὲ σοῦ πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις, τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὥραν ἱκανήν. καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ βασιλεῖ, κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊὰν, μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ πατρὸς ἵδρυται, καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. καὶ τοῦ βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε. καὶ ἅπαντες ἀνέφυγον. μήκοθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. τύπτων δὲ τὸ θηρίον διηνεκῶς ἐπεφέρετο ῥάβδῳ, ἣν οὖν οὐδείς, ἐπεὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο. καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν ἅγιον. ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας καὶ τὸν κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν. ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. καὶ ὁ δράκων ἐνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ, ὡς ὑπότιμος διωκόμενος. ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἦν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέαν, ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος ὡς ἔλεγον. καὶ πλησιάσας ὁ ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἴσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ἀνακυρτώσας ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθεὶς, ἔρριψεν ἑαυτὸν τῷ μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. καὶ πάντες δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεὸν ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. τότε ὁ βασιλεὺς τὸν ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ, ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο δι' ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. τὸν ἅγιον συγκατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε. μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον οἱ τῆς Ναβάτου αἱρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοις σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἰφνηδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ξύλῳ, ὁ δὲ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν ἅγιον ἠκόντιζον. καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνὸν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. ὁ δὲ ἅγιος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφεὶς, ἡμιθανὴς ὤν, μικρὸν ἀφυπνώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς ἔλεγε τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος λίθον ἄρασα μέγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος. καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἤδη τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῷ

πνεύμα

πράγματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου, τὸ
ἴδιον ἔτυπτε στῆθος. ὡσαύτως δὲ καὶ πάν-
τες οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκα-
θάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. τὸ δὲ λεί-
ψανον τοῦ ἁγίου, ἐν ἀχυρῶνί τινι κρύψαν-
τες, ἀνεχώρησαν. ἀλλ' ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἀχυ-
ρὼν ἦν εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφὴν
τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμά-
των δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακα-
ρίου πατρός. τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες
τῆς πόλεως Γάγγρων, συνήχθησαν ἐκεῖσε.
καὶ κοινῇ θρηνήσαντες, ἔλαβον τὸ ἅγιον λεί-
ψανον. καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πόλει,
κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα,
καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ δι' οὗ τὸν ἅγιον
ἔκτεινε, τοῦ θείου λειψάνου καταθέντος, εὐ-
θέως ἰάθη. ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου
φονευταί. καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου
κηδείᾳ τελεσθέντων θαυμάτων ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου.
ἐπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχ.

Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς ἀγγέλῳ,
Χώραν ἑτοιμάζουσιν ἄγγελοι πόλου.
Πρώτῃ Ἀκακίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς δὲ προ-
σήχθη Μαρκιανῷ ὑπάτῳ. καὶ περὶ ὧν ἐκήρυτ-
τεν ἐρωτηθείς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡ-
μᾶς τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν. καὶ τὰ ληρώδη τῶν ἑλ-
λήνων διήλεγξεν. ὅθεν βασάνους δέχε-
ται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. ἀνενεγ-
κὼν δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς, τῷ Δεκίῳ.
καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀπο-
στείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη
ὁ ἅγιος τῆς εἱρκτῆς, καὶ περιῄει τὰ στίγματα
τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. πολ-
λοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας. καὶ
ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς δια-
πρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων τῶν ἐν Περσίδι μαρ-
τυρησάντων, Ἀβδᾶ ἐπισκόπου, καὶ Βενια-
μὶν διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, στίχ.

Ἀβδᾶς ἐνισχύοντος ὑψίστου λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν τμηθεὶς κάραν.
Ἀθλητικῶ γλυστῆρι τῷ Παύλῳ λέγω,
Παῦ Βενιαμὴν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.
Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς μαρτύρων γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Καὶ ἕτεροι ἅγιοι πολλοί, εἰς φυλακὴν βληθέν-
τες, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν συγκλεισθέντων
αὐτοῖς, βιβρωσκόμενοι ἐτελειώθησαν. στίχ.

Ζώων ταμεῖα μαρτύρων τὰ σαρκία.
Μῦς ἐκτρέφοντα καὶ γαλᾶς ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ
μικροῦ. Ἰσδιγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς,
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον. πρό-
φασιν ἔνδεν [?] βαλών. Ἀβδᾶς τις ἐπίσκοπος
πολλοῖς εἴδεσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος. οὗτος
ζῆλον χρησάμενος τὸ πυρεῖον κατέλυσεν.
τοῦτο ὁ βασιλεὺς παρὰ τῶν μάγων μαθών,
μετεστείλατο τὸν Ἀβδᾶν. καὶ πρῶτον μὲν ἠπί-
ως τὸ πραχθὲν ᾐτιάσατο. καὶ τὸ πυρεῖον οἰ-
κοδομῆσαι προσέταξεν. ἐκείνου δὲ ἀντιλέ-
γοντος. καὶ τοῦτο δρᾶσαι, ἀδύνατον εἶναι
φάσκοντος, πάσας τὰς ἐκκλησίας κατα-
λύειν ἠπείλησε. καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠ-
πείλησε. πρῶτον τὸν θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆ-
ναι κελεύσας. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἅγιος, ἐχά-
ρη λίαν, καὶ οὕτως χαίρων ἀγαλλόμενος τὸ μα-
κάριον τέλος ἐδέξατο. τριάκοντα δὲ διελθόν-
των ἐτῶν ἀφ' οὗ ἡ ζάλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν μά-
γων καθάπερ ὑπό τινων καταιγίδων ῥιπι-
ζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπικρείας [?] τοῖς εὐ-
σεβέσι προσήνεγκαν. καὶ παντοίαις βασά-
νοις. πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ
παρέδωκαν, καὶ ὑποθρείαις [?] μακραῖς. καὶ
πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐ-
τῶν προσομιλήσαντες τοῦ ζῆν ἀπηλλά-
γησαν, ἐν διαφόροις θανάτοις. ἐξ ὧν δύο, ἢ
τριῶν, ἐπιμνησθήσομαι ἵνα διὰ τούτων ὑ-
ποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν. Ὁρ-
μίσδας τις τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ
Πέρσαις ἐτύγχανεν. μερίδην [?] πρᾶ ἐσχη-
κώς. τοῦτον μεμαθηκὼς πρὸς ἑαυτὸν ὁ βα-
σιλεὺς ἤγαγε. καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν
πεποιηκότα θεόν. ὁ δὲ ἔφη. μή μοι γένοιτο
εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥᾳδίως τὸν τῶν ὅλων
θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. ὁ δὲ βασι-
λεὺς

λεὺς θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων. τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν τῆς ὁδοῦ, σύρεσθαι τὰς καμήλους διασώματι μόνον ζωννύμενον, πολλῶν δὲ διελθόντων μηνῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, ἴδε τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος φλεγόμενον, καὶ κόνεος πολλῆς ἐμπιπλάμενον, καὶ τῆς πρῴας περιφανείας ἀναμνησθείς, μετεκαλέσατο. καὶ χιτωνίσκον ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι. νομίσας ὁ βασιλεὺς ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας. καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα. εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν. ἀπηλλάγης τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν υἱὸν τοῦ τέκτονος, ὁ δὲ ζήλου πλησθείς, διέρρηξε τὸν χιτωνίσκον καὶ διέρριψε προσειπών. διὰ τοῦτό με οἴει τῆς ἀσεβείας ἐκστήσεσθαι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν τοῦτον τῆς βασιλείας ἐξήλασε καὶ θανάτῳ παρέδωκε. Βενιαμὶν δέ τινα διάκονον συλλαβὼν καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, ῥωμαίων πρεσβευτὴς ἀφίκετο περί τινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβείων. καὶ τοῦτο μαθών, ᾔτησε τὸν βασιλέα τὸν διάκονον ἀφεθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμίν. μηδενὶ τῶν μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προσοίσειν τὸ σύνολον καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὸς φυλάξοιεν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο. ὁ δὲ Βενιαμὶν ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, ἀδύνατον ἔφη γενέσθαι. ὢ πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρίψαι τὸ τάλαντον, καὶ τούτου κατανεύσαντος ὁ βασιλεύς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι. ἐκεῖνος δέ, τὰ συνήθη τελῶν ἦν. ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμηνύθη τῷ βασιλεῖ. προσαχθῆναι δὲ τοῦτον ὁ βασιλεὺς προσέταξε. καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ προσκυνούμενον θεὸν ἀρνήσασθαι. αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο, εἰ καὶ μυρίοις θανάτοις αὐτὸν παραδώσειεν, τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ δημιουργόν, οὐκ ἀρνήσεται. ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ βασιλεύς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξιν προσέταξεν ἐμπαρῆναι. ὡς δὲ οὖν παίγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι. καὶ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην τιμωρίαν, ῥάβδον παχεῖαν ὄζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας ἐκέλευσεν. καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής. καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ θηριώδης εἰργάσατο. ὅσα Διοκλητιανῶν καὶ Μαξιμιανῶν τῆς θηριώδους ἐκείνης γνώμης, οὗτος πλέον ἤνυετο. καὶ τοῦτο οὖν ἄξιον θαυμάζειν πῶς κατὰ παραχώρησιν θεοῦ τοῦτο ἐγένετο. τοὺς γὰρ πολέμους τούτους εἴρηκεν ὁ δεσπότης, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀήττητον, καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν μετὰ εἰρήνης ὁ πόλεμος, πορίζει τὴν ὠφέλειαν. ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ ἅγιοι, δι᾽ ὑπομονῆς καὶ μαρτυρίας, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς νίκης :~

Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾶν εὐσεβῶς. ὁ τῶν πατέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀπογνώσεως βρόχους. ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν. ἣν πάτερ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας μαμάτων :~

Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα τοῦ λόγου. τὴν ἁγνὴν θεοτόκον, καὶ προστασίαν ἡμῶν. δι᾽ ἧς τὰς ἐπηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν. ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν. εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα :~

ᾨδὴ η΄. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς, τῇ Τριάδι ἀναφέρων θυσίας παμμάκαρ. γέγονας, Χριστοῦ σφάγιον διὰ μαρτυρίου :~

Τὴν

Τὴν ἱεράρχου βάψας στολὴν, τῷ οἰκείῳ θεοφόρε αἵματι προθύμως. στέφανον ἐδέξω, διπλοῦν ἱερομάρτυς :~

Ὡς μαθητὴς σοὶ ἀπὸ Χριστοῦ, ἐκμιμήσει συμπαθείας, θνήσκω ὑπὲρ ἡμῶν, σὺ τοὺς φονῶντας, τάξασθαι σωτηρίας :~ Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρί. ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πάλιν παρθενεύεις. πάντα ὑπὲρ φύσιν, τὰ σὰ θεογεννῆτορ :~

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Μωσέα ἐγκομίζων ταῖς ἀρεταῖς, περικλάσας τοῦτον τῷ θαύματι. ῥαβδωτῇ σῇ, πλήξας τε τὸν δράκοντα ἀθαρσῶς. ὡς ἐν ἀγκίστρῳ εἵλκυσας, πάτερ ἐκ ταπείνων βασιλικῶν. πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας. ὀρθοδοξίᾳ κραταιούμενος :~

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ἀπὸ τῶν μιαιφόνων ὑπάτιε. ῥείθροις τῶν σῶν, ἔπνιξας αἱμάτων τοὺς ἀσεβεῖς, μαβάτου τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας πὲρ σοφέ. τοῖς πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας.

τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι :~

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱεράρχα καὶ μάρτυς ὑπάτιε. τῷ ποιητῇ. πάντων καὶ δεσπότῃ παρεστηκώς. ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων. ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην. καὶ θείαις μελῳδίαις, ἀνευφημοῦντας σε πανεύφημε :~ Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν. ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου κατέβαλε. καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων δημιουργέ. τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς θεὸς τὸ κέρας ἀνυψώσας. καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν :~

Ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν αἶνον. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ μετάνοιαι συνήθως. καὶ ἡ α΄ ὥρα, μετὰ μετανοιῶν, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία,

α β γ δ ε ζ η θ ι.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ι, τριάδιον.

